

മതമതങ്ങൾ

ශ්‍රී ලංකා වංශ 2432

සන්නාසන

බ ම ම ප ද ය.

කො ල ම

විද්‍යාදය පිරිවෙණෙහි උපාචායඉදු
හෙ සි ය න් තු වු වේ දෙ ව ම නත සා ම ය්

විසින්

ලිපිදෙස හැර සුබකරණලදී

ලබනාභිනව විශ්‍රාත යනත්‍රාලයෙහි
අච්චුගසනලදී.

1889.

PREFACE.

The Dhammapada, which is a compendium of the Doctrines of the World-Honoured BUDDHA, consists of 423 stanzas (gāta) divided into 26 chapters (varga). A person who studies it well therefore will become thoroughly conversant with the Buddhist philosophy.

The Maha Theros who formed the first convocation (a) wrote an Attakatha (commentary) to the Dhammapada. This Attakatha, having been brought to Ceylon by the Venerable Mahinda, was translated into Sinhalese. But the Sinhalese version, though diffuse, did not contain the paraphrase of the Stanzas. It was besides found to be of little use to people outside of Ceylon, and was therefore re-translated into Pali by a learned Thero at the request of the Venerable Kumara Kasyapa. The Pali Attakatha contains 299 stories forming 72 Banawara (b) (discourses).

The Attakatha, which is evidently the production of a person well versed in Science and Religion, is reputed to be from the pen of the learned Buddhaghosa Thero, but we do not find sufficient grounds to attribute it to that source, as the Sinhalese Sanne (paraphrase) to the Attakatha is silent on the matter. But the only information regarding the authorship accessible to us is that it was composed by a learned priest who resided in the Monastery built by king Siri Kudde.

We have in this edition endeavoured to give the various readings in the shape of foot notes.

H. DEWAMITTA.

(a) Convocation—There were three convocations; the first, which was composed of 500 Maha Theros and presided over by the Venerable Maha Kasyapa, was held in a cave temple at Rajagriha in the fourth month from the death of BUDDHA. The second which was held at Wisála under the presidency of Venerable Yasa 100 years after the death of BUDDHA, was composed of 700 Maha Theros. The third and last was held at Pátaliputra (Patna) in the reign of the Emperor Dharmasoka, in the 26th year after the death of BUDDHA. This convocation consisted of 1000 Maha Theros headed by the Venerable Moggali Putta Tissa.

(b) Banawara—A banawara is a discourse consisting of 250 stanzas of 32 syllables each.

ආ භා භෞ.

සත්ත සහිත ධම්මපදය.

සංඝභවනිමමලගතාය වචොපනාය
 සජ්ජනතුපඛනජ්වනානි පබ්බාතිනානි,
 සඬොධිච්චගුණමණ්ඩලමණ්ඩිතඝ
 විඤ්චනං ඊභවතෙසජ්ජනංසුමාලිං.
 සමමාවගච්ච වරධමමපදං මුනිඤ්ඤ
 ධම්මපදං පරමසනතිපදං අඤ්ඤසී,
 යං සිහලාය පුරිමෙහි පවනනිතං නං
 කාලනිකරොන ධලිතං විධලි කරෙමි.

සතරමරලොකඝොමිච්ච අප බුදුරජනන්වහන්සේ මේ සාරසංඝාතකල්ප ලක්ෂකට පුඤ්ඤෙහි කුමණ්ණුකුචනැහි සුවෙධ නම් මහාතාපසව දිපඛනර සඤ්ඤාන්වහන්සේගේ සමුත්ඛෙහි භානප්‍රාප්‍රානිච්චාණ්පදය සසරදුක් මෙන් හැර සකලසංසාර කෙරෙහි පහළ මහාකරුණාවෙන් එම දිවකුරුබු දුන්ගෙන් විවරණ පතුල් ලැබ සසරට වැද ඉන්මැක ලොව පහළ නෙවිසි ස ඤ්ඤවරයන්ගෙන් ද ලබනලද විවරණ ඇතිසේක් සමුත්ඛෙහි පාරමිධර්මයන් පුර වෙසසනතර රජව මහදන් දී සන්ධලක් මහපොළොව අගුරුවා හැමකල දිවකලත් ගත් වල්විදුහායෙන් දිලිසෙන සියලු දෙවිසිරිත් සර කුසිපුර ඉපිද දිවසැපවලදනුවෝ දසදහසක් ලොකධාතුචාසිද්ධව්‍යාබ්‍රහ්මයන්ගේ ආරාධ නාවෙන් භාකාවංශයට මුදුන්මල්වන් සුදෙවුන් මහරජු නිසා මහාමායා බිඤ්ඤා සුස පිළිසිද දසඑකධර්මයන් බිඤ්ච ක්‍රමයෙන් වැඩි පැමිණි සත්විති රජසැප හැර මහබිතින්මත් කොට මහාවිසෂි කොට බොධිපයඝිඛකාරුචි ව මාරපරජය කොට සඤ්ඤපදප්‍රාප්ත ව සන්සති යවා මහාබ්‍රහ්මයාගේ ආරා ධනාවෙන් බරණැස ඉසිපතනාරමයෙහි දම්සක් පවත්වා ධර්මදෙශනා කරමින් විනෙයජනයන් නිවන් දක්වනුවෝ උපනුපන්කරුණු අරමුණු කොට මේ උතුම් ධර්මපදයන් දෙශනා කළ හේක්, ඒ සියලුම බුද්ධවචන උන්වහන්සේගේ පිරිනිවීමට ඉක්බිති මහාකාශාපසථවිරපුබුබ සිවිපිළිසිඤ්ඤා පත් පත්සියසක් මහරහතන් වහන්සේලා විසින් රජගහකුචරදී සභායනා කරණලදහ.

පවසතිකය, සත්තසතිකය, සාහසෙකය යි සභායනා තුණකි. එයින් ස ඤ්ඤාන්වහන්සේගේ පිරිනිවීමෙන් සතරවෙනි මාසයෙහි රජගහකුචර වෙ භාරපව්‍රිතසංඝමයෙහි සප්තපණ්ණිණිගුණාවාරයෙහි අත්සන් මහරජුපිසින් කරවණ්ලද විසිතුරු ධර්මමඛපයෙහි වැඩ හිඳ සබ්භිකාගේ විරසවිතිය ප්‍රී ජිනා කරන්තාවු මහාකාශාපසථවිරයන්වහන්සේ ප්‍රධාන කොට ඇති මහාච්ච

සාවසමපන්න පත්සියසක් මහරහතන්වහන්සේලා විසින් සත්මසකින් පළමු වෙති මහාධර්මසංඝායනාව කොට නිමවන ලද්දිය. පත්සියසක් විසින් සභා සකාංකලභෙසින් මේ “පවසනික” නම් විය.

සඤ්ඤයන්වහන්සේ පිරිනිවි සියක් හවුරුදු වූ කල විසාලාමහනුවර දස දහසක් පමණ පාසකිඤ්ඤන් විසින් උපදවනලද සියලු ම ශාසනමල භෞධන ස ඡායාට සංඝභිරසන් වහන්සේ ප්‍රධානවූ සත්සියසක්, මහරහතන් විසින් කා ලාසොකරජුරුවන්ගේ ආරක්‍ෂාවෙන් විසාලාමහනුවර වාලුකාරාමයෙහි වැඩහිඳු අටමසකින් දෙවෙනි සංඝනිය කොට නිමවන ලදී. මේ “සභාසනික” නම් විය.

සඤ්ඤයන්වහන්සේ පිරිනිවි දෙසිය විසිහවෙනි වමීයෙහි සියලු දඹදිව එකසන්කොට රජයට පැමිණි මහානුභාවසමපන්න ධර්මාශෝක මහරජුන් විසින් දවසක් පාසා පත් ලක්‍ෂයක් ධන විසදම් කොට බුඩශාසනයෙහි පවත්වනලද මහද් ලාභසභාකාරය ප්‍රාචීනා කරමින් බුඩශාසනයෙහි පැවදිවූ සැවදහසක් තිච්ඡසන් විසින් මේ ධර්මය මේ විනය සි නම නමන්ගේ දූෂිත ප්‍රකාශ කරමින් උපදවනලද සියලු ම ශාසන මලභෞධනය කොට මොහල පුත්තනිසු නම සභිරසන් වහන්සේ ප්‍රධාන දහසක් පමණ මහරහතන් විසින් පැළලුප්තුවර අසොකාරාමයෙහි වැඩහිඳු ධර්මාශෝක තරෙජුයන්ගේ ආරක්‍ෂාවෙන් නවමසකින් තුන්වෙනි සංඝනිය කොට නිමවනලදී. මේ “සාහ සනික” නම් විය.

සියලු ම බුඩවචන මේ සභාසනා තුණට අනුගාහිතයි. මේ ධර්මපදය ඒ පළමුවෙනි ධර්මසභිනියෙහිදී සභාසනා කොට බුද්දක නිකායෙහි ඇතුළත් කරණලදී.

“ධවචපද” නම් කීම? සන්තස්ඛොධිපාස්චිකනම් වූ ධර්මකොභාසයයි- ඒ ධර්මකොභාසය සඤ්ඤයන්වහන්සේ විසින් සමාසව්‍යාභසාකලාදිවභයෙ නුත් එකනිතසනානනිතසාදිතයවභයෙනුත් යථාභිභාවයෙන් දෙශනාක රණලදී. මේ ප්‍රකරණයෙහි සමාසවභයෙනැයි දතයුතු; එබැවින් සියලු ම බුඩ ධර්මය සංඝෙපයෙන් මෙහි අනුගාහිත ව පෙනේ; මේ ධර්මපදය ගාථා සාරසිය විසිතුණකින් හා සවිසිවගීයෙකින් ප්‍රකාශයි; මෙය සමුදුණියෙන් උගතෙකුට බුඩධර්මයෙහි උතුම් වියත්බවක් ලැබේ.

පළමුවෙනි ධර්මසභිනිය කළ මහාසභිරසන් වහන්සේලා විසින් මීට ද අඵකථා කරණලදී. ඒ අඵකථාව මහාමහෙජුසභිරසන් වහන්සේ විසින් ලක්දිවට ගෙණවූත් ලක්දිවවැසුන්ගේ ප්‍රයෝජන සදහා සිංහලනාභාවෙන් තබනලද්දිය; ඉන් පසු කුමාරකාශ්‍යප නම් සභිරකෙනෙකුන් විසින් සිංහල අඵකථා ව සිංහලච්චවාසීන් හැර අවශෙෂදේශවාසීන්ට ප්‍රයෝජනනැතැයි මි ම්‍ර මාගඛිඅඵකථාවක් උව මැනවැයි ආරාධනා කරණලදින් කිසියම් ආවාසී කෙනෙකුන් විසින් මාගඛිනාභාවෙන් මීට අඩුවාව කළබව එහි කථිතානු විසින් සඳහිත වාක්‍යයෙන් පෙනේ.

සිංහල අටුවාහි කියවත් ඉතා විසහරව තීව්‍රවූ බවත් ගාථාවේ නොතිබුණු බවත් මාගසිඅටුවාහි කියනලදී; ඒ අතීච්ඡනර වචන ක්‍රමය හැර ගාථාවේ ප්‍රකාශ කොට මාගසිනාමාවෙන් අටුවාව කළබව එම ග්‍රන්ථයෙහි ප්‍රකාශිතයි; ඒ අතීකථාව වසන් 299 යෙකින් හා බණවර දෙසැත්තැර වකින් සුඛාසයි කියනලදී.

එහි යමකවර්ගයෙහි වැඟු 14 යි, අප්‍රමාදවර්ගයෙහි 9 යි, විකටවර්ගයෙහි 9 යි, පුභාවර්ගයෙහි 11 යි, බාලවර්ගයෙහි 14 යි, පච්ඡිකවර්ගයෙහි 11 යි, අභිද්වර්ගයෙහි 10 යි, සහස්‍රවර්ගයෙහි 14 යි, පාපවර්ගයෙහි 12 යි, දඬවර්ගයෙහි 11 යි, ජරවර්ගයෙහි 9 යි, ආධවර්ගයෙහි 10 යි, ලොකවර්ගයෙහි 11 යි, බ්‍රහ්මවර්ගයෙහි 9 යි, සුඛවර්ගයෙහි 8 යි, ප්‍රියවර්ගයෙහි 9 යි, ප්‍රොධවර්ගයෙහි 8 යි, මලවර්ගයෙහි 12 යි, ධර්මසාවර්ගයෙහි 10 යි, මාග්වර්ගයෙහි 12 යි, ප්‍රකීර්ණවර්ගයෙහි 10 යි, නිරසවර්ගයෙහි 9 යි, නාගවර්ගයෙහි 8 යි, නාෂණවර්ගයෙහි 12 යි, භික්ෂුවර්ගයෙහි 12 යි, බ්‍රාහ්මණවර්ගයෙහි 39 යි, මෙසේ අටුවාවෙහි වැඟු 299 යන් ප්‍රකාශයි.

ඒ මේ අටුවාවන් ආවාසී බ්‍රහ්මසොම මහාඥානපාදයන් වහන්සේ විසින් කරනලද්දී අටුවා අවසානයෙහි සදහන්කරන ලද්දේය, එය පසුව කිසි වෙනු විසින් යොදනලද පාඨයකැයි හැරේ, සබ්බසංග්‍රහයේදී ඒ කීව ආශ්‍රයකොට බ්‍රහ්මසොමාචාර්යයන් කළබව කියනලදී; පුකරණය කළ පරිදි ප්‍රකාශිත ගාථාවලින් එයේ නොහැනෙන බැවින් ඒ එසේමය යි පිළිගැන්මට හෙනු නොපෙනේ; දම්පියා අටුවා සත්තයෙහින් ඒ බව නොකියනලද්දේය. අප විසින් පළමුවෙනි වර අවිච්ඡාසිමට පාඨසොධනය කොට දෙනලද පොතෙහි බ්‍රහ්මසොමාචාර්යයන් වහන්සේ විසින් මේ අටුවාව කළබව කී නුමුත් නැවත කරුණු සොයාබැලීමෙන් මේ අතීකථාව බ්‍රහ්මසොමාචාර්යයන් විසින් නොකළබවට හෙනු ලැබුණේය.

මේ අටුවාවාර් අසවලාය යි නිශ්චය කළ නොහැක්කේය; “සිරිකුඩුව, නම් රජහු විසින් කරවනලද. පහයෙහි වැඩවිසූ සථවිරකෙනෙකුන් විසින් කළ බව අටුවාහි කියනලදී. ඒ මෙසේයි:—

“පතනං ධම්මපදං යෙන ධම්මග්‍රපේනනුතතරං,
ගාථා ධම්මපදෙ නෙන භාසිතා යං මහෙසිතා,
සතෙව්සා චතුසතා චතුසම්මච්ඡාසිතා,
සහායකං හි වරුද්ධං එකෙනුත සමුද්ධිතා,
විහාරෙ අධිරපේන කාරිතමහි කතාසංඝාතා,
භාසාදෙ සිරිකුඩවස්ස රඤ්ඤෙ විහරතා මයා,
අභ්බාජනසම්පතනාං අභ්භාස ච භිතාස ච,
ලොකස්ස ලොකතාථස්ස සම්මමඤ්ඤිකමානා
තාසං අභිකථං එතං කරොමෙ නුත සුනිමමලා,
මාසතනහි පමාණාස භාණ්වාරෙහි පාලියා,
යං පතනං කුසලනොනන කුසලා සබ්බපාණිනං
සබ්බි ඉඤ්ඤානු සඤ්ඤායා ඵලනා මධුරං ඵලං හි.”

මේ සන්නය අසවල් කාලයෙහි අසවලොකු විසින් කෙළෙස සි සඳහන් නොකෙළෙන් සන්නකළ කාලය හා කර්තෘ නියමකිරීම දුෂකර සි; එහෙකුදු වුවත් බුඩාගම හා නානාඥානු දූහීමෙහි අතිසමඵ පණ්ඩිතකෙතෙකුන් විසින් කළබව හැගේ.

කවුරුනුවුත් මේ ව්‍යාධ්‍යාන කර්තෘ විසින් සාමාන්‍ය ලොකසාගේ ප්‍රයෝජනය සලකා බැර්නයෙක් ආදර නොකොට අවුවානුසාරයෙන් අභිප්‍රාය හැනෙන පරිද්දෙන් අසව ඡෝන නා කළබව පෙනේ. ඒ එසේමය.

“අපේ සි නාථො සරණං දවොච න බ්‍යජ්ඣං ලොකනිමො මහෙසී, තඤ්ඤා අකඤ්ඤා රහිතකමරෙසු අපේ නිවෙසෙස චනී. මුහිමා.”

පළමුවෙනි වර ශුඛකළ පොතේ අපට නිගමය වශයෙන් නොහැඟිමෙන් අශුඛය වෙදිනිවුන පාඩ මේවර ශුඛ කොට සොදනලදී, තවද පරමපරයා න සමහර පාඩ අපට අශුඛයයි හැඟුන නමුත් වෙනස් නොකෙළෙමු; ඒබදු ඇතම් තැනුත් පොත්වල වෙනස්ව දක්නාලද නානාපාඩන් අධොලිපි කොට ඇති ඒ පණ්ඩිතයන් විසින් විනිශ්චය කරණු ලැබේ වා.

උද්දනයෙහි පෙණෙන ගණන්වලට වෙනස්ව සමහර වන්චල ගාථාසංඝ්‍ය අභ්‍රවැඬි වී තිබේ, එබදුනැත් වෙන්වෙන් වශයෙන් සඳහන් කිරීමෙන් වැඩි ප්‍රයෝජනයක් නොපෙණෙන බැවින් ප්‍රථමවාරයෙහි මෙන් ඒඒනැත් සි සඳහන් නොකෙළෙමු.

මේ ව්‍යාධ්‍යාන බුඩාගම හා සව්‍යාකරණමාගධසිංහලභාෂා ඉගෙනගන්නා සියල්ලන්ට ම අත්‍යන්තාපකාරී මාහැඟි ප්‍රකරණයෙකි.

මේ උතුම් ප්‍රකරණය අපවිසින් සථාගකතිසෙන් නොයෙක් දිසායෙන් පොත් සපයා බලා අවුවා ගැටපද හා සංසඤ්ඤා කෙ.ව අප ආචාර්යවරයන්ගේ උපකාරන් ඇදව ශුඛ කරණලදී.

මේ පොත ශුඛ කිරීමේ ප්‍රයාසය මෙහි තතු දන්නන්ට සුවසේ වැටහෙයි ඉන්නියා ඒ හතවනු පිණිස දීඝිවාසා නොලියමු; අති දීඝිකාලයක් ලියමනෙන් වැරදි තිබෙන මේ පොත අපේ ශක්ති පමණින් ශුඛ කළ නමුත් තව දෙය් නිබන්තට පුළුවනි ඒ නුවනැත්තන් විසින් ලොකාභිවාසිස සඳහා ශුඛ කරණු ලැබේවා

මෙය ආචාර්ය බවුවන්තුඩාවේ පණිතුවන් විසින් විද්‍යොදය පරිවෙණ්ඩි පාඨ ආචාර්ය කික්කඩුවේ ශ්‍රී සුමභලාභිධානනායකඤාමිපාදයන් විසින් පිළිගන්නාලදී.

මේ ආභාෂය විද්‍යොදයපරිවෙණ් උපාචාර්යවු ගෙසියන්තුඩුවේ දෙව මිත්ත සභිවරයන් විසින් ලියනලදී.

H. DEVAMITTA.

ශ්‍රීබුඩව් 2432 දුරුතු පෙරබ මස පැළවිසලන් බුබදින.

ශ්‍රී ධර්ම පත්‍රය.

පිවි. පෙළ.	අග්‍ර. පි.පි.	අග්‍ර. පි.පි.
62	5	බමුවාරි
64	10	සෙහිහු
70	4	කාදිස
78	2	බාරස
81	14	වනසා
87	2	සහසා
"	15	"
91	13	ව පිසිම
105	31	කරණලද්දේ
107	4	මවරි
110	1	011
"	27	සොක
"	37	නලං ඉව
112	7	ආකඩ්ඩි
"	24	සංයෝජනසතයෙන්ද
115	3	අවජිජ්ජ (1)
117	2	ගනනති 6
"	38	6, නිගහති
124	3	පිටපුවෙර
"	14	"

පටුන.

පිටුව :

1	යමකවණය.
10	අප්‍රමාදවණය.
15	චිත්තවණය.
20	සුඤ්චණය.
25	බාලවණය.
30	පඤ්චවණය.
35	අභිඤ්චණය.
39	සහසුචණය.
44	පාපවණය.
49	දණ්ඩවණය.
54	ජගවණය.
58	ආනමවණය.
61	ආලාකවණය.
65	බුඬවණය.
71	සුඛවණය.
74	ප්‍රියවණය.
77	චක්‍රවණය.
81	මලවණය.
87	ධර්මසඵවණය.
91	මාහේවණය.
96	ප්‍රතිභාවණය.
101	නිරසවණය.
105	නාගවණය.
110	නාඤ්චවණය.
118	භික්ෂුවණය.
125	බ්‍රාහ්මණවණය.
137	උදය නගාරා.

මනොපුබ්බිකාමා ධම්මා මනොසෙසා මනොමයා
මනාසා වෙ පසනොනා භාසති වා කරොති වා
තාතො භං සුඛමනෙති ඡයාව අනාපායිති-2.

අනොකාච්ඡ මං අවති මං අජිති මං අනාසි මෙ
සෙ තං උපනායනතාති වෙරං තෙසං න සම්මති-3.

ධම්මා, වෙදනාදිසකන්ධත්‍රයසඛිතත අරුපිධම්මයෝ; මනොපුබ්බිකාමා, කාමාවචරදිහෙදයෙන් වාතුකීලුම්ක වූ චිත්තය පුච්ඡිකාම කොට ඇත්තාහ, නිසුච්චතිර්ථිවාපියෙන් ධම්ම නම් වූ වෙදනාදිසකන්ධත්‍රයසඛිතාදිස සියලු වෛතසිකයෝ චිත්තය හා එකොටසාද එකනිරෝධ එකාලබ්‍යන එකවස්සුක වූවාහු ද චිත්තය නො උපනහොත් වෛතසිකයන්ගේ උපපත්තියෙන් නම් නැත්තුව සි වෛතසිකයන්ගේ ඉපදීමට චිත්තය ප්‍රධාන කාරණයෙයින් මනස පුච්ඡිකාම කොට ඇත්තාහයි සේයි; මනොසෙසා, සහජ්ඣාධිපතිවසයෙන් චිත්තය ශ්‍රේෂ්ඨ වනබැවින් මනස උතුම් කොට ඇත්තාහ; මනොමයා, ඥාණිකාදියෙන් නිපන් ඒ ඒ භාණ්ඩයන් ඥාණිකමයාදී නම් වන්නා සේ ම නසින් නිපදනාහෙයින් මනොමයහ, සිත්වුවාහ; (එහෙයින් මනසින් නිපද නාහෙයින්) වෙ, ඉදින්; පසනොනා මනසා, අනඤ්ඤාදිගුණයෙන් ප්‍ර සභන වූ නිජිල වූ සිතින් සුඛන ව; භාසති වා, වතුච්චිධවාක්සුවර්තස වෙ හේ නම් හෝ; කරොති වා, ත්‍රිවිධකාසසුවර්තස කෙරේ නම් හෝ, කාස වාක්සුවර්තසත් නැතිවත් ත්‍රිවිධමනසුවර්තස පුර නම් හෝ; තතො, ඒ ත්‍රිවිධසුවර්ත හෙතුවෙන්; සුඛං, කාසිකවූ ද වෛතසිකවූ ද විපාක සුඛය; නං, ඒ ත්‍රිවිධසුවර්තසමඬිතිපුදගලයා; අනෙවති, අනුව යන්නේය; කුමක් මෙන්ද යත්? අනපායිති, ශරීරයෙන් පහ නොවන්නා වූ; ඡයාව ඉව, සෙස මෙති, ත්‍රිවිධසුවර්තසමඬිතිපුදගලයා සුගතියෙති උපන්නහු ද ද්‍රගතියෙහිද සුව අනු භව කරන්ට නිසි තන්හි උපන්නහු ද කාසිකවෛතසිකවිපාකසුඛය ශරීර ප්‍ර නිබ්බි හෙයින් ශරීරයෙන් පහ නොවන්නා වූ ඡයාව මෙන් ගිය ගියතන්හි නොහැර අනුව යන්නේ යයි සේයි-2.

මං, මට; අනෙකාච්ඡ, ආක්‍රොශ කෙලේ යයි ද, (හෙවත්) ජාතනදියෙන් ගටා ඩි-ණියයි ද; මං, මට; අවති, අතින් පසින් දණ්ණවත් සැතීන් පහලේ යයි ද; මං, මා; අජිති, කුච්ඡයන් කියවීමි ආදී විසින් දිනියයි ද; මෙ, මාගේ උපහොග පරිභොග වස්තු; අනාසි, පැහැර ගන්නේ යයි ද; සෙ, සම් ගාහ යථපුච්ඡිත කෙනෙක්; තං, ඒ ආක්‍රොශාදිය කරණ කොට උපන් ක්‍රොධය (1); උපනායනතාති, තණ්පිදුරු ආදියෙන් කුණුමස් වසා වෙළුන්නවුන් මෙන් නැ වත නැවත සිත බිඳීද්ද; තෙසං, ඔවුන්ගේ; වෙරං, එක වරකද උපන් ඒ වෙරය; න සම්මති, නො සන්සිඳෙන්නේයි, නැවත නැවත වැඩෙත් නේයි-3.

1 මේ පෙල අටුවානසයි, මේ සන්නයෙහි-‘වෙරං..’

- අකොනාවජ මං අවච්චි මං අජ්ජනි මං අනාසි මෙ
 යෙ නං න් උපනායනනනි වෙරං තෙසුප්පමමති-4.
- නාහි වෙරොනා වෙරනි සමමනානිධි කුදුචනං
 අවෙරොනා ච සමමනනි ඵසධමෙමො සනනනිනො-5.
- පරො ච න විජ්ජනනනි මයමෙභි යමාමෙසෙ
 යෙ ච තභි විජ්ජනනනි තනො සමමනනි මෙධගා-6.

මං, මට; අකොනාවජ, ආක්‍රොශ කෙළේ සයි ද, (ගෙවත්) ජනපදයෙන් ගවා බිණිසයි ද; මං, මට; අවච්චි, අතීන් පසින් දමෙන් පැනිත් පහළේස සි ද; මං, මා; අජ්ජනි, කුඵදෙස් කියවිම් ආදි විසින් දිනි සයි ද; මෙ, මාගේ උපනොගපරිගොග වස්තු; අනාසි, පැහැර ගත්තේ සයි ද; යෙ, යම් ගාහසව පුත්‍රජිත කෙතෙක්; තං, ඒ ආක්‍රොශාදිය කරණ කොට උපන් ත්‍රොධස; න උපනායනනි, අමනසකාරවශයෙන් හෝ පෙර මා අනුත්ව කීදෙස කළදෙස දැන් මා විදුමත්තේ සයි කණිපුතුවෙකොවගයෙන් හෝ (1) සිත තො බද්ද ද; තෙසං, ඔවුන්ගේ; වෙරං, ප්‍රමාදදොෂයෙකින් ඉපද ගියා වූ ද ඒ වෙරස; උපසමමති, නිරික්‍ෂිතවහනියක් මෙන් සන්සිදෙන්තේයි-4.

ඉධ, මේ සත්වලොකයෙහි, වෙරනි; 'අනත්තං මෙ අවරි, සතාදි නව ආසාතවසනුන් කරණ කොට උපන් වෙරයෝ; වෙරොනා, වෙරයෙන්; කුදුචනං, කිසිකලෙක්හි දු; න සමමනනි, තො සන්සිදෙන්නාහ, කෙලමුකුණු මලමුනාදි අශුචි වැකිකැන් එම කෙලමුකුණු මලමුනාදි අශුචියෙන් දෙව පිරිසිදු නො කොට ගැක්කා සේ බිණුවහුට බැණ ඇත්නහුට ඇණ බැන්දහු බැඳ වෙරයෙන් වෙරයෝ සන්සිදුවිය නො ගැක්කාහ; අවෙරොනා ච, අ වෙරයෙන් ම; සමමනනි, සන්සිදෙන්නාහ, කෙලමුකුණු මලමුනාදි අශුචි වැකිකැන් පිරිසිදු පැනිත් දෙව පිරිසිදු කරන්නා සේ අවෙරයෙන් කොනනි මෙත්‍රින් යොතිසොමනසකාරයෙන් වෙරයෝ සන්සිදෙන්නාහ; එසො, මේ අවෙරයෙන් වෙර සන්තිදිවිම තෙම; සනනනනො ධමෙමො, පුරාතන වූ බුදු පසේබුදුමහරගහන් විසින් පුරුදු කොට ආගුණ ධර්මයෙකි; (තො තොත්) එසො සනනනනො ධමෙමො, අවෙරයෙන් වෙර සන්තිදිවිම සයි කියනද මේ පුරාතනධර්මය තෙම, බුදුපසේබුදුමහරගහන් විසින් ගියා වූ ම තෙක්-5.

එසී, මේ සත්මැද; (කොලාහල කරන්නා වූ) පරො, පණ්ඩිතජනයන් කෙරෙන් අනාභු කලගකාරකජනයෝ; මසා, අපි; යමාමෙසෙ, නසුම් හයි, සහනයෙන් හැමවේලෙහි ම මරුමුඛසට යම්හයි; න විජ්ජනනනි,

1 'අසතිඅමනසිකාරවයෙන වා කමමෙවමෙකබණ්ණවශෙන වා, යනු පෙල අටුවායි සිහි නො එලවිමිමෙනෙහි තොකිරිම් වශයෙන් හෝ කම පස් විකිම් වශයෙන් හෝ සනු භාවයි. මේ සන්තයෙහි 'අසනි, යන්තෙහි හා වස 'හෝ, යන නිපාතයෙන් හනවයි.

සුඤ්ඤානුප්පසංඛිං (1) විහරන්තං ඉන්ද්‍රියේසු අසංවුතං
 භොජනමහි ච අමතනකුසුදං කුසිතං භිනාපිරියං
 තං චෙ පසහති මාරෙ වාතො රුකංචිං ච දුබ්බිලං-7

නො දන්තාහ, (හෙවත්) නො සලකන්තාහ; තස්ථ, ඒ කලහකාරකර්මක සන් අතුරෙහි; සෙ ච, සම් පඤ්ඤානුප්පසංඛිතෙත් වනාහි; විජ්ජනනි, අපි සහ තසෙත් හැමවේලෙහි ම වරාමුඛසට සම්භවි දනිද්ද, දූත කලහසන්තිදිවිමට සහන කෙරෙද්ද; තනො, ඒ ඔවුන්ගේ සමෂයක්පුනිපහතිස හෙතු කොට ගෙණ; මෙධනා, කලහයෝ; සමමහනි, සන්තිදෙත්තාහුයි (නොහොත්) පරෙ, මහණෙහි කලහ විග්‍රහ විවාද නො කරව සමභවව සනාදීන් මා විසින් අවවාදකරණලදුව ද මාගේ අවවාද නො පිළිගත්තැවින් ලාමක වූ, මාගේ නොවන්තා වූ කලහකාරක හිංසුහු; මසං අපි; එස්, මේ සහමාද; සමාම සෙ, ජනාදිවශයෙන් මිථ්‍යාග්‍රහණය කොට කලහවිග්‍රහවෘත්තියට සහන කරමි හයි; න විජ්ජනනි, නො දන්තාහ; තස්ථ, ඒ කලහකාරක වූ නොප හැමදෙ තා අතුරෙහි; සෙ ච, සම් පඤ්ඤානුප්පසංඛිතෙත් වනාහි; විජ්ජනනි, පෙර අපි ජනාදිවශයෙන් මිථ්‍යාග්‍රහණය කොට කලහවිග්‍රහවෘත්තියට ව්‍යාසාම කරන් තමෝ නොනුවනින් පිළි පදම්භවි දන් දනිද්ද; තනො, ඒ පඤ්ඤානුප්පසංඛිතෙත් හෙතු කොට ගෙණ, (හෙවත්) ඒ නුවනැත්තන් නිසා; මෙධනා, නොනුව නින් උපන් කලහයෝ, සමමහනි, සන්තිදෙත්තාහුයි-ආ.

සුඤ්ඤානුප්පසංඛිං විහරන්තං, ඉන්ද්‍රියලක්ෂණයෙහි සිත විහිදූ රුව සහපත අත්ල පත්ල සහපත තනබවතුරු සහපත මුහුණ සහපත (2) දන් සහපත ඇත් සහ පත කන් සහපත සනාදීන් නිමිත්තානුවාප්තග්‍රහණය කොට විසභාග අරමුණු සුභවසයෙන් අනුව බලමින් වසන්තා වූ; ඉන්ද්‍රියේසු අසංවුතං, (එහෙයින් ම) වහන්සේගේ සොභිඤ්ඤික සාණිඤ්ඤික ජ්වහිඤ්ඤික කායිඤ්ඤික මනිඤ්ඤික කිසක ලද සධිඤ්ඤික කෙරෙහි සංවරයක් නැත්තා වූ, සිද්ධිකවාටයෙන් අපිහිත වූ ජවිඤ්ඤිකන් ඇතිවින් වැළැඳී සඳුර නො රක්තා වූ; භොජනමහි ච අමතනකුසුදං, ආහාරයෙහි ද මානුෂ නොවූ, ආහාර විරිසස්ඤ්ඤික ද පිළි ගැන්මෙහි ද වැලැඳීමෙහි ද පරහට දීමෙහි ද පමණක් නො දන්තා වූ, (නො හොත්) භොජන (3) මුඛයෙන් වැරදිලද සහරපසය නො පස්විකා වලදන හෙයින් ද කුලන් සහන්තට දීමෙන් කුලදසනසට පමුණුවනහෙයින් ද සිල් වන්තට දන්තා ගො සේවුවනට දීමෙන් අසානනියොජනයට පමුණුවනහෙයින් ද භොජනයෙහි පමණක් නො දන්තා වූ, (නොහොත්) මේ භොජනය එක්විසිඅනෙස්සෙන් උපදවනලදහෙයින් ධාරිමික නො වෙයි මේ භොජනය පිණිසානවසාදියෙන් දැමුමින් සෙමින් උපදවනලදහෙයින් ධාරිමික සධි භොජනයාගේ කාපියාකාපියසභාවය නො දූත වලදනහෙයින් භොජන

1 'සුඤ්ඤානුප්පසංඛිං, 2 'දන්තමුච සහපත, පොත්ති,
 3 'ජිනමුඛයෙන්, ඇතම් පොත්ති.

අසුභානුපසයිං විහරනානං ඉන්ද්‍රියෙසු සුසංවුතං
ගොජනලිති ච මහරාක්‍ෂකෑං සධං ආරඛවීරියං
තං චෙ නප්පසනති මාරෙ වානො සෙලං ච පබ්බතං-8.

යෙහි පමණ නො දන්නාවූ; කුසිතං, කාමචිතකීකට්ඨපාදචිතකීකචිතීකාචිත
කීකචිතක ව වසනගෙයින් කුසිත වූ, (නොවත්) ශ්‍රැණධුරයෙහි ද විදුෂිකාධුර
යෙහි ද(1) වත්පිළිවෙත් පිරිමෙහි ද මැලි වූ; භීතචිරියං, සතරඉරියව්වෙහි ම
විසෑඟුනස වූ වත්පිළිවෙත් පුරණ ආජීව පිරිසිදු කරණ කායිකවිසෑයෙන් ද
කෙලෙසුන් තවන කුසල්දම් වඩන වෛතසිකවිසෑයෙන් ද සුභත නොවූ;
තං, ඒ මෙබඳු ප්‍රදානඥා; මාරෙ, ඔහු සනතානයෙහි බලවත් ව උපත් ගෙල
ගෙවර නොව; චෙ, එකානතයෙන්; පසහති, මැඩ පවත්වන්නේයි, අසිතව
තස කොට නො බෝ කලකින් ඔහු සස්තෙන් පිරිනෙලා පියන්නේයි; කුමක්
මෙන්දයත්? දබ්බලං රුකබං, ප්‍රපාතයෙක්හි සිටි දුච්චරුකක් මුලින් උපුටා
ගෙලන්නා වූ; වානො ඉව, ප්‍රචණ්ඩවාතයක් මෙහි -7.

අසුභානුපසයිං විහරනානං, උච්චමානකාදී දස අසුභයන් අතුරෙන් එක්තර
අශුභයක් අනුව බලමින් වසන්නා වූ, (නොගොත්) කෙස්ලොම්නියදත් ආ
දිවු දෙහිස්කුණුකොටසුන් 'ව ඤාස ඤාසානදිසොකාසපරිවෙජද, වසයෙන්
පිළිකුල්සේ මෙතෙහි කෙරෙමින් වසන්නා වූ; ඉන්ද්‍රියෙසු සුසංවුතං, (එහෙ
යින් ම) වනඛුන්ද්‍රිය යොහින්ද්‍රිය ඝාණින්ද්‍රිය ජීවහින්ද්‍රිය කායින්ද්‍රිය මහින්ද්‍රිය සි
කියනලද සධිසුරන් කෙරෙහි සුසංවත වූ, ඉච්චාලම්භනමාසොගයක් ඇති
කල්හි 'එසා සුභා සුසංඝාතා, සනාදී විසින් නිමිතනග්‍රහණයක් ද 'එහිසො
ගජො සොහනා පාද සොහනා මුඛං සොහනං, සනාදී විසින් අනුචාජනග්‍රහ
ණයක් ද නො කොට සමාධිකවාටයෙන් සුපිනිත වූ මඩවාරයන් ඇතිබැවි
න් වසුත්‍රදී සද්දර සකස් කොට රක්තා වූ; ගොජනමති ච මහරාක්‍ෂකෑං, ආ
භාරයෙහි ද මානුෂ වූ, ආභාර උරියස්මණිති ද පිළිගැන්මෙහි ද වැලඳීමෙහි
ද පරහට දීමෙහි ද පමණ දන්නා වූ, (නොගොත්) හොජනමුඛයෙන් දක්ව
නලද සතර පසස ඒ ඒ පසයට බුදුන් වදාළ පස්විකිමෙන් පස්විකා වැලඳීමෙ
න් ද කුලදුසකයට අභිනනියොජනයට නො පැමිණවීමෙන් ද හොජනයෙහි
පමණ දන්නා වූ, (නොගොත්) මේ හොජනස එක්විසිඅනෙන්නෙන් උපද
වනලද ගෙයින් ධාමීමික නො වෙයි මේ හොජනස පිඛපාතවයඃදියෙන් ද
ගැමින් ජපමින් උපදවනලදගෙයින් ධාමීමික සධි හොජනයාගේ කප්පියාක
පපියභාවය දූත අකැප බොජුන් දුරු කොට, කැප බොජුන් වැලඳීමෙන් ද
ආභාරයෙහි පමණ දන්නා වූ; සධං, කලීමය ද කණ්ඨිඵලය ද හැදහීම උඤාණ
කොට ඇති ලොකිකශ්‍රධායෙන් ද රතනග්‍රයෙහි අවලදුසාද සධි කියන
ලදී ලොකොභාරග්‍රධායෙන් ද සුභත වූ; ආරඛවීරියං, සතරඉරියව්වෙහි

1 ඇතම් පොත්හි 'වාසධුරයෙහිද, ඇතම් පොතක 'වනවාසධුරයෙහිද,

- ආර්යාසාවෝ කාසාවං යො වන්ථං පරිදභොසොති
අපෙතො දමසඛෙවනා නා නො කාසාවමරහති-9.
- යො ච වනතකසාවසා සීලෙසු සුසමාහිතො
උපෙතො දමසඛෙවනා සඛෙ කාසාවමරහති-10.
- අසාරෙ සාරමතිතො සාරෙ ච අසාරදසීතො
නෙ සාරං නාසිග ච්ඡන්ති මිච්ඡාසකකප්පගොචර-11.

ම වධනලද විධි ඇති, වන්පිළිවෙන් පුරණ ආජීව පිරිසිදු කරණ කාසික විසිකෙන් ද කෙලෙසුන් තවතු කුසල්දම් වඩන වෛතසිකවිසිකෙන් ද සුකන වූ; කං, ඒ මෙබදු පුද්ගලයා; මාරෙ, ඔහු සත්‍යානගෙහි උපදනා වූ ද දුර්වල වූ කෙලෙසවාර තෙම; වෙ, එකානතයෙන්; නපසහති, මැඩ නොපවත්නේයි, ඔහු අලලන්තට කමපාකරන්තට සමචි නො වන්නේයි; කුමක් මෙන් ද යත්? සෙලං පබ්බතං, සනඛෙලපථිතයක් කමපාකරන්තට අසමචි වූ; වායො ඉට්, මදමදව හමන්තා වූ දුර්වල පවනක් මෙහි-8.

සො, යම් පුද්ගලයෙක් තෙම; අනිකාසාවො, ගිණිකප්පො නොවූයේ, රහා දිකභාසසතිත වූයේ දමසඛෙවන, ඉඤ්ඤාදමනකෙන් ද පරමාදීපනාසනාසනික වූ වාක්ඛනාසෙන් ද; අපෙතො, පහවූයේ; කාසාවං වන්ථං, ආසාවයුතුය; පරිදභොසොති, හදනේ පොරෝගේ මේ ද; යො, මෙබදු වූ ඒ පුද්ගල තෙම; කාසාවං, ඉදුපසේබුදුමහරහනන්ගේ ධර්මවූ කාසාවයුතුය ධාරණයට; න අරහති, සුදුසු නො වන්නේයි-9.

සො ච, යම් ආසව්‍යපුද්ගලයෙක් වනාහි; වනතකසාවො අස, ආසව්‍යාණික ඥානවූකෙන් නහා පිටනලද රහාදිකභාස ඇත්තේ මේ ද, (ගෙවන්) වතු මිච්චමාණිකෙන් ප්‍රතිණවූ රහාදිකකලකෙලෙසෙන් ඇත්තේ මේ ද; සීලෙසු, වතුපාරිසුඛිසීලයෙහි; සුසමාහිතො, මනාව පිහිටියේ මේ ද; දමසඛෙවන, ඉඤ්ඤාදමනකෙන් ද දුර්වල සමුදය නිරෝධය මාණික සි කිසනලද වතුරාසිස නාසෙන් ද; උපෙතො, සුකන ද; යො, මෙබදු ඒ පුද්ගල තෙම; වෙ, එකානතයෙන්; කාසාවං, කාසාවයුතුධාරණයට; අරහති, සුදුසුයි-10.

අසාරෙ, ඵ්වරදිවතුමිච්චප්‍රත්‍යය මිච්ඡාදිසීමිච්ඡාසකකප්පාදි අට හා මිච්ඡාසක මිච්ඡාවිමුත්ති යයි කියනලද දඟවඤ්ඤාක (1) මිච්ඡාදුෂ්ඨිස නදුපනිභුසවු ධර්මදෙශනාය යන මේ අසාරයෙහි; සාරමතිතො, මේ සාරය සි යන දුෂ්ඨි ඇත්තාවූ; සාරෙ ච, සමමාදිසීමිච්ඡාසකකප්පාදි අට හා සමමාසක මිච්ඡාවිමුත්ති යයි කියනලද දඟවඤ්ඤාකසමාදුෂ්ඨිස නදුපනිභුසවු ධර්මදෙශනාය යන මේ සාරයෙහි ද; අසාරදසීතො, මේ අසාරය සි යන දුෂ්ඨි ඇත්ත වූ;

1 දම්පියා අටුවා සන්තකයෙහි 'නහි දිනනං නහි සිඪං, යනාදීන් දඟවඤ්ඤාක මිච්ඡාදුෂ්ඨිසන් 'අහි දිනනං අහි සිඪං, යනාදීන් දඟවඤ්ඤාකසමාදුෂ්ඨිසන් දක්වනලදී.

සාරඵ සාරනො ඤජාං අසාරඵ අසාරනො
නෙ සාරං අධිගච්චන්ති සමමාසඛකඤ්ඤාචරා-12.

සඵගාරං දුච්චනනං චුඤ්ඤි සමනිච්ඤ්ඤිති
ඵචං අභාවිතං චතනං රුගො සමනිච්ඤ්ඤිති-13.

සඵගාරං සුච්චනනං චුඤ්ඤි න සමනිච්ඤ්ඤිති
ඵචං සුභාවිතං විතනං රුගො න සමනිච්ඤ්ඤිති-14.

මිථ්‍යාසඛකඤ්ඤාචරා, කාමචිතනිකව්‍යාපාදවිතනිකවිහිංසාවිතනිකවිගඤ්ඤන්
මිථ්‍යාසඛකඤ්ඤාචර ම ගොවර කොට ඇත්තායි; නෙ ඵ අඤ්ඤාචරයෝ; සාරං,
ශීලසාරසමාධිසාරප්‍රඤ්ඤාසාරවිමුක්ඛිසාරවිමුක්ඛිඤ්ඤාදඤ්ඤිතසාරනිච්ඤ්ඤිතසාරය සි
සන මේ ලොකිකලොකොත්තරධර්මසාරයට; නාභිගච්චන්ති, නො පෑමිඤ්ඤ
න්තාසු සි-11.

සාරඵ, දඹවඤ්ඤාකසමන්දජ්වීය නදපනිඤ්ඤා චු ධර්මදෙශනාය ශීලසාරදී
පච්චිධධර්මසාරය නිච්ඤ්ඤිතසාරය සන මේ සිසු සාරය ද; සාරනො ඤජාං;
මේ සාරයයි සාරගෙයින් දෑ; අසාරඵ, චතුච්චිධප්‍රකාශ දඹවඤ්ඤාකසමාධි
ජ්වීය නදපනිඤ්ඤා චු ධර්මදෙශනාය සන මේ අසාරය ද; අසාරනො ඤජාං,
මේ අසාර යයි අසාරගෙයින් දෑ වසන්තායි; සමමාසඛකඤ්ඤාචරා, නෙ
ඤ්ඤාචරයෙකුගේ අව්‍යාපාදසඛකඤ්ඤා අවිහිංසාසඛකඤ්ඤාචරය සන නිවිධසමන්
සඛකඤ්ඤාචර ම ගොවර කොට ඇත්තායි; නෙ, ඵ ප්‍රාඤ්ඤෝ; සාරං, ශීලසාර
සමාධිසාරප්‍රඤ්ඤාසාරවිමුක්ඛිසාරවිමුක්ඛිඤ්ඤාදඤ්ඤිතසාරයට ද පරමාචාරිසාරය සි
කිඤ්ඤාද නිච්ඤ්ඤිතසාරයට ද; අධිගච්චන්ති, පෑමිඤ්ඤන්තාසු සි-12.

දුච්චනනං, නො සකස් කොට සොයනලද්දැයි, (හෙවත්) නුදුමගත් සිදු
රු පෙඤ්ඤාන සේ චිරල කොට සොයනලද්දැයි; අභාරං, නාඤ්ඤාචරි ආදී සම
කිසි ගෙයක්; චුඤ්ඤි, වැසි බාග නොම; සඵ, සමිඤ්ඤ; සමනිච්ඤ්ඤිති, විගෙඤ
යෙන් ම විනිවිදිනි වේ ද; ඵචං, ඵපරිද්දෙන් ම; අභාවිතං විතනං, සමච්චිදඤ්ඤ
නා භාවනායෙන් අභාවිත වූ සිත; රුගො, සුභ අරමුඤ්ඤිති අයෝනියොමන
සසාරබලයෙන් උපදනාවූ කාමරහය නොම; සමනිච්ඤ්ඤිති, වෙසෙසින් ඉතා
ම විනිවිද පවත්නේයි-13.

සුච්චනනං, සකස් කොට සොයනලද්දැයි, වළ ගොඩ නො කොට සමයේ
නෙ කොට සොයනලද්දැයි; අභාරං, නාඤ්ඤාචරි ආදී සම කිසි ගෙයක්; චුඤ්ඤි,
වැසි බාග නොම; සඵ, සමිඤ්ඤ; න සමනිච්ඤ්ඤිති, වෙසෙසින් ඉතා ම විනි
විදිනි නො වේ ද; ඵචං, ඵපරිද්දෙන් ම, සුභාවිතං විතනං, සමච්චිදඤ්ඤානා
වනායෙන් මනා කොට භාවිතවූ සිත; රුගො, රුපාදී අරමුඤ්ඤිතය කොට උ
පදනාවූ කාමරහය නොම; න සමනිච්ඤ්ඤිති, අනිසසින් විනිවිද නො පවත්
නේයි-14.

ඉධ සොචති පෙචච සොචති පාපකාරී උභයභි සොචති
සො සොචති සො විහංගොති දිස්වා කමමච්ඡිච්ඡමතානො-15.

ඉධ මොදති පෙචච මොදති තනපුඤ්ඤා උභයභි මොදති
සො මොදති සො පමොදති දිස්වා කමමච්ඡිච්ඡමතානො-16.

ඉධ තප්ප ස පෙචච තප්ප ස පාපකාරී උභයභි තප්පති
පාපං මෙ කතන්ති තප්පති භිශෙභ තප්පති දුගහතිං ගතො-17.

පාපකාරී, ප්‍රාණවධාදී නොසෙක් පවිකම් කරණ සුදු වූ පුදගල තෙම; ඉධ සොචති, සෙසුදවස් ශොක නොක කළ නමුත් මරණකාලයෙහි ගතිනිවි තත්වයෙන් ඵලබ්ධි සිවි භරකවනනාදිය දැක මාවිසින් කුසල් නො කොට ගන්නාලද පවි ම කරණලද සි මෙසේ කණ්ඩාකුසමරණවශයෙන් මෙලොව ම ඵ්කා තප්පෙන් ශොක කරන්නේය; පෙචච සොචති, පරලොව අපාදුක්විදි මින් විපාකානුභවයෙන් ශොක කරන්නේය; උභයභි සොචති, මෙසේ පාපකාරීපුදගල තෙම දෙලොව ම ශොක කරන්නේය; සො, ඵ් පාපකාරී පුදගල තෙම; අයහනො, තමාගේ, (හෙවත්) තමාවිසින් කරණලද්දවූ; කිලිඨං කමමං දිස්වා, කිලිටුටු කායවාකැණ්ණිය දැක; සොචති, මෙලොව ම ශොක කරන්නේය; සො, ගෙනෙම; විහංගොති, පරලොව අපාදුක් විදිමින් වෙසෙසින් පෙළෙන්නේය-15.

කහපුඤ්ඤා, දුකලියාවයෙන් කරණලද නොසෙක් පිත්කම් ඇති පුදගල තෙම; ඉධ, මෙලෙවිති ම; මොදති, මාවිසින් පවි නො කරණලද පිත්කම් කරණලද සුදුකණ්ඩාකුසමරණයෙන් සතුටු වන්නේය; පෙචච, පරලෙවිති ද; මොදති, දිවමනුෂ්‍යසමපත් අනුභව කරන්නේ විපාකානුභව යෙන් සතුටු වන්නේය; උභයභි මොදති, කුසලකාරී වූ පුදගල තෙම මෙසේ දෙලෙවිති ම සතුටු වන්නේය, සො, ඵ් කළ පිත්කම් ඇති සහපුරුෂ තෙම; අයහනො, තමාගේ, (හෙවත්) තමා විසින් කරණලද; කමමච්ඡිච්ඡං දිස්වා, පු ණ්ණකණ්ණිවිභූතිය දැක; මොදති, මෙලොවත් සතුටු වන්නේය; සො, ගෙනෙ ම; පමොදති, පරලොවත් කිලිඨංගමපත් විදිමින් වෙසෙසින් සතුටු වන්නේ යි-16.

පාපකාරී, ප්‍රාණවධාදී නොසෙක් පවිකම් කරණ සුදු වූ පුදගල තෙම; ඉධ, මෙ ලෙවිති ම; තප්පති, කණ්ණිසනනාපයෙන් තැවෙන්නේය; පෙචච, පරලෙවිති ද; තප්පති, විපාකසනනාපයෙන් තැවෙන්නේය; උභයභි, මෙ ලෝ පරලෝ දෙක්කි ම; තප්පති, උගතපුකාරවූ කණ්ණිසනනාපවිපාකසනනා පයෙන් තැවෙන්නේය; මෙ, මාවිසින්; පාපං කතං ඉති, පවිකම් කරණල දයි; තප්පති, මෙලොව තැවෙන්නේය; දුගහතිං ගතො, පරලොව දුගතියට ගියේ; භිශෙභ තප්පති, තරකාදී සහරආපායෙහි අතිකඤ්ඤාවූ අනිච්ඡවිපාක සනනාපයෙන් බොහෝ කොට තැවෙන්නේය-17.

ඉඩ නැති පෙළුම් නැති කනටුකැපූ උපායවේ නැති
පු කැං මේ කනහි නැති හිසෙහි නැති සුගතිය ගනනා-18.
බහුමි වේ සහිතවනාසමානො

නා තනාගේ හොඳි නගේ පමනො
ගොපොව ගාවො ගණයං පරෙසං
නා හාගවා සාමකැපූ කොටි-19.

අපමි වේ සහිතවනාසමානො ධම්මස්ස හොගි අනුධම්මවාරි
රුගව දෙසම් පහාස මොහං සම්මප්පත්තො සුචිත්තවිකේතො
අනුපාදියානො ඉධ වා හුරං වා ස හාගවා සාමකැපූ කොටි-20.
සමකවගො පරිමි.

කනටුකැපූ, දැනට්‍රාදිවගසෙන් කරණලද පිත්තම් දැති පුදනල
තෙමි; ඉඩ, මෙලොව ම; නැති, කණිතනකසෙන් සතුටු වන්නේ; පෙ
වි, පරලොව ද; නැති, විපාකනකුගසෙන් සතුටු වන්නේ; උපායවේ,
මෙලෝ පරලෝ දෙකි; නැති, කණිතනකසෙන් ද විපාකනකු
සෙන් ද සතුටු වන්නේ; මේ, මාවිසි; පු කැපූ කනා ඉති, පිත් කර
ණලදි; නැති, මෙලොව සතුටු වන්නේ; සුගතිය ගනනා, සුගතිය
ට හිසේ, සපාකාමසිහිසෙන් උපන්නේ; හිසෙහි නැති, අපරිමිතම්
පාකසනොසෙන් බොහෝ කොට ම සතුටු වන්නේ-18.

පමනො නගේ, සිල්වත්ව සිටිත් කුකුළෙකු පිපාපහරණ පමණ
කලකුදු අනිහාදිවගසෙන් සොතිසොමනසකාරසෙහි සුභත පුසුභත ව
නොවසනහෙයිත් ප්‍රචිත්තපුදනල තෙමි; සහිතං, ත්‍රිපිටක බුධවචනෙ; බ
හුමි හාසමානො, බොහෝ කොට නිසන්තේ ද; (නොහොත්) බහුමි,
බොහෝ වූ ද; සහිතං, ත්‍රිපිටක බුධවචනෙ උගෙණ; හාසමානො,
උදෙසාපරිපුච්චාදිවගසෙන් ද උපනිසිතනකසවාචුභතානුචොදනාවන
සෙන් ද සමීරිත්‍රිකධම්මදෙශනාවගසෙන් ද අනුත්ථ නිසන්තේ වී නමුත්;
වේ, ඉදිත්; තකනරෙ න හොඳි, ඒ නොකරන්නේ වී නම්, ධම්ම අසා
කාරක පුදනලො විසින් සම් හාවනානුසොගසෙක් කටසුතු ද ඒ නොකර
න්නේ වී නම්; පරෙසං හාගවා ගණයං ගොපො ඉව, අනුත්තේ ගෙරිත්
රක්නාටු ගොපල්ලා මෙන්, (හෙවත්) දවස්බලු හිසිස අනුත්තේ ගෙරි
පාවා ගෙණ දවස මුච්ච්ලෙහි රුක බලා කවා ගෙණවුත් සවස හිසිසත්ව
ගැණ පාවා දිලා නමාවිසිත් ලැබියසුතු දවස්බලු පමණක් ම ලබන්නා
ටු පස්ගෝරසසව ද ගවසත්ව ද හිමිගොවන්නාටු ගොපල්ලා මෙන්; සාම
කැපූ හාගවා න හොඳි, හුදෙක් අනවැස්සන් හෙරෙත් වත්පිලිව
ත් පමණකට හිමි වත් මුත් සතරමග සතරපලසයි කියනලද ශ්‍රාමාණ්ණ
ඉණසව හිමි ගොවන්නේ-19.

අපමි, සම්ලප වූ ද; සහිතං, බුධවචනෙ; හාසමානො, නිසන්තාටු,
(හෙවත්) ත්‍රිපිටක බුධවචනෙත් මදදෙසකුදු උගෙණ ගෙණ ඒකුදු

එහි විෂයයනො දැනුවා අප්‍රමාදවැනි පණිවිඩා
අප්‍රමාදවැනි පණිවිඩාදනාදී ආර්යානා ගොවර රහා-2.

• නො කොටසනො සාතනිකා නිවිටි දළාපරකානාම
ප්‍රසන්නී වීර නිබ්බාණං සොගනෙකිමිම අනුකරං-3.

මරණරහිතභවයින් ද අධිගත වූ ආකාරයෙන් පරමාරණ භවනවේදීන්
ද අමානසී නිසලද නිවිටිණයාගේ අධිගතව කාරණා; පමාදෙ,
සුවර්තවිච්ඡිද්ධයෙහි සමානිවිප්‍රවාසයෙහි නිසලද ප්‍රමාදභාවය; මිද්‍රිප්‍රානා
පදං, ප්‍රමිතසා ජාතිය නොසික්මවනබැවින් ජාතයනව පරමාරණ එකා
නත බැවින් සනාතවිවෙදසංඛිතන මරණයව කාරණය; අපමනතා,
කලකණධර්මයෙහි අප්‍රමිතවසනියෙහි; නමිසනනි, නොමසන්නාහ, මෙ
ගේනිභවයින් අප්‍රමිතවසනියෙහි අපරමරස හසි සැලකියුතු ගොවෙයි
අපරමරසනියෙහි නමි නැත ප්‍රමිතසානව සංසාරවෘත්තය අපරිච්ඡිතන
ස අප්‍රමිතසානව පරිච්ඡිතන සඵලයින් ප්‍රමිතසානියෙහි ජාතිආදියෙන්
අපරිච්ඡිත බැවින් ජීවත් වන්නාද මළානු නමි වෙති අප්‍රමිතසානියෙහි
සෝ වනාහි අප්‍රමාදලක්ෂණය වඩා වනා ම මානසිප්‍රාධිනිය කොට දෙව
න ආත්මන අත්බැව නොඋපදනාහ එහෙයින් ඔහු ගොවිලාහු ද මළාහු
ද ජීවත්වන්නාහු නමි වෙති; සෙ, සමි සඵලකතෙක් වනාහි; පමනතා, ක
ලකණධර්මයෙහි ප්‍රමිතවසනියෙහි ද; නෙ, ඔහු; සඵ මහා, ප්‍රමාදමරණයෙන්
මළභවයින් මළවූත් බල වූ වෝසි සමිමයේ මළානු ජීවිතොද්ධාරනිත
භවයින් දරදවක් වෙත් අවේනනසෝ ද එසේ ම දත් දෙවින සිල් රකුමිත
පෙභවස් වසමිත බණ්ණසිඤ්ඤි සන එක ද සිතක් නොඋපදවන්නා වූ
ගාහසීරයෝ ද ආවාසී උපාධිතස වන්ආදීන් පුරමිත ධුනාන සමාදත් වචිත
භාවනා කරමිහසි සන එක ද සිතක් නොඋපදවන ප්‍රච්ඡිතයෝ ද අවචිත
භවයෙන් මළවූත් හා නිවිටිගෙණ භවයින් මළවූත් හා සම සෝසි සේසි- 1

එහි, මේ නොමිසන මිසන කාරණය, (නොහොත්) ප්‍රමිතසානව
සසරත් මිදීම නැත අප්‍රමිතසානව ඇත සන මේ කාරණය; විෂයසභො
දැනුවා, විෂයයෙන් දන; අප්‍රමාදවිති, නොපමා වට පිහිටියා වූ; පණිවිඩා,
නුටනැක්කානු; අප්‍රමාදෙ, හවත්ගේ අප්‍රමාදගුණයෙහි; පමාදනනි,
සතුටු වෙති; අර්යානං, බ්‍රහ්මචාර්ය කම්බිසිඤ්ඤානුටපධිකත ආර්යයන්ගේ;
ගොවරෙ, වතුකම්පසානාදිගෙද ඇති සත්තිය බොධිපාදනිකුධර්මය න
වලොකොසාරධර්මය සන හෙවරසෙහි; රහා [ගොනනි], ඇලනානු
වෙත්-2.

කොටසනො, රූපාරූපදහනි සමාපනිතධර්මයනාපනිධිතනස මි
දහිනාමානිච්ඡි සංඛිතනලක්ෂණපනිධිතනස සන ච්ඡුකාර ධනනසෝ
ධනසිවූ, (හෙවත්) සමච්ඡි මිදහිනානාවනායෙහි සුභත පුසුකා වූ; සාතන
කා, අනිනිපමුමණයෙන් පටන් අහිද්මානිප්‍රතිලාභය දක්වා සනගයෙන්
ප්‍රමානන වූ කාසිකවෙතසිකවිසිදැහි; නිවටං, සනතගෙන්; දළාප

උසාවතො හතිමනො සුවකමිසස හිහමිකාරිනො
 සඤ්ඤාසා ච ධම්මජීවිනො අපමනාසා යසොහිවධ්ඞි-4.
 උසාවතො පටමාදන සඤ්ඤමොන දමෙන ච
 දීපං කයිගථි මෙධාවි යා ඔසො හාතිකිරි-5.

රකකමා, පුරුෂවිෂ්ඨයෙන් පුරුෂපරික්ෂාවෙන් සම් නිව්භාණයෙන් පැ
 මිණිසුතු ද ඒ නිව්භාණයට නොපැමිණ අතරෙහි නොනවතිමිසි
 මෙසේ පැවැත්නාවූ දැඩිවිෂ්ඨයන් සමජීවන වූ; හෙ ජිත, ඒ ප්‍රාඥයෝ;
 සොක්කෙඛමං, කාමසොහාදී සතර සොගසන් කෙරෙන් නිදිහස වූ; අනු
 න්තරං, තමනට අධිකතරවූ ලොගිකලොකොත්තරධමුසක් නැතිහෙ
 සිත් අනුත්තරවූ; නිබ්බාණං, අත්‍යන්තරානන්තර නිත්‍යවූ ධ්‍රැවවූ අවින
 චිතානිව්භාණය; ජුස්භති, සතරමන සතරපලසම් කීයනලද සුඤ්ඤි
 හාවිසාකච්ඡිනාවන් අතුරෙන් ආසීචලසඬුතනවිසාකච්ඡිනාසෙන් පුස
 නස නරන්නානුසි, ආලම්බා කරණවශයෙන් නිවණට පැමිණෙන්නා
 වූසි යේදි-3.

උසාවතො, උසාවතකමිතනවිෂ්ඨයෙන් සුසාන වූ; සතිමනො, සමා
 නිසම්පජනනවූ, (හෙවත්) කුදමහත් කටයුත්තෙහි ඵලබ්ධි සිව්නා සිති දැ
 ති; සුවිකමිසස, සුවිච්චි නිදේපවූ කාසකමුඛාදිය දැති; නිසම්මකාරිනො,
 මො කළකල මෙවෙති වැඩෙත් දවැඩෙත් වෙයි කියා මෙසේ කිදන්
 වලා පිළිසම් නිරිච්චන් යේ සිසුකටයුතු පරික්ෂා කොට කරණසුලුවූ; ස
 ඤ්ඤාසා ච, කාසාදියෙන් සඤ්ඤනවූ, (හෙවත්) සංසතවූ කාසාවානා
 ණ දැති; ධම්මජීවිනො, ප්‍රාණවධාදියෙන් ද තුලාකුට මානකුටාදියෙන්
 ද දුරු ව කුමිවණිකානිභානාදිධාමිකජීවිකාසෙන් (1) ජීවත්වන්නා
 වූ; අපමනාසා, කෘෂ්ටිකානිභානාගරජසෙවාදියෙන් අප්‍රමතන වූ පු
 රුෂයායෝ; යසො, ඵලව්‍යවිභාගපරිවාරසම්මානසඬුතනවූ ද කිරිතිව
 ණිකසඬුතනවූ ද සසස; අහිවධ්ඞි, ඔදවැඩි මුහුද මෙන් වීශෙෂය
 න් වඩුණේ-4.

උසාවතො, කාසිකමෙතසිකවිෂ්ඨසඬුතනඋසාවතෙන්ද; අපමාදෙ
 න, සුවර්තධමිවිෂ්ඨයෙහි සමානිසම්පජන වටසයි කීයනලද අප්‍රමාදයෙ
 න්ද; සඤ්ඤමොන, වතුපාර්ශ්‍රඛිඤ්ඤාසඬුතනකාසාවාණිසංසමයෙන් ද; ද
 මෙන ච, වඤ්ඤාදී සදෙරට හමුවූ රූපාදී සඅරදිණෙහි ලොහවෙෂමො
 ක නොඋපදවා සොතිසො අවුත් පැවැත්වීමසම් කීයනලද ඉද්දියදම
 නයෙන්ද, (හෙවත්) මෙකීයනලද සතරධමුසන් කරණ කොට හෙ
 ණ; මෙධාවි, ධරණීපසුඤ්ඤාසම් කීයනලද විදහිනඤ්ඤාසෙන් සමජීවනවූ
 ප්‍රාඥ නෙම; යං, සම් පුතිසාවක්; ඔහො, කාලොසාදිවශයෙන් වතුච්චිධ

1 මේ දුගාරිකයානවසී, වෙදකම් දුතකම් ආදිය පුරුකොට දැනමින්
 සෙමින් පිණ්ඩපානවසීවෙන් අවිපැවැත්වීම වූ අනගාරිකයාගේ ධා
 මික ජීවිතාවද මෙහි පෙල. අඩුවාහි කීයනලදී.

පමාදමනුසුඤ්ඤානි බාලා දුමුඛිභිනො ජනා
 අප්පමාදම මෙධාවි ධනං සෙසං ව රක්ඛිති-6,
 මා පමාදමනුසුඤ්ඤානි (2) මා කාමරභිසනාචිං
 අප්පමිනොති ක්කියායනො පප්පොති චිපුලං සුඛං-7.
 පමාදං අප්පමාදෙතා යදි නුදති පච්චො.
 පඤ්ඤාපාසාදමාරුහං අභොනො සොනිහිං පජං
 පබ්බතයොව භුමිමෙසෙ ටිගෙ බාලෙ අවෙතිති-8.

වූ කෙලෙස් විභවතුර; න අභිකීර්ති, නොනසා ද නසා පිස නොනන් ද; හං දිපං, දහිත්ප්පසඛිතත වූ ඒ ප්‍රතිඥාව; සාධිතං, කරන්තේසු මෙකීපතලද සහරභුණ්ණෙත් සුසනාවූ ප්‍රාඥ තෙම ගොඩ පොරවූ සංසාර සාගරයෙහි කෙලෙස්මභවතුරන් ගතා පිස නොනැඬවූ රහත්ප්‍රඥෙහි නිසන්තලද ප්‍රතිඥාව භුමිතව කොට ගන්නව. පොහොසත් මත්තේස සනු භාවයි-5.

බාලා, මෙලෙඤ් පරලොච්චිඛි නොදන්නාවූ; දුමුඛිභිනො ජනා, එහෙයින් ම නුවනනැති සනිතයා; පමාදං අනුසුඤ්ඤානි, ප්‍රමාදයෙහි අදිනව නොදන්නානු ප්‍රමාදයෙහි යෙදී පවත්නාහ, (හෙවත්) ප්‍රමාදයෙන් දවස් සවත්නාහ; මෙධාවි, ධර්මෝපසුඤ්ඤෙන් සුසන වූ ප්‍රාඥ මනානි; අප්පමාදං, අප්‍රමාද බව; සෙසං ධනං ඉව, කුලවංශාගත වූ උගාමිරතනසක් මෙන්; රක්ඛිති, රක්ෂන්ති. මෙසේ ලෝච්චියෝ මුතු මැණික් අදී උතුම් බා නිසා යෙහෙන් ජවත්වෙහි අඩු දරුවන් සුවසේ රකුම්භ දන් පින් කරමහයි මෙසේ ධනයෙහි අනුසස් දක්නානු ධන රක්ෂා කෙරෙද්ද එසේ ම නුවනැති පුරුෂ ද නොපමාන්දනැත්තේ සුචිමධනනාදින් පිලිලබයි සහරමභ සහරපලංච ත්‍රිච්ඡිකිතිඤ්ඤාව දිවු පිලිඤ්ඤාවට පැමිණෙත්තේසයි අප්‍රමාදයෙහි අනුසස් දක්නේ උතුම් බනසක් මෙන් නොපමාවට රක්ෂන්ති යෙයි-6.

පමාදං, පමාධව; මා අනුසුඤ්ඤානි, නහමක් පුරුද කරන්තේසි, (හෙවත්) පමාධවෙහි යෙදී නොවසන්තේස; කාමරභිසනාචිං, වසනුකාමකොලභ කාම දෙකති රහිසයි නිසන්තලද භෞතියංසනාවයෙහි; මා අනුසුඤ්ඤානි, නහමක් සෙයෙත්තේස; අප්පමිනො, එලඹ සිව් සිහිදැහි බැවින් නොපමාව; ක්කියායනො පප්පොති, ආලම්බනොපර්ඛිතනලසංචාරිභිසනාසඛිතනා ගඹච්චිදඤ්ඤා භාවනා කරන්තාවූ පුද්ගල තෙම මනාහි; චිපුලං සුඛං, විභව්‍යු කිවන්සුඛව; පප්පොති, පැමිණෙත්තේසි-7.

පබ්බො, ප්‍රාඥවූ ආසීඝ්‍රාවක තෙම; යදි, සම්කලෙකති; අප්පමාදෙතා, කුලලබ්භිතසති සමානිසමපභාවවසයි කීපතලද අප්‍රමාදභාවයෙන්; පමාදං, සමානිප්‍රවාසසඛිතත වූ ප්‍රමාදය; නුදති, පුරු කෙරේද, පුරුණ්ණෙත්තේස අවකාශ නොදී ඒ සනා ගණ්ණ වදනාවූ නවදිසවතුරක් මේ

2 'පමාදමනුසුඤ්ඤානි, අනම් පොතක.

අප්‍රචයනො පමිතොසු සුභොසු ඛිඤ්ඤානො
 අබලසොච පිඤ්ඤො භිඤ්ඤා යාති සුභෙධසො-9.
 අප්‍රචාදෙනා මසවා චොචානා සෙසිතං ගතො
 අප්‍රචාදා පසංසනාති පචාදෙ ග්‍රහිතො සද්ධි-10.

ත් ප්‍රචාදෙව අවකාශ නොදී ප්‍රචාදය මැඬ ගෙණ පවත්නේ වේ ද එකල්
 හි; පඤ්ඤාපාදං, දිව්‍යදැසැසි භික්ෂුන්ලද අභිඤ්ඤානසම්ප්‍රසන්නාවූ ප්‍රඤ,
 නැමැත් ප්‍රාසාදකව; ආරැඤන, නැඟී, (හෙවත්) දිව්‍යදැසැසිව සුදුසු පි
 ලිවෙත්පිලිමෙන් තිණෙකින් පහසකව නැගෙනහොත්හු මෙන් නැඟී; අ
 සොකො, අනාගාමිමාණිකාසත් ම උදර හරණලද ශොකශල්‍ය රැහි
 බැවින් ශොකරතිතවූ; ධාර, ප්‍රාඤ වූ ඒ මහාක්ෂිණිත්‍රව තෙම; සොභිතිං
 පජං, අනුඛානවූ ශොකශල්‍ය රැහිබැවින් ශොභී වූ ප්‍රජාව, (හෙවත්) වුහ
 වත්නාවූ ද උපදනාවූ ද ශොකසතිනවූ සේනවුහයා; අවෙකඛිති, බල
 ක්තේසි; කුමක්වේන්ද සත්? භූමිමේ, බිම්බිවූ සුචයේ බලත්තාවූ;
 පබ්බතසේඉච, පවිත මුදුනෙන්ත් සිවි එකක්වු මෙන්; බාල, අසමුච්ඡි
 භාන වූ දිව්‍යබිජ (3) ඇතිහෙසින් වචමානවූ ද උනාදුමානවූ ද බාලජන
 සත්; අවෙකඛිති, දිව්‍යදැසිත් සුචයේ දක්නේසි-8.

පමිතොසු; කලාණ නිබන්ධිමිභයෙති සමාතිච්චප්‍රාප්‍යස හෙතු කොට ගෙ
 ණ ප්‍රමිතකසකියත් අතුරෙහි; අපාචතො, සමාතිච්චෙපුලසාව පැමි
 ණවැවින් අප්‍රමිතව වූ; සුභොසු, සමාතිච්චසංඝාතාවයෙන් සතරඉරුපි
 වෙති මි කෙලකනිදුසෙන් නිදන්තාවූ සභිසත් අතුරෙහි; ඛිඤ්ඤානො,
 මහත්වූ සමාතිච්චෙපුලසත්තාසංඝාතෙහි සිටියාවූ, (හෙවත්) කෙලකනිදු
 සෙන් නොනිදනහෙසින් බහුල ජාතරුං රැහි; සුභෙධසො, සුඤ්ඤවූ පුඤ,
 ඇති මහාක්ෂිණිත්‍රව තෙම; අබලසො, කොරපා ඇති ජවහිනවූ දුච්ච
 අභවනෙකු හැර පියා සත්තාවූ; භික්ෂුසංඝාඉච, භික්ෂු ජව ඇති සෙසෙත්ව
 අභවනෙකු මෙන්; භිඤ්ඤා, ප්‍රමිතකසකියත් සසරවට ම හැරු පියා, අග
 මයෙන් ද අභිමයෙන් ද මවුත් පසු කොට පියා; සාති, සසරත් නික්ව
 නිවැපුරුසට වහාම සත්තේසි-9.

මසවා, සක්‍රදෙවෙදු තෙම(1); අප්‍රචාදෙනා, විෂමානවකල මවලශ්‍රාම
 යෙහි භූමිසොධනසෙන් පටන් කරණලද අප්‍රචාදභාවය හෙතු කොට ගෙ
 ණ; දෙචානං, දෙදෙව්ලොව දෙවතාවත්ව; සෙසිතං ගතො, උතුම්
 බවට පැමිණීමේ, රජබවට පැමිණීමේ සේ සේසි; (එභෙසින්) අප්‍රචාදං,
 නොපවාබව; පසංසනාති, සිඤ්ඤ ලෝකිකලොකොත්තාරඉණවිශෙෂසත්
 තේ ප්‍රතිලාභෙට කරණහෙසින් බ්‍රිඛාදී පභිතවරයෝ පුරංසා කෙරෙහි;
 පචාදෙ, පචාබව වනාහි; සද්ධි, හැමකල් කි ම; ග්‍රහිතො, සිඤ්ඤ විපන්තාව
 කාරණාහෙසින් බ්‍රිඛාදීආශස්සත් වූසින් ග්‍රහිතයි නිඤ් කරණලදී-10.

3 ඇතම් පොතක 'වතීවබ්ජ,
 4 'ඉදති විෂමාති පඤ්ඤනො විෂමානවො, අභ්‍රවා.

මාර්ගයෙහි එලෙස බිඳහරා සිතමොසානාප්තිහරණයා
 පරිච්ඡේදය විභව, මාර්ගධර්මය පහානවේ-2,
 දුනතිග්ගනසං ලභ්‍යතො සත්ථි කාමනිපාකතො
 පිට්ඨාසා දඤ්චො සාධු විභවං දනතං සුධාවහං-3.

දඩකව නිසි දඩක් වලින් කපා ගෙණවුත් පිට පොත්ත හැර හෙල්
 කාබ්‍රොන් හෙමා දඤ්චකඛලෙහි කවා හිදුවෙහි ලා හැඳ මැඩ ඉදි
 කොට වාලවෙට්ටාට කොන්‍ය කොට රාජරාජමහාමාත්‍යයන්ට ශීලා දක්වා
 මහත්සත්කාර සම්මාන ලබාද එසේ ම නුවනැති පුරුෂ හෙව සපඤ්ඤා
 දිසාහාව වූ ද මේසිත මුත්තාකාරණයවාසයෙන් සිදුවෙහි පිට පොත්ත
 වැනිවූ භිදුරිකකෙලසෙන් තදනාදිවශයෙන් පහ කොට ඉක්බිති ශ්‍රීඩා
 ගෙහනයෙන් හෙමා කාබ්‍රොන්වෙහි සිකවිසයි නැමැති ගිනි දඤ්චෙහි හ
 වා ශමද්විදඤ්චාභාවනා නැමැති අච්චෙහි ලා හැඳ මැඩ ඉදි කොට
 බ්‍රහ්මචරිකාසංඝකාරයන් අතිතනදිවශයෙන් සම්මිණි කොට අවිද්‍යා
 සංකල්පදලන කොට ක්‍රියාදිග්ග අභිනිසංග භවලොකොත්තරධර්මය
 යන මේ ගුණවිශේෂයන් අත්පත් කොට ගෙණ දුග්‍රහණික වට ලබ
 යන්නේ යයි යෙදියි-1.

ඔකමොකතො, උදකාලයෙන්, (හෙවත්) උදකසංඛිතනවාසභාවන
 යෙන්; උබහතො, නගනලද්දවූ; එලෙ කිඛෙතො, අතින් හෝ පයින්
 හෝ දළආදි එක්තරා දෙයකින් හෝ ගොඩ දමනලද්දවූ; වාරිජොඉච,
 දිය කොලදින් සැලෙන මගෙකු මෙන්; ඉදං විභවං, පවකාමගුණල
 යෙහි අතිරිතවූ බාලපෘථව්‍යන්තයන්ගේ මේ අභාවන වූ සිත, පවකාමගුණ
 ලයෙන් නො; මාර්ගධර්මය, මාර්ගධර්මයෙහි මාර්ගධර්ම යයි කියනලද
 ක්‍රොමුමිකවාචනා; පහානවෙ, පහ කරන්නට ප්‍රයෝග කරණකල්පි,
 (හෙවත්) විදර්ශනාකම්මභාවනායෙහි බහා කාබ්‍රොන්වෙහි සිකවිසයිගෙන් න
 වන ලබනකල්පි; පරිච්ඡේද, හැමපරිද්දෙන් සැලෙන්නෙන්, එකනිප
 මනෙහි නොපිහිටන්නෙයි එතෙකුදු වුවත් ධුරනිකෙසෙ නොකොට
 ප්‍රාදු වූ පුදගල හෙම උකානුමඤ්චෙහි සිත සෘජු කරන්නෙයි යෙදියි
 (නොනොත්) ඉදං විභවං, මාර්ගධර්මය යයි කියනලද කෙලවෘතර්මය
 නොහැර පිටිකවූ බාලපෘථව්‍යන්තයන්ගේ අභාවන වූ මේ විභවය; ඔක
 මොකතො, උදකසංඛිතනවූ ආලයෙන්; උබහතො, නගනලද්දවූ;
 එලෙ කිඛෙතො, ගොඩ දමනලද්දවූ; වාරිජො ච, මහසංගෙකු මෙන්;
 පරිච්ඡේද, නාකාලඛිතයෙහි පරිභ්‍රමණය කිරීම වශයෙන් සැලෙන්නෙන්
 ය; (එහෙයින් ම) මාර්ගධර්මය, යම් කෙලවෘතර්මයකිනි මාර්ගධර්මය
 ක් නිසා විභවය වලින්වේ ද ඒ මාර්ගධර්ම; පහානවෙ [පහානබ්‍රා], ප
 හකවගුණයි; මාර්ගධර්මනිවාරණප්‍රත්‍යක්‍ෂකිරීමෙන් කෙලවෘතර්මයකිනි
 නමාර්ගධර්ම ප්‍රභේද කවගුණයි යෙදියි-2.

දුනතිග්ගනසං, ප්‍රකීන් නිගනහැකි වූ, (හෙවත්) නිග්‍රහ කරන්නට
 නාපිච්චිත්ත වූ; ලභ්‍යතො, ලබ වූ, (හෙවත්) ලභ්‍ය ව ඉටු, ලභ්‍ය ව නිරැඬ

සුද්දසං, සුභිපුණං යථි කාමනිපාතිනං
 විතං රකෙතිච්චි චෙධාචි විතං ආතං සුඛාවතා-4.
 දුරඛතමං ඵකච්චං අසරීරං ආහාසයං
 යෙ විතං සංඤ්ඤාමෙඤ්ඤානි මොක්ඛනි මාරඛනි-5.
 අනවසීනවිතාසං සධම්මං ආර්ථනතො
 පරිඤ්චපසාදස්ස පඤ්ඤා න පරිපුරිති-6.

වත්නාවු; යථි කාමනිපාතිනො, ජාතිසමත් ගොඤ්ඤාමත් ව්‍යසමත් නොබලා ලැබෙන්නාවු ද නොලැබෙන්නාවු ද -සුඤ්ඤාවු ද අසුඤ්ඤාවු ද යම් කැමති අරමුණෙක නෙතසුදුවු; විතාසං, කුච්ච අපෙකු වෙත් දුරිථ ඤාතවු විතාසාගේ; දමොච්චි, ආනාද්ධනග්‍රහණය නොකොට දී ඵක නොලබනසෙහි පිහිටුවා වතුපිටි ආසංඝාතොසත් දමිමි, නිපොපිනිථිමි; පාසු, මැනවි; කාරණං ක්‍රමිදසත්? විතං, මේ සිත; දනං, දමනලද්දේ, නිපොපිකරණද්දේ; සුඛාවතං, මොක්ඛිල සුච ද නිවන්සුච ද ඵල වත්තෙයි-3.

සුද්දසං, ඉතා ම දක්නට නොපිලිවත් වු; සුභිපුණං, ඉතා සියුම් වු; යථි කාමනිපාතිනං, ජාතඤ්ඤා නොබලා ලැබෙන්නාවු ද නොලැබෙන්නාවු ද සුඤ්ඤාවු ද අසුඤ්ඤාවු ද යම් කැමති අරමුණෙකින් තෙත සුදුවු; විතං, සිත, වෙධාචි, ප්‍රාඥපුද්ගල තෙම; රකෙතිච්චි, රක්තෙයි, විතව සිත ව අනසව්‍යසනසව පැමිණෙන අඤ්ඤා මෙන් නොව ප්‍රාඥපුද්ගල තෙම සිත රක්තෙයි; විතං, මේ විතාස; ආහාසයං, ආනාද්ධනසෙහි විසිර පැවැත්තනොදී ඵකනොලබනසෙහි පිහිටුවා රක්තාලද්දේ; සුඛාවතං, ලොචිලොචුතුරසුච ඵලවත්තෙයි-4.

දුරඛතමං, මකුච්චුසක් පමණනැහුදු සුචිදිත්ආදිසව විතාසාගේ ස ඛිකුමණසක් නැත ද යොදිත් දහසකින් දුරුවු ද අරමුණුගන්නාවැව්ත් දුරව යන්නා ම වු; ඵකච්චං, යටත්පිරසෙසින් දෙසිතකුදු ඵකවට නොඉ පද ඵකසිතක් ඉපද නිරුඛ වු කල්හි ම අනික් ඵක ම සිතක් උපදනාහෙ සිත් ඵකච්ච වු, හුදකලා ව ම පවත්නා වු; අසරීරං, නමා අරුපිඛණි බැ වත් වණන් සංඝාතසෙක් නැත්නු යි සරීරසක් නැත්තාවු; ආහාසයං, ස තර මහාකුතසත් නිසා පවත්නා මේ සරීර නැමැති අභාසෙහි පවත්නා වු, (තෙවත්) හෘදසරුපස නිසා පවත්නාවු, විතං, සිත; සංඤ්ඤාමි සත්‍රි පුරුෂ කෙතෙක් හෝ නාභසීචුච්චිත කෙතෙක් හෝ; සංඤ්ඤාමෙඤ්ඤා භති, නොඋපත්කෙලෙසුත් නොඉපද්දේ ප්‍රමාදදෙව්‍යසෙක්ස්ත් උපත් කෙලෙසුත් දුරුකකරෙමින් සාවරසෙහි පිහිටුවද්දේ; තො, මතු; මාරඛනි, මාරඛනි න යයි කීසනලද භෙදකුමිකවාග්‍යාසත්; මොක්ඛනි, මිඳෙන්නාහුයි-5.

අනවසීනවිතාසං, අසුච්චි වු කුචු කොමිචුපලසක් මෙන් ද දසවෙසිරුස හිඳ වු කණුවක් මෙන් ද මමාත්තලයා හිස වු කොලොමිමලක් මෙන්

අනවස්ථානවිතර්කය අනවස්ථානවිතර්කය
පුද්ගලානුකූලයන් නැති වැනිවනා හය-7.

කුමාරවංශය නාමයෙන් විදිනා නගරානුකූලයන් වැනිවනා වැනිවනා
සොබව මාරු පුද්ගලානුකූලයන් වැනිවනා වැනිවනා අනවස්ථානවිතර්කය-8

ද උකෙක නොවිභිථා කිසිකලෙක යෙවක ව කිසිකලෙක අප්වක ව
කිසිකලෙක නිගණ්ඨ ව කිසිකලෙක නාපස ව කිසිකලෙක ගිවි ව කි
සිකලෙක පැවිච්ච ව සහගෙයින් අනවස්ථිත වූ සිත් ඇති; සබ්බිමං අ
විජනනො, බුබුදු සන්තරුපසන් විසින් පුසසනවූ සන්තිස් බොධිපාසනී
ක ධර්මය නොදන්නාවූ; පටිපලවපසාදය, අවලපුසාදයෙහි නොවිභි
වි හෙයින් හෝ ඉබ්බි මදහෙයින් හෝ ඉවිලෙන සැඟහැ ඇත්තානව;
පඤ්ඤා, කාමාවචරදීපුහෙද ඇති පුඤ්ඤ නොවී; න පටිපුරුහි, නොවිර
න්තිසී; කාමාවචර පුඤ්ඤ පවා නොවිරණ කල රූපාවචර අරූපාව
චර ලොකොත්තරපුඤ්ඤ කැලම නොවිරන්තිසී-6.

අනවස්ථානවිතර්කය, රහසයන් හෙත්තොවූ සිත්ඇති; අනවස්ථාන
විතර්කය, වෙහෙසෙන් නොපනරණ පුද්ගලානුකූලයන් ඇති; පුද්ගලානුකූලයන්,
අනිදමානිතයෙන් පුඤ්ඤකල කුලලාකුල ඇති; ජානනො, ඉබ්බිපවච්ච
ධර්මධර්මයෙන් සන්තිස් වැනිවන නාසලොකනදිවශයෙන් නිදරුපගහ
වූ විද නෙලෙණ්දුරුන් නොතිදන හෙයින් නොතිදන්නා නම් වූ කිසිකල
වනානව; සංගහි, ජ ජ මානිතයෙන් පුඤ්ඤ වූ නෙලෙණයන්ගේ අපුනර
විතර්කය හෙතු කොට ගෙණ කෙලෙසුන් කෙරෙන් ගෙයක් නැති-7.

ඉමං කාසං, කොඤ්ඤිතසංකප්පි කිසිනලද මෙ ගරුස; කුමාරවංශය, අ
බලදුබලවැනි ද නොතරවැනි ද නවිකැලිබැනි ද කුලලොකන
සක් ඵල වූ සේ, (හෙවත්) මැව්බදනක් වැනි කොට; විදිනා, දහ; ඉදං වි
හසා, පුද්ගල වූ කුලලොක නෙම නමාගේ මේ විදගීනාවිතර්කය; නගරානු
කූලය වැනිවනා, ගැඹුරු වූ කවුරුගල දිගුගල ඇති තරවූ පවුරුපදනම් හා
දෙරවූ අවලුආති පසමිතුරන් විසින් අසොධිය වූ සුරකින නුවරක් මෙන්
කෙලෙසිසතුරන් විසින් පැරැදවිය නොහැකි කොට නමා; පඤ්ඤානුකූල
ය, විදගීනාවක් වූ ද අසන්තිතය වූ ද පුඤ්ඤ නැමැති අග්‍රධයෙන්, තත්
නදමානිතයෙන් වධය වූ නෙලෙණයන් තාක් පුඤ්ඤකල කෙරෙමින්; මා
රු, කෙලෙණවාරය; සොබව, පහරණය; ජිනව, දනනලද්දවූ, (හෙ
වත්) උපදවනලද්දවූ තරුණ විදගීනාව ද; රහෙක, අවාසසනප්‍රාය
සානුසනප්‍රාය හොප්පසනප්‍රාය පුදගලසනප්‍රාය ධර්මවිකල්පසනප්‍රායාදිය සෙ
වනය කෙරෙමින් අනරතුරෙහි සමාපත්තියට සම්චද එයින් නැගී ගු
ඛවිතර්කයෙන් සංසකාරයන් අනිතරදිවශයෙන් සම්මගීනා කෙරෙමින්
රක්තය; අනවස්ථානවිතර්කය, අනාලය වන්නේය, සමාපත්තිය අසා
ද කෙරෙමින් සමාපත්තිය ගේ කොට නො වසන්නේය. සමාපත්තිය

ඉරිම වහාසං නාගියෝ පඨවිං ඉච්චෙසසායී
 ජුඛො අභවතච්ඤාඤාණෝ නිරන්ථි කලිතරං-9.
 දිසො දිසං සනාතං කසිරි වෙරි වා පන වෙරිනාං
 ඡිච්ඡා පණ්නිතං විතරං පාපියො නාං නනො නරෙ-10.
 නා නං මාතා පිතා කසිරි අභවතච්ඤාඤා චාපි ච ඤාතකා
 සච්චා පණ්නිතං විතරං සෙසසසො නාං නනො කරෙ නි-11.

විභවංගො නගියො.

සම ආඤාද කෙරෙවිත් ශ්‍රඩ්විතකසෙත් සංසකාරසච්ඡිද්ධිතස නොකෙරේ නම් මාණ්ඨප්‍රභ්විච්චධ්‍ය කරන්නට නොපොහොසන එහෙයින් සඳී පතනියෙහි ආලස නොකරන්නේ යයි සේසි-8.

අයං කාමො, මහණ භාගේ මේ කස; අචිරං, නොබෝකලකින් ම; වන, එකානකසෙත්; අපෙතච්ඤාඤාණෝ, පහවූ සිත්දැත්තේ; ජුඛො, අපහන වූ විඤාඤාණ දැක්බැවින් දමනලද්දේ; නිරන්ථා කලිතරං ඉච්, දුරුසමහාරසෙත් ප්‍රසසාපන දැත්තාවුන්ට නිරුපකාරවූ පුභ්‍යුමිරකාභි සෙත් මෙත්, (හෙවත්) වලදමාපු දිග ගිය දඹුකඩක් මෙත් නිප්‍රපාසන වූ සේ; පඨවිං අඛිසෙසායී, පොලොව මත්තෙහි හෝතෙයි-9.

දිසො, එක්තර එකක්‍රගේ අඹුරු කෙත්වත් දසිදසි කෙරවූත් ආදී වූ සව්භිභවණ්ණ කලාවූ මිත්‍රද්‍රෙහී වූ සොරෙක්; දිසං, නැවත එසේම නමාගේ සැපත් හැරගත් සොරෙකු දක; පා, මිභව; සං කසිරි, සව්භිභවණ්ණ ජීවිතනණ්ණදී සම් අනෙව්‍යසනසෙත් කෙරේද; වෙරි වාපන, කිසි කාරණයකින් බඩබවෙර දැහි එකෙක් හෝ; වෙරිනං, එසේම නමා කෙරෙහි බඩබවෙර දැහි එකක්‍ර දක; අං නං කසිරි, සම් ඒ අවැඩක් මිභව කෙරේද, එයට පිඩා; මිච්චාපාණ්නිතං මිත්තං, වරදවා දඹදකුඹලකමිභවසෙති පිහිටුවනලද විතකස; නනො, ඒ හෙතුවෙන්; නා, ඔහු; පාපියො කරෙ, අභිසෙත් ලාමක කරන්නේයි. සොරෙක් හෝ සතුරෙක් හෝ එක්තර එකක්‍රව අවැඩක් කෙරෙවිත් එක ම ජුතිසෙත්හි ඔහුගේ පුත්‍රදුරදුසිදසභවමනිභාදිත්ව පීඩා කරන්නේ හෝස; කෙත්වත් ආදී සහසන්නේ හෝස, ඔවුන්ගේ ධනනරණ්ණ හෝ අවිතන රණ්ණ හෝ කරන්නේස, දඹදකුඹලකමිභවසෙති පිහිටුවනලද සිත වනාහි මේ ජුතිසෙති ම හභීවට ද වඩබන්ධනසට ද පමුණුවන්නේස, පරලොව නොසෙත් ජුතිගතසහසුසෙති හතරඅපාසෙති හෙලා ගෙණ සිපි නැහිය නොදෙන්නේසයි සේසි-10.

නං, ඒ කාරණස, (හෙවත්) සම් කාරණසෙත් සභිභිභවණ්ණසමිභවන් දසක ද ඒ කාරණස; මාතා න කසිරි, මවුගො ද කරන්නේස; පිතා න කසිරි, පියාගො ද කරන්නේස; අභවතච්ඤාඤා චාපි ච ඤාතකා, නත් මල්බැඳිත් ආදී සෙසුනැරෙත් භෝ; [න කෙරෙසුං, ගොද කරන්නාහ]; සච්චාප

කො ඉමං පඨවිං චීරේසාහි සමලොකාල ඉමා සදෙවකා
කො ධම්මපදං සුද්දසිතං කුසලො පුපථවිව පච්චෙසාහි-1.

සෙබ්බා පඨවිං චීරේසාහි සමලොකාල ඉමං සදෙවකං
සසබ්බා ධම්මපදං සුද්දසිතං කුසලො පුපථවිව පච්චෙසාහි-2.

භූතියා චිත්තං, දසකුලකණ්ණිපථයෙහි මනා කොට පිහිටුවනලදසිත
වනාහි; තණ්හා, ඒ හෙතුවෙන්; හං, ඒ සුදගලයා; සෙසාබ්බා කාර, අ
තිශයෙන් උත්තම කරන්ගෙන්සිංහමුට්ඨියේ පමා දරුවන්ට දසාද දෙන්
නාහු එක ම ඡායිබස කණ්ණිතන නො කොට සෙහෙන් ජිවත්වන පම
ණක් දෙහි විශාඛාවන්ගේ මවුපියෝ පමා ඒසා හෙබනවනාහොග දැ
න්හාහු ඒ විශාඛාවන්ට එකම දන්ධලෙක සෙහෙන් ජිවත්වන පම
ණක් දුන්හ, වනුවන්හිරුපර්වතමණකුදු දරුවන්ට දෙන්ටව පොහො
සත් මවුපිය කෙසෙක් හම් හැනි දුවසසමපත් හෝ ධනගසමපත්
හෝ දෙන්ටව පොහොසත්හු කැල ම නැහ ලොකොත්තරසට්ඨත්දී
මෙහි නොපොහොසත් බැව් නිසාසුතු ම නැහ දසකුලකණ්ණිපථයෙහි
මනා කොට පිහිටුවනලද සිත වනාහි මේ සියලු සැපත් ම දෙන්ටව පො
හොසත්හැසි සතුනාවයි-11.

චිත්තවනෝ තතිසො.

ඉමං පඨවිං, ආනමිභාවසංකීර්ණන වූ මේ පෘථවිය; කො චීරේසාහි, කව
රෙක් දනන්ගේ ද, කවරෙක් ප්‍රතිචේධ කරන්ගේ ද; සමලොකාල, සත
රදාසා ද; සදෙවකං, දෙවලෝ සහිත වූ; ඉමං, මේ මනුෂ්‍යලොකය ද;
කො චීරේසාහි, කවරෙක් දනන්ගේද, කවරෙක් ප්‍රතිචේධ කරන්ගේ
ද; සුද්දසිතං, ස්ථානිතාවචශයෙන් දෙසනලදහෙයින් මනා කොට දෙ
සනලද්දවූ; ධම්මපදං, සන්තික් බෝධිපාසනිකධම්මසංකීර්ණනව මිකොභා
සා; පුපථං, ඉල්ලාබා රැස් කරන්නාවූ; කුසලො ඉව, දන්ස වූ මොනා
රාක්ත්‍ර මෙන්; කො, කවරෙක්; පච්චෙසාහි, පරික්ෂා කරන්ගේ ද, (හෙව
ත්) කවරෙක් ප්‍රතිචේධ කරන්ගේ ද-1.

සෙබ්බා, අභිසිලද්ධිවිනාදධිපක්ෂකාසී කියනලද ත්‍රිවිධික්ෂාමෙහි
හික්මෝනහෙයින් සෙබ්බ නම් වූ ශ්‍රෝතාපත්තිමාණෙසා කෙරෙහි පටන්
අභිදමාණිකාරීයා දක්වා සප්තච්චධ ගෛසෙ ගතම; පඨවිං, ආනමිභාවසං
කීර්ණනලද මේ පෘථවිය; චීරේසාහි, අභිදමාණිකයන් ආනමිභෝගස
දුරුකිරීම වශයෙන් දනන්ගෙන්, (හෙවත්) ප්‍රතිචේධ කරන්ගෙන්; සම
ලොකාල, සතරදාසාසී කියනලද සමලොව ද; සදෙවකං, දෙවලෝව ස
හිත වූ; ඉමං, මේ මනුෂ්‍යලොකය ද; චීරේසාහි, දනන්ගෙන්, (හෙවත්)
ප්‍රතිචේධ කරන්ගෙන්; සෙබ්බා, එම සප්තච්චධගෛසෙසුදගල හෙම;
සුද්දසිතං, සවාසවනසාකලකදිවශයෙන් ද එකනිත්තනානනිත්තාදී
නස වශයෙන් ස්ථානිතාවචශයෙන් ද දෙසනලද හෙයින් මනා කොට

- ඉච්ඡා පමං කාශමිමං විදිතා මර්චිධමං ආභිසම්බානො
 භේච්චාන මාරසස පසුපථකාති ආදක්ශනං චෙච්චිත්තස ගච්චෙ-3.
 පුපථානිභෙව පමිනාහාරා බතසහච්චනසං නරං
 සුතං ගාමං මහොඝො ව භුච්චු ආදය ගච්චති-4.
 පුපථානිභෙව පමිනාහාරා බතසහච්චනසං නරං
 ආනිතං යෙව කාමෙසු ආහාරොනො සුරුභෙ වසං-5.

දෙසනලද්දවු; බම්මපදං, සත්තිස් බොධිපාඤ්ඤාධර්මොපායාසං; සුස
 ලො පුපථං ඉව, පුපථාගමයව වැද ලාකැකුලමල්පරමල් ගච්චවණමල්
 හැර සහපත්මල් කඩා රැස් කරන්නාවූ දක්ඛලාකාරයෙකු මෙන්; ප
 වෙසාති, පරික්ඛා කරන්නෙයි, (හෙවත්) ප්‍රතිවෙධ කරන්නෙයි-2.

ඉමං කාසං, කෙස්දෙදෙඤ්ඤාකොටස්සමුභ සධි නිසතලද මේ ක
 ය; ජෙණුපමං, දබලදඤ්ඤානිවෙතිසනාවත්තාදිකාරීයෙන් පෙණුපි
 ඩක් වැන්නයි; විදිතා, දැන; මර්චිධමං, ස්ඤ්ඤාසෙති සඤ්ඤා වැටිත් ද
 ස්වරූප වැටහෙන කාරණයෙන්ද මේ කස මිරිඳුවැන්නයි; ආභිසම්බ
 බානො, පලකන්නාවූ මහණු හෙම; මාරසස, කෙලෙසමාරසා අසත් වූ;
 පසුපථකාති, පමිකාමතුණසත්, (නොගොත්) කම්මවස කෙලෙස්වචස
 විවචස යන මේ චෙත්සුමික දෘඩධර්මයත්; භේච්චාන, ආර්ථමාග්නසකුපෙ
 ත් කපා; මච්චිත්තස, මානසමාරසාභව; අදක්ශනං, අච්ඡෙදවූ අමානමනා
 නිවාරණයව; ගච්චෙ, ආලම්බනකරණවසයෙන් සත්තෙයි-3.

පුපථානි පමිනානං ඉව, පුපථාගමයෙන් මල් කඩා රැස් කරන්නාවූ
 මාලාකාරයක්හු මෙන් පමිකාමතුණපුපථසත් සොසන්නාවූ; ඉහ, මේ
 සනිලොකයෙහි; වතසහච්චනසං, අසමුප්පාච්චසුචෙති ප්‍රාණිතාවශයෙ
 න්ද සමුප්පාච්චසුචෙති හෙධවශයෙන්ද නොසෙක් පරිද්දෙන් පමිකා
 මතුණයෙහි ඇලුණුසිත් ඇති; නරං, සනිසා; සුතං ගාමං, නිදන්නා
 වූ මම්මවැසි ජනයා මුහුදට ගෙණු ගන; මහොඝො ඉව, දෙතුන් සොදන
 ක් නැත පැතිර යන ගැඹුරු මහවතුරක් මෙන්; භුච්චු, චිරණ හෙම; ආ
 දය, හැර ගෙණ; ගච්චති, සත්තෙයි, අපාස මහමුහුදට පමුණුවන්නෙයි
 යෙයි-4.

පුපථානි පමිනානං ඉව, පුපථාගමයෙන් මල් කඩා රැස් කරන්නාවූ
 මාලාකාරයක්හු මෙන් පමිකාමතුණපුපථසත් සොසන්නාවූ; ඉහ, මේ
 සනිලොකයෙහි; වතසහච්චනසං, අසමුප්පා ජනි වසුචෙති ප්‍රාණිතාවශ
 යෙන්ද සමුප්පාච්චසුචෙති හෙධවශයෙන්ද නොසෙක් පරිද්දෙන් පමි
 කාමතුණයෙහි ඇලුණුසිත් ඇති; නරං, සනිසා; කාමෙසු, වසුකාම
 බෙලුකකාමයෙහි; අනිතං යෙව, පසෙදිසණයෙන්ද පුත්‍රලාභයෙන්ද
 පරිභොගයෙන්ද නිධාන කිරීමෙන්ද අනාපථී වූ වාහු ම; අනතකො, මා
 ර හෙම; වසං කුරුභෙ, හඩන්නහු වලච්චනහු ම ගෙණ නිවා වසන
 කරන්නෙයි-5.

- යථාපි භවතෙ පුප්ඵං වණ්ණනකිං අගොසියං
පලෙහි රසමාදය ජවා භාමෙ මුනි වරෙ-6.
- නා පරෙසං චිලොමානි නා පරෙසං කතාකතාං
අභතභොව අවෙකෙකියස කතානි අකතානි ව-7.
- යථාපි රුපිරං පුප්ඵං වණ්ණවනතා අගඛිතං
ජවං සුඨාසිතා වාචා අචලා හොති අසුඛිතො-8.

යථාපි, යම්යේ; භවතෙ, පුප්ඵාරමයෙහි මුච්චද ගෙණ ඇවිදිනා ඛචර තෙම; පුප්ඵං, මල්ල; වණ්ණනකිං, වණ්ණස ද ගැටිය ද; අගොසියං, නොනපමිත් ඇවිදිනේ; රසං ආදය, පුප්ඵරසය පමණක් හැර ගෙණ; පලෙහි, වනංච නැගී යේ ද; ජවං, ඵපර්ද්දෙන් ම, (හෙවත්) චලනට පෙත්තකට කෙසුරකට වණ්ණගැටියට හානිසක් නොකොට රෙණුප මණක් මහර ගෙණ යන්නා වූ බිමරක්හු මෙන්; මුනි, සෙබ වූ ද අසෙ බ වූ ද අනගාසී මුනි නෙම; භාමෙ, නොපුරුගමිනි; වරෙ, උපාහක කුල ආයේ ඉඩාවට ද ගොනෙව ද හානිසක් නො කොට ගෙපිලිවෙලින් දොර දොර සිටි ගපන පමණක් තිස සිනා ඇවිදිනේයි-6.

පරෙසං, මෙරමානේ; චිලොමානි, ජනනදිත් ගවා බණනලද මණි වෙදක වූ පුප්ඵවචකයේ; න, මෙතෙහි නොකට සුත්තාහ; පරෙසං, මෙරමානේ; කතාකතා, කරණ ලද්ද වූ ද නොකරණලද්ද වූ ද ඥෙවර ත සුවරිතසත්; න, නොබලත්තේස; අභතභො ජව, තමාගේ ම; කතා නි, කරණලද ජෙවරිතසත් ද; අකතානි ව, නොකරණලද සුවරිතසත් ද අමෙකෙකියස, බලත්තේසියො අසෝ උපාහකයා අනාබස අපහනන ය ලාබත් පමණත් සැදිබත් පමණත් නොදෙන්නේස යනාදිත් ද, අයෝ මහණ ඇදුරුවත් තෙරවත් අගනකුකටත් ගමිකවත් ගිලත්වත් නො කරත්තේස ධුතභතමාදු තසක් නොකරත්තේස යනාදිත් ද, අනුත්තේ භුණ නුභුණ නොසැලකින සුත්තේස. “කච්චිකුභසා මෙ රතනිඤ්චා විහිපනනතිති පච්චජ්ඣෙන අභි ණනං පච්චවෙකඛිතබ්බං” යි වදාරණ ශ්‍ර ද අවමාද සිහිකරන්නා වූ ඉඩාචුච්චිතකුලපුත්තා විසිත් නිමෙක් දොභෝ රුදවල්හු වත්පිලිවෙන් කරන්නා වූ බණ හදුරන්නා වූ කමටහත් මෙතෙහි කරන්නා වූ මට ඉක්මෙද්දේ භෝ කාසද්ධිබල ව නිදුරුම ව හසාරුම ව පනතිකාරුම ව විසාභිකාභිතන ව වසන්නා වූ මට ඉක් මෙද්දේ භෝ සි මෙසේ තමාගේ ම යහපනනපුර සැලකිසුත්තේස යනු භාවයි-7.

රුපිරං, සිත්කලු; වණ්ණවනතං, මනාවූ පැළඇඟි, (නොහොත්) මනාවූ සවහත් ඇඟි; අගඛිතා, සුවද නැඟි; පුප්ඵං, ඵරබද ගිරිනිල් බ ඉචද ආදි වූ මල්; යථාපි, යම්යේ පලදනාහුගේ ගරිරසෙහි සුවද නො ප භුරුවා ද; ජවං, ඵපර්ද්දෙන් ම; සුඨාසිතා වාචා, සමාසවතසාකලන දිවශසෙත් ද ඵකනිතසනානභිනසාදිතසවශසෙත් ද මනා කොට්ඨෙ

සඵාපි රුචිරං පුප්ඵං වණ්ණවනනං සගඤ්ඤං
 ඒවං සුභාසිනා වාචා සඵලා හොති සකුඛිතො-9.
 සඵාපි පුප්ඵරසිමිතා නායිර මාලාගුණේ ඛෙඤ්ඤ
 ඒවං ඡතෙනා මචෙවනා නාහනඛිං නුසලං ඛෙඤ්ඤං-10.
 නා පුප්ඵගඤ්ඤා පච්චානාමනි නා මඤ්ඤා නගරමලලිකා වා
 සතච ගඤ්ඤා පච්චානාමනි සඛිඛා දිසා සප්පුරිසො පචාති-11.

සතලද ක්‍රිපිටකබ්බිවචනසංඛිඛනන වූ වාචා නොම; අකුඛිතො, ශ්‍රවණ
 ධාරණප්‍රතිපත්තිවශයෙන් ජ ධර්මය නොකරන්නාහව; දඵලා හොති,
 භූතගඤ්ඤ ද නාගගඤ්ඤ ද ප්‍රතිපත්තිගඤ්ඤ ද නො ඵලවනගෙයින්
 නිෂ්පල වන්නි ය-8.

රුචිරං, මනොඥ වූ; වණ්ණවනනං, වණ්ණසම්පන්න වූ, (නොහොත්)
 මනා වූ සවනත්පැති; සගඤ්ඤං, සුගඤ්ඤා වූ; පුප්ඵං, සපුද්‍රභුකේ
 දැනමත්තාදී වූ සුචරමල්; සඵාපි, යම්සේ පලදනාගුණේ කර්මයෙහි සුචර
 පතුරුවා ද; ඒවං, ඵපරද්දෙන්ම; සුභාසිනා වාචා, සමාසවනසයාකලන
 දිවගඤ්ඤ ද ඵකඤ්ඤානනානකිතසාදිතසංඛිඛයෙන් ද මනා කොට දෙ
 සතලද ක්‍රිපිටකබ්බිවචනසංඛිඛනන වා නොම; සකුඛිතො, සනකා
 නාශ්‍රවණධාරණප්‍රතිපත්තිවශයෙන් ජ ධර්මය මනා කොට කරන්නාහ
 ව; සඵලා හොති, ශ්‍රැතගඤ්ඤානගඤ්ඤානසුචිපත්තිගඤ්ඤාත් ඵලවනගෙයින්
 සඵලවන්නි ය-9.

පුප්ඵරසිමිතා; වණ්ණගඤ්ඤාමපනන වූ භානාප්‍රකාරපුප්ඵරසිමිතා;
 ඛෙඤ්ඤ මාලාගුණේ, ඵකඤ්ඤාචර්මකඋභතොචර්මකාදිවශයෙන් නොගෙ
 ක් ප්‍රභෙද දැනි බොහෝ මල්දම්; සඵාපි සඬිඛ, දක්‍ෂ වූ මාලාකාරයෙ
 ක් සම්සේ කෙරේ ද, (හෙවත්) බොහෝ මල්දම් ගොනා රුස් කෙරේ
 ද; ඒවං, ඵපරද්දෙන්ම, (හෙවත්) නත්වැදැරැම් වූ සුචරමල් රසෙහින්
 බොහෝ මල්දම් ගොනා රුස් කරන්නා වූ දක්‍ෂමාලාකාරයෙකු මෙන්;
 නාහන, උපන්නා වූ; මචෙවන, සඤ්ඤා විසින්; ඛෙඤ්ඤං, දනශීලාදී
 වශයෙන් බොහෝ වූ කුසලය; නුසලං, කන්‍යුත්තේ ය-10.

පුප්ඵගඤ්ඤා, සපුද්‍රභුකේතාදී වූ පුද්‍රපයන්ගේ භූතඤ්ඤ; පච්චානං, උඤ්ඤ
 සුචර; න ඵති, නො පැමිණෙන්නේයි, සෙසුමල් තබා සිසක් යොදන්
 නැග සුචර පැහැරෙණ පරසතුමල් පවා උඤ්ඤසුචර ව ගලපක් පමණකැන
 ට ද නොහමන්නේයි; වඤ්ඤා, සඤ්ඤාහි සුචර ද; ගගර, කුචරලාඤ්ඤ
 සුචර ද; මලලිකා වා, සිනිද්දබෝලිද්දයෙහි සුචර ද; න, උඤ්ඤසුචර
 නොගන්නේ; සතච ගඤ්ඤා, බුද්ධසේඛුද්‍ර බුද්ධසම්මත සත සත්පුරුෂයන්
 ගේ සිලසුගඤ්ඤා වනාහි; පච්චානං, උඤ්ඤසුචර, ඵති, පැමිණෙන්නේයි;
 කුඛික හෙයින්දසත්? සප්පුරිසො, සතපුරුෂ ගෙම; සඛිඛා දිසා පචාති,
 යම්ගඤ්ඤාත් සිලසුගඤ්ඤාත් සිසල දගදිගේ මැඩ පවති ද ඵහෙයි යි-11.

- විකෘතිය නගරං වාපි උප්පලං අභි වසනී
- එතෙසං ගතීන්තානාං සීලගතො අනුත්තරො-12.
- අප්පමතො අසං ගතො යාසං නග් වඤ්ඡි
- යො ච සීලවතං ගතො වාචි දෙවෙසු උත්තමො-13.
- තෙසං සමානතනිපාතාං අප්පමාදවිහාරානාං
- සමදෙසු විමුක්තානාං මාගෙ මග්ගං නා විඤ්ඡි-14.
- යථා සඛ්ඛාරධානස්මි උප්පන්නස්මි මහාපථේ
- පද්ධමං නත්ථි ඡායෙථි සුචිගතො මනොරමං-15.
- එවා සඛ්ඛාරභූතො අනුත්තරො පුද්ගලො
- අර්හතො ජි ජනෙසු සමානස්මි භවංති-16.

සුචිගතො වතුණො.

විකෘතිය, සඤ්ඤා, භග්ගං වා, තුච්චලා ද; අපි, නැවත; උප්පලං, මහ තෙල්වල් ද; එථ, නැවත; වසනී, දැනමන්මල් ද යන; එතෙසං ගතීන්තානාං, මෙකීන්තලද සුභවිසමුහසන්ගේ සුභවිසම වා; සීලගතො, බුද්ධාදිසත්තරුන්ගේ ශීලසුභවය ගෙම; අනුත්තරො, හැම ම ඉතිරිකන්තු නැතිගෙයින් නිරුත්තරයි-12.

තග්ගර, තුච්චලාගෙහි සුවදස; වඤ්ඡි, සඤ්ඤාහි සුවදස යන; යො අ සං ගතො, යම් මේ සුභවයකක් දැද්ද, [යො අසං ගතො, හේ මේ සු භවය ගෙම;] අප්පමතො, සීලප්පමාණය; සීලවතං, සීල්වත් වූ බු ධාදිසත්තරුන්ගේ; යො ච අසං ගතො, යම් මේ ශීලසුභවයකක් දැද්ද; [යො, හෙ ගෙම;] උත්තමො, උතුම්ම වූ යේ; දෙවෙසු, දෙවලෙ විහි ද; වාචි, හමන්තෙස-13.

සමානතනිපාතං, පරිපූර්ණ වූ ලොකිකලොකොත්තරු ශීල දැති; අ ප්පමාදවිහාරානාං, සමානසමානතනිපාත බැවින් අප්පමාද විහාර දැති; සමො, මනා කොට; අඤ්ඤාස, මතුරසනීසත්තරුන් වූ පරිද්දෙන් දන; විමුක්තා නාං, නදහවිමුක්තනදි-විධිවිමුක්තයින්ගේ වගෙයන් සකලකෙලසයන් කෙ රෙන් මුක්ත වූ; ගෙසං, ඔවුන් විසින්, (හෙවත්) මෙබඳුතුණයෙන් සුක්ත වූ ඒ විහාරස්ථානවසන් විසින් යනලද්දවූ; මග්ගං, මග; මාගෙ, දිව්‍යපුත්‍ර මාර් තෙම; නා විඤ්ඡි, සියලු උත්තමයෙන් බලාද නොදන්නෙයි-14.

මහාපථේ, මහවගෙකන්; උප්පන්නස්මි, දමනලද්ද වූ; නත්ථි සඛ්ඛාර ධානස්මි, ඒ කසලගොබෙකයින්; සුචිගතො, සුවදදැති; මනොරමං, සි ත් දැලවන්නා වූ; පද්ධමං, පදමයෙක්; යථා ඡායෙථි, යම්ගේ උපදිද-15.

එවා, එගේ ම, (හෙවත්) මහවග දමු කසලගොබෙක නැති මුච්චරධර සුවදගදවහන පිසුමක් මෙන්; සඛ්ඛාරභූතො, කසලගොබෙක බඳු වූ; අ නුත්තරො, නුවනැස් නැතිගෙයින් අති වූ; පුද්ගලො, පුහුදුන් ලොකී කමහාරතයා කෙරෙහි උපන්නා වූ ද; සමානස්මි භවංති, සමානස්මි ඔබන්ගේ ඉවක වූ මහවග දමු කසලගොබෙක; අර්හතො, අතිරේ

- දිනා ජාගරනො රතනා දිනං සතාහසා යොජනං
 දිනො බාලානං සංසාරෙ සමමුඛං ආදිජනනං-1.
- චරං චෙ නාචිගචෙජයා සෙයසං සදිසමචරනො
 එකචරියා දලනං කසිර නාජි බාලෙ සතායනා-2.
- පුඤ්ඤා මජ්ඣිකා මජ්ඣිකා ඉති බාලො විහංගොති
 ආකාරා හි ආකාරනො නාජි නුබො පුඤ්ඤා කුබො ධනං-3.

මහි, පාඨකපන වූ ලෝකිකවිභාජනසා ඉක්ම දිළිසෙන්නෙයි, හොබෙත්
 යයි යේයි-16.

පුපච්චගො චතුරො.

ජාගරනො, නොකීදත්තාහව; රතනි, රුචි නොම; දිනා, දින; ස
 තාහසා, ඉරානාසාහව, හමන්විඩා ව මග මිරිකුණ හව; යොජනං, යො
 දන; දිනා, දින; සමමුඛං ආදිජනනං, සත්තිස් බොධපාක්ෂිකසමමුඛ ස
 නොදත්තාවු; බාලානං, මෙලෝ පරලෝ වැඩ නොදත්තා අඤ්ඤාපනස
 ක්ව; සංසාරෙ, අච්චිජනන ව පවත්නා සකස්සාධානානපච්චාපි යයි
 කියනලද සංසාරය; දිනො, නමාගේ බලිතාවලයක් ම දිනො
 නිදිමරත්තාහව තුන්මක් පමණ වූ රුචිය ද ඉරානා ව යිතාහව සහර
 හවුටක් පමණ වූ යොදන ද කලුපනාවලයෙන් දික් ව වැටගෙයි සත්ති
 ස් බොධපාක්ෂිකවලයක් නොදත්තා වූ අඤ්ඤාපනසක්ව වනාහි සංසාර
 ය නමාගේ බලිතාවලයෙන් ම දිනය යනු හාව යි-1.

චරං, නමා හා සහවාසකව නිසි කලනණමිත්තයෙකු සොසත්තා වූ
 මහණ තෙම; සෙයසං, සිලසට්ඨපුඤ්ඤාණයෙන් නමිහව අභික වූ හෝ;
 ආදිජනං, නමා හා සදාස වූ හෝ කලනණමිත්තයෙකු; චෙ, ඉදින්; නාචික
 චෙජයා, නොලද්දේ ව නමි; එකචරිතං, එකචරිතාව, සතරඉරිසව්වෙති ම
 හුදකලා ව විසිම; දලනා කසිර, නර කරන්නෙයි; කුචික් හෙයින්දසන්,
 බාලෙ, මොල්පරලෝ වැඩ නොදත්තා අඤ්ඤාසා කෙරෙහි; සතාස
 නා, වුලලසිලස මජ්ඣිකසිලස මහාසිලස දහකථාවසනුපු ස හෙලෙස් වූ
 නතුණස විදහිතාස සහරමග සහරපලස ත්විට්ඨස පච්චිඤ්ඤා සන මේ
 සහාසනා නොම; නාජි, යම් හෙයකින් නැද්ද එහෙයිනි-2.

මෙ, මාගේ; පුඤ්ඤා අර්ථ, රූපයොවනලපරකුමසමිපනනවු දරු
 වෝ අහි; මෙ, මාගේ; ධනං අර්ථ, රත්රිදිවුමැකික් ආදි ධන ඇහැ
 යි; ඉති, මෙසේ; බාලො, කුචනනැත්තෙ; විහංගොති, පුඤ්ඤාපනාවෙ
 න් ද ධනනාමිණිවෙත් ද නස්සෙස, පුකව පැමිණෙන්නෙස; අකාරා හි
 අකාරනො නාජි, නහවා උඤ්ඤා හදවා පලදවා කවා පොවා නොසෙ
 ක් පරිද්දෙන් පොමණස කලු ආනවස පවා (යම්හෙයකින්) නමිහව
 නැද්ද, (නෙමක්) සුව ඵලවත්තව වත් දික් ඵලවත්තව වත් නොපො

සො බාලො මඤ්ඤති බලො පඤ්ඤා වාපි තෙනා සො බාලො ච පඤ්ඤානි සච බාලොති වුච්චති-4.

- ආච්චමපි චෙ බාලො පඤ්ඤානි පඤ්ඤාසති නා සො ධම්මං චිත්තාති දබ්බි සුප්පසං යථා-5.
- මුහුත්තමපි චෙ විඤ්ඤා පඤ්ඤා පටිපාසති ධර්මං ධම්මං චිත්තාති ජ්චනා සුප්පසං යථා-6.

තොසද්ද එහෙසිත්; පුත්තා, පුත්තයෝ; කුතො, කොසිත් ද; ධනං, ධන; කුතො, කොසිත් ද; සුව ඵලවත්තච චත් දුක් ඵලවත්තච චත් කැලම. අසමසීය හසි සේසි-3.

සො, යම් පුද්ගලයෙක්; බාලො, නෙමේ අපණ්ඨිත වූයේ; බලො, න මාගේ බාලභාවය; මඤ්ඤති, මම බාලයෙමි (තමා නුවනනැතිව) දති ද; තෙන, ඒ කාරණයෙන්, නමා බාලබව දන්තා කාරණයෙන්; සො, ඒ පුද්ගල නෙම; පණ්ඨිතො වාපි, පණ්ඨිත හෝ වත්තෙන්, පඤ්ඤා සමාන හෝ වත්තෙන්; කුමක් හෙසිත් දයත් ඒ නෙමේ නමා බාලබවදන් තේ අතික් නුවනැත්තන්හු කර ඵලබ්ධිත්තෙන් හත්තය පටිපාසනය කරත්තේ පඤ්ඤා වූ ඔහු එසිත් පණ්ඨිතභාවය පිණිස අවවාද අනුගාය නා කරනුලබ්ධිත්තේ ඔහුගේ අවවාද පිළිගෙණ පඤ්ඤා හෝ වත්තෙන්, පණ්ඨිතනමාන හෝ වත්තෙන් සි; සාලො ච, යම් බාලයෙක් වනාහි; පණ්ඨි තමාහි, හෙමේ බාලවූයේ ම මාහා සම බහුශ්‍රැතයෙක් ධර්මකට්ඨකයෙක් වනසධරයෙක් ඇද්දැයි පඤ්ඤානි වේ ද; නමා පණ්ඨිත කොට සිතා ද; සො, ඒ පුද්ගල නෙම; චෙ, එකානතයෙන්; බාලො ඉති වුච්චති, බා ලයෙහි ම කියනු ලැබේ-4.

බාලො, අඤ්ඤා වූ පුද්ගල නෙම; ආච්චමපි, දිවිපමණිනුදු; චෙ, ඉ දිත්; පඤ්ඤා පටිපාසති, නුවනැත්තන් කර ඵලබ්ධිත්තේ වී නුමුදු; සො, හෙතෙම; ධම්මං න චිත්තාති, මේ බුබ්බවනසෙහි කියාවත් බුබ්බ වන නම් මෙහෙකැයි කියාවත් මෙසේ පඤ්ඤානිධර්මය ද මේ වාරය මේ විහාරය මේ ආචාරය මේ ගොවරය මේ සාවද්දු මේ අනවද්දු මේ සෙවි තවස්ස මේ අසෙවිතවස්ස මේ පිලිපද්ද සුතුං මේ පසක්කවසුතුං යි මෙ සේ පුතිපත්තිධර්මය ද නොදන්තෙයි; කුමක් මෙන් දයත්, දබ්බි සුප්පසං යථා, ඉච්චි කෙවිච යන හෙක් නොයෙක් සුප්පසත්තයත් හා සංසන්ධිව පැමිණ ද මුණ්ඤ්ඤානුකූල කුච්ච ආදී ස රය නොදන්තා සැන්ද මෙහි-5.

විඤ්ඤා, පඤ්ඤාපටිපාස නෙම; චෙ, ඉදිත්; මුහුත්තං අපි, ඇසිල්ලකුදු; පණ්ඨිතං පටිපාසති, බුබ්බදී නුවනැත්තන් කර ඵලබ්ධි ද, හෙතෙ ම ඒ ප්‍රාඥයන් කෙරෙහි උද්ග්‍රහණ පරිපුරාදීය කෙරෙමින්; ධම්මං, ත්‍රිපිටකබුබ්බවන යයි කියනලද පඤ්ඤානිධර්මය ද වාරවිහාරදිපුතිපත්ති ධර්මය ද කණ්ඨිභ්‍යානානුගායනසෙන් ලොකොත්තරධර්මය ද; සීපං, පිහා ව; ජ්චනාති, දන්තෙයි; කුමක් මෙන් දයත්, සුප්පසං, බුබ්බදී තුමු වීහ

චරණි බාලා දුමමධා අමිතකතනොව අරණානා
 කතරණනා පාපකං කමිම යං නොති කට්ඨකප්පිලං-7.
 හා නං කමිම කතං සාධු යං කඨා අනුනප්පති
 යසා අසනුමුඛො රෙදං විපාකං පටිසෙවති-8.
 තච කමිම කතං සාධු යං කඨා නානුනප්පති
 යසා පතීනො සුමනො විපාකං පටිසෙවති-9.
 මධුචා මඤ්ඤති බාලො යාව පාපං න පට්ඨති
 යද ච පච්චති පාපං අඵ බාලො දුක්ඛිං නිගුණි-10.

ස ම සුපව්‍යජනසෙති ලුණුදැඹුල් ආදී රස දන්තාධු; ජවහා සථා, විඤ, නාඛිඤ්ඤිත වූ ජිහවාප්‍රසාදය මෙති-6.

බාලා, මෙලෝ පරලෝ වැඩ නොදන්තාධු; දුමමධා, දඤනසනි රෝ; යං, යම් අකුශලකමිමයෙක්; කට්ඨකප්පිලං හොති, කණ්ඩ වූ විපාක දැන්තේ මේ ද; හා පාපකං කමිම කතරණනා, ඒ අකුශලකමිමය කෙරෙමින්; අමිතකතනොව, තමන්ට සතුරෙකු වැනි වූ; අඤනා, ආනම් බසන් සුක්ඛ ව; චරණි, ඇවිදිනානුයි, සතරඉරිසව්වෙහි ම අකුසල් කෙරෙමින් පවත්නාහයි යේයි-7.

යං කඨා, නරකාදී අපායොනපාත්‍රිසාධක වූ ප්‍රාණවධාදී යම් අකුශලකමිමයක් කොට; අනුනප්පති, සනි හෙම සිහිකලකෙණෙහි පචො තතාපසෙන් හැවේ ද; යසා, යම් අකුශලකමිමයක්ගෙන්; විපාකං, අති භවිපාකය; අසනුමුඛො රෙදං, කඳුලෙන් හෙත් මුහුණු ඇති ව හවිමින්; පටිසෙවති, අනුභව කෙරේ ද; හං කමිමා, එබඳු වූ අකුශලකමිමය; කතං, කරණලද්දේ; න සාධු, නොමැනවි-8.

යං කඨා, දිව්‍යමනුෂ්‍යසම්පන්නි නිච්චාණසම්පන්නි නිපදවන්නව සමුච්චි වූ සුබදයක වූ යම් කුශලකමිමයක් කොට; නානුනප්පති, සනි හෙම මෙලොව ද පරලොව ද පචොත්තාපසෙන් නොහැවේ ද; යසා, යම් කුශලකමිමයක්ගෙන්; විපාකං, ඉභි විපාකය; පතීනො, මෙලොව ද ප්‍රිහි වෙගසෙන් පිනා හිඳේ; සුමනො, යොමනසැවෙගසෙන් සුඤ්ඤ වූ සිත් ඇත්තේ; පටිසෙවති, ආසති භවණේද ප්‍රිතිභොමනසැවෙගසෙන් සුක්ඛ ව අනුභව කෙරේ ද; හං කමිමා, එබඳු වූ කුශලකමිමය; කතං, කරණලද්දේ; සාධු, මැනවි-9.

පාපං, සකිසා විසින් කරණලද අකුශලකමිමය; යාව, යම්තාත්තල්; හ පච්චති, දැව්දමිමවදුව මෙලොව ම හෝ උපපද්ධවදුව අපරපාසී වෙදුව පරලොව හෝ විපාකනොදේ ද; හාව, ඒ තාත්තල්; බාලො, අඤන හෙම; මධු ඉව මඤ්ඤති, පාපකමිමය මී අනුභව කිරීමක් මෙන් මිති රි කොට සිතන්නේ; යද ච, යම් කලෙක වනාහි; පාපං, බාලසා විසින් කරණලද අකුශලකමිමය; පට්ඨති, මෙලොව අත්පාකන්තාසා කැපිම් ආදී විසින් නොසෙක් කම්කට්ඨල් කරණු ලබන්නාහට වත් පරලොව

මාසෙ මාසෙ කුස ගෙන න බාලො භුජෙථ ගොජනං
 න සො සඛිධනධම්මොනං කලං අග්ගභී සොලයීං-11.
 නාහි පාපං නානං කම්මං සජ්ජු ඛිරංච චුච්චති
 බහනානං බාලමඛෙති සස්මච්ඡතොනාචි පාවකො-12.

භරතාදිපනරපසාසෙති ඉපද මහදක් විදිනාහව වස් විපාක දේ ද;
 දථ, එකල්හි; බාලො, දුශ්චරිතසමගී ව විසූ අඤ්ඤා නෙම; දුකඛං, බලව
 ත් කායික භේදනසික ප්‍රඛවසව; නිගච්චති, පැමිණෙන්නේයි- 10.

බාලො, කොහොස් තපස් කරණ අඤ්ඤාපුද්ගල නෙම; මාසෙ මාසෙ,
 එසක්මසක් සච්චාපනවූ කල්හි, හෙවත් මසෙක මසෙක පාපා එකවරක;
 කුසගෙන, තණ අතින් ගෙණ; ගොජනං, භුජෙථ, තෙල් මී සකුරු ආ
 දිගොජනස අනුභව කරන්නේ වේ ද; සො, ඒ පුද්ගල නෙම; සඛිධනධ
 ම්මොනං; පිරිසිදු දන්තාලද වතුරසූසනසධර්මයක් ඇති සූර්ණත්‍රවයන්
 ගේ; සොලයීං කලං න අග්ගභී, සොලොස්වන කලාවට ද නො පැමි
 ඤෙන්නේයි. පරිපූර්ණවූයන් ඇති ශිලාදිගුණගෙන් පරිධානීර වූ
 නිච්චාසනනෙම පවිදිවූ කොහොත් තපස් කරණ අඤ්ඤාපුද්ගල නෙම
 ආහාර අනුභව කලකොත් මාගේ තපස් බිඳී යෙයි එහෙයින් වාතහස්ස
 ණස කොට සිලපරිපූර්ණය කෙරෙමි අනිබාලලොකසා වවා කොට ආ
 හාර නොවලද මහාජනා විසින් සාවකු කරණුලද ව නොපව අනුග්‍රහ
 කරණ පිණිස මුත් වච අහරින් කම් නැත වැලි ගෙණෙවයි උපසථාසක
 යත් විසින් එලවනලද තෙල් මී සකුරු ආදියෙන් කිසිවක් තණඅතින්
 ගෙණ බසකව එකවරක දිව්භ පහරවා සෙසු අහරක් නොවලදන්
 ගේ හෝ වේ ද අවේලකයන් වැලදියුතු වෙලාව ඉකුත් ව නියේසයි
 වෙලාවෙහි කුකුස් කොට හෝ අවේලසමුහසව නුසුදුසු පර්දදෙන් උ
 පනැයි ආහාරයෙහි කුකුස් කොට හෝ ආහාර නොවලදන්ගේ වේ ද
 මෙයේ මොනු කඤ්චුතසමාදනස කොට හවුරුදි සියක් පිරු තපසෙ
 හි උප පරිපූර්ණවූයන් ඇති සූර්ණත්‍රවයන්ට වෙලාවෙහි කුකුස් කොට
 හෝ එකදවසක් ආහාර නොවැලදීමෙන් උපන් කුසලවෙනනාවගේ
 සොලොස්වන කලාව ද නො අගනේය යනු භාවයි-11.

කනං, සඛියා විසින් කරණලද; පාපං කම්මං, අකුලකම්මය නෙම;
 සජ්ජු, එකෙණෙහි ම, (හෙවත්) අකුසල් තල විගහ ම; ඛිරං ඉච, දෙ
 හගේ තනගෙන් දේනාලද කෙණෙහි ම මිදී නොයන කිරි මෙන්; න චු
 ච්චති, නොපෙරලෙන්නේයි, විපාක නොදන්නේ මැයි, ඇඹුලක් නො
 පහරණිනෙක් දේනලද විගහ ම මිදී නොයන කිරි මෙන් කරණලද අකු
 ලකම්මය ද පෙර කල කුසලකම්මයෙන් උපන් සාක්කියත් දරමින් සිටී
 යදී අපාසෙති ගොඋපදවන්නේය, කාලවිපාහි ගතිවිපනහි ආදියට පැමි
 ණ කාලානතරයෙකින් විපාක දෙන්නේය එසේ විපාක දෙන්නේ ද;
 තං බාලො, ඒ අඤ්ඤා; ගඤ්ච්ඡතොනා පාවකො ඉච, හඳුසෙන් වැළී වූ

- යාවලදව අනාභිය ඥානං බාලසස ජයති
- හනති බාලසස සුභාංසං මුඛමසස ජිපාතයං-13.
- අසනා භාවනාමිච්ඡයස පුරෙකකාරං ච තිකුසු
- ආවාසෙසු ච ඉසාරියා පුඤ්ඤ පරකුලෙසු ච-14.
- මමෙවි කත මඤ්ඤනතු ගීඨී පබ්බජිතා උභො
- මමෙව අභිවසා අසු නිව්වානිච්චෙපු නිසීවි
- ඉති බාලසස සඤ්ඤා ඉච්ඡා මානො ච වඩ්ඪති-15.

සාලකුරුඳුසකුණු මෙත්; ඛනං, දෙවන තුන්වන අත්ඛල කරකාදියෙහි උපන්හු දවමින්; අඤ්ඤි, අනුච සත්තෙයි-12.

බාලසස, බාලසා විසින්; ඥානං, දන්තාලද ශිලපා, (නොහොත්) බොහෝදෙනා කෙරෙහි පුකවඩු බාලසාගේ ඉසුරුවම; සාව දෙව අනාභිය, බාලසාහව අවැඩ පිණිස ම; ජයති, වන්තෙයි; බාලසස, බාලසාගේ; මුඛං, පුඤ්ඤ නැමැති සිරස; විපාතයං; පළමින්; සුභකංසං, ඔහුගේ කුසලකොභිසස; හනති, ජයන්තෙයි. බාලසා නමා විසින් දන්තාලද ශිලපා නිසා ද පැමිණෙනලද ඉසුරු නිසා ද තමහව අවැඩ ම කරන්තෙයි යේයි-13.

අසනං භාවනං ඉච්ඡසස, අඤ්ඤ මගණු තෙම අපගේ තෙරුන්ව හන්තෙයි ධනපාලාභි යේක සෝවාන් සෙදගමි අනගමී රහන්තෙකැයි නමා සනන්ති නොඋපන් මහදනපාලාකොතකරධර්මයන් අරභසා ම භාජනසා විසින් කරණ සමභාවනාම කැමති වන්තෙයි, (නොහොත්) ශ්‍රඩාදී ඉණරතිනවුයේ ම අපගේ තෙරුන්වහන්තෙයි ශ්‍රඩාසමාපානාදේක ශිලපමපානාදේක ධනපාලානාදේක සනාදීන් අසදගුණතෙතුවෙන් ජනසා කරණ සමභාවනා කැමති වන්තෙයි; භිකුසු, භික්ඛුන් කෙරෙහි, (හෙවත්) භික්ඛුන් විසින්; පුරෙකකාරං ච, පැණ පිළිවිසිම් ආදිය කෙරෙහිත් එහාරකෙහි සියලු භික්ඛුන් මාම පිරිවර වසුනම් තෙහෙකැයි ඉච්ඡා වාරගෙහි සිට භික්ඛුන් පිරිවරීම ද කැමති වන්තෙයි; අවාසෙසු, සාඤ්ඤික ආවාසගෙහි; ඉසාරියං ච, ඉසුරුවම ද, (හෙවත්) වෙහෙර මැද පිහිටිවා පල් අති ව තුඩු මනා සෙනසුන් තමහව ද තමා නැකු නිසිවුන්ව ද පවුල්ලවා වෙහෙරපසන වාසල්නැති ව තුඩු කසල බොහෝ සෙනසුන් ද සකුන්දැති සොපදුව සෙනසුන් ද අගනතුකතිසුන්ව පවුල්ලවා මාමුන් අතින් කවුරුදැයි මෙසේ ආවාසගෙහි ඉසුරුවම ද කැමති වන්තෙයි; පරකුලෙසු, මවු පිය මල් බැ බුහුන් ඇ නැකම් නැති අන් උපාසකකුලගෙහි; පුඤ්ඤ ච, වතුච්චිධනපාලසුන්ව ද මාම කෙරෙත්වයි අන්තව නොකෙරෙත් වයි කියා; ඉච්ඡති, කැමති වන්තෙයි-14.

ගීඨී, ගීතිනිසිසු ද; පබ්බජිතා, පැවිච්චිච්චා ද; ඉච්ඡා, උභො, දෙදෙනා ම; මමෙව කත මඤ්ඤනතු, මේ පොහෝගෙස මේ ධණගෙස මේ හොඳනසාලාව අපගේ තෙරුන්වහන්තෙයි විසින් කරණලදයි විහාරගෙහි

අනෙකු, හි ලාභාපතිසා අනෙකු නිබ්බාණගාමීහි
එවමෙතං අභිකුසුලං හිකුසු බුච්ඡාසා සාවකො
සකාරං නාතිනඤ්ඤාසා විවෙකමනුබ්බුහගෙය් කි-16.

බාලවරයෝ පවමෝ.

නිවිතා ව පවතාරං යං පඤ්ඤා වජ්ජසසිතා
නිගග්ගා වාදිං මෙධාදිං තාදිසං පභිතං හඤ්ඤ
තාදිසං හඤ්ඤාසා සෙසෙත හොති න පාපිකො-1.

සිසු නවකනිගානා මා විසින් ම කරණලද්දු කොට සිතත්වයි කියා
ද; කියවී කිව්වාකිවෙවසු, කිසි කුදමහත්කටයුත්තෙන්; මවෙව අභි
වසා අසු, ගිවුපුත්තදෙපසාසෙය්-අත්තෝ මාම අනුව පැවතුම් අ
ති වෙත්වයි මා වගහසෙති පවතිත්වයි මා විවරාත් මට නොකියා කිසි
කුදමහත්කටයුත්තක් නොකෙරෙත්වයි කියා ද; ඉති, මෙසේ; බාල
සා, බාලසාහව; සධ්ධාපා, විභිකා; [උපාය්හි, උපදෙත් වෙ ද සිහ
ව විදගීනාමනිභ් පුසෝ නොව ඛනාහ හුදෙක්] ඉච්ඡා, සඳෙර උපදනා
කාමනාසන්දි අවතුරසිසක් පමණ නාසන් ද; මානො ව, 'සෙසත්ත
සෙසෙත හමසී, සනාදිත් උපදනා නවවිධමානස ද; වඩ්ඪිති, වදනා
දෙසෙති මදවැඩි මුතුද මෙන් වඩනෙයි-15.

ලාභාපතිසා, ලාභ උපද්වන්තාවු ප්‍රතිපතති නොම, අනෙකු හි, අනික
කමස; නිබ්බාණගාමීහි, නිවර්ණව පමුණුවන්තා වු ප්‍රතිපතති නොම; අ
නෙකු හි, අනිකක් මස, ලාභ උපදවතු නැමති මහණු විසින් කාසවඤ්ඤාදි
මද අකුලකණිසත් කටයුතු බැවින් ලාභ උපදවනපිලිවෙත් නොම
අනිකක් මස, නිවර්ණගාමීහි පිලිවෙත් පුරණ මහණු විසින් කාසවඤ්ඤා
දිස උරු කොට අනාඤ්ච අනිසා මෙන් නොතිගිරි ව තිගිරි මෙන් නො
ගොච්ච ව ගොච්චා මෙන් අසච්ච අමානාච්ච ව විසිසසුතු බැවින් නිවර්ණව ප
මුණුවන පිලිවෙත් නොම අනිකක් ම සයි සේයි; ඒවං, මෙසේ; ඒතං, මේ
ලාභානාපාදකවු ද නිවර්ණප්‍රාපක වු ද කාරණය; අභිකුසුලං, විශේ
ෂයෙන් දන; බුච්ඡාසා වාචකො, සමාසක්ඛුඛසත්තේ ශ්‍රාවක වු; හිකුසු, ම
හණ හෙම; සකාරං නාතිනඤ්ඤාසා, අධිකරණෙන් උපදවනලද වතුම්
ධත්තසසධ්ධානසකාරය නොලැබෙත්තේ; විවෙකං, කාසවෙකො
දිත්‍රිවිධවෙකං; භිකුසුලං, වඩන්ගෙයි- ගණසඛණිකාවෙන්
උරු ව ඒකිනාභිසි කිසනලද්දු කාසවෙක ස ද කෙලසසහණිකාවෙන්
උරු ව අභිකුසුලං සයි කිසනලද්දු විතව්වෙක ස ද සංකාරසඛණ
ණිකාවෙන් උරු ව නිවර්ණගාමීහිනලද උපධිව්වෙක ස ද උපදවා ව
ත්තේගෙයි-16.

බාලවරයෝ පවමෝ.

වජ්ජසසිතං, මේ අසාරාජ්ජසසිතං මේ වරදින් මොහු සහමුද නිගණී
මි කුර බාලවරයා රජවුගමෙහි නොව හොදත් දෙස උගන්වමි දත් දෙස

ඔව්දෙය්‍යභුසාසෙය්‍ය ආසනිභා ව නිවාරයේ
 සතං හි සො පියො හොති අසතං හොති අපට්ටියො-2.
 නා හරේ පාපකො මිඛෙන නා හරේ පුරිසාධමෙ
 හරෙථ මිඛෙන කලකණ්ණො හරෙථ පුරිසුතනමෙ-3.

තර කරවමි යන අනුත්‍රහලුබ්බයෙන් පුදගලයාගේ වරද දක්නා සුලුමු; නි
 යොග්‍යවාදී, කායිකවාචයික වූ කිසි නොපරුඡදෙයක් දුටු ඇසු කල වරද
 ව සුදුසු පරිද්දෙන් නැඹුණක් කොට නිග්‍රහ පුණ්‍යමාස කොට දඩුවම් කර
 වා සහරමිත් ගෙග් හික්මවමිත් නිග්‍රහ කොට ඛණන්තා වූ; මෙධාමිං,
 ධර්මෝපසුඤ්ඤා කීර්තනලද විදගීඤ්ඤාගෙන් යුක්ත වූ; සං, ධම් ක
 ලකණ්ණමිසුගෙයකු; නිඛිතං පච්ඤාං ඉච, නොරෙක් රන්රැවණිත් පිරු
 ණ් මහානිධාන සැල වුකු හැත් කියන්නක්වැනි කොට; පඤ්ඤා, දක්
 ගේ මේ ද; නාදිසං පණ්ඨිතං, එබඳු වූ ප්‍රාඥයා; හරේ, සෙවුනේය; නාදි
 යං හරමානස්ස, එබඳු පණ්ඨිතයා හෙවුනාහට; සෙසෙත හොති, මෙ
 ලොව ද පරලොව ද ශ්‍රෙයස් ම වැඩි ම වන්නේය; න පාටියො, දැවැබෙක්
 නොවන්නේයි-1.

ඔව්දෙය්‍ය, ධම් කලකණ්ණමිසුගෙයක් අනෙතවාසිකසම්චිතාරකාදීන් අ
 නුරෙහි සම් කිසිවක්හට උපත් වසනුවෙහි දවවාද කෙරේද; අනුසාසෙ
 ය්‍ය, අනුතපනාවස්සුවෙහි හිත ව අයසෙයකුදු වන්නේයයි අනාගතය
 පෑ අනුශාසනා කෙරේද, (නොහොත්) ඔව්දෙය්‍ය, සම්මුඛයෙහි දවවා
 ද කෙරේ ද; අනුසාසෙය්‍ය, අසම්මුඛයෙහි දුතයෙකු හෝ අස්තක් හෝ
 යවා අනුශාසනා කෙරේ ද; (නොහොත්) ඔව්දෙය්‍ය, එකවරෙක කියන්
 ගේ දවවාද කෙරේ ද; අනුසාසෙය්‍ය, හැවන හැවන කියන්නේ අනුශා
 සනා කෙරේ ද; අසඛතා ව නිවාරණ, අකුලෙට් ධර්මයෙන් වලකා ද, (හෙ
 වත්)කුලෙට් ධර්මයෙහි පිහිටුවා ද; සො, මෙබඳු ඒ කලකණ්ණමිසු වූ පුදගල
 හෙම; සතං, බුඩ්ධාදිසහපුරුෂ්‍යත්ව; පියො හොති, ප්‍රිය වන්නේය; අස
 තං, ජීවිකාර්ථී ව පැවිච්චු අසහපුරුෂ්‍යත්ව; අපට්ටියො හොති, අප්‍රිය වන්
 නේයි-2.

පාපකො මිඛෙන, කායදුශ්චරිතාදිඅකුලකණ්ණමෙහි ඇලුකු පාපමිකු
 යත්; න හරේ, නොසෙවුනේය, හරන්ත පසිරුපාසනය නොකරන්නේය;
 පුරිසාධමෙ, උමං බිදිමි මං පැහැරිමි ආදී අකාන්තාව්‍යයෙහි යොදන ගිහි
 ය එක්වීයි අනෙස්ගෙනි අභ්වානයෙහි යොදන පුට්ඨිතරෝප්‍ය යන මේ
 අධමපුරුෂ්‍යත්; න හරේ, නොසෙවුනේය, හරන්ත පසිරුපාසනය නො
 කරන්නේය; කලකණ්ණො මිඛෙන, බුදු පසේචුදු බුදුසව්වෝස කාය සුවර
 තාදී කුලකණ්ණමෙහි ඇලුකු සෙසු සහපුරුෂ්‍යෝස යන මේ කලකණ්ණමි
 කුසත්; හරෙථ, සෙවුනේය, හරන්ත පසිරුපාසනය කරන්නේය; පුරිසු
 තනමෙ, කායදුශ්චරිතාදියෙන් දුරු ව දැනැමින් සෙමින් ජීවත්වන ගිහියා
 එක්වීයි අනෙස්ගෙන් දුරු ව බුඩ්ධානවර්තාදියෙන් ජීවත්වන පුට්ඨිත

ධම්මපිතී සුඛං සෙති විප්පසනෙනා මේතසා
ආර්යප්පච්චේදිනෙ ධම්මෙ සද්ද රමති පසිනො 4.

උද්භංගි නයෙනි නොනිකා උසුකාරා නාමයෙනි තෝපනා
දුරං භාවයනති නව්ජකා ආත්තානා දමියනාටි පසිනා-5.
සෙලො යථා ඵකසනො වාතෙන න සමීරති
ඵචං නිඤ්ජසංසාසු න සමීරනති පසිනා-6.
යථාපි රහඤ්ඤ ගමනීරෙ විප්පසනෙනා ආනාටිලො
ඵචං ධම්මානි සුත්තාන විප්පසිදනති පසිනා-7.

සෝඤ්ඤානම් උකාම පුරුෂස්ත්; හරෙඵ, සෙවුඤ්ඤ, පඤ්චායනඤ
කරත්තෙයි-3.

ධම්මපිතී; නවලොකොත්තරධම්මික නාමකාශස්ත් සප්තීතස් කෙරෙමි
ත් ආලොකකරණවශස්ත් පුත්තවෙත්තා කෙරෙමිත් පරිඤ්ඤාපභාන
සවජිතිරිසාභාවනාවශස්ත් දුඛාදිවතුරුසද්දිත්තස්ත් ප්‍රතිවෙධ කෙරෙ
මිත් ධම්මික බොත්තා; (හෙවත්) නවලොවුතුරුදහමීරස වලදත්තාවු
මහණ තෙම; සුඛං සෙති, සුඛස් සහරාගුරුස්වචෙත් වස්ත්තෙයි; පසි
නො, ප්‍රාඤ්චු මහණ තෙම; විප්පසනෙනා මේතසා, විගෙශස්ත් ප්‍රස
භන වු නොකැලඹුනු නිරූපණෙලෙ වු සිතිත් සුත්ත ව; අර්යායච්චේදිනෙ
ධම්මෙ, බ්‍රහ්මදිආස්සිත් විසිත් දත්තාලද්දවු සතිපඨානාදි පුභෙද ඇති
සත්තියි බොධාසනිකධම්මිකෙයි; සද්ද, හැමකල්හි ම; රමති, ඇලෙන්
ත්තෙයි-4.

නොනිකා, දිසාවචො, කෙත් ආදිස්ව දිස් ගෙණ සත්තාහු; උදකං,
සිත්පිත්තැති දිස්; නසනති, ඇල බිඳ ගෙණ වෙහෙලි නගා ගෙණ පි
හිලි පවවා ගෙණ නමත් කැමැති තැනකට ගෙණ ගත්තාහ; උසුකාරා,
ශ්‍රීවඤ්ඤාව; නොපනං, සිත්පිත්තැති හිදඹු; නමයනති, නවා හැද මැඩ
නමත් කැමැති ලෙසට නමත්තාහ; තව්ජකා, වච්චාව; දුරං, සිත්පිත්
තැති දඹු; නමයනති, නිම්වලලු ආදිත් පිණිස වක් කොට ද ඉදි කොට
ද සැස නමත් කැමැතිලෙසට නමත්තාහ; පසිනා, නුවනැත්තාහු; අ
ත්තානං, නමත්තේ සින; දමියනති, සහරාමග සහරාපලස්ව පැමිණීමෙන්
දමිතඤ කරත්තාහු යි-5.

ඵකසනො, රජඛස්ත් පවලස්ත් නැති ව හැසුණු හෙයින් ඵකසන වු;
සෙලො, පාසුපච්චින ඉපච්චින නොවු ඤෙලපච්චිතඤ තෙම; වාතෙන,
සහරාදිසිත් හමන ප්‍රවච්චානඤත්; යථා න සමීරති, සමීස් කම්පා නො
වේ ද, නොසලේ ද; ඵචං, ඒ පරිද්දෙන් ම; පසිනා, නුවනැත්තාහු; නි
ඤ්ජසංසාසු, නිඤ්ජ ප්‍රශංසා දෙක්හි, (හෙවත්) ලාභස් ඇලාභස් අසස්ස ස
ස්ස නිඤ්ජ ප්‍රශංසා සුඛස් දුකඛස් නො අච්චලොකධම්මිකෙහි අනුරොධි
රොධස්ත් උභනනාවනෙස්ත් නැතිහෙයින්; න සමීරනති, කම්පා නො
වත්තාහු යි, නොසලෙන්තාහු යි-6.

ගමනීරෙ, ගැඹුරවු; රහඤ්ඤ, මහවුහුද, (හෙවත්) සුචාසුදහස්ත් යො
දත් ගැඹුර ඇති මහවුහුද සව මස්කැස්වත් විසිත් වලිතවු සහලිස්දහ

සබ්බස්මි ඉච්ච සප්පුරිසා චජනාති හ කාමකාමා ලපසනාති සනෙතා
සුඛෙහ පුච්චා අඵචා දුඛෙහ හ උච්චාවචං පඤ්ඤා දසසනාති-8.

හ අත්තභෙතු හ පරස්ස භෙතු හ පුගතවිචේර හ ධනං හ රච්චි

හ ඉච්චේරස්ස අධිචේරිත සච්චිචිතනානා සසිලවා පඤ්ඤවා ධම්මිකො

සී සා-9

සක් සොදන් නැන් ද මන්තෙහි පවතින් කවිපිත වූ සහජිස්දහසක් සො
දන් නැන් ද හැර මධ්‍යඛෙති. කිසිවු වූ සාරදහසක් සොදන් ගැඹුර ඇ
ති සාග්රජලය; සඵලි, සම්මේ; වීර්‍යසනෙහා, අනාකුල වූ බැවින් විෂම
මගෙන් පුසනා ද; අනාවිලෝ, මඩ නැතිබැවින් හා කිසිවු බැවින් හා
නොකැලකීනිද; එවං, එපරිද්දෙන් ම; ධර්මානි සුඛාන, බුදුන්ගේ දෙස
භාවණිකත් අසා ශ්‍රේණාපතනිමාණාදීසව පැමිණීමිවසසෙන් නිරූප
නෙලෙඹ වූ සිත් ඇතිබවට පැමිණෙන්නාවූ; පඤ්ඤා, නුවනැත්තානු; වීර්‍ය
සීදනති, විශේෂයෙන් ම පුසනා වන්නාහුයි-7.*

සප්පුරිසා, සීලාදිකුණයොගයෙන් පුසනා වූ උත්තම පුරුෂයෝ; ඉච්ච,
එකානතයෙන්; සබ්බස්මි, සකඤ්චානානානාදී සියලු ධර්මයන් ජඤ
රාසය; චජනති, අභිදමාණිඤ්ඤායෙන් දුරුකරන්නාහ, (හෙවත්) ගාස
න්නාහ; පනෙතා, ඒ සප්පුරුෂයෝ; කාමකාමා, වසුකාමයන් කැමති
ව, (හෙවත්) සහරපසය එලවා ගන්නා කැමැති ව; හ ලපසනාති,
ඉච්චාවාරයෙහි සිටි කීමක්ද උපාසකයෙහි නොපටි සුවද, රොගික්
නැද්ද, නොපගේ අඹුදරුවන්ට වහල් සරකට සුවද, රොගික් නැද්ද,
සනාදීන් උපාසකවරුන් සිත් ගන්නා නෙදුලු නො කින්නාහ; සුඛච
හ පුච්චා, සුවයෙන් වලදනාලද්ද වූ ද; අඵචා, නොහොඳු; දුඛෙහ පුච්චා,
දුඛයෙන් වලදනාලද්ද වූ ද; (හෙවත්) අච්චිලෝකධම්මියෙන් වලදනා
ලද්ද වූ; පඤ්ඤා, නුවනැත්තෝ; උච්චාවචං, උපාසකත්වයෙන් යු
ණතුණ කිසි වසයෙන් උච්ච වූ ද නිවූ ද ආකාරයක්; හ දසසනාති,
නො දක්වන්නාහුයි-8.

හ අත්තභෙතු, පඤ්ඤාපුරුෂ නෙම නමා භෙතු කොට ගෙණ ද, (හෙව
ත්) නමා පිණිස ද පවි නො කරන්නේ; හ පරස්ස භෙතු, මෙරමා භෙතු
කොට ගෙණ ද, (හෙවත්) අනුන් පිණිස ද පවි නො කරන්නේ; පු
සනං, පවිකම් කිරීමෙන් ලැබියයුතු පුනෙකුද; හ ඉච්චේර, නොකැමැති
වන්නේ; ධනං, පවිකම් කිරීමෙන් ලැබියයුතු ධනය ද; හ ඉච්චේර, නො
කැමැති වන්නේ; රච්චි, පවිකම් කිරීමෙන් ලැබියයුතු රච්චි ද; හ ඉ
ච්චේර, නො කැමැති වන්නේ; අධිචේරිත, අධිචේරියෙන්; අත්තනො, හ
මහට; ලැබියයුතු; සම්මිං, සමාඛිස; හ ඉච්චේරස්ස, සමෙක් නොකැමැ
තිවේ ද; සො, හෙහෙම; සීලවා, සීලවත් නමුදු වන්නේ; පඤ්ඤවා,
පුඤ්චත් නමුදු වන්නේ; ධම්මිකො සීසා, ධාමික නමුදු වන්නේයි-9.

අප්පකා නෙ මනුසෙසසු යෙ ජනා පාරගාවිතො
අඵයං ඉතර පඤ්ඤා තීරමෙවානුධාවති-10.

යෙ ච ඛො සමමදකම්බානෙ ධම්මෙ ධම්මානුචතතීතො
තෙ ජනා පාරමෙසසනති මච්චුධෙය්‍යං සුදුතනරං-11.

කණ්ඨං ධම්මං විජ්ජාය සුඤ්ඤාං භාවෙච්ච පඤ්ඤා
මකා අනොකං ආගමම විචෙකෙ යඤ්ච දුරමං-12.

තත්‍රාභිරතීම්චෙච්චය්‍ය භික්ඛා කාමෙ අනිචතො
පරියොදපෙය්‍ය අධ්‍යානං චිත්තකොලෙසෙහි පඤ්ඤා-13.

මනුසෙසසු, මනුසෙසත් කෙරෙහි; යෙ ජනා; යම් ජනකෙනෙක්; පාරගාවිතො, පාරයෙහි කිසනලද නිව්ඤාණයට යන සුල්ලෙන් ද, නෙ, ඒ ජනෙය්; දඤ්ඤා, සුල්ලයක, (හෙවත්) මද දෙනෙක; අඵ, නැවැත්; ඉතර, මවුත් කෙරෙත් අන්‍ය වූ, නිවණට නොයන සුල්ල වූ; අසං පඤ්ඤා, මේ පුද්ගලය, (හෙවත්) මේ සමාජිකයා වූ කලී; තීරමෙව, සතකාභිරතීරයට ම, (හෙවත්) මෙතෙරට ම; අනුධාවති, දිවත්තෙයි, එතෙරට යත්තවුන්ට වඩා මෙතෙරට එන්නෝ ම බොහෝ වූහයි යෙයි-10.

යෙ ච ඛො, යම් පඤ්ඤා කෙතෙක් වනාහි; සමමදකම්බානෙ, නිවණට පවුල්වන සේ මන්‍ය කොට දෙසනලද්ද වූ; ධම්මෙ, දෙසනාධර්මයෙහි; ධම්මානුචතතීතො, ඒ ධර්මය අසා එයට අනුරූප වූ පිලිවෙත් පුර මාණ්‍ය ජලප්‍රකාශ කිරීමෙන් ධර්මය අනුව පවතිද්ද; නෙ ජනා, ඒ පඤ්ඤා ජනෙය්; මච්චුධෙය්‍යං, කෙලමාරයාහට වාසභාන වූ, (හෙවත්) කෙලම මාරයාගේ ආඤා පවත්නා වූ; සුදුතනරං, වෙසෙසින් ම එතරවිස නොහැක්කා වූ කෙලම මාරයාගේ ඉක්ම; පාරං, නිව්ඤාණ යෙහි කිසනලද පාරයට; එසෙහි; පඤ්ඤානන්තො-11.

පඤ්ඤා, නුවනැති මහණ ගෙම; කණ්ඨං ධම්මං විජ්ජාය, කායඤ්ඤා පරිනාදි අකුලධර්මය දුරු කොට; මකා, ආලයෙන් නික්ම, (හෙවත්) ආලයසම්බන්ධ ගිහිගෙන් නික්ම; අනොකං ආගමම, ගේනැති පුච්ච ජනට පැමිණ, (නොහොත්) නිරුලයෙහි කිසනලද නිව්ඤාණ පිණිස, (හෙවත්) ඒ නිව්ඤාණය ප්‍රාථමික කරන්නේ; සුඤ්ඤාං භාවෙච්ච, කායසු වර්තනාදි හෙද ඇති කුලධර්මය අහිංසකුමණයෙහි පටන් අභිදමාණ්‍ය ධර්මය දක්වා වඩන්නෙයි; යඤ්ච විචෙකෙ, නිව්ඤාණයෙහි කිසනලද යම් උපබ්චිවෙකයෙක්හි; දුරමං, මේ සමාජිකයන් විසින් අභිරමණය කරන්නට නොපිලිවත් ද-12.

තත්‍ර, මේ ලෝකිකමාර්ගය විසින් සිත් ඇලවන්නට නොපිලිවත් වූ ඒ නිව්ඤාණයෙහි; අභිරතීං, ඇල්ම; ඉතරෙහි, කැමැති වන්නෙයි; පඤ්ඤා, නුවනැති මහණ ගෙම; කාමෙ, වස්තුකාමකෙලකාමයන්; භික්ඛා, දුරු කොට, (හෙවත්) සිහින් පහ කොට; අනිචතො, රහාදි කෙලම පලිබොධර්මය වූ යේ, (නොහොත්) පුද්ගලයෙහි ධර්මයට නොයන පලිබොධයක් නැත්තේ; විසන්තොකොකො, විසන්තොකොකො

ඉය්‍යා සඬොසිආභෙත්‍ර සම්මා විතතං සුභාපිතං
ආදුනාපවිතිසුභෙග්‍ර ආදුපාදය භෙ රතා
සිණ්‍යවා ජුච්චනොතා භෙ ලොකෙ පරිනිබ්බුතා ති-14.

පඤ්චගො ජයේ.

ගතඤ්චො විසොකසා විප්‍රමුඤ්ඤා සබ්බි
සබ්බගතඵප්පඤ්ඤා පරිලාභො භා විජ්ජති-1.

කෙලෙසන හෙසිත් විතතකෙලස නම් වූ කාදිවැදදිපවතිවරණයත්
කෙරෙත්; අභ්‍යානං, නමා, (හෙවත්) නමාගේ සිත; පරිසොදපෙසස්,
මනා කොට දැවු රත්රනක් මෙන් නිඤ්ඤ කරත්තේයි-13.

ගෙසං, යම් ක්‍ෂීණත්‍රව කෙතෙකුත්ගේ; විතතං, සිත; පඬොසිආභෙ
ත්‍ර, සප්තඛොධ්‍යනධම්මොත් වීථයෙහි, (නොහොත්) සප්තත්‍රිංසද්ධොට
පාක්‍ෂිකධම්මොත් වීථයෙහි; සම්මා, මනා කොට නසභෙසිත් කාරණභෙ
සිත්; සුභාපිතං, මනා කොට වඩනලද්ද; ආදුපාදය, සාමොපාදනාදි
වතුරුපාදනයත් අතුරෙන් කිසි උපාදනයක් මමය මාගේ යයි නොභෙ
ණ; ආදුනාපවිතිසුභෙග්‍ර, ආදුනාපි භීසනලද ග්‍රහණයට ප්‍රතිපක්‍ෂ වූ,
(හෙවත්) ග්‍රහණයක් නැත්නාවූ නිච්චාණයෙහි; භෙ, යම් ක්‍ෂීණත්‍රව
කෙතෙක්; රතා, ඇලනාහු ද; ජුච්චනොතා, ආනුභාවවත් වූ, (හෙවත්)
ඤ්ඤානුභාව ඇති; භෙ සිණ්‍යවා, ක්‍ෂීණ වූ වතුරුත්‍රව ඇති ඒ ආදීයේ;
ලොකෙ, සකඤ්චානාසනනාදිලොකයෙහි; පරිනිබ්බුතා, පිරිනිවරයේ
නම් වෙන් කොටදහිත්ඵලයට පැමිණිනැත් පවත් නෙලඤ්චාභ්‍යස ස්‍රස
කළ හෙසිත් සඋපාදිගෙපනිච්චාණධාතුචෙන් ද වර්මවිතනනිරෝධයෙ
ත් සකඤ්චාභ්‍යස ස්‍රස කළ හෙසිත් අනුපාදිගෙපනිච්චාණධාතුචෙන්
දැයි මෙසේ විවිධ පරිනිච්චාණයෙන් පිරිනිවරයාහු නිරුපාදන වූ ප්‍රදිපසක්
මෙන් අපණ්ණානික චචට හෙවත් නම්නැතිචචට පැමිණෙත්නාහයි
සේයි-14.

පඤ්චගො ජයේ.

ගතඤ්චො, සසරනැමැති කතරුමග ඉක්ම ගියහෙසිත් ගතඤ්ච වූ, (හෙ
වත්) ගොස් නිච්චනලද සංසාරමාණි ඇති; විසොකසා, වට්ටුලක වූ
ශොකස් අනාගාමිමාණියෙන් ම ප්‍රභිණ කළහෙසිත් නිගෙශාකවූ; සබ්බ
බ්බි, සකඤ්චානාසනනාදි ප්‍රභෙද ඇති සියලු ධම්මයෙහි (හොඳැලි); විප්‍ර
මුඤ්ඤා, එයින් මුක්ත වූ; සබ්බගතඵප්පඤ්ඤා, අභිධක්‍ෂකාසග්‍රහනාදි සි
යලු ග්‍රහණයත් ප්‍රභිණ කළා වූ ක්‍ෂීණත්‍රවසභව; පරිලාභො, වෛතසික
පරිදහසෙක්; භා විජ්ජති, නැත්තේයි-1.

උසුරුන්හි සතිමරොතා හා ජිඝ්කොතො රමනාති හෙ
නාසාව පලලොං භිත්වා ඛකමොකං ජහන්ති හෙ-2.

යෙසං සනතිවයො නාස්මි යෙ පරිඤ්ඤානගොජනා
සුඤ්ඤතො අනිමිතො ව විමොචෙක්ඛා යසං ගොවරො
ආකාසෙව සකුන්ධානා ගති හෙසං දුරන්තයා-3.

සතිමනො, සමාතිසම්පන්න වූ ඤීණුත්වයෝ; උඤ්ඤානති, නමත් වී
සිත් පුතීවෙට් කරණලද ලොකොත්තර භුණ්ණෙති ද ධනනවිදඤීනාදී
යෙයි ද ආවේජනසමාපජ්ජනඋසානඅසීනානපච්චිවෙකම්භවසයෙත් යෙ
දෙත්තාන ඝට්ඨාන වනසාමය කරත්තාහ; හෙ, ඒ ඤීණුත්වයෝ; නි
කෙනෙ, ආලයෙති; හා රමනති, නො දැලෙත්තාහ, ඔවුන්ට පවතාවස
ඛිතන ආලයෙති ද නිතිගෙසයි කීසනලද ආලයෙති ද අනිතිසෙසත් නම්
නැති; හෙ, ඒ ඤීණුත්වයෝ; පලලං භිත්වා, හොඳුරු ගත් වීල ආලසත්
නොකොට නිරපෙක්ඛ ව ඒ වීල හැරපියා සත්තාවූ; හංසා ඉව, හාස
සත් මෙන්, (හෙවත්) හංසවිලටකාරඛවඛකඛලාකාදීපඤ්ඤිත් ගොවරස
මපනන වූ පිසුම්විලෙක ගොවරභුභණ්ණක කොට ඒ ඒ අන සනනල මේ
මාගේ දිය ස මාගේ මධ්‍ය මාගේ පිසුමය මාගේ උපුලය මාගේ නණ සයි
ඒ වීල නිසිවෙක ආලසත් නොකොට නිරපෙක්ඛ ව ම ඒ වීල හැර අහසට
නැගී කෙලිමිත් ඒ ඒ නැතව සත්තවුන් මෙන්; ඛකමොකං, ආලසත් ආල
සත් පාසා; ජහන්ති, හරණු සි, (හෙවත්) සියලු ආලසත් හරණු සි.....
ඤීණුත්වයෝ සමිකිසි නැතක වසත්තාහු ද කුලෙහි වත් ගෙණෙති ව
ත් දලගත ව ව වෙසෙති, එයින් අනික් නැතකට සත්තාහු ද මේ මාගේ
විහාරය මේ මාගේ පිරිවෙණය මේ මාගේ උපාසකවරු සයි විහාරදීමෙ
හි ආලස නො කොට පඤ්ඤිත් මෙන් නිරපෙක්ඛ ව ම සත්තාහයි සේයි-2.

යෙසං, සම් ඤීණුත්ව කෙනෙකුන්ට; සනතිවයො නාස්මි, කුලලාකුල
උසකුඛනන කණ්ණිසනතිවයෙක් වත් විවරදී වතුච්චිධුප්පනය සනතිවයෙක්
වත් නැද්ද; යෙ, සම් ඤීණුත්ව කෙනෙක්; පරිඤ්ඤානගොජනා, පිරිසි
ද දත්තාලද ආහාර දැත්තාහු ද, (හෙවත්) සාභනානාදීන්ගේ ධාමී
කාධාමීකභාවය දත්ත සයි කීසනලද ඤානපරිඤ්ඤාය ආහාරයෙහි පුති
කකුලසංඝ සයි කීසනලද භීරණපරි ඤ්ඤාය කබලිඛිකාරභාරයෙහි ජ
ඤ්ඤන පුභාණ්ණ සන පභාණ්ණපරිඤ්ඤාය සනමේ ත්‍රිවිධපරිඤ්ඤාවයෙත්
පිරිසිද දත්තාලද බජ්ජහොජ්ජලෙසපෙසසඛිතන වතුච්චිධුආහාර දැ
ත්තාහු ද; සුඤ්ඤතො අනිමිතො ව විමොචෙක්ඛා, රහාදීමෙය් ශුන්‍ය
හෙසින් ද ඔවුන් කෙරෙත් විමුක්තහෙසින් ද සුඤ්ඤානවිමොකම් නම් වූ
ද රහාදී නිමිතරහිත හෙසින් ද ඔවුන් කෙරෙත් විමුක්තහෙසින් ද අනි
මිතවිමොකම් නම් වූ ද රහාදීපුණ්ණිධිරහිත හෙසින් ද ඔවුන් කෙරෙත් වි
මුක්ත හෙසින් ද අපාණ්ණිතවිමොකම් නම් වූ ද නිව්වාණය හෙම; යසං

යසොසවා පරිනිකාණ ආහාරෙ ච ආසදිතො
සුඤ්ඤතො ආනිවිතතො ච විමොක්ඛො යස ගොවණ
ආහාරෙච සතුන්තානං පදං නස උරහතං-4

යසසිද්ධියානි සමචිං ගතානි ආසො යථා සාරජිනා සුදන්තා
පස්ණමානස ආනාසවස දෙවාපි නස පිහයනති නාදිතො-5.

සි සේසි, සෙසං; ඵලසමාපත්තිවසයෙන් නිවන් අරමුණු කොට වසන්
නාඩු යම් ක්ෂිණ්‍රව්‍ය කෙනෙකුන්ට; ගොවණ, අරමුණු වේ ද; තසං,
ඒ ක්ෂිණ්‍රව්‍යයන්ගේ; ගති, දෙවගතිආදී වූ උපත්තිගති නොව; ආනා
සෙ සතුන්තානා ඉව, ආනාසයෙහි පණික් ගියවග මෙන්; උරහතං,
නොදතභැක්කි සි-3.

යසං, යම් ක්ෂිණ්‍රව්‍යක්තව; ආසවා, කාමාශ්‍රවාදී චතුර ශ්‍රවණය; පරි
නිකාණ, සෞඛ්‍ය වු ද; ආහාරෙ ච, කඛලිකාගතාරයෙහි ද; අනිසිකතො,
භෞතඤ්ඤාවටයෙක් සමෙක් නොඇලිනී ද; සුඤ්ඤතො, අනිවිතතො ච වි
මොක්ඛො, ගතාදියෙන් ශුන්‍යහෙයින් ද ඔවුන් කෙරෙන් විමුක්තහෙයින්
ද සුඤ්ඤතවිමොක්ඛ ගම් වූ ද ගතාදිනිවිතරහිත හෙයින් ද ඔවුන් කෙ
රෙන් විමුක්තහෙයින් ද අනිවිතතවිමොක්ඛ ගම් වූ ද ගතාදිපුණ්ඩරහිත
හෙයින් ද එයින් විමුක්තහෙයින් ද අපණ්ණිතවිමොක්ඛ ගම් වූ ද නි
වුණ්ණය; යසං, ඵලසමාපත්තිවසයෙන් නිවන් අරමුණු කොට වසන්
නාඩු යම් ක්ෂිණ්‍රව්‍යක්තව; ගොවණ, අරමුණු වේ ද; තසං, ඒ ක්ෂි
ණ්‍රව්‍යයාගේ; පදං, පිය; ආනාසෙ සතුන්තානා ඉව, ආනාසයෙහි ප
ණික්ගේ පිය මෙන්; උරහතං, නොදතභැක්කිසිකමයෙහි අහස
යන පණික්ගේ පියක් නොදක්න භැක්කි ද මෙනහ පයින් ඇක්ම ගී
යෝ මෙනහ ලෙන් පැහැර ගියෝ මෙනහ හිසින් පැහැර ගියෝ
ය මෙනහ පියායෙන් පැහැර ගියෝ යයි දක්නට නොපිළිවන් ද එ
යේම මෙබඳු මහණුන් පිය ද ආරකපියෙන් ගියෝ නිර්සන්යෝන්
පියෙන් ගියෝ යනාදීන් ගියපිය දක්නට නොපිළිවනැයි සේසි-4.

යසං, යම් ක්ෂිණ්‍රව්‍යක් තුගේ; ඉද්දිනානි, චක්ඛුරාදී සසිදුරෝ; සාරජි
නා, දස වූ රජාවාසීන්කලු වීසින්; සුදන්තා, මනා කොට දමනලද; අ
සො යථා, ආත්තොස අභවයන් මෙන්; සමචිංගතානි, සමචිංග ගියෝ ද, ම
නා කොට දැමුනෝ ද; නිපොටිච්චට පැමිණියෝ ද; පනිණ්ණානසං,
“සෙසන්ස සෙසෙත භවිසම්” යනාදී වගයෙන් ප්‍රවානන වූ නව්විධ මාන
ස ඉක්ම ගියහෙයින් ප්‍රසිණ්ණ වූ මන්, 17 හි; අනාසවසං, චතුර ශ්‍රවණයෙන් අ
භාවයෙන් ආශ්‍රවරහිත වූ; නාදිතො, අභවලොකධර්මයෙහි අනුරුධවී
රුධරහිත හෙයින් නාදී වූ; තසං, ඒ ක්ෂිණ්‍රව්‍යයාගේ දක්ම; දෙවාපි,
දෙවියෝ ද මිනිස්සු ද; පිහයනති, පහත්නානුසි, කැමැතිවත්නානුසි-5.

පස්විසමො නො විරුපකිති ඉඤ්ඤපමො නාදී සුඛබ්බො රහදෙව් අභෙතකදදමො සංසාර නා භවත්ති නාදිනො-6.

සන්තං තස්ස මනං නොති සන්තා වාචා ම කම්ම ම

සමමදඤ්ඤ චිච්චතස්ස උපසන්තස්ස නාදිනො-7.

අස්සබ්බා අකාත ඤ්ඤ ච සක්ඛිඛන්දො ච යො නාතෙ හතාවකාසො වන්තාසො සචෙ උත්තමපොර්භො-8.

පස්විසමො, භූමි වූ මාලාගන්ධාදීන්ගේ නික්කපයෙහි ද අභූමි වූ මූත්රුරී ආදීන්ගේ නික්කපයෙහි ද අනුරෙධවීරෙධරහිත වූ මිහපොළොව මෙන් උපකාරපනාති ත් කෙරෙහි අනුරෙධවීරෙධරහිතගෙයින් පොළොව හා සම වූ; ඉඤ්ඤපමො, මලමුත්තාදියෙන් කෙලෙසා අසහකාර කරන්නාවූ කෙරෙහි ඉ මාලාගන්ධාදියෙන් පුහ්සහකාර කරන්නාවූ කෙරෙහි ද පුතිකානුතස වජ්ජිත වූ නුවර දෙර භිච්චනලද එමිකාසනමහසක් මෙන් වදාළිවිධපුත්තයෙන් සහකාර කරන්නාවූ කෙරෙහි ද නොකරන්නාවූ කෙරෙහි ද අනුතසපුතිසරහිත ව සම අදහස් ඇතිබැවින් එමිකා සනමහසක් බදුවූ; නාදී, අභවලොකධම්මයෙන් අකමප්ප ගෙයින් නාදී වූ; සුඛබ්බො, සඤ්ඤ වූ ධුතාසවුත ඇති සම් සක්ඛිණුටයෙක්; නො විරුපකිති, ජාතනදියෙන් ගවා ආක්‍රොශ කරන්නාවූ වත් අතින් පසින් දබෙන් සැතින් පහරණුව වත් විරුච්ච නොවේ ද, (හෙවත්) නො කීවේ ද; අභෙතකදදමො, පහවූ මඩඇති; රහදෙව්, විලක් මෙන් පු සභාන වේ ද, (හෙවත්) මඩ නැති ව පහන් සිතිල් දීර විරුණු ගැඹුරු මහවිලක් මෙන් රහදී කෙලෙස්මඩ නැතිබැවින් පුසභාන වේ ද; නා දිනො, අභවලොකධම්මයෙහි නිවිකාර ගෙයින් නාදී වූ ඒ සක්ඛිණුට යනව; සංසාර නා භවන්ති, සුගති දුගතිගෙහි වූ නිපුතිසක්ඛිටගයෙන් සංසරණයක් නැති හෙයින් සංසාරයෙන් නො වන්නාවූ සි-6.

සමමා, මනා කොට නස හෙයින් කාරණ හෙයින්; අඤ්ඤස, වතුණුන් සහායෙන් දනා; චිච්චතස්ස, නාදමවිමුසනනදිපමවිධවිමුසනියෙන් විශෙෂ ගෙන් මුක්ත වූ; නාදිනො, අභවලොකධම්මයෙන් අකමප්ප වූ; තස්ස, ඒ සක්ඛිණුටයාගේ; මනා, විතත; සන්තං හොති, අභිධන්දුත්ථිවධමනො දුඤ්චිතගෙන් දුරුහෙයින් ශාන්ත ම වන්නේය, සන්නන්ගේ ම, නිවිති ජේ ම වන්නේය; වාචා ම සන්තා හොති, මාභාවාදදිවභූමිවධානුඤ්චරි ත රහිතහෙයින් වාචා ද ශාන්තවන්නීය, සත්තිදි ම නිවිම පවත්නීය; ක මම ම සන්තං හොති, ප්‍රාණභානාදිත්ථිවධකාසදුඤ්චිතගෙන් දුරු වූ හෙයින් කාසකම්ම ද, ශාන්ත ම වන්නේය, සත්තිදි ම නිවිම පවත්නේයි-7.

යොනතෙ, සම් පුදනලයෙක්; අස්සබ්බා, තමා විසින් පුතිබව කරණ ලද ධනතවිදගීනාමානිඵලාදිලොකිකලොකොත්තරගුණවදිකාත් නම්, ම පසක් කොට දත් හෙයින් අනුන්ගේ බසින් නො අදහා ද, (නොහො ත්) වූදන් විනා අන්‍යශාසනාවක්හු කෙරේ ඇදහිලි නැත්තේ ද; අකහ

ගාමෙ වා යදිවාට්ඨෙසු ජිනෙතවා යදි වා ඵලෙ
යථි අරහතොනා චුභරනති නා භුමිං රාමණෙසසකං-9.
රමණීයාති අරහස්ස ජි යථි න රමති ජනො
චිතරගා රමෙසනති න නො කාමගවෙසිනො හි-10.

අරහතවග්ගො සත්තමො.

සහ:සමපි මෙ වාචා අනාඨිපදසංඝිනා
ඵකං අඨිට්ඨං සෙසෙත සං සුඤ්චා උපසමුති-1.

ඥස්ස ව, අව්ච්චිභමාදි කිසිවක්නු විසින් භොකරණලද නෙසින් අකත
නම් වූ නිච්චාණස අලඛණකරණ වගබෙත් පුත්‍යසෂ කොට දත්ද; ස
ඤ්චෙප්පෙ ව, වානසසභිස ද සංසකාරසභිස ද සිද පිද; භනාමනා
සො, කුලලාකුලකණ්ණසංඛ්‍යාතපුත්තිසඤ්චිභිස ස්මිණ්ණෙසින් නසනලද
ප්‍රතිසඤ්චිතවකාස දැත්තේ ද; වනාසො, වතුච්චිධඅයදිමාණෙසුනුච
සෙත් වමනස කරණලද කාමනාසණ්දි සිලෙ අභා දැත්තේ ද; සො, ජ
පුදගල නෙම; මෙ, ඵකානනාසත්; උත්තමපාරිසො, පුත්තිවෙධ කරණ
ලද නවලොකොත්තරධමිච්ච දැති හෙසින් සකලලොකසභව දගුදසු
ණස නුසි, උත්තමපුරුෂ නම් මෙ-8.

ගාමෙ වා, ගමෙස හෝ; යදි, නොහොත්; අරහෙසු වා, අරණස
සෙස හෝ; නිනොනවා, වලභුනෙක හෝ; යදි, නොහොත්; ඵලෙ වා,
හොඬනැනෙක හෝ; යථි, සම් නැනෙත්ති; අරහතො චුභරනති, ර
භත්ත වාසස කෙරෙද්ද; හං භුමිං, ජ භුමිපුදෙසස; රාමණෙසසකං, රම
ණීයසි, සිත්කලසි-9.

අරහස්ස ජි, සුපුසිතනරුවනනෙවමනිත වූ නිච්චිලභුච්චිතලභලිලස
මපනන වූ මහාඅරණසෝ; රමණීයාති, රමණීයහ, සිත්දැලමත්නාහ;
යථි, සම් මහාඅරණසෙත්ති; ජනො, වසනුකාමකෙලසනාමසත් සො
සන සුලුච්චි ලොකිකමහාජන නෙම; න රමති, පුලපිපුච්චෙතනි නො
දැලෙන නිලමැස්සත් මෙත් නො දැලේ ද; මෙ මහාඅරණසෙහි හුද
කලාව වසත්නාවූ මව සිහවකසුසත් වසින් සසන්තසසසත් විසින් දිඬි
ජාතිත් විසින් සොරුත් සතුරත් විසින් ජිවිකානනාස ද වත්තේසසි හස
ම උපදවා ද ඵසේ වූ අරණසෙහි; චනරනා, චනන වූ කාමරහරුපරගත
රුපරග දැති සුණ්ණුච්චො; රමෙසනති, පුලපිපුමව මව බවරුත් මෙ
ත් ප්‍රිතිමත් ව දැලෙත්නානුසි; කුචක් හෙසින්ද සත්, නො, ජ සුණ්ණුච
සෝ; න කාමගවෙසිනො, සම්හෙසකින් වසනුකාමකෙලසනාමසත් සො
සනසුලුලෝ නොවෙද්ද ඵහෙසිති-10.

අරහතවග්ගො සත්තමො.

අනාඨිපදසංඝිනා, නිච්චාණ පුකාස හොඬු අකාසවණ්ණොපච්චිත
වණ්ණො වච්චවණ්ණොපුරවණ්ණො ආදී වූ අනාඨිපදසෙත් සුඤ්චා වූ,

- සනස්සමුච්චි වෙ ගාථා අනත්ථදසංභිතා
එකං ගාථාපදං සෙසෙත යං සුඤ්ඤා උපසම්මති-2.
- යො වෙ ගාථාසතා භාසෙ අනත්ථදසංභිතා
එකං ධම්මපදං සෙසෙත යං සුඤ්ඤා උපසම්මති-3.
- යො සනස්සං සනස්සන සභාමෙ මානුසෙ ජනෙ
එකං ජෙය්‍ය අනානාං සචෙ සනාමුපුත්තමො-4.

(නොහොත්) අවැඩ කොටසින් සුඤ්ඤා වූ; වාචා, වාචාවෝ, (හෙවත්) තෙපුල්ලු; වෙ, ඉදින්; සහස්සං අපි, දහසක් නමුදු, ඔහු උත්තම නො වෙති; සං සුඤ්ඤා, පළභක්ඛිවාදශාසනනාදී වූ යම් එක අභිපදයකුදු අත; උපසම්මති, පුද්ගල තෙම රහාදිකෙලව්‍යපසමයෙන් සන්තිදේ ද එසේ වූ; එකං අභිපදං, නිව්‍යාණපුත්තියක වූ සන්ධිධානාසන නාදීන් පුකාශ කරන්නාවූ අභිපදයක එකපදයකුදු; සෙසෙත, උත්තම සි-1.

අනත්ථදසංභිතා, නිව්‍යාණපුකාශ නොවූ අකාශවණ්ණනාපච්චිතව ඤ්ඤනාවතවණ්ණනාපුරව ඤ්ඤනාදී වූ අනභිපදයෙන් සුඤ්ඤා වූ, (නොහොත්) අවැඩ කොටසින් සුඤ්ඤා වූ; ගාථා, ගාථාවෝ; වෙ, ඉදින්; සහස්සං අපි, දහසක් වූ නමුදු, ඔහු උත්තම නො වෙති; සං සුඤ්ඤා, “අභ්‍යාමාදෙ අමතපදං” සනාදී වූ නිව්‍යාණපුකාශක වූ යම් එක ගාථාපදයකුදු අත; උපසම්මති, පුද්ගල තෙම රහාදිකෙලව්‍යපසමයෙන් සන්තිදේ ද එසේ වූ; එකං ගාථාපදං, එක ගාථාපදයකුදු; සෙසෙත, උත්තම සි-2.

යො, යම් පුද්ගලයෙක් තෙම; වෙ, ඉදින්; අනත්ථදසංභිතා, අකාශවණ්ණනාදී අනභිපදයෙන් සුඤ්ඤා වූ, (නොහොත්) අවැඩ කොටසින් සුඤ්ඤා වූ; ගාථාසතා භාසෙ, ගාථා සියයක් කියව් නමුදු, ඒ ගාථාවෝ උත්තම නො වෙති; සං සුඤ්ඤා, යම් එක ධම්මපදයකුදු අත; උපසම්මති, පුද්ගල තෙම රහාදිකෙලව්‍යපසමයෙන් සන්තිදේද, එසේ වූ; එකං ධම්මපදං, “අනතිප්ඤ්ඤා පරිබ්බාජකා ධම්මපදං අව්‍යාමාදෙ පරිබ්බාජකා ධම්මපදං” සනාදී වූ අභිපදයක වූ සන්ධිධානාසනනාදී පුත්තියක වූ එක ධම්ම පදයකුදු; සෙසෙත, උත්තම සි-3.

යො, යම් සඤ්ඤාමයොධයෙක්; සනස්සන, දහසකින් ගණනලද; සහස්සං මානුසෙ, මිනිසුන් දහසක්, (හෙවත්) දශලක්ෂයක් පමණ මිනිසුන්; සභාමෙ, එක ම සුඛයෙක; ජනෙ, දිනුයේ වී නමුත්, හෙතෙම ජය ලද්දේ නමුදු නොවෙයි උත්තමයොධ නමුදු නොවේ වැළි ජයලද්දේ නමුදු උත්තම යොධ නමුදු කවරේදැන්; යො, යමෙක් වනාහි; එකං, එක ම; අනානාං, අනාම, (හෙවත්) තමාම; ජෙය්‍ය, රුහුණානුදිවාඤ්ඤා භාසෙහි අධ්‍යානමයක වූ කණ්ණිකානසම්මයන කරන්නේ තමාගේ සනා භාසෙහි ලොභාදිකෙලව්‍යසන් දිනීමෙන් දිනුයේ වේ ද; යො, හෙතෙම; වෙ, එකානන්‍යයන්; සනාමුපුත්තමො, සඤ්ඤාම ජිත්තව, (හෙවත්) සුඤ්ඤෙහි දිනුවුවත්ව උත්තමයොධ නමු වේ-4.

අනාගත භවේ ජීවිතය සෙසු සාමාන්‍ය ඉතිහාස පත්
 අනන්තයෙන් පොසොන් ජීවිතය සනසන්නාවාටිනො-6.
 කොට දෙවො නා ගනුබොධා නා මාණ් සහ දිගුමුනා
 ජීවිතය අපජීවිතය කැසිත් නවාරූපය පනතුනො-5.
 මාසය මාසය සහසොනා යො යපේච් සතං සමං
 එකං ච භාවිතනානං මුනුනමපි පුජයෙ
 සායෙව පුජනා සෙසුත යං මෙ වසසතං හුතං-7.

අනාගත, අනම්ය නෙම, ජීවිතය, දනනලද්දේ, (හෙවත්) නවයේ වි
 තනසනානසෙති උපත් රහාදිකෙලසත් දිනිමි වශයෙන් පරදවනලද්
 දේ; තවෙ, එකානතයෙන්; සෙසෙක, උනනම සී; සාමාන්‍ය ඉතිහාස පත්, සම
 මේ අනාගත වූ පුජවක්, (හෙවත්) සම මේ සෙසු සනිසමුහයෙක් දුකෙළී
 මෙන් හෝ ධනනරණයෙන් හෝ සුඛ කීරීමෙන් හෝ බලාහිතවනසෙන්
 හෝ සමක්නු වීසිත් දනනලද ද ඔබගේ ඒ දිනිමි උනනම නොවත්තේ
 සී; කුමක් හෙයින් ද සත්, අනාගතනාස, නිකෙලෙස්හෙයින් ආනවද
 මනස කලා වූ; නිවීම, සනතයෙන්; සනසන්නාවාටිනො, කැසිත් වචසිත්
 සංසත වූ පැවතුම් ඇති; පොසොන්, පුරුපොන් දිනිමි නො දිනුමා
 නො කොට හැකි ද ජිවෙති-5.

නවාරූපය, එබඳු වූ, (හෙවත්) අනම්දමනස කලා වූ සනතයෙන්
 කානවාත්සංසම ඇති; අනතුනො, පුදන පොන්; ජීවිතය, කෙලෙස්දිනි
 ම; දෙවො, සනසන්නාවාටිනො; නොව අපජීවිතය කැසිත්, නො දිනුමා නො
 ම කොට හෙත්තේ; න ගනුබොධා, නිකෙලෙස්දිනිකැසිත්තේ සො
 දිනුමා නො කොට හෙත්තේ; බුහුමනා සහ, මහාබුහුමනා හා සමග; මා
 භෝ, වසවතී මාරසා ද; ජ, නො දිනුමා නො කොට හෙත්තේ.
 නිසිවක්නු වීසිත් ධනනරණයෙන් පරදවනලද එකෙක් පොසොන් ල
 දින් නැවත නොම ඔහු පරදවා පියා ද එකෙක් මොහු වීසිත් පරදවන
 ලද කෙලසත් නැවත උපදවන්නට සනසන්නාවාටිනො නොපොහො
 සත්හ සනු භාව සී-6.

මාසය මාසය, මසෙක මසෙක පාසා; සහසොනා, දහසක් වසරම් කී
 රීමෙන්; සතං සමං, හවුරුදු සියසක් මුච්චලෙත්; යො; සමෙක් නෙම;
 යපේච්, ලොකිකමනාපනසාහට දන් දන්ගේ වෙ ද; යො ව, සමෙක් ව
 ගාසී; භාවිතනානං, යිලාදි ගුණවශයෙන් වඩනලද්දීන් ඇති; එකං
 එක ම ආසන්නක්නු, (හෙවත්) සවත්පිරිසෙයින් සෝවානක්නු උඩත්පි
 රිසෙයින් ක්ෂිණිඉවසක්නු; මුනුනමපි, ඇසිලිලෙකුන්; පුජයෙ, කෙලෙ
 රට පැවැත්වෙනු දක බත්කෙලෙස්සක් හඹුසරලවක් පමණ දීමෙන්
 හෝ පෙරත්කඩක් පමණ වූ ද කවිපොලිලක් දීමෙන් හෝ පිරිසේ වේ
 ද; මෙ, ඉදින්; වසසතං, හවුරුදු සියසක් මුච්චලෙති දෙනලද; සං භු

යො වෙ ව්‍යාසනං ජනතු ආහාරිං පරිවරෙ වනො
 එකං ච නාදිතතරානාං මුහුත්තමපි පුජයෙ
 සායෙව පුජනා සෙයෙත යං වෙ ව්‍යාසනං සුතං-8.
 යං කිම් සිංචි වුතං ව ලොකෙ සංවච්ඡරං සරෙඵ පුඤ්ඤපෙකො
 සබ්බෙපි නං හ චතුභාහමෙති අභිවාදනා උජ්ජුගතෙසු සෙයෙත-9.
 අභිවාදනාසිලිසා නිව්චං වධාපවාසිනො
 චත්තාරෙ ධම්මා වඩ්ඪරාති ආසු වනණණා සුඛං ඛලං-10.

නං, යම් දැනගෙස් ඇද්ද එසට වඩා; භාගෙව පුජනා, ඇසිල්ලෙක ද ආ
 යේසත්ව කරණලද්ද වූ ජ පුත්‍රය පුජව ම; සෙයෙත, උතනම සි-7.

යො ජනතු, යම් පුරුෂයෙක්; වනො, බවතෙති වැස, (හෙවත්) ඡී
 භ්‍රාජවපරිවරණය පිණිස වනසට වැද ජ වෙතෙති දී; වෙ, ඉදිත්; වසා
 සනං, හවුරුදු සියසක් මුඵල්ලෙහි; අගනිං පරිවරෙ, ස්ඤීරපාතාසකානමධු
 සකිකර් සිවනගෙත් සිදුහතු සුත්සාල් හීතණ ආදී යාගද්‍රව්‍ය ගිත්තෙති
 ඛලො වහනිපුජව කෙලේ බව ද; යො ව, යම් පුරුෂයෙක් වනාහි; භාවි
 තතතානං, ශිලාදිතුණවග්‍රහස්ත් වඩනලද සිත් ඇති; එකං, සෝවාත්
 ආදි එක ආසේපුදගලසක්ත්‍ර; මුහුත්තමපි, ඇසිල්ලකුද; පුජයෙ, ගෙදෙරව
 පැමිණිපත්‍ර දක බත් කෙණෙස්සත් හඹුපරලුවක් පමණ දීමෙන් හෝ
 පෙරත්කඩක් පමණ වූ ද කඩපොල්ලක් දීමෙන් හෝ පිදුයේ වෙ ද; ව
 සාසනං, හවුරුදු සියසක් මුඵල්ලෙහි කරණලද; යං හුතං, යම් වහනි
 පුජාවක් ඇද්ද ජ වහනිපුජවට වඩා; සායෙව පුජනා, ඇසිල්ලෙකද
 ආසේසත්ව කරණලද ජ පුත්‍රය පුජව ම; සෙයෙත, උතනම සි-8.

ලොකෙ, මේ සත්වලොකගෙහි; පුඤ්ඤපෙකො, පිත් කීර්මෙහි අපෙ
 ස්සා ඇති පුරුෂ නෙම; යං කිම් සිංචි වා, මගුල්දවස් ආදියෙහි දියගු වූ
 යම් කිසි සුදුසුදුනවසකුවක් හෝ; හුතං වා, කුණ්ඵල අදහා සකස්
 කොට සර්තා දෙනලද අමුතුමහදනක් හෝ; සංවච්ඡරං, හවුරුද්දක්
 මුඵල්ලෙහි; සරෙඵ, මුඵසක්වල ලොකිකමහාජනාහව ජිරනාරගෙන්
 දිත්තේ වී නමුදු; නං සබ්බෙපි, ජ සියලු දෙනම; චතුභාහං හි එහි, සා
 ජුගත වූ ශ්‍රෝතාපතනාදිආසාසීස්ත් කෙරෙහි පහත්සිතිත් කස නමා වද
 නාහුගේ එකවටෙක් පැවති කුගලවෙනනාව සතර භාගස්ක් කලකල
 එසිත් එක් භාගසකුදු නො අගණේස, එහෙයින්; උජ්ජුගතෙසු, කාසව
 ධිකාදිරහිතභෙයින් සාපුබ්වට පැමිණි සෝවාත්සෙදගැමිඅනගැමිරහත්
 ගව පහත්සිතිත් කස නමා කරණලද; අභිවාදනා, වඤනාව ම; සෙ
 යෙත, උතනම සි-9.

අභිවාදනසිලිසා, සිල්වතුත් එක්වත් වදනාසුලු වූ; නිව්චං, සනතගෙ
 ස්ත්; වධාපවාසිනො, ගුණවාසින් පුදන සුලු වූ, (හෙවත්) එම වඤනාඡී
 යාගෙන් සතතගෙත් පුදනසුලු වූ පුදගලයා හව; ආසු වනණණා සුඛං ඛ
 ලං, ආසු ගර්වණණණ නාසිකමෙහසික සුවස කාසවලඤ්ඤාභවලස
 හන; චත්තාරෙ ධම්මා, මේ සතර ගුණයෝ; වඩ්ඪරාති, වඩනාහු සි-10

යො වෙ වසසනං ජීවෙ දුස්සිලො අසමාහිතො
එකානං ජීවිතං සෙසෙත සිලවනනස කොසිතො-11.

යො වෙ වසසනං ජීවෙ දුප්පඤ්ඤ අසමාහිතො
එකානං ජීවිතං සෙසෙත පඤ්ඤවනනස කොසිතො-12.

යො වෙ වසසනං ජීවෙ කුසිතො සීනපිරියො
එකානං ජීවිතං සෙසෙත විරියමාරනතො දලනං-13.

යො වෙ වසසනං ජීවෙ අපසං උදයවසයං
එකානං ජීවිතං සෙසෙත පසෙතො උදයවසයං-14.

දුස්සිලො, සිලසමාදනසක් නැතිහසින් දුස්සිල වූ; අසමාහිතො, උපමාරසමාධිදජීවිතසමාධියෙන් සමාහිත නොවූ; යො, සම් පුදගලයෙක්; වෙ, ඉදින්; වසසනං, හවුරුදු සියසක්; ජීවෙ, ජීවත් වී නමුදු ඔහුගේ ජීවත්වීමට වඩා; සිලවනනස, වතුපාරිශුඛිතිලයෙන් සමුදාන ගෙසින් සිල්වත් වූ; කොසිතො, අලඛිතොපතිධනනලසනෙහිපතිධනනසෙන් ධනසි වූ, (හෙවත්) ගම්පිටිදසීනාභාවනාසෙහි ජිගුනා වූ භික්ෂුහුගේ; එකානං, එක දවසකුදු; ජීවිතං, ජීවත්වීම; සොසෙත, උතනමයි-11.

දුප්පඤ්ඤ, ගම්පිටිදසීනාපුඤ්ඤ මාණිපිලපුඤ්ඤ සන ලොභිකලොකොසකරපුඤ්ඤවෙන් පුනත නොවන හෙයින් පුඤ්ඤ නැත්තාවූ; අසමාහිතො, උපමාරසමාධිදජීවිතසමාධියෙන් සමාහිත නොවූ; යො, සම් පුදගලයෙක්; වෙ, ඉදින්; වසසනං, හවුරුදු සියසක්; ජීවෙ, ජීවත් වී නමුදු, ඔහුගේ ජීවත්වීමට වඩා; පඤ්ඤවනනස, ගම්පිටිදසීනාපුඤ්ඤවෙන් ද මාණිපිලපුඤ්ඤවෙන් ද සුදුසන වූ; කොසිතො, ගම්පිටිදසීනාභාවනාසෙහි නිසුනා වූ භික්ෂුහුගේ; එකානං, එක දවසකුදු; ජීවිතං, ජීවත්වීම; සෙසෙත, උතනමයි-12.

කුසිතො, කුසිත වූ, (හෙවත්) වත්පිලිවෙත්පිරිමහි හැරුම් පිරිවීමෙහි මැලි වූ; සීනපිරියො, කාසිකවෛතසිකවීසී නැත්තාවූ; යො, සම් පුදගලයෙක්; වෙ, ඉදින්; වසසනං, හවුරුදු සියසක්; ජීවෙ, ජීවත් වී නමුදු ඔහුගේ ජීවත්වීමට වඩා; දලනං, දැඩි කොට; විරියං, කාසිකවෛතසිකවීසී; ආරහතො, වඩන භික්ෂුහුගේ; එකානං, එක දවසකුදු; ජීවිතං, ජීවත්වීම; සෙසෙත, උතනමයි-13.

උදයවසයං, පවසනකාලයෙන් උදයවසය; අපසං, නො දක්නා වූ, (හෙවත්) 'අච්ඡාසමුදසා රූපසමුදයො, සනාදීන් පස්විසි ආකාරයෙන් පවසනකාලයෙන් උදය ද 'අච්ඡාසිරොධා රූපනිරොධො, සනාදීන් පස්විසි ආකාරයෙන් පවසනකාලයෙන් වසය ද නො දක්නා වූ; යො, සම් පුදගලයෙක්; වෙ, ඉදින්; වසසනං, අවුරුදු සියසක්; ජීවෙ, ජීවත් වී නමුදු ඔහුගේ ජීවත්වීමට වඩා; උදයවසයං පසාතො, පවසනකාලයෙන් උදයවසය ඉනවසුසින් දක්නා භික්ෂුහුගේ; එකානං, එක දවසකුදු; ජීවිතං, ජීවත්වීම; සෙසෙත, උතනමයි-14.

යො චෙ ව්‍යසසතං ජීවෙ අපසං අමතං පදං
 ඵකාහං ජීවිතං සෙසෙත පසසතො අමතං පදං-15.
 යො චෙ ව්‍යසසතං ජීවෙ අපසං ධම්මමුත්තම.
 ඵකාහං ජීවිතං සෙසෙත පසසතො ධම්මමුත්තමං ති-16.
 සභස්සවගො අභිමො.

අභිත්ථරථි කලකණො පාපා විතං ජිවාරයෙ
 දක්ඛං භි කරොතො පුඤ්ඤං පාපස්මි රමථි මතො-1.

අමතං පදං, මරණරහිත වූ කොභාසය, (හෙවත්) අමානමහානිච්ඡාණය; අපසං, නො දක්නා වූ; යො, සම් පුද්ගලයෙක්; චෙ, ඉදින්; ව්‍යසසතං, අවුරුදු සිසැක්; ජීවෙ, ජීවත් වී නමුදු ඔහුගේ ජීවත්වීමට වඩා; අමතං පදං, අමානමහානිච්ඡාණය; පසසතො, සැනව්කුසින් දක්නා පුද්ගලයාගේ; ඵකාහං, එකදවසකුදු; ජීවිතං, ජීවත්වීම; සෙසෙත, උත්තමයි-15.

උත්තමං ධම්මං, උත්තම වූ නවලොකොත්තරධර්මය; අපසං, නුව නැඟිත් නො දක්නා වූ; යො, සම් පුද්ගලයෙක්; චෙ, ඉදින්; ව්‍යසසතං, හවුරුදු සිසැක්; ජීවෙ, ජීවත් වී නමුදු ඔහුගේ ජීවත්වීමට වඩා; උත්තමං ධම්මං, උත්තම වූ නවලොකොත්තරධර්මය; පසසතො, නුවනැඟිත් දක්නා පුද්ගලයාගේ; ඵකාහං, එකදවසකුදු; ජීවිතං, ජීවත්වීම; සෙසෙත, උත්තමයි-16.

සභස්සවගො අභිමො.

කලකණො, දැනගැනීමේදී පවරන ධර්මපණයෙහි, අභිත්ථරථි, සුහුසුහු වස්තෙය, භානස්සා වසිත් ලාබන්දීම අදී වූ කිසි පිත්තමක් කෙරෙමි සිතක් උපත්කල ජීවිත මසුරුමල අදීගෙන් මධිනාලය ව පසුගොබත් නා තෙත් අනුත්ව අවසරයක් නොදී 'අහං පුරෙ අහං පුරෙ, සි වහ වහා මි කවසුත්තෙන්, ප්‍රවුජිතා වසිත් අදුරුවත්තෙන් අගනාක වත්තිලත්වත් අදීය කරත්නහු විසින් අනුත්ව අවසරයක් නොදී 'අහං පුරෙ අහං පුරෙ, සි වහ වහා මි කවසුත්තෙන් සයි සේයි; පාපා, කාස දුඛේර්තාදී අකුලකණ්ණියෙන්, (නොහොත්) අකුලවිභක්තාපාදයෙක්; විතං, සිත, (හෙවත්) නොසෙක් නැතිත් වැද ගොසම් කනකුචි ගොනකු මෙන් නොරුක්ක හැකි වූ විශ්වාග අරමුණව දිවනහෙ සිත් තුන්දිසිරත් නොවැලකිස හැකි වූ මේ කුච්ඡිත; නිවාරයෙ, වජ්‍ර කත්තේයි; කුමක් හෙසින් ද සත්, පුඤ්ඤා, දනාදීකුලකණ්ණිය සම්භෙ සනිත්; දක්ඛං, දක්ඛ ව, (හෙවත්) දෙමි දේහෝ නො දෙමි දේහෝ කෙරෙමි දේහෝ නො කෙරෙමි දේහෝ නොවටිසාහෙමි දේහෝ නො කොටටිසාහෙමි දේහෝයි මෙලෙස ලැයි ගෙණ; කරොතො, කරත් නහුගේ; මගො, සිත; පාපස්මි, මසුරුමල අදී අකුලකණ්ණිය; රමථි, ඇලේ ද ඵහෙසිත්-1.

- පාපං මෙ පුරිසො කයිරි න නං කයිරි පුනප්පනං
- න නමිති ච්ඡදං කයිරථ දුකෙතියා පාපස්ස උච්චයො-2.
- පුඤ්ඤං මෙ පුරිසො කයිරි කයිරථෙතං පුනප්පනං
- නමිති ච්ඡදං කයිරථ පුබ්බො පුඤ්ඤස්ස උච්චයො-3.
- පාපොපි පස්සති හද්දං යාව පාපං න පච්චති
- යද ච පච්චති පාපං ආච්චි පාපො පාපානි පස්සති-4.

පුරිසො, පුරුෂ තෙම; මෙ, ඉදින්; පාපං, ප්‍රාණවධාදී අකුලකණ්ණිකක්; කයිරි, ප්‍රමාදදෙශකින් වත් අසත්සම්මාදෙකින් වත් එකවරෙක කොටපුයේ වී නමුත්; නං, ඒ අකුලකණ්ණික; පුනප්පනං, නැවත නැවත; න කයිරි, නොකරන්නේයි, නොදන සාලඥරුමුඛගත් එකක්වු වහා පස හසා ගන්නා රේ එකෙණෙහි ම පුනාවෙසා කොට මෙ වැනි ලාමකණ්ණිකා කිරීම නාගේ ජාතනදීඛට නුඤ්ඤස්ස සලකා ඒ පාපය නොකරන්නේයි; නමිති, ඒ අකුලකණ්ණික; ච්ඡදං, ආලක, රුචික; න කයිරි, නොකරන්නේයි; කුමක් හෙයින්ද යත්, පාපස්ස, ප්‍රාණවධාදී අකුලකණ්ණිකාගේ; උච්චයො, රුක්කිරීම; පුඤ්ඤා, මෙලොව ද පරලොව ද කාසචිතාදියකි පච්චන හෙයින් දුකි, අකුසල් රුක්කිරීම නම් යම් හෙයකින් මෙලොව ද පරලොව ද පුකට කාරණි ද එහෙයින් දුකැයි යේයි-2.

පුරිසො, පුරුෂ තෙම; මෙ, ඉදින්; පුඤ්ඤා, දුතාදී එක්තරු කුලකණ්ණිකක්; කයිරි, එක වරෙක ද කෙලේ වී නම්; එතං, ඒ කුලකණ්ණික; පුනප්පනං, නැවත නැවත ද; කයිරි, කරන්නේයි, එක් වරෙක මා විසින් පිත්තමෙක් කරණලද එපමණෙක් සැහෙන්නේ වේදැයි පසුතො වැස නැවත නැවත ද පිත්තම කටයුත්තෙන්මය; නමිති, ඒ කුලකණ්ණික; ච්ඡදං, ආලක, රුචික; කයිරි, කරන්නේයි, පිත්තම නොකරණ වෙලෙහි ද ඒ කුලකණ්ණික ජඤ්ඤා රුචික උග්‍රාහන කරන්නේයි; කුමක් හෙයින්ද යත්, පුඤ්ඤා, දුතාදී කුලකණ්ණිකාගේ; උච්චයො, රුක්කිරීම; පුඤ්ඤා, ආමනසකින් භවිතොමොසාසමානිඛට කාරණි ද එහෙයින් සුවයි-3.

යාව, ගම්නාක්කල්; පාපං, පුරුෂයා විසින් කරණලද අකුලකණ්ණික; න පච්චති, මෙලොව හෝ පරලොව හෝ විපාක නොදේද; [නාම, ඒතා කුකල්]; පාපොපි, කාසද්ධෙවිතාදිපාපකණ්ණිකෙන් පමණිතා වූ පුද්ගල ද; හද්දං, ගහපත; පස්සති, දක්නේය, පාපිපුදගල ද පුච්චිඡනමයෙහි කරණලද සුවර්තමලයෙන් වැඩ දක්නේය සුවර්ච්චනමයයි ලේයි; යද ච, ගම්නාලක වනාහි; පාපං, ඔහු විසින් කරණලද පාපකණ්ණික; පච්චති, දුභවිකාවෙදැ ව එම ජනමයෙහි ම හෝ උපපදාවෙදැ ව අපරපරිසවෙදැ ව පරලොව හෝ විපාක දේ ද; අථ, එකල්කි; පාපො, පටිකමිකල පුදගල තෙම; පාපානි පස්සති, මෙලොව නොසෙක් වධවකි නාදිඛට ද පරලොව අපාසදකකිඛට ද භාජනවිමෙත් පාපමලයන් දක්නේයි, ගමා කපි අකුලකණ්ණික විපාක වූ නොසෙක් කාසිකවෙනසික දුක් දක්නේයි යේයි-4.

හද්‍රෙපි පසසති පාපං යාව හද්‍රං න පචචග්ගි
 යද ච පචචග්ගි හද්‍රං ඡඵ භග්‍යෙ හද්‍රනි පසසති-5.
 මායාමඤ්ඤඵ පාපසස නාමනනා ආගමිස්සති
 උදබ්බිසුනිපාගෙන න උදකුමමහාපි පුරති
 පුරති ඛාලො පාපසස ඛොනඛොකමපි ආවිනං-6.
 මායාමඤ්ඤඵ පුඤ්ඤස්ස නාමනනං ආගමිස්සති
 උදබ්බිසුනිපාගෙන න උදකුමමහාපි පුරති
 පුරති ටීඛණ පුඤ්ඤස්ස ඛොනඛොකමපි ආවිනං-7.

යාව, යම්තාක්කල්; හද්‍රං, පුරුෂයා විසින් කරණලද කුශලකමිඤ; න පචචග්ගි, බෙහෙලාව හෝ පරලොච හෝ විපාක ගොදේ ද; නාව, ඒ නාක්කල්; හද්‍රෙපි, කාසසුචරිතාදී කුශලකමිඤයෙන් සිද්ධිත වූ පුදගල ද; පාපං, දකුශලවිපාක වූ අවැඩ; පසසති, පුඤ්ඤනමයෙහි කරණලද දුඛවර්තවලයෙන් දක්වෙය, දුක්විදිත්වෙන් යසී වෙයි; යද ච, යම් කලෙ ක වනාහි; හද්‍රං, ඔහු විසින් කරණලද සුචරිතය; පචචග්ගි, දූෂ්ටවීමේදී දූ ව මෙලොව ම හෝ උපපද්ධවෙදූ ව අපරපසසීවෙදූ ව පරලොච හෝ විපාක දේ ද; අඵ, ඒකල්හි; හද්‍රො, කුශලකාර වූ සතපුරුෂ නෙම; හද්‍රනි පසසති, මෙලොව ලාභසනකාරාදී සුව ද පරලොච දිව්‍යසම්පත්තීන්දී සුව ද අනුභව කරන්නේ හද්‍ර වූ ඉඤ්චිපාකයන් දක්වෙයි; ආසුචණ්ණිසුඛව ලංචිභාගභවමනිෂ්ඨ දසිදසධනධානනදිසනිඤ්ඤා පැමිණ සුව විදිවෙන් යසී වෙයි-5.

පාපසස, ප්‍රාණවධාදී දකුශලකමිඤ; මායාමඤ්ඤඵ, අවඤ්ඤා ගොකරන්නේයි, (ගොභොත්) පාපසස, ප්‍රාණවධාදී දකුශලකමිඤ; අපො, ස්වල්ප යයි; මා මඤ්ඤඵ, ගහමක් සිතන්නේයි; නා, ඒ ස්වල්පමාත්‍ර වූ දකුශලකමිඤ; මං, මා කරු; නාගමිස්සති, විපාකදීම් වශයෙන් ගො එන්නේයි; මායාමඤ්ඤඵ, අවඤ්ඤා ගොකරන්නේයි, මා විසින් කරණලද මේ පාපකමිඤ ස්වල්පමාත්‍ර වූ ව එනම් කවරකලක මට විපාක දේදැයි දකුශලකමිඤ ස්වල්ප යයි අවඤ්ඤා ගොකරන්නේ යසී වෙයි; කුමක් හෙයිත් ද යත්, උදබ්බිසුනිපාගෙන, නිරන්තරයෙන් එකෙකි දිසබ්බිසුනිකමුගේ හිමෙන්; උදකුමමහා අපි, වැඩිවස්නාකල අබ්වස උඤ්ච බලා නවනලද විවෘත වූ මුඛ ඇති භවමාච්ඡාදී කුමභකාරභාජනය; පුරති, යම්යේ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් පිරිසේ ද එපරිද්දෙන් ම; ඛොකඛොකමපි, මදමද කොට ද; ආවිනං, පච්ච රැස්කරන්නා වූ; ඛාලො, දඤ්ඤා නෙම; පාපසස, කාසසුචරිතාදී පාපකමිඤ; පුරති, ක්‍රමක්‍රමයෙන් පුරන්නේයි-6.

පුඤ්ඤස්ස, දුගභිලාදී දකුශලකමිඤ; මායාමඤ්ඤඵ, අවඤ්ඤා ගොකරන්නේයි; (ගොභොත්) පුඤ්ඤස්ස, දුගභිලාදී දකුශලකමිඤ; අපො, ස්වල්ප යයි; මා මඤ්ඤඵ, ගහමක් සිතන්නේයි; නා, ඒ ස්වල්පමාත්‍ර වූ කුශලකමිඤ; මං, මා කරු; නාගමිස්සති, විපාක දීම් වශයෙන් ගො එන්නේයි.

වාණිචේතනි භයා මනනා අප්පසසෙයො මහධර්මනා
විසං ජීවිතු භාමොච පාපානි පරිවර්ජයෙ-8.

පාණිමහි වෙ චරණා නාසා හරෙයා පාණිනා විසං
නාධර්මාං විසමෙතෙති නාණි පාපං අනුබ්බතො-9.

යො අප්පදුස්ස නරයා දුස්සති යුචස්ස පොසසා අනාඛනාසා
තමෙච බාලං පච්චෙති පාපං යුබ්බමා රණෙ උච්චාතංවි විහොධා-10.

නේ සයි; මාසාමයෙදුදු, අවසා නොකරන්නේ සි, මා විසින් කරණ
ලද මේ කුසලකමිසා ස්වල්පමානු වු ච එනම් කවරකලෙක මට විසා
ක දේ දසි කුසලකමිසා ස්වල්ප සයි අවසා නො කරන්නේ සි; කුමක්
හෙයින් ද සත්, උදබ්බසුතිපාතෙන, නිරන්තරයෙන් එකෙහි දීස බ්බසු
වක්නුගේ හිමෙන්; උදකුමෙහාපි, වැඩිවස්නා කල අබවස උසු බලා
නවතලද විවෘත වු මුඩ අති සවවාචිඅදිකුමහකාරභාජනස; පුරහි, සම
යේ කුමකුමසෙන් පිරිසේ ද එපරිද්දෙන් ම; ථොකථොකමපි, මදමද
කොට ද; අවිනං, කුසලකමිසා රුද්ධ කරන්නා වූ; ධීගම, ප්‍රාඥ නෙම; පු
සාදුස්ස; දුග්ගී ප්‍රාදිකුසලකමිස; පුරහි, කුමකුමසෙන් පුරන්නේ සි-7.

හසං මහං, සොරුන් සිවිගෙයින් හස් කටයුතු වු මග වලකන්නා වූ; අ
ප්පසසෙයො, කැවිච සන සාත්තුවක් නැති; මහධර්මනා, බොහෝදන ඇ
ති; වාණිචේතනා, වෙලදක්නු මෙන් ද; විසං, හප්‍රාහලවිසසක් දුරු කර
න්නා වූ; ජීවිතුකාමො ඉච, ජීවත්වනු කැමති එකක්නු මෙන් ද; පාපා
නි පරිවර්ජයෙ, අකුසලකමිසාත් දුරු කරන්නේ සි. අකුසලයේ
නම් සොරුන් සිවි මගක් මෙන් හප්‍රාහලවිසසක් මෙන් සොපද්‍රවසහ
සාදිනවසහ සි සලකා නුවනැති පුදගල නෙමි ස්වල්ප ද වූ අකුසලය දුරි
න් ම දුරුකරන්නේ සි යේ සි-8.

පාණිමහි, අත්ලෙහි; වෙ, ඉදිත්; වර්ණ නාසා, වුණයක් ගොච
නම්; පාණිනා, අත්ලෙන්; විසං, විසය; හරෙයා, හත්තේ සි, (හෙව
ත්) හත්තම පොහොසත් වන්නේ සි; කුමක් හෙයින්ද සත්, අබ්බණං,
අත්ලෙහි වුණයක් නැත්තනු; විසං, ස්වාචරජඛමවගසෙන් මිත්‍රකාර වූ
ම විසය; හ අනෙවති, අනුව නො යන්නේ සි; සමයේ අත්ලෙහි වුණයක්
නැත්තනු අතින් හත් විසය මනු සර්වයෙහි වනප්‍රා නොවේ ද එසේ ම;
අනුබ්බතො, කාසාදිචාරනුසෙන් පමි නොකරන්නාහට; පාපං නාණි,
සරවාපාදිස එලවා දුන් ද අකුසලවෙනතාරතිහ හෙයින් සිඛටන අකුස
ලකමිසෙක් නැති-9.

අප්පදුස්ස, නමහට වත් සිසල සතුන්ට වත් අදිඬු වූ, (හෙවත්) නිර
පරාධ වූ එහෙයින් ම සිසල සතුන් කෙහරහි ව මෙමනිපර වූ නොකැලඹු
නු සිත් ඇත්තා වූ; සුබස්ස, නිරපරාධ වූ සිත්ඇති හෙයින් පිරිසිදු වූ;
අනාඛනාසා, නිකෙලයි වූ; නරයා පොසසා, නරක පුරුෂයෙහි කිසන
ලද සකිසාහට; සො, සමි පුදගලයෙක්; දුස්සති, දුඬු වෙමි ද, අනිත් පයින්

ගැහැණුන්ගේ උපාසකයන්හි නිරත. පාපකම්මොනා
 සංග්ගා පුග්ගානො යනාහි පරිනිබ්බනාහි ආනාසවා-11.
 හා අනාලිකොති හා සමුද්දමපෙකි හා පබ්බතානං විවරං පච්ඡාස
 හා විජ්ජති සො ජගතිඤ්ඤොසො යඤ්ඤිතො මුච්චොසං පාපකම්මා-12.
 හා අනාලිකොති හා සමුද්දමපෙකි හා පබ්බතානං විවරං පච්ඡාස
 හා විජ්ජති සො ජගතිඤ්ඤොසො යඤ්ඤිතං හා පාපකම්මා මච්චුති-13.
 පාපවග්ගො නවමො.

සැකයන් දැමෙත් පැහැරීම ආදියෙන් අපරධ කෙරේද; පාපා, ඔහු විසින්
 කරණලද ඒ පාපකම්මා නෙම; පටිචානං බිගෙකා, උසුසුලභව දමන
 ලද; සුචුමො රජෙ ඉට්, සිසුම් රජසක් මෙන්; නචෙව ඛාලො, නිරපරධ
 යන්ව අපරධ කලාවු එම දඬුහසා කර; පචෙවති, මෙලොව හෝ පර
 ලොව නරකාදියෙන් හෝ විපාක දුක් දෙමින් පැමිණෙන්නන්යි-10.

එකේ, සමහර සතිකෙණෙක්; ගධනං, මනුෂ්‍යගතිකයෙහි, (හෙවත්)
 මවුකුස; උපාසකයන්, උපදනාහ; පාපකම්මොනා, පවිකම් කළ සඤ්ඤා;
 නිරතං, නරකයෙහි; උපාසකයන්, උපදනාහ; සුගතිනො, පින්කම් කළ
 හෙයින් සුඤ්ජරගති ඇති සඤ්ඤා; සංග්ගා යනාහි, දෙවිලොවට යන්
 නාහ; දනාසවා, ක්ෂණ වූ චතුරශ්‍රවයන් ඇති රහත්හු; පරිනිබ්බනාහි,
 නිරූපවිගෙහි නිව්වාණධාතුවෙන් උපලක්ෂිත ව පිරිනිවෙන්නාහුයි-11.

යඤ්ඤිතො, යම් නැතෙක සිටිනා වූ සඤ්ඤා නෙම; පාපකම්මා, නමා විසි
 න් කරණලද පාපකම්මයෙන්; මුච්චොසං, විපාක දුක් අනුභව නො කො
 ට මිදියේ ද; සො ජගතිඤ්ඤොසො, කෙසෙක් පමණ වූ ද එසේ වූ භූමිප්‍ර
 දෙශයක්; හා විජ්ජති, නැත්තේද; හුදෙක් පාපිච්චාලයෙහි මතු නැත්
 තේ නොවෙයි, හා අනාලිකොති, ආකාසයෙහිද පාපකම්මයෙන් මිදෙත්
 නව සුදුසු ප්‍රදේශයක් නැත්තේද; හා සමුද්දමපෙකි, සමුද්දමයෙහි
 ද පාපකම්මයෙන් මිදෙන්නව සුදුසු ප්‍රදේශයක් නැත්තේද; හා පබ්බ
 තානං විවරං පච්ඡාස, පච්චාසයන්ගේ විවරයට වැද ද පාපකම්මයෙන් මි
 දෙන්නව සුදුසු ප්‍රදේශයක් නැත්තේයි-12.

යඤ්ඤිතං, යම් නැතෙක සිටි සඤ්ඤා; මච්චු, මරණ නෙම; නපා
 සංග්ගා, අතිහවනය නො කෙරේද, (හෙවත්) මැඩගොපියා ද; සො ජ
 ගතිඤ්ඤොසො, කෙසෙක් පමණ වූ ද එසේ වූ භූමිප්‍රදේශයක්; හා විජ්
 ජති, නැත්තේද; හුදෙක් පාපිච්චාලයෙහි මතු නැත්තේ නොවෙයි, හා
 අනාලිකොති, ආකාසයෙහිද මරණින් මිදෙන්නව සුදුසු ප්‍රදේශයක්
 නැත; හා සමුද්දමපෙකි, සමුද්දමයෙහිද මරණින් මිදෙන්නව සුදු
 සු ප්‍රදේශයක් නැත; හා පබ්බතානං විවරං පච්ඡාස, පච්චාසයන්ගේ වි
 වරයට වැද ද මරණින් මිදෙන්නව සුදුසු ප්‍රදේශයක් නැත්තේයි-13.

පාපවග්ගො නවමො.

සබ්බෙ නිසන්ති දණ්ඩසාස සබ්බෙ භාසන්ති ඉච්චුතො
අත්තානං උපමං කථා න හතොයස න ඝාතයෙ-1.

සබ්බෙ නිසන්ති දණ්ඩසාස සබ්බෙසං ජීවිතං පියං
අත්තානං උපමං කථා න හතොයස න ඝාතයෙ-2.

සුඛකාමාහි භුතාහි යො දඬෙන ජිහ්වසති

අත්තොනො සුඛමෙසානො පෙච්චි යො න ලහතො සුඛං-3.

සබ්බෙ, කෙසරසිංහයන් හා ආචාර්යවරුන්ගේ හා ස්ත්‍රීන්ගේ සහ
ත්තවා සෙසු සියලු සතුන් ම; දණ්ඩසාස, වඩවැඩිතාදිකාසදණ්ඩන
යට; නසනති, කුසන වෙති; සබ්බෙ, එසේ ම සියලු සතුන් ම; ඉච්චු
තො භාසනති, මරණයට බිහි, මෙහි ස්ත්‍රීන්ගේ සහකාසදණ්ඩස සු
ප්‍රජිණ හෙයින් රූපාරූපවිච්චිතයන්ගේ හඬනමාත්‍රයක් තබා අතින් මිස
න පනෙන කොදක්නාහෙයින් මරණයෙහි හස නො කෙරෙහි, කෙ
සරසිංහයන් හා ආචාර්යවරුන්ගේ හා ආචාර්යවරුන්ගේ සහකාසද
ණ්ඩස බලවත් හෙයින් නමත්ව ප්‍රතිපක්‍ෂසතියෙකු නොදක්නාහු අහ
ධිකාරපරවස ව මරණයෙහි හස නො කෙරෙහි; අත්තානං උපමං ක
ථා, නමා උපමා කොට, (හෙවත්) මම යම්සේ දණ්ඩනයට බිමි ද එ
සේ ම සියලු සතුන් ද දණ්ඩනයට බිහි මම යම්සේ මරණට බිමි ද
එසේ ම සියලු සතුන් ද මරණට බිහි මෙසේ නමා උපමා කොට; න
හතොයස, නුවනැති පුරුෂ තෙම කිසි සතක්හු අතින් පසින් දණ්ඩන
න් සැතිය නො මරන්ගෙය; න ඝාතයෙ, අනුත් ලවා ද නො මරවන්
ගෙයි-1.

සබ්බෙ, කෙසරසිංහයන් හා ආචාර්යවරුන්ගේ හා ස්ත්‍රීන්ගේ සහ
ත්තවා සෙසු සියලු සතුන් ම; දණ්ඩසාස, වඩවැඩිතාදිකාසදණ්ඩන
යට; නසනති, කුසන වෙති; සබ්බෙසං, ස්ත්‍රීන්ගේ සහකාසදණ්ඩස
සතුන් ම; ජීවිතං, ජීවිතය; පියං, ප්‍රියය, ස්ත්‍රීන්ගේ වනාහි 'නා
හිනඤ්චී මරණං භාහිනඤ්චී ජීවිතං කාලෙ පතිකඛිබාමී නිබ්බිසං
හනකො යථා, සී උදත් අනනහෙයින් ජීවිතයෙහි ද මරණයෙහි ද උ
පෙක්‍ෂක ම වෙත්; අත්තානං උපමං කථා, නමා උපමා කොට, (හෙ
වත්) මම යම්සේ දණ්ඩනයට බිමි ද එසේ ම සියලු සතුන් ද දණ්ඩන
යට බිහි මාගේ ජීවිතය මට යම්සේ ප්‍රිය ද එසේ ම සියලු සතුන්ගේ ජී
විතය ද බිච්චෙනාවුත්ව ප්‍රියයි මෙසේ නමා උපමා කොට; න හතොයස,
නුවනැති පුරුෂ තෙම කිසි සතක්හු අතින් පසින් දණ්ඩන සැතිය නො
මරන්ගෙය; න ඝාතයෙ, අනුත් ලවා ද නො මරවන්ගෙයි-2.

යො, යම් පුද්ගලයෙක්; අත්තොනො සුඛමෙසානො, අනුත් මර් නලා
අනුත් ගැත්ත කොටගෙන නමහට සුඛ කැමැති වූයේ; සුඛකාමාහි
භුතාහි, කායිකවෙතසික සුඛ කැමැති සතුන්; දඬෙන, වාග්දඬෙන

- සුඛකාමාණී භූතානි ගෝ දබ්බන නා හිංසරී
අත්තනො සුඛමෙසානො පෙඤ්ඤා සො ලභනෙ සුඛං-4.
- මාචොච ඵරුසං කචී චුත්තා පටිච්චෙදස්ස තං
දුක්ඛා හි සාර්ථකභවං පටිද්ධා පුඤ්ඤස්ස තං-5.
- සඤ්ච නොරුසි අත්තානං නාංසො උපහනො යථා
ඵසපඤ්ඤාසි නිබ්බාණං සාරමනො තො නා විජ්ජති-6.
- යථා දබ්බන ගොපාලො ගාචො පාචෙති ගොචරං
ඵචං ජග්ග ච මච්චු ච ආයුං පාචෙනති පාණිනං-7.

දඩකාසදඩබ්බෙන්; විභංසති, පෙළා ද, දුක්ඛ පමුණුවා ද; සො, ඒ පුදන ලභනම; පෙඤ්ඤා, පරලොච; සුඛං න ලභනො, දිව්‍යමනුෂ්‍ය සුච ද නිවන්සුච ද නො ලබන්නේයි-3.

සො, යම් පුදනලභෙත්; අත්තනො සුඛමෙසානො, නමහව සුච කැමැති වූයේ; සුඛකාමාණී භූතානි, කායිකවෛතසික සුච කැමැති සන්ධි; දබ්බන, වාසදඩබ්බනදඩකාසදඩබ්බෙන්; නා හිංසරී, නො පෙළා ද, දුක්ඛ නො පමුණුවා ද; සො, ඒ පුදනල භෙම; පෙඤ්ඤා, පරලොච; සුඛං ලභනො, දිව්‍යමනුෂ්‍ය සුච ද නිවන් සුච ද ලබන්නේයි-4.

කචී, කිසි එක ද පුදනලභෙත්; ඵරුසං, පරුෂ වචනසත්; මා අචොච, නමහත් කිය; කුමක් හෙයින් ද යත්, චුත්තා, නා විසින් පරෙස් නෙදුල් කීයනලද්ද වූ අත්ත; තං, නව; පටිච්චෙදස්සං, නැවැත පෙරලා පරෙස් නෙදුල් බණන්නානුසි; හි, යම්හෙයකින්; සාර්ථකභවං, කරණෝත්තර කරණ කී මැයි කීයනලද සුගග්‍රාහකථා නොම; දුක්ඛා, දුක් ද, (හෙවත්) දුක්ඛ කාරණ ද; ඵසපඤ්ඤා, පටිද්ධා, කාසදඩාදිප්‍රතිදඩබ්බෙන්; තං, නා; පුඤ්ඤස්සං, සපඨි කරන්නානුස, නා කර පැමිණෙන්නානුසි-5.

පචො, ඉදින්; උපහනො, වටින් කඩා හරණලද; කංසො යථා, ලොභනානලිසක් මෙන්; අත්තානං, නාගේ සිහ; තාඤ්ඤා, නිඤ්ඤ කරන්නා ව පොභොසත් වී නම්, (හෙවත්) නෝ නිඤ්ඤද කෙලෙහි නම් එසේක ලිඛි; එසො [චං], මේ පිළිවෙත පුරන්නා වූ ඒ නෝ; නිබ්බාණං ප භෙතා අසි, දුන් නිවණව නොපැමිණෙස් ද නිවණව පැමිණියානම් වෙයි; එසේ කලිඛි, නො, නව; සාරමනො න විජ්ජති, දුක්ඛලභෙම් මම ද නොයි ද දුක්ඛලභෙහි යනාදින් කිසන සුගග්‍රාහස නො වන්නේයි-6.

යථා, යම්හෙය; ගොපාලො, ගොපලු භෙම; දබ්බන, දබ්බන් පැහැර පැහැර; ගාචො, ගෙරින්; ගොචරං, ගෙ.චරභූමියව, (හෙවත්) නණ්ඨි මව; පාචෙති, පමුණුවා ද, ගෙණසේ ද; ඵචං, එපර්ද්දෙන් ම; ජග්ග ච, පුකවජග්ග ද අපුකවජග්ග ද යන මිච්චජග්ග ද; මච්චු ච, සනකතිවිච්චෙදස්ස මරණ ද සන මොහු දෙදෙන; පාණිනං, පාණින්ගේ; අයුං, ජීවිතෙද්දීයස; පාචෙනති, ඤ්ඤ පමුණුවන්නානුසි-7.

අභි පාපානි කාමොනි කරං බාලො භා බුජ්ඣති
 සෙති කාමෙහි දුමෙමධො අනයිදබ්බො භා පානි-9.
 යො දබ්බො අදබ්බො අප්පදුඤ්ඤා දුසසති
 දසනනම ඤ්ඤාතරං ධානං ඛප්පමෙව නිගච්ඡති-9.
 වෙදනං ජරුසං ජනිං සරිරසා ව හෙදනං
 ගරුකං වාපි ආබාධං චිත්තකම්පං ව පාපුභො-10.
 රුජ්ඣො වා උපසස්භං අබ්භව්විතං ව දුරුණං
 පරිකම්පං ව සුභිතං හොනානං ව පහභුතං-11.

අභි, ඒ මතු නො වෙයි, අඤ්ඤා නොව හුදෙක් පවුකම් කරන්නේ මතු නොවෙයි වැළි; අනික් කීමක් ද යත්, පාපානි කම්මානි කරං, ප්‍රාණව ධාදි පවුකම් කරන්නාද; බාලො, අඤ්ඤා නොව; න බුජ්ඣති, මා වීදිත් කරණලද මේ පාපකම්මයාගේ මෙසේ වූ අනිච්චිතාකරණයක් ඇතැයි නො දන්නේයි, නො සලකන්නේයි; දුමෙමධො, ඒ නුවන නැත්තේ; සෙති කමෙහි, සාධක වූ පාපකම්මයෙන් (නරකයෙහි උපන්නේ); අසති දබ්බොව, නිත්තෙන් දනලද්දක්ම මෙන්; නප්පදු, කායිකවෙහෙසිකස න්‍යාපයෙන් නැවෙන්නේයි-8.

අදබ්බො, කාසදබ්බනදබ්බාඤ්ඤා වූ, එහෙයින් ම දඩනඤ්ඤා නො කීවූ වූ; අප්පදුඤ්ඤා, නම්මට වත් අනුත්ට වත් අදුරු වූ, එහෙයින් ම සියලු සතුන් කෙරෙහි මෙහිපර වූ ඤ්ඤාභාවයන් විභවය; යො, යම් පුද්ගලයෙක් නොව; දබ්බො, කාසදබ්බාදිදබ්බයෙන්; දුසසති, අපරධ කෙ රේ ද; සො, හෙතෙම; දසනනං, දසවිධකුසලකාරණයන් අනුරේත්; ඤ්ඤාතරං ධානං, එක්තරු දුකකාරණයකට; ඛප්පං ඒව, වහා ම; නි ගච්ඡති, පැමිණෙන්නේයි; සෙත්තවරේ ද යත්-9.

ජරුසං, කම්ප වූ; වෙදනං; අත්පානීදිම් ආදියෙන් හෝ වස්තුවලින් සොනරෙහිදීයෙන් හෝ උපන් බලවත් ශරීරවෙදනාවකට හෝ; ජනිං, මහනැවතැසීම් නිධාන අපවත්වීම ආදි වූ මහත් අසීහානියකට හෝ; සරිරසා වා හෙදනං, අත්පාකැපිම්බිදිම්බවිපැළීම් ආදි වූ ශරීරහෙ දසකට හෝ; අභි, නැවත; ගරුකං ආබාධං වා, කාශලොභානිසාරයො පොදරකුණ්ඩලාසඤ්ඤාදි බලවත් රොහකකට හෝ කාණකුණ් ඛප්පිඨසප්පිආදි බවට හෝ; චිත්තකම්පං වා, සලඤ්ඤානමාදයට පිටතො නමාදයට හෝ; පාපුභො, පැමිණෙන්නේයි-10.

රුජ්ඣො, රජුන් කෙරෙහි වන්නා වූ; උපසස්භං වා, සෙතෙවීරත් ධනසිවු ආදී නනතුරු උදුරු ගැත්මෙන් දනවොලො ගැත්මෙන් උපදු වසකට හෝ; දුරුණං, දුරුණු වූ; අබ්භව්විතං වා අසෝනැත උමං වූත්තේ මංපහවයේ මිනිවැරුයේ අසෝ රුජ්ඣරාධස කෙලෙහි නෝ වේ දයි නුදුටු නො ඇසු නො කී නො බිණු නො කළ නො පිළිබඳ බලවත් අභ්‍යවකාශයකට හෝ; සුභිතො පරිකම්පං වා, නාමගේ සුවදික බැඳි

අඵවිඤ්ඤා අගාරානි අගගි චන්ඛි පාවකො
කායස්ස හෙදා දුප්පඤ්ඤා නිරයා සො උපපජ්ජති-12.
නා නාග්ගචරියා න ජටා නා පඬකා

නානාසකා ඵඤ්ඤාසාධකා වා
රගේ ම ජලිං උකතුච්ඡාසධානං
සොධෙතති මච්චං අවිච්ඡේදකඛිටං-13.

අලඬකතො චෙපි සමං චරෙය්‍ය
සතොනා දතොනා නියතො ධුතමාචරී
සධෙධස්ස භුතොස්ස නිධාය් දඬං
සො ධුතමඤ්ඤා සො සමඤ්ඤා සභිකස්ස-14.

පිඨවචන්තව නිසිවැබිසිවිනැයන්ගේ විනාශයට හෝ; හොශානං පහ
ඩතුනං මා, රත්රන් අඟුරු විමස මුතු කප්පැටවිමස කහවණු කැට
කැබිලිති විමස වහල්සරස්නැතිවිමස යනාදි වූ හොගවිනාශයකට හෝ
පැමිණෙන්නේයි-11.

දළවා, නොහොත්; අස්ස, ඒ පාපිපුදගලයාගේ; අගාරානි, වාසාගාර
සන්, (හෙවත්) ඔහුගේ ගෙය; පාවකො, පාවකය යන නම් ඇති; අ
ග්ගි, ගිනි ගෙම; ඛනිකි, අවුරුද්දකට දෙතුන්වරෙක දවස්තේස, අති
ක් දවනකෙනෙකුත් නැත්නම් සෙනගිනි හෝ ලැවුනිහි හෝ දවස්තේ
ස; සො දුප්පඤ්ඤා, නිරපරධයන්ට අපරධ කලා වූ ඒ අඤ්ඤාපුදගල නෙ
ම; කායස්ස හෙදා, ජීවිතෙත්ථියොපවෙජ්ජයෙන් මත්තෙහි; නිරයං උප ප
ජ්ජති, මෙලොව මේ දසවිධපුකකාරණාත් අතුරෙන් එක්කර පුකකා
රණයකට පැමිණ පරලොව ඒකානන්තයෙන් නරකයෙහි උපදනේයි-12.

අවිච්ඡේදකඛිටං, ප්‍රබන්ධනාපරනාදි අටනන්ති උපදනා අනුව සතු
ක වූ සඬකාව නො ඉක්මුතු හෙයින් එතර නොවූ සඬකා මහවතුරු ඇ
ති; මච්චා, පාඨනපතසක්ඛිතා; ගඤ්ඤාචරියා, අවේලිච්ඡානමාදනගෙන් හ
ගන ව ඇවිද කරණ නපස්තු ද; න සොධෙතති, ශුඬ නො කරන්නාහ,
ලොකනිසාරණයයි කියගලද නිව්භිණයට නො පමුණුවන්නාහ; ජටා,
ජටාවෝදා (හෙවත්) ජටාධාරිත්තු ද; න සොධෙතති, ශුඬ නො කරත්
නාහ; පඬකා, දනනමලධාරණය ඇත මඩ ගැල්විමස යන මොහු ද; න
සොධෙතති, ශුඬ නො කරන්නාහ; අනාසකා, අහර නොවලද කරණ
නපස්තු ද; න සොධෙතති, ශුඬ නො කරන්නාහ; ඵඤ්ඤාසාධකා වා,
භූමිසඤ්ඤාවෝදා, (හෙවත්) අප්‍රච්ඡාදනමාදනගෙන් බිම හෙව කර
ණ නපස්තු ද; න සොධෙතති, ශුඬ නො කරන්නාහ; රඤ්ජලං ම, ආ
ගඤ්ඤාකරපස් දර්ම නො හභා වෙර දැලිඉසිලිමස යන මේ ද; උකතුච්ඡ
සධානං, උකතුච්ඡාසයෙන් ම හිඳ ඇවිද කරණ නපස් ද යන මොහු
ද; න සොධෙතති, සනිඃ ශුඬ නො කරන්නාහයි, නිවණට නො පමු
ණුවන්නාහයි-13.

අලඬකතො අපි, වානුභරණයෙන් සැරසුණු පුදගල ද; මෙ, ඉදිත්;

සිරිනියසෙධො පුරියො කොච්චි ලොකසමිං චිල්ථනි
යො නිඤං අප්පබොධති අසෙසා හරෙ, කාසාවිච්ච-15.

අසෙසා යථා හරෙ, කාසාවිච්චො ආනාපිතො සංචෙග්ගිනො භවති
සධාය සිලෙන ච චිරියෙන ච සමාපිතා ධම්මපිනිච්චයෙන ච
සමපභානච්චරාචරණි පතිස්සනා පහස්සාදි පුකම්මිදං අනප්පකං-16.

සමං චරෙත්ත, කාසවිච්චොදියෙත් පුරු ච කාසමාධිසංසමයෙති සෙදි ප
වති ද; සනෙතා, රාහාදිකෙලෙසුත් සන්ත්රත් බැවින් ආනත ද; දනෙතා,
ඉද්දියදමනෙත් දමුනේ වී ද; ඡිසනො, වතුච්චිධමානිකිකමයෙත් නි
සමකරණලද ‘සත්තනඛනනුපරමතා, ආදිබැව් ඇත්තේ වේ ද; බුත්චි
චාරි, ග්‍රෙණි වූ ශාසනබුගමිමාසනිමානිබුගමිමාසනී ඇත්තේ වේ ද; ස
බෙබසු භුතෙසු, සියලුසතුත් කෙරෙහි; දමං, කාසදවාදිදමය; නිධා
ස, බහානබා පුරු කොට වේයේ ද; සො, මෙවලු ගුණයෙන් යුක්ත වූ ජ
ඤ්ඤිත්‍රව නෙම; බ්‍රාහ්මණි, සනතාතයෙත් බාහිත වූ පාපයත් ඇති
බැවින් බුගමිණි යයි ද කියයුතුය; යො, හෙතෙම; පමිණි, ශමිත වූ පා
පයත් ඇති බැවින් ඉමණි යයි ද කියයුතුය; යො, හෙතෙම; හික්ඛු, හි
භාන වූ නෙලයෙත් ඇතිබැවින් හික්ඛුයයි ද කියයුතු වේ-14.

කසා, සැමිච්චි වලහන්නාවූ, (හෙවත්) මමත් සැමිච්චියෙන් පහරණු
ලැබෙමිදයි නම අන සැමිච්චිය ශසාලිය නො දෙන්නා වූ; හරෙ, අ
සෙසා ඉච, සුගිඤ්ඤිත වූ උත්තම අභවයක්ත්‍ර මෙන්; යො, සම මිභුණේක්
තෙම; නිඤං, නිඤව, නමා සහන්ති උපත් කාමච්චිනකාදිඅකුසලච්චිනකි
ස; අප්පබොධති, නමා සනතාතයෙන් පහ කෙරේ ද, (හෙවත්) අකුස
ලච්චිනකියෙති ආදිනව දනි ද; සිරිනියසෙධො, මා වැනි ඡිතිගොත්‍රසමප
භානඤ්ඤිතවාබ්වයොවාබ්වත්‍රග්‍රහත්‍රඛාසමපභානකුලපුත්‍රයක්ත්‍ර අකුසල
ච්චිනකිවසහවිම නරමිදයි මෙසේ පාපයෙහි ලඡ්ඡායෙන් කාමච්චිනකාදි
අකුසලච්චිනකියත් පුරු කරන්නා වූ; පුරියො, පුරුෂයෙක් තෙම; ලො
කසමිං, සනිලොකයෙහි; කොච්චි, කිසිවෙක් ම; චිල්ථනි, ඇත්තේයි,
සුලභ නො වන්නේයි-15.

කසානිච්චො, කිසි ප්‍රමාදබෙහුවකින් සැමිච්චියෙන් පහරණුලද; හරෙ,
අසෙසා ඉච, මමත් සැමිච්චියෙන් පහරලදිමිදයි එකැත් පටත් අප්‍රමාද
ව වීඤ්ඤි කරන්නා වූ සුගිඤ්ඤිත වූ උත්තම අභවයක්ත්‍ර මෙන්; ආනාපිතො
හවති, වීඤ්ඤිවත්ච; සංචෙග්ගිනො හවති, සංසාරයෙහි උචෙගබ්‍රලවම;
මෙසේ වසන්නා වූ නෙම, සධාය, ලොකිකලොකොත්තරවයෙත් වී
විධ වූ ඉධාවෙන් ද; සිලෙන ව, වතුපාරිශුඛිලියෙත් ද; චිරියෙන ව,
වත් පිලිවෙන් පුරණ හරුණ පිරිවහණ කාසිකවිසිලියෙත් ද කෙලෙ
සුත් නවන චෙවනසිකවිසිලියෙන් ද; සමාධිතා, රූපාරූප අභවආචාරනි

උදකං හි නායනාති නොතානී කා උසුකාරා නමස්නාති තොජනං
දුරුං නමස්නාති තවජකා අතනානං දමයනාති සුඛබ්බාති-17.

දණ්ඩවග්ගො දසමො.

කොහු භාගො කිමානාදො නිව්චං පජ්ජිතො සති
අනිකාරණ මනවා පදිපං න ගවෙසසථ-1.

පසස වීතනකතං බිබ්බං ආරුකායං සමුසදිතං
ආතුරං බහුසඤ්ඤාපයං යසා නන් ධුචං භීති-2.

සඬබ්බනසමාධිංසන් ද; ධම්මවිනිවරයෙන ව, කාරණකාරණ දන්ම ල
කුණු කොට දැහි ධම්මවිනිවරයෙන් ද, (හෙවත්) විදහිතාප්‍රඥාසෙන් ද
සමන්තින පි; සමපනනවිජාරණ, ත්‍රිවිද්‍යාවන්ගේ ද අභවිවිද්‍යාවන්ගේ ද
පසලොස් වරණ ධම්මාත්තෙන් ද සමාඛිස හෙතු කොට ගණ සමපුණ්ණ
වූ විද්‍යාවරණ ඇතු ව; පතිස්සනා, සියලු කුටු මහත්කවගුත්තෙහි එල
ඹ සිටි සිහි ඇති බැවින් සමාඛිසමපනනා ව; අනප්‍රකං, අනලප වූ ඉතා
බොහෝ වූ; ඉදං දුකඛා, මේ සංසාරදුකඛා; පහස්සථ, දුරුකරවි-16.

නොනිකා, දිසාථවෝ, කෙත්වත් ආදිතව දිග ගෙණ යන්නාහ; උද
කං, සිත්පිත් නැති දිස: නයනි, ඇල තිදගෙණ පිහිලි පවවාගෙ
ණ වෙහෙළි නගාගෙණ නමත් කැමැති නැතකව ගෙණයන්නාහ;
උසුකාරා, සිව්බුචෝ; නෙජනං, සිත්පිත්නැති සිදඬු; නමසනති, නවා
ඇදමැඬ නමත් කැමතිලෙසට නමන්නාහ; තවජකා, වඩුවෝ; දු
රුං, සිත්පිත්නැති දඬු; නමසනති, කිම්වලලුආදීන් පිණිස වක්
කොට ද ඉදි කොට ද සැස නමත් කැමැතිලෙස නමන්නාහ; සුඛබ්බා,
සුවසේ අවවාද අනුශාසනා කොට හැකි සුවච්ඡෝ; අතනානං, අතමස;
දමයනති, දමන ස කරන්නාහුයි, නමන්ගේ සිත දමන ස කොට රහත්
පලසට පැමිණෙන්නාහුයි-17.

දඛවග්ගො දසමො.

කිච්චං, අනතයෙත්; පජ්ජිතො සති, මේ ලොකුසනනිවාසය රහාදී
එකොලොස් හිත්ගෙන් ඇවිලගෙණ දීලියෙනකල්හි; භාගො, තෝප
හැමදෙනහට සොමිතසෙක් වන්; අනෙදො, සතුටක් වන්; කොහු,
කවරේ ද; අනිකාරණ, දුකඛාදී අවතැත්ති උපදනා සමමාන යයි කී
සතලද අවිද්‍යාකාරයෙන්; ඔනවා, වලදනාලද්ද වූ නෙපි; පදිපං, ඒ
මොහානිකාරය නසන පිණිස මාණිඵලප්‍රඥා යයි කියනලද ප්‍රදීපස; භී
ත ගවෙසාඨ, කුමකව ගො සොසවිද-1.

යසා, යම් මේ ගරුසක්තූගේ; ධුචං සිහි නැති, නිත්‍ය වූ පැවැත්මෙ
ත් නැද්ද, ඒකානන්තෙන් හස්නා සුලු ද චිඛිරෙණ සුලු ද; අරුකායා

පරිජනනමිදං රූපං ගෙනනිබ්බං පහඤ්ඤානං
 ඕජ්ජති පුතිසඤ්ඤො මරණනානං හි ජිවිතං 2.
 යානමානි අපඤ්ඤානි අලාපුනොව යාරඳෙ
 කාපොතකානි අසීති නානා දිස්සාන නාරති-
 අසීතං නගරං කතං මංසලොභිතලෙපනං
 යඤ්ඤි ජර ව ඤ්ඤි ව මානො මනෙකිං ව ඔතිනො-5.

නවමනාවනමුඛයන්ගේ වසයෙන් වුණකිනාව වූ, වුණසමුහ වූ; සමුසසි තං, තුන්සියසක් ඇවිත් ගලපාසිවුවනලද්දවූ; අතුරං, හැමකල්හි ම කැවීමෙන් පෙවීමෙන් නැහැවීමෙන් ඉලීමෙන් ඉරියව්වෙරලීම් අදියෙන් පරිහරණය කවසුතු හෙයින් සනතයෙන් ගිලන් වූ; ඛනුසඤ්ඤා, බොහෝදෙනා විසින් සුභස සුවි යයි කලපනා කරණලද්ද වූ; විනතකතං, ව සත්‍යානරණමාලාගන්ධාදියෙන් සරහා විසිතුරු කරණලද්ද වූ; බිඤ්ඤා, මේ ඔර්රස, මේ මෘතකලෙඛරස; පසා, අසුච්ඡිතදපිලිකුල් සේ බල-2.

ඉදං රූපං, හභිනිස නිගේ ශරීරයයි කියනලද මේ රූපය නෙම; පරිජනනං, මහලු ව ගිය බෙයින් ඉතා ජිනන ව තිසේ, ජරයෙන් ඉතා දුරු ව තිසේ; හෙද වැළිත්, ගෙනනිබ්බං, නොසෙක් ගෙනයන්ට වාස සභාන වැවින් ගෙනයට කැඳලිලික් බඳුය; පහඤ්ඤානං, වහා නස්නාසුලු ය; පුතිසඤ්ඤො, රත්වත් වූ ව ද අවගෙරින් සනතයෙන් වැහෙන කුණුඇති බැවින් කුණු වූ මේ කස නෙම; ඕජ්ජති, ගොබෝ කලකින් බිඳෙන්ගේයි; අසීති බෙයින් ද යත්, ජිවිතං, සියලු සතුන්ගේ ජිවිතය නෙම; හි, සම් හෙයකින්; මරණනානං, මරණයම අනා කොට ඇත්තේ ද, එබෙයින් වහා බිඳෙන්ගේයි-3.

යාරඳෙ, සරත්කාලයෙහි; අපඤ්ඤානි, ජ ජ නන්හි දමනලද්ද වූ; අලාපුති ඉච්ච, ලඞු වැනි වූ; කාපොතකානි, කොබෝවත් පැහැඳුත්තා වූ; යානි ඉමානි දභිනි, යම්මේ මිනිසුන්ගෙන් ඇද්ද; නානි දිස්සාන, ජ මිනිසුන් දක; නාරති, කවර නම් කාමරතිසක් නොපව වන්නි ද සරත්කල ජ ජ නැත දමනලද ලඞු වැනි වූ මේ මිනිසුන් දක දක ස්වලපමාතු වූ කාමරතිසක් ඉපදවීම නොපව සුදුසුයයි සේයි-4.

යඤ්ඤි, සම් නැගෙනකි; ජර ව, සකඤ්ඤාපරිපාකලක්ඛණ වූ ජර ද; ම ච්ඤි ම, සකඤ්ඤාපරිපාකලක්ඛණ වූ මරණ ද; මානො ව, 'සෙසසස සෙයෙන හමසම්, යනාදී ජනකදීස නිසා උපදනා වූ උපනනිලක්ඛණ වූ නවවිධ මානස ද; මනෙකිං ව, මෙර මානසින් කරණලද උපකාර මැනීමැලකුණු කොට ඇති මකුසෙලයේ ද; ඔතිනො, පිහිටුවනලද ද, (බෙවත්) පව වනලද ද; මංසලොභිතලෙපනං, මසින් හා ලෙහෙයෙන් කල්වනලද; තගරං, නුවරක්, (බෙවත්) කොටුගෙයක්; දභිනං, දැවින්; කතං, කරණලදී, තුන්සියසක් දැව පිහිටුවා නවසියසක් හතරවැලින් වෙලා කරණලදී-5.

ජීරහනි ඛෙ ගජරථා සුචිතතා අඛො සරීරමපි ජරං උපෙහි සතං ච ධම්මො ත ජරං උපෙහි සතොතා හඛව සබ්බි පචෙදසෙනි-6.

අප්පසසුනායං පුරිසො බලිච්චදදුච ජීරහි මංසාහි නසො වඩ්ඪනති පසදො නසො භා වඩ්ඪති-7.

අනොකතභිසංසාරං සංඛාටිසං අනිඛබ්බො ගතකාරකං ගච්චසතොතා දුක්ඛා භවති පුනාප්පනාං-8.

සුචිතතා, මුතුමැණික් ඇ සත්රුවනින් ද සෙසු රථාලක්කාරයෙන් ද විශෙෂයෙන් විසිතුරු කරණලද්ද වූ; ගජරථා, රජුන්ගේ මඟුල් රථයේ ද; ඛෙ, එකානතයෙන්; ජීරහනි, ජරාවට පැමිණෙහි, මහලු ව දිරනි; අඛො, නැවත; සරීරමපි, කපා පොවා නඟවා උලා හඳවා පලඳවා නො ගෙස්ලෙප පරිහරණය කරණලද්ද වූ මේ ශරීරය ද; ජරං උපෙහි, වයස් මිනිකිරීමෙන් ධාතීන්තදියට පැමිණෙමින් ජරාවට එලඹෙයි; සතං ධම්මො, බුඩ්ධාදී සතපුරුෂයන්ගේ නවලොකකාසාරධම්මය වනාහි; ජරං න උපෙහි, ජරාවට නො පැමිණෙන්නේයි; සතොතා, බුඩ්ධාදීසතපුරුෂයෝ; සබ්බි, සතපුරුෂයන් හා සමඟ; හඛව, එකානතයෙන්; පචෙදසෙනි, බිණුණුනාහුයි-6.

අප්පසසුනො, මූලපණණ්ණාදී එක් දෙපණණ්ණයක් හෝ එක් දෙවන ක් හෝ සවන්පිරිසෙයින් එක් දෙසුතුකක් හෝ නුපුනුණු බැවින් අලප ග්‍රහණ වූ; අසං පුරිසො, මේ පුරුෂ ගෙනම, (හෙවත්) මෙබඳු කුසිත මහණ නෙම; බලිච්චදෙද, ඉව, මවට වත් පියාව වත් සෙසු නැගන්ට වත් කී සිප්පයෝජනයක් පිණිස නුබුහුකුරු නිරුච්චික ව ම මුහුකුරණ ගොණො කු මෙන්; ජීරහි, උපාධිතය වනක් ආවාසී වනක් අඟනකුක වනක් ගිලුන් වනක් නො කොට හාවනායෙක නොයෙදී නිරුච්චික ව ම මුහුකුරන් ගේය; නසො, ජ මහණුව; මංසාහි වඩ්ඪනති, සියට ගොනිසියයි වල හැර පු පාබුන් නොන්මාලලකු වල ම කා ඇවිද මස්වැඩි තර ව ගියා මෙන් ආවාසී උපාධිතයාදීන් විසින් හරණලදු ව සබ්බසාට උපන් සතරපසය අනුභව කොට වමනවිරෙවනාදියෙන් කාසලපණණයෙහි නිසුකතයභව ශරීරවාසයෝ ම වඩනාහ; නසො, මීභව; පසදො, ලොකික වූ ද ලොකොතතර වූ ද පුඤ්ඤ, භොම; භා වඩ්ඪති, මදකුදු නො වඩ්ඪති, වෙතෙහි ගස්තුරුලියආදීන් වඩනා මෙන් අඳුර නිසා පවත්නා තාපණ්ණො, භාදී ජේලශයෝ ම වඩනාහුයි-7.

පුනපපුනං ජාඪි, හවයෙහි නැවත නැවත උපපත්ති භොම; දුක්ඛා, සම්භෙසකින් දුක් ද; (නොභොන්), ජාති, මේ ජාති භොම; පුනපපුනාං, නැවත නැවත එලඹෙන්නාව; දුක්ඛා, ජරාවතඛිමරණමිශ්‍ර හෙයින් සම්භෙසකින් දුක් ද, හෙද වැලිත් තාපණ්ණවඩ්ඪනිහු නුදවු නෙක් කල්හි නො නවති ද එබෙයින්; ගතකාරකං ගච්චසතොතා, මේ අතමහාවස බ්බන්ත

අනුනාහං චෙ පියං ජන්දසු රකෙතිය්‍ය ආං සුරකතියං
තිණ්ණමන්දනරං යාමං පටිච්චෙග්ගස්‍ය පඤ්චො-1.

අනුනාහංචෙව පඨමං පචිරුපෙ තිච්චෙසඤ්ඤ
අඵ ඤ්ඤමනුසාඤ්ඤස්‍ය ආ කිලිඤ්ඤස්‍ය පඤ්චො-2.

පත් භොග රක්තච ද ඤාග්‍ය වූ ඤ්ඤාචන වසස; ධනං අලඛා, කෘෂිව
ණිකනානානාදිඤ්ඤස්‍ය ලැබිබහැකි ධනස ලැබගොගෙණ ප්‍රමාද ව විසු
අඤ්ඤාචනඤ්ඤස්‍ය; මාපා, දුක්තෙත්; අතිතිණ්ණ ඉම, හරණලද සැර මෙන්,
(භෙවත්) දුක්තෙත් විදිනා ලදව වලිඤ්ඤ සැර වෙසත්ව ඛත් ව හුඤ්ඤ
නැන ම තිබි දිරනස්‍යා මෙන්; පුරුණති අනුඤ්ඤාං, පෙර මෙසේ කැ
මිභ මෙසේ පුමිභ මෙසේ දැන්දමිභ පැලැන්දමිභ යනාදීන් පෙර වුත්
සුචසැපනච සොස්මිත්; සෙතනි, භොවත්-II.

පරච්චෙග්ගා එකාදසමො,

චෙ, ඉදිත්; අනුනාහං, අනුමය; පියං ජන්දසු, නවිභව ප්‍රියසයි දත්තේ
වි නමි; ආං, ඒ අනමය; සුරකතියං රකෙතිය්‍ය, තුන්වසස ම සුරකතිය
කොට රක්තේයි, සමෙක් තමා රක්මි මතුමිභල්තෙලෙති සුපිහිත වූ දෙර
කවුච් අභි ගතීගභෙට වැද සමපනන වූ අරස්‍යා දැනි ව වසත්තේ ද පණි
වාආදි අඤ්ඤාලඤ්ඤස්‍ය යෙදිනි නමි හේ තමා රක්තා නමි හොවෙ, සමෙක්
වනාති රැක්මුල් ආදි නිරරස්‍යාභාගඤ්ඤස්‍ය වසත්තේ ද පණිවාආදි අඤ්ඤ
සලිත් දුරු ව දැනසිලාදි සුවර්තඤ්ඤස්‍ය යෙදිනි නමි හේ තමා රක්තා
නමි චෙ; එභෙයිත්, පඤ්චො, ප්‍රාඤ වූ පුරුෂ තෙම; තිණ්ණමන්දනරං
යාමං, තුන්වසසිත් එක්තර වසසක; පටිච්චෙග්ගස්‍ය, අඤ්ඤාලිත් දුරු
කොට අනමය රක්තේයි-1.

පඨමං, පලමු කොට; අනුනාහං ච, නමා ම; පචිරුපෙ තිච්චෙසඤ්ඤ,
සුදුසු ගුණඤ්ඤස්‍ය පිහිටුවත්තේයි, සමෙක් අපිස්චැච ආදි ගුණඤ්ඤස්‍ය
හේ අර්චස් පිලිවෙත් ආදිඤ්ඤස්‍ය හේ අනුත්ච අචවාදකරණු කැමැ
ති චෙ ද ඔහු විසිත් පලමු කොට ඒ ගුණඤ්ඤස්‍ය පිහිටියගුණයි සේයි; අ
ඵ, ඉක්කිත්තෙන්; අඤ්ඤාං, අනිකක්භව; අනුසාඤ්ඤස්‍ය, නමා පිහිටි ගු
ණඤ්ඤස්‍ය අනුගායනා කරත්තේයි; පඤ්චො, මෙසේ කරත්තා වූ ප්‍රාඤ
තෙම; න කිලිඤ්ඤස්‍ය, නොකෙලෙඤ්ඤස්‍ය, (භෙවත්) නො නැවෙ
ත්තේයි-නමා පලමු කොට සුදුසු ගුණඤ්ඤස්‍ය පිලිවෙතෙහි නො පි
හිටුවා පර්භව අචවාද කරණ මහණ අනුත්තෙන් නිඤ්ඤාචන හෙයිත්
කෙලෙස්‍යා නමි චෙයි සුදුසු ගුණඤ්ඤස්‍ය පිලිවෙතෙහි පිහිටා සිට ප
රභව අචවාද කරණ මහණ අනුත්තෙන් ප්‍රශංසා ලබන හෙයිත් නො
කෙලෙඤ්ඤස්‍ය නමි චෙයි සේයි-2.

අසනානං වෙ නථා නසිරි සඵලසුඛසුඛසාසති
 සුදුනොනා වන දුමෙමඵ අභතා හි නිර දුදුනො-3.
 අභතා හි අභතනො නාථො කො හි නාථො උගේ සියා
 අභතනාව සුදුනොනන නාඵං ලහති දුලලහං-4.
 අභතනාව කනං පාපං අභතථං අභතසමභවං
 අභිමනඵති දුමෙමධං වජ්රංවිසමමයා මණිං-5.
 යසා අච්චනාදුසසිලසං මාලුවා සාලම්චොනනා
 කරෙති සො නථාභතානං යථා නං ඉච්ඡති දිසො-6

අඤ්ඤං, අනිකෙකුට; යථා අනුසාසති, පෙරැම අලුළම සක්මන් ක
 විසුතුස පස්කීවරණයන් කෙරෙත් සින පිරිසිදු කටයුතුස යනාදින් යම්
 ලෙසක අනුශාසනා කෙරේ ද; අභතානං, නමා ද; වෙ, ඉදින්; නථා ක
 සිරි, එසේ ම පිළිවෙත් සරුකරන්නේ වී නම්; වන, එකානතයෙන්; සුද
 නොනා, තෙමේ මනාව දැමුණේ; දමෙඵ, අනුන් දමන්නේ; හි, යම්
 ගොසකින්; අභතා, මේ අභවය නම්; දුදුනො නිර, දමනස නො කො
 ට නැති ද, (හෙට්) අභවි දමනස නම් උභතට ද එහෙසින් යම්ලෙස
 කින් අභවය දමනලද්දේ මනා කොට දමනලද්දේනම් වේ ද එලෙස
 දැමියුතුයි-3.

අභතනො, නමහට; අභතා හි, අභවය ම; නාථො, පිහිට වන්නේය;
 පගො, අනෙ පු; කොහි, කවරෙක්නම්; නාථො සියා, නමහට පිහිටව
 න්නේ ද, නමහට පිහිටනම් තෙමේමය අනික් කවරෙක් නමහට පිහි
 ට වේ දැයි සේසි; සුදනොනන, භවිද්විසමමනසෙන් මනා කොට දමු
 හා වූ; අභතනා එව, නමා විසින් ම; දුලලහං, පරමදුලිලහ වූ; නාඵං,
 අභිමතලසසිකිසනලද ප්‍රතිභාව; ලහති, ලබන්නේයි-4.

අභතථං, නමා කෙරන් ම ජනිත වූ; අභතසමභවං, නමා කෙරන් ම
 උපන්නා වූ; අභතනා එව කනං, නමා විසින් ම කරණලද්ද වූ; පාපං,
 ප්‍රාණවධාදි අකුසලකමිමය තෙම; අසමමයං මණිං, පාඤ්ඤාව වූ මණි
 ක වීද සිදුරු විසිදුරු කොට අපරිභොග කරන්නා වූ; වජ්රං ඉච, පහ
 ණමය වූ විදුර මෙන්; දුමෙමධං, පාපකාරී වූ ඒ අඤ්ඤා; අභිමනඵ
 ති, මඩගේසි, සතර්ථපායෙහි ගලා යුක් දෙන්නේයි යම්භේ ප
 හණමය වූ පහණින් ම උපන් විදුරු නමහට උභතර්ථභාවන වූ පහණ
 මණික කා සිදුරුවිසිදුරු කොට කඩකඩ කොට අපරිභොග කෙරේ ද
 එසේ ම නමා කෙරෙත් ම උපන් අකුසලකමිමය ඒ පාපකාරී වූ අඤ
 ඤාසා සතර්ථපායෙහි ගලා නසන්නේයි යනු භාවයි-5.

යසා, යම් පුද්ගලයෙක්නුණේ; අච්චනාදුසසිලසං, එකානතයෙන් ම දු
 සසිලභාවය; සාලං මාලුවා ඉඵ, සල්ලකක් වැලඳගෙණ සිටි මාලුවාලී
 යසක් මෙන්; ඛනනං, ඒ දුසසිලසා වැලඳගෙණ සිටියේ වේ ද; දිසො, එ
 ක්කර එකක්නුණේ සතුරෙක්; හං, ඒ නමාගේ සතුරට; යථා ඉච්ඡති

සුකරුනි ඉසාධුනි අතරානො අත්තානි ච
 යං චෙ ජිනං ච සාධුං ච නං චෙ පරමදුඝාඛරං-7.
 යො සායනං අරහතං ඉරියානං ධම්මජිවිතං
 පටිකොනායති දුමමධො දිසීං නිසාය පාපිකා
 ඵලානි කාසිනකොච අතරාසඤ්ඤාය ඵලානි-8.
 අතරානාචි කතං පාපං අතරානා සඬකිලිසඬි
 අතරානා අකතං පාපං අතරානාචි විසුජ්ඣති
 සුඬිඅසුචිචචතාං නාසඤ්චඤ්ඤා විසොධො-9.

ධම්මෙ අනඤ්චෙක් කොට පිහිටු කැමති වේ ද; සො, ඒ දුසිලපුදන
 ල ද; අත්තානං, නමහට; නථා කරෙහි, එසේ ම අනඤ්ච කරන්නේ
 සිංහලයේ ගාභසීරෙක් උපන්තැන්වත් දශාසුගලකඤ්චපඵස කෙ
 රේ ද සම් පුටුජිතයෙක් උපසම්පන්න වූ දවස් පවත් ගරුකාපතනි
 යට අවදිද එසේ වූ දුසිලයාගේ නොයෙක් ජාතියෙහි පුරුදු කොට
 අසදෙර උපන් නිසිණි සඬි කියනලද ඒ දුසිලභාවය සල්ලකක්
 වැලඳ සිටි මාලුවාලියෙ වැසි වස්නා කල ගොවු සේ උඩු බලා සිටි මාලු
 වා පත් දුරුගත් දිවරින් ඒ සල්ලක බිද සුණු විසුණු කරන්නා මෙන්
 දුසිලපුදනලො සුභතියෙක් වුන කොට සතරඅපායෙහි හෙලා සතුරෙ
 කු මෙන් අනඤ්ච කරන්නේය යනු භාවයි-6.

අසාධුනි, සම් කඤ්චකතෙක් සාවදුහෙයින් අසාධුනු ද; අතරානො
 අතිතානි ච, කරුණුලද්දහු ද අපායසාධක බැවින් නමහට අතිතයෝ
 ද; එසේ වූ අකුලකඤ්චයෝ, සුකරුනි, චලනානට ගණන්පන දිස මෙ
 න් සුචයේ කටහැක්කාහුයි; යං, සම් කඤ්චයක් කරුණුලද්දේ; හිතා ච,
 සුභතියාධක බැවින් නමහට හිත ද; සාධු ච, නිරවදු බැවින් සාධු ද;
 නං, ඒ කුලකඤ්චය; පරමදුඝඛරං, පැදුම්දෙසට තතු මහගනක් පෙ
 රලා පැලදෙසට නතුකිරීමක් මෙන් අභිදුඝකරයි, කරන්නට ඉතා ම
 නො පිළිවනි-7.

තො දුමමධො, සම් අඤ්චපුදගලයෙක්; පාපිකං දිසීං නිසාය, න
 මහට වන ලාභසනකාරණාත්තෙහි හයින් ලාමක වූ දුර්විස නිසා; අරහ
 තං, නිකෙලෙස් වූ; ධම්මජිවිතං, දැනැමින් ජිවත්වන සුලු වූ; අරියානං,
 මුඛාදිඅසංඝීයන්ගේ; සායනං, අනුශාසනාව; පටිකොනායති, චලකා ද,
 ඔහුගේ ඒ පටිකොනායනය ද ලාමක වූ ඒ දුර්විස ද; කාසිනසා ඵලානි
 ඉටු, හුනගස්හුගේ පල ගැන් ම මෙන්; අතරාසඤ්ඤා, අනවට්ඨාස පිණි
 ස, (හෙවත්) නමහට විනාසය පිණිස; ඵලානි, පල ගන්නෙයි, (හෙව
 ත්) නිපදනෙයි-8.

අතරානා, සමක්භූ නමා විසින් ම; පාපං, අකුලකඤ්චයෙක්; කතං, කර
 ණුලද්දේ වේ ද, හෙතෙම සතරඅපායෙහි ඉපද දුක් අනුභව කරන්නේ;

අනාදායං පරතේන බහුනාපි න භාපයෙ
අනාදායීභි ඤ්ඤාය සදාච්ඡප්පතො සියා ති-10.

අත්තවග්ගො වාදසමෝ.

සීණං ධම්මං න සෙවෙය්‍ය පමාදෙන න සංවයෙ
විච්ඡාදිසීං න සෙවෙය්‍ය න සියා ලොකවඩතො-1.

අත්තනා එව, තෙමේ ම; සඤ්ඤිප්‍රියාති, වෙසෙසින් කෙලෙසෙන්
ස, (හෙවත්) නැවෙන්නේ; අත්තනා, යමක්භු තමා විසින්; පාපං, අ
කුලලකණීයෙක්; අකතං, ගතා කරණලද්දේ වේ ද, හෙතෙම ඉග
තියව සත්තේ වේ ද අගතියව වැද නො සත්තේ ද; අත්තනා එව,
තෙමේ ම; විඤ්ඤාති, විඤ්ඤාවන්නේ; සුඤ්ඤි, කුලලකණීයවිධාන වූ
ශුඤ්ඤි ද; අසුඤ්ඤි, අකුලලකණීයවිධාන වූ අශුඤ්ඤි ද; පච්චිතං, කුලල,
කුලලකණීයත් කලා වූ සන්ධස් නමතමත්ව ම වන්නේ, (හෙවත්)
ඒ ඒ සන්ධස්ව ම විපාකදෙන්තේ; එහෙයින්, අඤ්ඤා, අනික් දෙන
ලයෙක්; අඤ්ඤං, අත් පුදගලයක්; හ විසොධාය, ශුචි කරන්නේ
නෝවේ-9.

බහුනාපි, බොහෝ ද වූ; පරතේන, පරතීයව වඩා; අත්තදායං, අ
ත්තාදාය; න භාපයෙ, නො පිරිහෙලන්නේ; අත්තදායං, අනිත්ඵලය
විධාන අත්තාදාය; අභිඤ්ඤාය, මව අත්තාදාය නම් මෙමසයි විශිෂ්ට වූ
ඤ්ඤායෙන් දන; සදාච්ඡප්පතො සියා, අනිත්ඵලාතිගමයයි කියනලද සො
ච්චියෙහි සුන්හප්‍රසන්න වන්නේය. මෙහි සොච්චිය කරන්නෙමි මෙම
දසී වෙහිසපවිසඤ්ඤාදී සංකාතන්‍ය ද ආවාසී වත් උපාධිතස් වත්
ආගතකුක වත් නිලත්වත් ආදී වතාවතුද නො පිරිහෙලියද්දා අනිත්
මාවාරික වත් නුදුරු ආදිබුන්වරිය පුරන්නේය යනු නැත අනිත්මාවාරි
ක වත් පුරණ මහණ ම ආසන්නලාදියට පැමිණෙන්නේය එහෙයින් අනි
සමාවාරික වත් පිරිම ද ඤානිනම් වෙයි යම් මහණෙක් වනාහි අනිග
යෙන් බඩනලද විදායා ඇති ව අද අද ම රහත්පලය පසක් කෙරෙමිසි
පුත්තවධා ප්‍රානීනා කෙරෙමින් වෙයේ ද ඔහු එසින් උපාධිතස් වත් ආදි
ය නො පිරිහෙලා ද අත්තාදායෙහි ම නිසුන්තාවය සුදාන යනු භාවයි-10.

අත්තවග්ගො වාදසමෝ.

සීණං ධම්මං, සීණසන්ධස්විසින් සෙවියසුතු බැවින් ද සීණ වූ නර
කාදියෙහි උපදවන හෙයින් ද සීණ වූ රූපාදිපච්චිකාමගුණධර්මය; න
සෙවෙය්‍ය, නො සෙවුනේ; පමාදෙන, කුලලධර්මවිෂයෙහි සොච්චි
ප්‍රවාසයයි කියනලද ප්‍රමාදස් හා; න යං වයෙ, එක් ව නො වසන්නේ,
(හෙවත්) ප්‍රමාදස් ද නො සෙවුනේ; මිච්ඡාදිසීං, න සෙවෙය්‍ය, අනි
ත්තදායව විරුධ වූ ශාඛවනොවෙඪ ද ඤ්ඤාය ද නො සෙවුනේ; ලොක

යො ව පුබ්බි පමණිතා පච්ඡා යො නාපමණි
 යො ඉමං ලොකං පභාසෙති අබ්බා මුඛතාව වඤ්චා-6.
 යස පාපං නානං කමමං කුසලො පිට්ඨති
 යො ඉමං ලොකං පභාසෙති අබ්බා මුඛතාව වඤ්චා-7.
 අඤ්චුතො අසා ලොකො නනුකෙත්ථි ඵපසාති
 සකුභතො භලමුඛොති අපොසාසකාය ගච්ඡති-8.
 ගංසා අදිට්ඨපචේ යනති ආකාසෙ යනති ඉසියා
 නියනති ටීර් ලොකමා ජයා මාරං සමාසිණි-9.

වූ, (හෙවත්) රජතුමන් නැගෙන මහලේ රඳවත් මෙන් වස්ත්‍රාභරණදී
 ගෙන් විසිතුරු කරණලද; ඉමං ලොකං, සකඩාදී ලොකයෙහි කිසනල
 ද මේ අනවභාවය; ඵල, මෙහි එව; පසාති, බලව-5.

යො, මේ පුදගලයෙක්; පුබ්බ, පූර්විභාගයෙහි; පමණිතා ව, වත්පිලි
 වෙන් පිරිමෙන් හෝ බණ හැදැරීම අදියෙන් හෝ කොනියොමනසකා
 රකෙති ප්‍රමාදව ද; යො, හෙතෙම; පච්ඡා, පසුව; නාපමණි, මානිභ
 ල සුවයෙන් දවස් යවත්තේ කොනියොමනසකාරකෙති නො පමා වේ ද;
 යො, ඒ පුදගල හෙම; අබ්බා මුඛතො, වලාපවලයකින් මුඛතා වූ; වඤ්චා
 මා ඉව, පුණ්ණවස්සා අවකාසලොකය බබුලුවන්තා මෙන්; ඉමං ලො
 කං, සකඩාදීසකිවන වූ මේ ලොකය; පභාසෙති, යැනාලොකයෙන්
 බබුලුවන්නෙයි-6.

යස, මේ පුදගලයක් වූ විසින්; කතං, කරණලද; පාපං කමමං, පාණ
 වධාදී අකුසලකමය; කුසලො, අභිද්ධානිච්ඡාසප්‍රසන්නාවනකා
 යෙහි කිසනලද කුසලයෙන්; පිට්ඨති, පිහිස් ද, (හෙවත්) මුඛව ජේද;
 යො, ඒ පුදගල හෙම; අබ්බා මුඛතො, වලාපවලයකින් මුඛතා වූ; වඤ්චා
 මා ඉව, පුණ්ණවස්සා අවකාසලොකය බබුලුවන්තා මෙන්; ඉමං ලොකං,
 සකඩාදීසකිවන වූ මේ ලොකය; පභාසෙති, යැනාලොකයෙන් බබුලු
 වන්නෙයි-7.

අසා ලොකො, මේ ලොකිකමනාපන නෙම; අඤ්චුතො, නුවනැස්
 නැති හෙයින් අඤ්චුතෙ, දෙ දැස් නැත්තේය; අඤ්චු, මේ මනාපනකා
 අතුරෙහි; නනුකො, සිලප වූ සකිකෙක් ම; ඵපසාති, අනිකතදිවස
 යෙන් සකඩවචකය දක්වන්නේ; භලමුඛතො සකුභතො ඉව, දස වූ ලී
 හිණිවැද්දකු විසින් දමනලද දලව හසුව එයින් මිදී පලා යන වටුවකු
 මෙන් මාරුලයෙන් වසනලද සකිසත් අතුරෙන්; අපොසා, සිලප වූ
 කිසි සකිකෙක් ම; සභාස ගච්ඡති, සුමුදුඅග්‍රහෙයින් භවිණියෙහි කිසනලද
 සුගතිවේ ද නිව්භාණසව ද යන්නෙයි-8.

ගංසා, මේ භාසයෙහි; අදිට්ඨපචේ යනති, සුසමිමානියෙහි, (හෙවත්)
 ආකාසයෙහි යෙහි; ආකාසෙ යනති ඉසියා, සුභාවිත වූ සතර සෘණිපාද

එකං ධම්මං අරීතස්ස මුසාවාදිස්ස ජනානුභො
විති භෛරපරලොකස්ස නන්දී පාපං අකාරිඨං-10.

න වෙ කදරිඨා දෙවලොකං වජනති

බාලා හවෙ නප්පසංසනති දුනං

ධීරො ව දුනං අනුමොදමානො

තෙනෙව සො නොති සුඛි පරප්පි-11.

පච්චිත ඵකරෙජ්ජන සත්තස්ස ගමනොන වා

සධ්ධිලොකාත්ථලවුචන සොනාපනතිට්ඨං වරං හි-12.

ලොකවග්ගො තෙරසමො.

සත් ඇති සෙයින් සැබෑම අත්තයෙහි සෙති, සමයේ මේ භාසයේ; කම්මවිපාකපසෙබ්බෙත් අත්තයෙහි බෙද්ද එසේ ම සුභාවිත වූ ජඤ්චිපාද දී වතුළුවිධසෙබ්බපාදනාවනා ඇති ක්ෂණිකවසේ භාවනාමයසෙබ්බෙත් අත්තයෙහි සෙති සේදී; ධීර, හෙතෙමපනන වූ කානාධිකාරප්‍රාඥයෝ; සවාතිණිං මාං ජිව්වා, 'කාමා තෙ පඨමා සෙනා උනියා අරති වුච්චිති, සනාදිත් දක්වනලද මාරසෙනාව සභ්න වූ වගවහිතිමාරසා පරදවා; ලොකමනා, සංසාරවට්ටසයි සිංහලද මේ ලොකයෙන්; ජිව්වනති, නික්මෙන් නානුසී, (හෙවත්) නිවණට පැමිණෙන්නානුසී-9.

එකං ධම්මං අරීතස්ස, එකම වාක්‍යසත්‍යධර්මය ඉක්මනා වූ; මුසාවාදිස්ස, දසබ්බසිත් ඒකවස්ස උසුබ්බනොවනහෙයිත් බොරු බොහෝ කොට කියන සුලු වූ; විති භෛරපරලොකස්ස, දිව්‍යමනුෂ්‍යසම්පන්නිසව ද අවසාන නිව්‍යාණසම්පන්නිසව ද හිමි නොවන හෙයින් හරණලද පරලෝ ඇති; ජනානුභො, මෙබඳු සන්ධි විසින්; අකාරිඨං, නො කොට හැකි වූ; පාපං, අකුසලයෙන් නම්; නන්දී, නැති-10.

කදරිඨා, තදමසුරු සභ්බෙත්; වෙ, එකානතයෙන්; දෙවලොකං, දෙවලොකවට; න වජනති, නො සන්නාහ; බාලා, මෙලෝ පරලෝ වැඩි නො දන්නා අඤ්ඤානසෙත්; හවෙ, එකානතයෙන්; දුනං, අනුත් විසින් දෙනලද දුනෙව; නප්පසංසනති, කල සේ සහපනුයි ප්‍රසංසාවක් නො කරන්නාහ; දුනං, අනුත් විසින් දෙනලද දුනෙත්; අනුමොදමානො, අනුමොදන්වන්නා වූ; ධීරො, ප්‍රාඥ වූ; සො, ඒ පුරුෂ වනාහි; තෙනෙව, ඒ දුනානුමොදනාමය වූ කුසලකම්මයෙන්; පරප්පි, පරලොව; සුඛි හොති, දිව්‍යසම්පන්නි අනුභව කරන්නේ කායිකවෛනසික සුව සෙත් සුඛිත වන්නේයි, සුවසව පැමිණෙන්නේයි-11.

පච්චිත, මුච්චිපොලොව; ඵකරෙජ්ජන, ඒකරජ්ජන ව ද වඩා, (හෙවත්) දෙදහසක් කොදෙව් පිරිවර කොට ඇති සතරමහත් විපයෙන් හොබනා මුච්චිසස්වල හැබ අධිපුත්‍රස්ස කරණ සක්විතිරජනුගේ ඒ වෙසවසේව

යෙ කොපමණයා වීර නොකිමිමුපසමෙ රතා
 දෙවොපි නොසං පිහසනති සමුඛානං සතීවතං-3.
 කිවෙතා මනුස්සපටිපාභො නිවුතං චෙවොනාපීවිතං
 නිවුතං සමමුසවණං කිවෙතා බුඛානං උපපාදෙ-4.
 සබ්බපාපස්ස අකරණං කුසලස්ස උපසමපද
 සචිතාපරියොදපනං ජනං බුඛානසාසනං-5.

ධනාති පරමං නපො තිතිකතා නිබ්බාණං පරමං වදන්ති බුඛා
 නති පබ්බජිතො පරපඤ්ඤාති සමණො භොති පරං ටිගෙධිය
 ඉහතා-5.

යෙ ධීර, සම් ප්‍රාඥකෙසෙසක; කොපමණයා, ආලොකොපතිධනනලක්‍ෂ
 නොපතිබුතවශයෙන් විප්‍රකාර වූ ධනනමෙහි ආවර්තනමාපර්තනඅධික
 නවුඛානපටිපෙවෙතවතවශයෙන් සුකතප්‍රසුකතයෝ ද, (හෙවත්) සමාවි
 දඤ්ඤානාචනාදෙක්ති නිසුකතායෝ ද; නොකමිමුපසමෙ රතා, කෙලස
 මුසුපමෙතස නිවුතංග සහ මේ නොපනමසයෙහි ඇලුනාහු ද; සතීව
 තං, සමානිමත් වූ; නොසං සමුඛානං, ජ සමාක්සමුඛවරයත්ව; දෙවොපි,
 දෙවියෝ ද මිනිස්සු ද; පිහසනති, කැමති වෙත්, අපිත් වූ දුටුමේ
 නම් යෙහෙකැයි බුදු බව කැමැති වන්නාහු ප්‍රාචීනා කෙරෙත්-3.

මනුස්සපටිපාභො, මිනිසත්වවපිලිලැබීම නම්; කිවෙතා, මහවතයා
 ගෙන් හෙත්කුසලයෙන් පිලිලැබියහුබැවින් කාවුජ, දුලීලත; චෙවො
 හං, සකිසත්තේ; ජීවිතා, ජීවිතස, (හෙවත්) සකිසත්තේ ජීවිකාව ද;
 නිවුතං, නිරතනරයෙන් කාමිවණිකනමොනනාදිත් කොට ජීවිකාව ක
 රණ බැවින් ද සම්ප්‍රකාලයක් පවත්නා බැවින් ද කාවුජය, දුක; ස
 බවිමසවණං, සබවිමුත්තස ද; කිවුතං, නොයෙක් කපකෙල සුචගස්
 හි ධනිදෙසකප්‍රදගඋයෙකු දුලීලන් හෙයින් කාවුජ, දුලීලත; බුඛානං
 උපපාදෙ, සමසක්සමුඛවරයත්තේ ඉපදීම ද; කිවෙතා, කාවුජ, චිතචත
 යාමගෙන් අභිනිහාරස සමාබවන බැවින් ද සමාබවු අභිනිහාර ඇති ම
 හාපුරුපසක්කුගේ උනපගතිස ද නොයෙක් කපකෙල සුචගසෙක්දු දු
 ලීලන් බැවින් කාවුජ, දුලීලතයි-4.

සබ්බපාපස්ස අකරණං, කාසාදිවාරහුගෙන් සිබවන්නා වූ ප්‍රාණවධාදී
 වූ සියලු අකුසලකමිසාගේ නොකිරීම ද; කුසලස්ස උපසමපද, ගේ
 හැර මහණ වූ නැත් පවත් රහත්පලයට පැමිණෙන නැත් දක්වා සිය
 ලු ලොකිකලොකොත්තරකුසලයාගේ ඉපදවීම ද, උපදවනලද කුසල
 යාගේ වැඩීම ද; සචිතාපරියොදපනං, පවතිවරණයත් කෙරෙත් නමො
 ගේ සිත පිරිසුදුකිරීම ද යන; ඵතං, මේ සියල්ල; බුඛානං, සියලු බුදුවර
 යත්තේ; සාසනං, අනුශාසනායි, අවවාදයි-5.

නිතිකතා ධනති, පරපකාරපරපවාද ඉවිසිමය සහ සමිමේ ආධිවාසනා
 ඤානතිකෙක් අද්ද හෝ නොම; පරමං නපො, ධීප්‍රාදිගුණධනිකත්ව

අනුප්‍රවාදය, අනුප්‍රාප්තියාලයා පාඨමොඛයා ව සංවරණ මහාසංඝයා ව භවත්වෙයි පනං ව සයනාසනං අවිච්චතං ව ආයොගො ඵනං බුධානාසාසනං-7.

හා නනාපණ්ඩරාසනං තිනති කාමෙසු විජ්ජති අප්‍රාප්තො දුඛා නාමා ඉති විඤ්ඤය පණ්ඩිතො-8.

පුත්‍රිපසා වූ දෙකුගලධර්මයන් නවන හෙයින් මේ ශාසනයෙහි උත්තම වූ නපසෙක; බුධා, සියලු බුදුපුතෝකවුඩොනුබුඩොන්; භික්ෂුණෝ, ශාන්තිලක්ෂණ වූ නිවර්ණය; පරමා වදනති, ශාන්තපුත්‍රිනාදිපඤ්ඤාකාරයෙන් උත්තමයයි කියති; පරපුඤාති, පරභව හිංසා කරණසුදු වූ සේ, (හෙවත්) අනුත් දිව්‍යසංසුදු වූයේ; පබ්බජිතො හා හොති 'පබ්බජිතනාමො මලා නසො පබ්බජිතොති වුච්චති, යන ප්‍රවුජ්ජනලක්ෂණ ගැහි හෙයින් පැවිදි නම් නොවයි; පරං විනේයාසානා, පාණ්ඩුකාරදියෙන් පරභව වෙහෙස දෙන්නේ ද; සමණෝ හා හොති, 'සමිකතාති පාපානං සමණෝති පවුච්චති, යන ඉමිණලක්ෂණ ගැහිහෙයින් මෙණ නම් හො වන්නේයි-6.

අනුප්‍රවාදය, භික්ෂුන් පරභව අනුභවනාදිවගයෙන් වඩවත් උපවාදයක් නො කිරීම ද; අනුපුඤානො, පාණ්ඩුකාරදිවගයෙන් පරභව කයින් උපඤාතයක් නො කිරීම ද; පාඨමොඛො, ප්‍රාතිමොක්ෂාසංවරලීලයෙහි; සංවරො ව, සංවරය ද, (හෙවත්) රක්ෂාව ද; භතතස්මිං, ආභාරයෙහි; භික්ෂුණො ව, මාත්‍රඥ ඛව ද, (හෙවත්) අනර්පිටියෙස්මෙති ද පිඤ්ඤාත්මෙති ද වැලදිමෙති ද පරභව දිමෙති ද පමිණ දන්නා ඛව ද, (නොහොත්) දහමින් හෙමින් උපත් සතරපය පස්විකා වලදන ඛව ද; පඤ්ච සයනාසනං, ජනවිචිකා වූ ප්‍රාන්තසයනාසනයෙහි අභිජිකික ද, (හෙවත්) හමව දුරු වූ ගැඹුරැවල්හි වූ සෙනස්තනි ඇල්ම ද; අධිවිතො, රූපාරූප අභවනමාපනිකෙහි; ආයොගො ව, සනතයෙන් යෙදීම ද යන; ඵනං, මේ සියල්ල; බුධානං, සියලු බුදුවරයන්ගේ; ආසනං, අනුභවනායි, අවවාදයි-7.

නනාපණ්ඩරාසනං, නනාපණ්ඩරාසනො, (හෙවත්) අකාමය බලා අනපොපුඤ්ඤා කල්හි දෙලොස් යොදනක් නන්ති හින් පමණ වස්තා සත් රුවන් වැස්සෙනුය; කාමෙසු, වසනුකාමකෙලකාමයෙහි; තිනති, හිංසා පති නොව; න විජ්ජති, නො වන්නේය; ආමා, වසනුකාමකෙලකාමයේ; අප්‍රාප්තො, සමනෙයන් පු පැනක් මෙන් ආඤ්ඤාදරහිතය; දුඛා, දුකා කඩකඩ සුත්‍රයෙහි ආ දුකායන්ගේ වසයෙන් බොහෝ දුක් ඇත්තාහ; පණ්ඩිතො, නුවනැහි මහණ හෙම; ඉති විඤ්ඤය, කාමයේ ආඤ්ඤාදරහිත සහ බොහෝ දුක් ඇත්තාහයි, ගමයේ දන-8.

- අපි දිබ්බසු කාමෙසු රහිං සො ආඨිනවජ්ඣි
තණ්හකිංකියරතො හොති සමොසමුච්ඡාවඛංකා-9.
- බ්හුං වෙ සරණා සධාති පබ්බතාති වජාති ච
ආරමරුකිංකියවතනති මහු ඤා ආයතනිතා-10.
- නොනං බො සරණං චෙමං නොනං සරණමුත්තං
නොනා සරණමාගමිච සබ්බසුකිංකියා පමුච්ඡති-11.
- ඤො ච බ්බවච බම්බ ච සමුච්ච සරණං ගතො
චතතාති අරියසමාති සමමජ්ඣ ඤාය පසාති-12.

දිබ්බසු කාමෙසු රහි, මිත්‍රසකකාමසත් නවා දිව්‍ය වූ පවිතාමභෙති ද; සො, ඒ ක්‍රමානුකූල මහණ කෙම; රහිං, පැළුකව; ආඨිනවජ්ඣි, ගොපැමිණත්තේස; සමොසමුච්ඡාවඛංකො, සමසන්සමුච්ඡායාගේ ශ්‍රාවක වූ ක්‍රමානුකූල මහණ කෙම; තණ්හකිංකියරතො හොති; තාපණ්වගේ සො සාතනභෙති උපත් භෙසිත් තණ්හකිංකිය නම් වූ අභිනවලභෙති ද කාපණ් සොච නිද්ධමාගමිත්තණ්හකිංකිය නම් වූ නිව්ච්චිතභෙති ද දැරිත වත් භෙසි ඒ පතමිත් කැමිති ව වසත්තේසි-9.

සධාතප්පිතා, රජතාදි ඒ ඒ භසිත් නැතිගත්; බහු මහුඤා, බොහෝ මිනිස්සු; (නොහොත්), හැනප්පිතා, රජතාදි ඒ ඒ භසිත් නැතිගත්; මාඤ්ඤා, මිනිස්සු; බ්හු, බොහෝ වූ; පබ්බතාති, ඉසිනිලී වෙපුලල වෙතා රුදී පව්වතස්සත් ද; වජාති ච, සුභගවන මහාචන ගොසිතසාලවනාදී ව නසත් ද; ආරම, වෙච්චන ජීවකමවනාදී අරමසත් ද; රුකබවෙනත නි, උදනවෙනත; ගොතමකාවෙනතදී වෙනතවංසාසත් ද; බව, ච කානතභෙත්; සරණං සනති ඒ ඒ භසිත් මිදෙන කැමැත්තානු ද පුත්‍ර ලාභාදිය පතත්තානු ද මොහු අපව සරණගයි සරණ සත්තාහ, සරණ කොව සලකන්නාහ-10.

ඵතං සරණං, මෙකීසනලද සියලු සරණා ම බමං න, සොමි නො වෙයි, නිරපද්‍රව කිසිභය නො වෙයි; ඵතං සරණං, මෙකීසනලද සියලු සරණා ම; න උත්තවං, මෙ නිසා ඵතද සතක්නු ජනිජරවරණිත් නො මිදෙන භෙසිත් උත්තවද නො වෙයි; ඵතං සරණං අගමිමි, මෙකීසනලද පව්වතාදි සරණස්ථ පැමිණ; සබ්බසුකිංකියා, සියලු පාසාර දිකභිසත්; න මුච්චති, නො මිදෙත්තේස, සනිතෙම කිසිකලෙකත් නො මිදෙත්තේස-11.

ඤො ච, සම් ගාහසුච්චසක් වත් ප්‍රච්චිතභෙසක් වත්; බ්බං ච, සමුච්ච්චසත් සමුච්චාකාරභෙත් මනා කොව දත් සමසන්සමුච්ඡායා ද; බමං ච, සාධනතාදී භුණ්ණ පතනෙතෙසී නිකසමුච්චස ද; සමුච්චං ච, සුප්‍රතිපහනතාදී භුණ්ණ භාගනත අපවාසීදුදලසකිඤා ද; සරණං ගතො, සරණ ගිතේ ද, (හෙවත්) මේ රහනත්‍රස මව සරණ සයි මාඤ්ඤාගත සරණනවනවනොත් සරණ සයි දත්තේ වෙ ද; ව ඤාති අරියසමාති, වතුරත්ථිසතාසත්; සමමා, මනාකොට; පඤ්ඤාය පසාති, විදග්ගාගඤ්ඤානවසුච්චසත් දක්නේ වෙ ද-12.

සුඤ්ඤානෙ පුජ්‍යෙන බුද්ධෙ සද්ධි භාවනෙ
 පපච්චමථිකානානෙන තිණ්ණසොකපරිද්දවෙ-17.
 නෙ තාදිසෙ පුජ්‍යෙනා නිබ්බුතන අනුත්තාහසෙ
 න සකායා පු ඤ්ඤං සධ්ධානා ඉවෙහනමපි කෙනාචීති-18.

බුධ්වග්ගො වුද්දසමො

පඨමකභාණවාරං.

හින පිණ්ඩස සුව පිණ්ඩ වැවේ ද එහෙයින් සබ්බසායෙ සාවකුස සුවස; සම
 ග්ගානං, සමග වු කිඤ්ඤත්තේ; නපො, නපස ද; සුඛො, සුවසි, සමතෙසකින්
 හිඤ්ඤත්තේ සමග බව බුධ්වචනය උනත්තට ද දිනානපරිහරණස කරන්න
 ට ද මහණදම් කරන්නට ද පිළිවන් ද එහෙයින් සුවසයි සේ3-16.

සුඤ්ඤානෙ, පුජ්‍යනී වු, (හෙවත්) ප්‍රත්‍යයපුත්තට ද ප්‍රතිපත්ති ණවට ද සුදු
 සු වු; පපච්චමථිකානානෙන, තෘණප්‍රපච්චය දෘඪප්‍රපච්චය මානප්‍රපච්චය සන භී
 විධිප්‍රපච්චයත් මනා කොට ඉක්වුනා වු; තිණ්ණ සොකපරිද්දවෙ, ඉක්වුනා වු
 ගොකපරිද්දව ඇති, (හෙවත්) ගොකපරිදෙවද්‍රව්‍යවයෙන් එහර ව. ගියා වු;
 බුද්ධෙ, බුදු පසේබුදුන් ද; සද්ධිවා, නොහොත්; සාවකෙ, බුදුසව්වන් ද; පුජ්‍ය
 නෙ, වැදනමානසාදියෙන් ද වතුභීවිධිප්‍රත්‍යයෙන් ද සමෙක් පුද්ද-17. ●

නිබ්බුතනෙ, රහාදි කෙලෙස්ගිනි නිවීමෙන් නිවිසින් ඇති; අනුගොභසෙ,
 කිසි භසයින් වත් අරමුණකින් වත් භස නැත්තා වු; තාදිසෙ, එබඳු වු, (හෙ
 වත්) මෙකිසනලද ගුණෙන් සුක්ක වු; නෙ, ඒ බුදුපසේබුදු සව්වන්; පුජ්‍ය
 කො, ජීවමානකල්හි ද පිරිනිවිකල්හි ද සුදන්තානුගේ; පු ඤ්ඤං, පින්කම්;
 ඉමං එතනං (ඉතී, මේ මේතෙකැයි; සධ්ධානා, ගණන්තට, (හෙවත්) බුධා
 දන් පුදන්තනුගේ කුසලවිපාකස ගණන්තට වත් කිරන්තට වත් මහන්ත
 ට වත්; කෙනාචීති 3, දිව්‍යබ්‍රහ්මාදී කිසි පුද්ගලයෙකු විසිනුදු; න සකායා,
 නො පිළිවනි-18.

බුධ්වග්ගො වුද්දසමො.

පඨමකභාණවාරං.

- සුදුබං වන ජීවම වෛරිනොසු අවේරිනො
වෛරිනොසු මනුසොසු විහරම අවේරිනො-1.
- සුදුබං වන ජීවම ආතුරෙසු අනාතුර
ආතුරෙසු මනුසොසු විහරම අනාතුර-2.
- සුදුබං වන ජීවම උසුකොසු අනුසුකා
උසුකොසු මනුසොසු විහරම අනුසුකා-3.
- සුදුබං වන ජීවම යෙසනොනා නාසි කිලනා.
පිඪිතකතා භවිසොම දෙවා ආනසුරු යථා-4.
- ජයං වෙරං පසවති දුකිං සෙති පරජනො
උපසනොනා සුබං සෙති හිතා ජයපරජයං-5.

වේරිනොසු මනුසොසු, ප්‍රාණවධාදී පව්‍යවේරිනොසෙත් වෛරි වූ මනුසො
සත් අතුරෙහි; අවේරිනො, දුෂ්චරිතවේරිනොසෙත් අවේරි වූ අපි; මනුසො
සු, මනුසොසත්; වේරිනොසු, පව්‍යවේරිනොසෙත් වෛරි ව පවත්නා
කල්හි; අවේරිනො විහරම, දුෂ්චරිතවේරිනොසෙත් අවේරි ව වසමෝ ද; එ
සේ වූ අපි, වන, එකානතයෙන්; සුදුබං ජීවම, ඉතා සුවසේ ජීවත්වමු-1.

ආතුරෙසු මනුසොසු, කෙලවතභිසෙත් ආතුර වූ මනුසොසත් අතුරෙහි;
අනාතුර, කෙලවතභිසෙත් ආතුරනො ව පවත්නා වූ අපි; මනුසොසු, ම
නුසොසත්; ආතුරෙසු, කෙලවතභිසෙත් ආතුර ව පවත්නාකල්හි; අනාතුර
විහරම, කෙලවතභිසෙත් ආතුර නො, ව වසමෝ ද; එසේ වූ අපි, වන, එ
කානතයෙන්; සුදුබං ජීවම, ඉතා සුවසේ ජීවත්වමු-2.

උසුකොසු මනුසොසු, පව්‍යවේරිනොසෙත් උසුකොසත් වූ මනු
සොසත් අතුරෙහි; අනුසුකා, පව්‍යවේරිනොසෙත් නිරුකාන වූ
අපි; මනුසොසු, මනුසොසත්; උසුකොසු, පව්‍යවේරිනොසෙත් උ
සුකොසත් ව පවත්නාකල්හි; අනුසුකා විහරම, පව්‍යවේරිනොසෙත්
නිරුකාන ව වසමෝ ද; එසේ වූ අපි, වන, එකානතයෙන්; සුදුබං, ජීව
ම, ඉතා සුවසේ ජීවත්වමු-3.

යෙසං නො, යම් බදු වූ අපට; කිචනං නාසි, සාමසත් මධනා අසීසෙත්
කිචන නම් වූ රහාදී කිසි පමුණොධයෙන් නැද්ද එසේ වූ අපි; වන; එකානත
යෙන්; සුදුබං ජීවම, ඉතා සුවසේ ජීවත්වමු; අනසුරු දෙවා යථා, ආනසුරු
මුනිසෙත් මෙන්; පිඪිතකතා භවිසොම, ප්‍රීතිය ම ආහාර කොට ඇත්තමෝ
වමු, ප්‍රීතිය ම අනුභව කොට වසමිහයි සේයි-4.

ජයං, මෙරමා දනන්තත්, (හෙවත්) දු කෙළීමෙන් සටන් කිරීමෙන් සු
කති බිච්චිම් ආදියෙන් අනුත් පරදවන්නේ; වෙරං පසවති, වෙර උපද
වයි; වෛරිනො ඇති කෙරෙයි; පරජනො, අනුත් විසින් පරදවනලද්දේ; දු
කකිං සෙති, කවර දවසක සතුරු පිටි දකිමිදේ හෝසි සිතන්නේ සතරඉරි
සවිවෙහි ම දුකසේ වසන්නේය; උපසනොනා, සත්තූන් රහාදීකෙලසෙන්

- නාස් රතසමෝ අග්ගි නාස් දොසසමෝ කල්ලි
නාස් ක්කිකාදියා දුක්ඛා නාස් සයාතිට්ඨං සුඛං-6.
- උස්ච්ඡාපරමා ඛෙගා සසිධාරපරමා දුඛා
උභං ඤායා යථාභූතං නිබ්බාණං පරමං සුඛං-7.
- ආරෙග්ගපරමා ලාභා සනාදුඝීප්පමං ධනා
විග්ගාසපරමා ඤාති නිබ්බාණං පරමං සුඛං-8.

ඇති සේණාසුව නෙම; ජසප්පජසං ගීඨා, ජසප්පජස දෙකම හැර; සුඛං සෙති, සහරඉට්ඨෙවිචෙති ම සුවසේ වසන්තේසි-5

රගසමෝ අනති, රගස හා සම වූ ගීන්තෙක්; නඪ්ඪි, නැති, දුමක් වන් ගිනිසිලක් වන් සාලකුරක් වන් කො දක්වා ඇතුළත්ගිම සිට සතුන් දවා ගසම කරන්නට සමත් වූ අනික් ගීන්තක් නැති නොයින් රග ගින්න හා සම වූ අනික් ගීන්තක් නැති; දොසසමෝ කල්ලි, වෙසස හා සම වූ අපරධසෙක්, නඪ්ඪි, නැති; වෙසසාගේ අනිවරණවස්ථාවක් නැති හෙයින් සියුම් ව උපත් වෙසස නිසා ද ධනකායි.ඉවෙන් පිරිගෙණහෙයින් වෙසස හා සම වූ අනික් අපරධසෙක් නැති; බන්ධාදියා දුක්ඛා, පච්ඡකක්ඛයන් හා සම වූ දුක්ඛ කෙතෙක්; නඪ්ඪි, නැති, පරිහරණය කරණලද්ද වූ සකායියෝ සම්සේ දුක්ඛ ද එසේ වූ අනික් දුක්ඛකෙතෙක් නැති; සහතිපරං සුඛං, නිබ්බාණයට වැඩි අනික් සුවසෙක් නම්; නඪ්ඪි, නැති; සෙසු සුව සුවනම් ම වෙසි පරම සුව නම් කො වෙසි නිබ්බාණය වූ කල්ලි ජිඤල සුවසට වඩා උභයම සුවසක් ගෙයින් පරම සුවනම් වෙසි සේසි 6.

රෙගා, අවදනුවක් පමණ වූ සිඤල රෙගසෝ; ජිසව්භාපරමා, ජිසව්භා ව උතුම් කොට ඇත්තාහ, සෙසු රෙගසෝ හාක් එකවරක පිළියම් කළ කල නස්නාහු හෝ වෙති සෙවි සන්තාහු හෝ වෙති සාදක් නැමැති රෙගස වූ කල්ලි සහකසෙන් ම පිළියම් කටයුතු බැවින් ම සෙසු රෙගසන්ට වඩා උභයම රෙගනම් වෙයි; දුඛා, සිඤල කායිකවෙතසික දුඛසෝ හාක්; සසිධාරපරමා, පච්ඡකක්ඛයන් ප්‍රධාන කොට ඇත්තාහ; ඵනා, සාදක් හා සම වූ රෙගසෙක් නැත පකඤ්චරිහරණය හා සම වූ අනික් දුක්ඛෙක් නැත යන මේ දෙක; සථාභූතං ඤායා, වූ පරිද්දෙන් දැන, ප්‍රාඥසෝ නිවන් පසක් කෙරෙහි එහෙයින්; නිබ්බාණං, නිව්බාණය නෙම; පරමං සුඛං, සකායිපරිහරණයයි කියනලද දුක් නැති හෙයින් උභයම වූ සුවසෙති-7.

ලාභා, සිඤල ලාභසෝ නාක්; ආරෙග්ගපරමා, නිරෙග්ගිබ්ව ප්‍රධාන කොට ඇත්තාහ, රෙග්ගිලද ලාභසෝ ලාභනම් කොවෙත්තුයි නිරෙග්ගිබ්ව උභයම ලාභ නම් වෙයි; ධනා, ධනය නෙම; සනාදුඝීප්පමං, සනාදුඝීපීස ප්‍රධාන කොට ඇත්තේස, සම ධනයෙක් තමා විසින් ලබනලද ද සම් ධනයෙක් තමා සතුද එයින් ම සතුටුවනබව සෙසු ධනයට වඩා උතුම් ධනයෙක්; ඤාති, නැසෝ නම්; විග්ගාසපරමා, විග්ගාසය ප්‍රධාන කොට ඇත්තාහ, මවුපියෝ ද සමෙකු හා විග්ගාස නැත්නම් හෙතෙම කො නැමස සමෙක් වනාහි

පටිච්චන්තරසං පිත්ථා රසං උපසම්පස ව (1)
 ආදානෙ තොති නිප්පාපො ධම්මපිතිරසං ප්‍රධං(2) -9.
 සානු දසනමරියානං සන්තඤ්ඤා සද්ධි සුඛො
 ආදසසනොනා බාලානං නිච්චාමව සුඛි සියා-10.
 බාලසතනවාරී හි දීඝමධානා සොචති
 දුකේධා බාලෙහි සංවාසො ආවිච්චනොනව සබ්බදා
 භීතො ව සුඛසංවාසො ඤාතීනංව සමාගමො-11.

තස්මා ජී, භීරව පසුඤ්ච බුද්ධසුභව ධොරසනපිලො වනවනනමාරියං
 තං තාදියං සප්පරිසං සුමෙධං භජෙථ නතතිතනපථංව චන්දිතො
 සුඛවරෙය්‍යා පණ්ණාසකො නි-12.

තො නැවු ව ද විකාස ථ නම් හේ උතුම් නැස; නිබ්බාණා, නිච්චාණස; චීර
 මං සුඛං. උතුම් වු සුඛසෙති, සම්භෙසතිත් නිවත් හා සම වු සුඛසෙත් නැද්ද
 එහෙයින් නිච්චාණස උතුම් සුඛසෙති 8.

පටිච්චන්තරසං, කාසවිභවච්චකසෙත් උපත් සුඛසොචනසසසසි නිසකලද
 රසස ද; උපසම්පස ව රසං, නොලොවුපගමසසි කීසනලද නිච්චාණසාගේ
 රසස ද; පිත්ථා, බි, දුඛසත්‍යස පරිජනනාදීත් කෙරෙමින් ආලෝකකරණස
 න් ද ප්‍රත්‍යක්ෂකරණසෙත් ද අනුභව කොට; ධම්මපිතිරසං පිබං. නවලො
 කොකරවර්ණිවසෙත් උපත් පිතිරසස බොත්තා වු ඤාණිභව මහණ තො
 ම; නිදානෙ තොති, මේ උභයරසපානසෙත් ගතදර්ථාදීත් නැති හෙයින් පි
 චාරහිත ද වන්නේය; නිප්පාපො තොති, නිෂපාප ද වන්නේයි-9.

අරියානං, බ්‍රහ්මදිඝාසනිකත්තේ; දසසනං, දුක් ම; සාධු, මැනවි, බුදු පසේ
 බුදු සම්මත සන සන්තරුණසත් මසසින් දුක් ම ද නුවනැසින් දුක් ම ද සහසන;
 හුදක් දඪිතස මතු නොවෙයි, සන්තඤ්ඤා, ඔවුන් හා සමග එකතැන විසී
 ම ද, ඔවුන් වැද සුදු හැත් ම ද වනාවත් කොට හැත් ම ද; සදා, හැමකල්හි ම;
 සුඛො, සුඛය; බාලානං, මෙලෝ පරලෝ වැඩ නොදන්නා වු අඤ්ඤාසත්තේ;
 ආදසසනොන, තො දුක් ම හෙතු කොට ගෙණි; නිච්චං ඵව, සහසසෙත් ම;
 සුඛි සියා, සත්‍ය තෙම සුඛිත වන්නේයි-10.

හි, එසේමැයි; බාලසතනවාරී, බාලසත් හා එක්ව ඇවිදිනා සුලු වු සේ; දීපං
 අධානං, දීඪිකාලසත්; සොචති, සොක කරන්නේයි, බාලසා හා සහල වු සේ
 උමං බිඳිනට වර මං. පහරණට වර සනාදීත් ඒ ඒ නො කටයුත්තෙහි යොදන
 ලද ව ඔහු හා සමග ඒ ඒ වරද කරන්නේ මෙලොව අත් පා කැපීම් ආදියට ද
 පරලොව නරකදුක් ආදියට ද පැමිණ බොහෝ කලක් සොස්තේයි; බාලෙහි
 සංවාසො, බාලසත් හා එක්ව විසීම; අමරෙතන ඉච, කඩුනත් අත් ඇති පස
 මිතුරෙකු හා සමග වාසයක් මෙන්; සාබ්බදා, හැමකල්හි ම; දුකෙධා, දුක; භී
 රො ව, ප්‍රාඥ වනාහි; ඤාතීනං සමාගමො ඉච, පිය වු නැසන්නේ සමාගමයක්
 මෙන්; සුඛ සංවාසො, සුඛ වු සහවාසය ඇත්තේයි-11.

තස්මාහි එහෙයින්, (හෙවත්) සම්භෙසතිත් නුවනනැත්තවුන් හා සහවාස

1 උපසමෙසස ව. 2 පිපං. K

- අයෝගෙ සුඡ්චතනානං යොගස්මිං ච අයෝජයා අචං ඡිචා පියතාහි පිභොතනනානුභොගිනං-1.
- මා පියෙති සමාගජ්ජේ අප්පියෙති නුදුචනං පියානං අදසසනා දුකං අප්පියානච දසසනං-2.
- තස්මා පියං භා නයිරථි පියාපායො හි පාපකො ගතථා තෙසං භා විජ්ජන්ති යෙසං භානී පියාප්පියං-3.

ස දුක් ද නුචනාත්තවුන් හා සහවාසය සුව ද එහෙයින්; තීරව, වෘතීසම්පන්න වූ තීරයා ද; පඤ්ඤව. ලොකිකලොකොත්තරපුද්ගලවෙන් යුක්ත වූ ප්‍රාඥයා ද; ඛුද්දසුචා, ආත්මාභිතමසම්පන්න වූ ඛුද්දාකයා ද; ධොරුභූමි, රහත්පලස්ථ පමුණුවන පුභිපනිධුරය උසුලන සුලු බැවින් ධුරවනන සීලයා ද; වතවනකං, ශීලවුතයෙන් ද ධුතානවුතයෙන් ද යුක්ත වූ වුතසම්පන්නයා ද; ආර්යා, කෙලෙසුන් කෙරෙන් දුරු වූ ආර්යයා ද යන; සුමෙධා, සුඤ්ඤ වූ පු.ඉ ඇති; තාදිසං, එබඳු වූ; නං සප්පුරිසං, ඒ සප්පුරුෂයා; නකබ්බතපථං වඤ්චා ඉච, නිශ්චල වූ ආකාශපථය සෙවුනා වූ වඤ්ඤා මෙන්; හලෙථ, සෙවුනේයි-12.

සුචවගෙයා පණ්ණරසමො.

අත්තානං, තමා; අයෝගෙ, නො යෙදියයුතු වූ වෙසියගොවරුදී ෂබ්චිඨ අභොවරසෙවනයයි නිසනලද අයෝනියොමනසකාරයෙහි; යුජං, යොදන්නා වූ ද; යොගස්මිං, නිසනලද අයෝනියොමනසකාරස්ථ විපරින වූ සතිපථාන නොවරසයි නිසනලද යෝනියොමනසකාරයෙහි; අයෝජයං ච, නො යෙදෙන්නා වූ ද පුදගල නොම; අචං ඡිචා, පැවිදි වූ නැත පටන් හික්මියයුතු වූ අතිශ්ලාදිශික්ෂානුසසඤ්ඛාන අතීය හැරපියා; පියතාහි, පවකාමිඉණියයි නිසනලද පියා ම ගන්නා සුලු වූ යේ; අත්තානුභොගිනං, ආත්මාභිතමසෙහි යෙදුනු; පිභොගි, පහත්තේදැනුමාමාගේ විප්‍රතිපත්තිය හෙතු කොට ගෙන ශාසනයෙන් වූන ව භික්ෂාවස්ථ පැමිණියේ පසුව සම් කෙනෙක් ආත්මාභිතමසෙහි යෙදී ශිලාදිඉණියමපාදනය කොට දෙවිමිනිසුන්ගෙන් දුජ්ජනකාරලා බෙද්ද බවුන් දුක මවන් මෙබඳුවිමිනමි යෙහෙකැයි මෙසේ බවුන් පහත්තේයි, කැමතිවන්නේයයි සේයි-1.

පියෙහි, පිය වූ පුහුරුදුසිදුසගමමහිභාදිසඤ්චයන් හා ද ඤාණ්ණරත්තම ශ්‍රීමුඤ්ඤාදිසංකාරයන් හා ද; අප්පියෙහි, අප්පියයන් හා ද; කුදුචනං, කිසිකලෙක්හිදු; (නෙවන්, එකවරෙක ද; මා සමාගජ්ජේ, තාඤ්ඤසංභවවගයෙන් සමාගමය නො කරන්නේයි; කුචක් පිණිසද යන්, පියානං, පිය වූ සඤ්චයන්ගේ ද සංකාරයන්ගේ ද; අදසසනං, විසොගවසයෙන් නො දක් ම; දුකං, දුක; අප්පියානං, අප්පිය වූ සඤ්චයන්ගේ ද සංකාරයන්ගේ ද; දසසනං, සම්පසථ ඵලනීම් වගයෙන් දුක්ම ද; දුකං, දුකි-2.

තස්මා, ඒහෙයින්, සම්හෙසකින් පියයන්ගේ නො දක්ම ද අප්පියයන්ගේ දුක්ම ද යන මේ දෙක ම දුක ද එහෙයින්; පියං න කයිරථි, කිසි සඤ්චයෙකු වන් සංකාරයක් වන් පිය නො කරන්නේයි; හි, එසේමැයි; පියාපායො, පිය

නාමනො ජයති සොනො නාමනො ජයති භයං
 නාමනො විපජ්ඣතාස භාණ්ඨි සොනො කුණො භයං-7.
 තණ්හාය ජයති සොනො තණ්හාය ජයති භයං
 තණ්හාය විපජ්ඣතාස භාණ්ඨි සොනො කුණො භයං-8.
 සීලදස්සනසමපනතා ධම්මසීං සඤ්චාදිතං
 අසභනො කාමමිකුඛ්ඛානා තං ජනො කුරුතෙ පියං-9.
 ජඤජනො අනානාතො මනසා ම ඉඤ්චා සීයා
 නාමෙසු ම අජජිබ්බවිතො උචංසොනොති වුච්චති-10.

සොනො, සංසාරච්චික මුල් කොට ඇති යම් කිසි සොකයෙක් උපදෙත්
 වේද හෙතෙම; කාමයො ජයති, වැහැකාමකෙලෙසකාමය සන විප්පකාර වූ
 කාමයන් නිසා ම උපදෙත්; භයං, එසේම සංසාරච්චික මුල් කොට ඇති යම්
 කිසි හයෙක් උපදෙත් වේද හෙතෙම; කාමයො ජයති, වැහැකාමකෙලෙ
 කාමය සන විප්පකාර වූ කාමයන් නිසා ම උපදෙත්; එහෙයින්, කාමයො විප
 ච්චතස්ස, වැහැකාමකෙලෙසකාමයෙන් මුක්ත වූ සිත් ඇත්තාහට; සොනො
 නඪ්ඨි, සොකයෙක් නැත; භයං, භය හෙම; කුණො, කොයින් ම වේද, වැහැ
 කාමකෙලෙසකාමය නිසා උපදනා හයෙක් කැලම නැතැයි සේයි-7.

සොනො, සංසාරච්චික මුල් කොට ඇති යම් කිසි සොකයෙක් උපදෙත්
 වේද හෙතෙම; තණ්හාය ජයති, සඳෙර උපදනා කාමතාපණ්ච නිසා ම උප
 දෙත්; භයං, එසේම සංසාරච්චික මුල් කොට ඇති යම් කිසි හයෙක් උපද
 නේ වේද හෙතෙම; තණ්හාය ජයති, සඳෙර උපදනා කාමතාපණ්ච නිසා ම
 උපදෙත්; එහෙයින්, තණ්හාය විපජ්ඣතාස, තාපණ්චවෙන් මුක්ත වූ සිත් ඇ
 ත්තාහට; සොනො නඪ්ඨි, සොකයෙක් නැත; භයං, භය හෙම; කුණො කො
 යින් ම වේද, කාමතාපණ්ච නිසා උපදනා හයෙක් කැලම නැතැයි සේයි-8

සීලදස්සනසමපනතං, වතුපාරිශුද්ධිලයෙන් ද මානේඵල සමිපුස්සයා වූ සම
 දෙප්ඵයෙන් ද සුඤ්ච වූ; ධම්මසීං, නවලොකොතතරධර්මයෙහි පිහිටියා වූ,
 (හෙවත්) නිවන් පසක් කරණ්ලද නවලොවුතුන් දහම් ඇති; සඤ්චාදිතං, වතු
 රාසනිසතයන් පරිඤ්ඤා පහානාදී සොලොස් ආකාරයෙන් පසක් කළ හෙයින්
 සත්‍යඤ්ඤයෙන් සත්‍යවාදී වූ; අත්තනො කප්ඵං කුඛ්ඛානං, ත්‍රිවිධ වූ භික්ෂාඤ්ඤ
 ණයයි කීසනලද තමාගේ කාසනික කරත්තා වූ; තං, ඒ ක්ෂණිකවපුද්ගලයා;
 ජනො, ලොකිකමහාජන හෙම; පියං කුරුතෙ, පිය කරන්නේයි, මුහු දන්
 නා මදනා; කැමැතිවන්නේය, වතුඪ්ඪිබ්බන්තයපුජ්චවෙන් පුදනු කැමති වන්
 නේයි-9.

අනකබාහෙ, නිව්භාණ්ඨෙහි, (හෙවත්) අසවල්ලු විසින් කරණ්ලදයි කියා
 වත් නිලස පිතස දීඪිස හුඤ්ච වෘත්තය වතුරභුසයි කියා වත් නො කීසනලද
 හෙයින් අනකබාහ නම් වූ නිත්‍යාණ්ඨෙහි; ජඤජනො, යම් මහණෙක් කනතු
 කමැකාවසයෙන් උපන් ජඤජ ඇත්තේද, (හෙවත්) නිවන් පසක්කිරීමෙහි
 බලවත් උත්සාහයට පැමිණීමේ වේද; මනසා ම ඉඤ්චා සීයා, යට තුන්මහ තුන්

විරහවාසිං සුරිසං දුරතො සොන් ඉගනං
 ඤුති මිඛතා සුහරුං ච අභිනංගනති අගනං-11.
 තභේව කතං ඤුතං අඤ්චි අසමා ලොකා පරං ගතං
 ඉඤ්ඤති පථංග භංගනති පියං ඤුතිව ආගනං ති-12.
 පිසවගො සොළසමො.

කොධං ජගෙ විපාජගෙසං වානං සංකෙසුජනං සංඛිමිතිකතවෙසං
 තං නාමරූපසමිං අසජ්ජමානං අතිචනා නානුපතනති දුකධං-1

පලසිතිත් පිරුණේත් වේ ද; කාමෙසු ව අපටිබවිභොගා, අනානමිමානි
 සාමේ වගෙත් රුපාදිපවකාමසෙහි ද නො ඇලුනුසිත්ඇත්තේ වේ ද; උ
 වං සොහොති වූවැති, මෙසේ වූ මහණ ගෙම අවිතසෙහි ඉපද එනැත්පවත්
 ප්‍රතිසංචිතයෙන් අකැණිඪක නම් මුහුමලොකයට යත්තේ උවුබලා පැවැති
 ප්‍රතිසංචිතයෙන් ඇති ගෙසිත් උඩංසොන යයි කියනුලැබේ -10.

විරහවාසිං පුරිසං, බොහෝකලක් විදෙසයව ගියා වූ සුරුණෙකු; දුර
 තො, දුර රටෙකින්; සොඤ්ඤං ආගතං, වෙළඳුම් හෝ රජයෙටස හෝ කොට
 ලබනලද ලාභ ඇති ව සමෘද්ධි කායේ ඇති ව නිරූපයව ව සුවසේ ආවාන ද
 ක; ඤුති, නැසේ ද; මිඛතා, දුටු අදහන මිත්‍රයෝ ද; සුහරුච, ල ඇති ස
 හලවෝ ද; ආගතං, ඔහුගේ ජමට; අභිනංගනති, සමිතේ සතුටුවෙද්ද, (හෙව
 ත්) ආබව යහපත සනාදි වූ ප්‍රියවචනයෙන් ද සිපනැත්තෙන් ද දෙගොත් න
 ගා වැදීමෙන් ද නොසෙක් පවුරු එලුමෙන් ද සමිතේ සාදර කෙරෙද්ද-11.

තභං ඵව, එපරිද්දෙන් ම; කතං ඤුතං, දැනගැනීමෙන් කරණලද
 චිත්තම් ඇති සුරුණා ද; අසමා ලොකා, මෙලොවින් මස; පරං ගතං, පර
 ලොවට ගියහ; ඤුතං, මවිපිස තන්හි සිටියා වූ ඔහු විසින් කරණලද කුස
 ලයෝ; ආගතං පියං, දුරසිට ආ ප්‍රිය නැසක්හු පිළිගත්තා වූ; ඤුති ඉව, සෙසු
 නැසත් මෙන්; පථංග භංගනති, දිව්‍ය වූ ආයු ව ආණ්ණ සුඛසසආසිප්‍රත්‍යාස දිව්‍ය වූ
 රූපශබ්දගාමිකසංඝායව්‍යාස සක මේ දකවාදැරුම් වූ පවුරු ගෙණි අවුත් පි
 ළිගත්තාහුයි -12.

පිසවගො සොළසමො.

කොධං, සමිතියි මුඛාධකාරණයකින් උපත් සච්චිප්‍රකාර වූ ම ක්‍රොධය; ජ
 ගෙ, දුරු කරන්නේස; මානං, නවවිට වූ ම මාතස; විපාජගෙසං, විගෙසයෙ
 න් ම පහ කරන්නේස; සංඛිමිතිකතවෙසං, කාමරිග සංසොජනාදී සීපල ද
 සවිට සංසොජනස; අභිනංගමෙසං, ඉක්මෙන්තේස; නාමරූපසං, නාමරූප
 දෙක්හි; අසජ්ජමානං, මාගේ රූපය මාගේ වෙදකාය සනාදින් ඇලුම් නො කර
 රන්නාවූ, අක්ඛිනං, රහාදී කෙලෙසුන් නැති ගෙසිත් අතිචන වූ; හං, ඒ පුත
 ලයා; දුකධං, කායිකවෙතසිකදුකයෝ; නානුපතනති, අනුව නො පවත්නා
 හුයි-1.

- යො වෙ උප්පතිනං කොධං රථා පනතං ච ධාරනෙ නමහං සාරථිං චුම්ඵ් රසමිත්තානො ඉතරෙ ජනො-2.
- අනකානාධෙන ජනෙ කොධං අසාධු සාධුනා ජනෙ ජනෙ කදර්ශං දුන්නත සඤ්ඤන අලිකවාදිනං-3.
- සමම භණ්ණො න කුප්පෙසස දජා අප්පසමිමිත්ඵ යාවිනො (1)
- එතෙසි තිහි ධානෙත් ගඤ්ඤ ඉදවානසනතින-4.
- අනිංසනා යෙ මුනායො නිචං කායෙන සංවුතා තෙ සනති අවමුතා ධානං යඤ්ඤ ගනචා න යොවරෙ-5.

යො, යම් පුද්ගලයෙක් තෙම; වෙ, එකා තතයෙන් උප්පතිනං කොධං, යම් කිසි ක්‍රොධ කාරණයකින් උප්පන්නා වූ ක්‍රොධය; හතනං රථං ඉම, භ්‍රාතන වූ රථයක් මෙන්, (හෙවත්) අතිවෙගයෙන් ද්‍රවන්නා වූ රථයක් වළකවළකා නමා කැමැති කැනකට මෙහෙයන දැණ වූ රථාවාසීයෙකු මෙන්; ධාරයෙ, නිතරින් ද, වළකා ද; තං, ඒ පුද්ගලයා; අහං, මම; සාරථිං චුම්ඵ, රථාවාසී යයි කියමි; ඉතරෙ ජනො, රජ සුවරජ ආදීන්ගේ අන්‍ය වූ සාරථීජන තෙම; රසමිත්තානො, රසමිත්‍රාහක නම් වෙයි, (හෙවත්) රැහැණු ගන්නා නම් වෙයි උප්පත් ව රථාවාසී නම් නො වෙයි සේයි-2.

කොධං, ක්‍රොධී පුද්ගලයා; අසොධාධෙන, ක්‍රොධ නො කිරීමෙන්; ජනෙ, දනන්තේය; අසාධු, අසාධු පුද්ගලයා, (හෙවත්) ගුණකපුරු කැනැත්තකු; සාධුනා, සාධුනුණයෙන්; ජනෙ, දනන්තේය; කදර්ශං, නද මසුරු පුද්ගලයා; දුනෙන, තමා සතු දෙය දීමෙන්; ජනෙ, දනන්තේය; අලිකවාදිනං, බොරු කියන පුද්ගලයා; යොවෙන, සැබෑ කීමෙන්; ජනෙ, දනන්තේය 3.

සමම භණ්ණො, සනාවචනයක් ම කියන්නේය; න කුප්පෙසස, පරහට නො කිපෙන්නේය; සාවිනො, ඉල්වනලදයේ, (හෙවත්) සිල්වතුන් අවුත් ගෙදර සිතා සිටිකල්හි සිල්වත්තු මට දෙවයි නො ඉල්වන්නාහු ද 'උදදිසු අරියා හි එහි එසා අරියාන සාවනා, සනු ගෙයින් බික උදෙසා දෙර දෙර සිටිනා බැවින් අභිගෙයින් ඉල්වන්නේ නම්ම වෙන්නුයි සාවිනො යි කියනලදී; අප්පසමි ජි, දෙසධනිම සචල පාලකයා; දජා, එයින් මදදෙසකුද දෙන්නේය; එතෙහි හිහි ධානෙහි, බොරු නො කීමට ක්‍රොධ නො කිරීමට මදින් මදක් දීමට සන මෙතුන් කාරණයෙන්; දෙවානං යනාදිකෙ, දෙවියන් සම්පයට, (හෙවත්) දෙවිලොවට; ගඤ්ඤ, ප්‍රතිසංස්ථවලයෙන් යන්නේයි, දෙවිලොව උපදන්නේයි සේයි-4.

යෙ මුනායො, මොනෙස ප්‍රතිපදාවෙන් මාණිභවයට පැමිණියා වූ යම් අනෙකෙකුමුනිකෙතෙක්, (හෙවත්) යම් ක්‍රමයකට කෙතෙක්; අනිංසනා, අනිත්ව හිංසාවක් නො කෙරෙද්ද; නිචං, සතකයෙන්; කායෙන සංවුතා, කයින් සංවාහනයේ ද, (හෙවත්) තුන්දෙර සංවරයෙන් සුඤ්ඤා ද; තෙ, ඒ අ

1 දජාප්පසමිමි.

සද්, භගරමානානං අභොරතනානුසිකතිනං
නිබ්බාණං අඛිච්චතනානං අස්මිං ගච්ඡන්ති ආඥා-6.

පොරණමෙතං අනුල භොතං අජනනාමිච්ච
නිදන්ති තුණ්භිමාසිනං නිදන්ති බ්‍රහ්මභාණිනං
මිතනාණිනමිපි නිදන්ති නන්ති ලොකෙ අනිද්දිතො-7.

නවාහු නච භවිස්සති නචෙතරහි උජ්ජති
ඵකානං නිද්දිතො පොසො ඵකානංවා පසංසිතො-8.

යඛෙ විඤ්ඤ පසංසන්ති අනුච්චිච පුච්චෙසුච්ච
අච්ඡිද්දවුතතිං මෙධාචිං පඤ්ඤාසිලසමාහිතං-9.

ලෙසෙමුනිහු; යථ ගතො, යම් නැනකට ගොස්; න සොවරෙ, සඤ්ඤා
සොක ගො කෙරෙද්ද; අච්චිතං, චුහිතක වූ; නං ධානා, අමෙතමානිච්චාණ
සධිතභ වූ ඵ ස්ථානකට; යහි, ආලභිතකරණවසයෙන් පැමිණෙන්නා
හුයි-5.

සද්, හැමකල්හිම; භගරමානානං, කෙලගනිදුමෙන් නො නිදන්තා වූ;
අභොරතනා, දිවාරනුයෙහි; අනුසිකතිනං, නිවිධිකරණවෙහි සිත්මෙන්නා
වූ; නිබ්බාණං අඛිච්චතනානං, කෙලපරිනිවිණ්ණයෙහි ඇලනා වූ සොභාවට
සන්ට; ආඤා, කාමාලොච්චිචනුලවයෝ; අස්මිං ගච්ඡන්ති, නැස්මට සන්නා
හුයි-6.

අතුල, අතුලය; ඵකා, නිදන්ත පසංසනය යන මේ; පොරණං, පුරාතන;
ඵකා, මේ; න අජනනං ඉච්ච, අද වූ දෙයක් මෙන් නොවෙයි, දැන් වූ දෙ
යක් නොවෙයි සේයි; තුණ්භිමාසිනං අපි, තුණ්භිමාසිනං ව උත්තාහුට ද;
නිදන්ති, මේ ගොඵවෙකු මෙන් විහිරෙකු මෙන් කිසිවක් නො දන්නෙකු
මෙන් වූවෙන් නො බැණ ම වැදහුන්නේ යයි නිස, කෙරෙහි; බ්‍රහ්මභාණි
නං අපි, බොහෝ කොට බණනසුල්ලට ද; නිදන්ති, මේ සුලභන් සැලෙ
න මාල්ලක් මෙන් කරකරසා දෙඩා ම යෙයි වූයේ කරාපරිසරනයෙන් හැ
න මේ කිමෙක්දැයි නිස, කෙරෙහි; මිතනාණිනමිපි, මද කොට බණනසුල්ල
ට ද; නිදන්ති, මේ නමාගේ බස රත්රන් මසුරන් කොට සිහිට එක් දෙබ
සක් කියාලා ඵගෙනින් වූයෙන් නොබිඳී යයි නිස, කෙරෙහි; (ඵගෙයිත්)
ලොකෙ, මේ සඤ්ඤාකයෙහි; අනිද්දිතො, සඤ්ඤාකාරයෙන් අනිද්දිත ස
ගෙක් නම්; නන්ති, නැහී-7.

ඵකානං, ඵකානගයෙන්; නිද්දිතො පොසො, නිසා කරණලද පුරුෂ
යෙක් හෝ; ඵකානං, ඵකානගයෙන්; පසංසිතොවා, පුරුෂාකරණලද පු
රුෂයෙක් හෝ; නවාහු, අනිතයෙහි ද ගොඵය; නච භවිස්සති, අනාගතයෙ
හි ද ගො වන්නේයි; නචෙතරහි ව, දැන් වර්තමානකාලයෙහි ද; න ච්ඡන්ති,
නැත්තේයි-8.

වෙ, ඉදින්; විඤ්ඤ, බාලයන්ගේ නිසාව ද පුරුෂාව ද අප්‍රමාණ බැවින්
පාඨයෝ; සුමෙසුමෙ, දවස දවස; අනුච්චිච, විමසා නිසාවට ද පුරුෂාවට ද

තොන්ධිං ජක්ඛානදකෙසුච නො නං නිද්දිනුමරහති
දෙවාපි නං පසංසනති බ්‍රහ්මණාපි පසංසිතො-10.

කායපකොපං රකෙඛියක කායෙත සංවුච්චො සියා
ක සදුචාරිතං භිච්චා කායෙන සුවරිතං චරෙ-11.

ච්චාකොපං රකෙඛියක වාචාය සංවුච්චො සියා
ච්චිදුචාරිතං භිච්චා වාචා(1) සුවරිතං චරෙ-12.

මනොපකොපං රකෙඛියක මනසා සංවුච්චො සියා
මනොදුචාරිතං භිච්චා මනසා සුවරිතං චරෙ-13.

කාරණය දැන; සං, සමන්තට; පසංසනති, ප්‍රශංසා කෙරෙද්දී අවිච්චිතව,
අවිච්චි වූ ශික්ෂාවෙහි පවත්නා වූ, (නොනොත්) අපද වූ ජීවිතවෘත්තී ඇත්
තා වූ: වේධානි, ධර්මෝපසංප්‍රසාදාධිකතා වූ විදුහිතයකට සමවූ වූ;
පදානුසිලසමාහිතං, ලෝකිකලෝකොඤ්ඤාප්‍රසාදවෙන් ද වතුපාරිසුඛිද්‍ර
යෙන් ද සමවූ වූ; නං, ඔහු-9.

ජක්ඛානදකෙසුච නෙකඛං ඉච්ච, ජක්ඛානදකතකපුජකට මෙන්; නිද්දිනු,
නිදා කරන්නට; නො අරහති, කවරෙක් සුදුසු ද; නා, ඒ මහණට; දෙවා
පි, දෙවියෝ ද නුවනැති මිනිස්සු ද; පසංසනති, ප්‍රශංසා කෙරෙහි, බ්‍රහ්මණ
පි, දෙවිමිනිසුන් නවා දසදහසක් සක්වල පවත්නා ආනුභව ඇති මහාබ්‍රහ්ම
සා විසිනුදු; පසංසිතො, ප්‍රශංසා කරණලද්දේ ම වේ-10.

කායපකොපං රකෙඛියක, ප්‍රාණවධාදිත්‍රිවිධකායදුචාරිතය රක්තේස
(හෙවත්) ත්‍රිවිධකායදුචාරිතයෙන් දුරු වන්නේය; (2) කායෙන සංවුච්චො
සියා, කායචාරයෙන් දුචාරිතප්‍රවේශය වලකා පිහින වූ කායචාරය ඇති වන්
තේය; කායදුචාරිතං භිච්චා, කායචාරයෙන් සිඛවන ත්‍රිවිධදුචාරිතය දුරු
කොට; කායෙන සුවරිතං චරෙ, කායචාරයෙන් සුවරිතය පුරන්නේය-11.

ච්චාකොපං රකෙඛියක, වෘත්තවාදිවතුච්චිධවෘත්තදුචාරිතය රක්තේස,
(හෙවත්) වතුච්චිධවෘත්තදුචාරිතයෙන් දුරු වන්නේය; වාචාය සංවුච්චො සියා,
වාචචාරයෙන් දුචාරිතප්‍රවේශය වලකා පිහින වූ වාචචාරය ඇති වන්
තේය; ච්චිදුචාරිතං භිච්චා, වාචචාරයෙන් සිඛවන වතුච්චිධදුචාරිතය දුරු
කොට; වාචාය සුවරිතං චරෙ, වාචචාරයෙන් සුවරිතය පුරන්නේය-12.

මනොපකොපං රකෙඛියක, අභිධානදිත්‍රිවිධමනොදුචාරිතය රක්තේස,
(හෙවත්) ත්‍රිවිධමනොදුචාරිතයෙන් දුරු වන්නේය; මනසා සංවුච්චො සියා,
මනොචාරයෙන් දුචාරිතප්‍රවේශය වලකා පිහින වූ මනොචාර ඇති වන්නේ
ය; මනොදුචාරිතං භිච්චා, මනොචාරයෙන් සිඛවන ත්‍රිවිධදුචාරිතය දුරු
කොට; මනසා සුවරිතං චරෙ, මනොචාරයෙන් සුවරිතය පුරන්නේය-13.

1 වාචාය. 2 ත්‍රිවිධකායදුචාරිතය දුරු කොට.

ශාසන සංවුතා ධීර අභේ වාචාය සංවුතා
මනසා සංවුතා ධීර නෙ භව සුපරියංවුතා ති-14.
කොට්ටනෝ සනාරසමෝ.

පඬුපලාසෝවදුනිසි යමපුරිසාපි ච නා උපසීතා
උයෙතගමුබෙ ච තිසිසි පාචේයසමුපි ච නෙ නා විජ්ජති-1.
සෝ නරෙතී දීපමතතනෝ බිප්පං වායම පතිනෝ භවි
නිචනතමලෝ අනතනෝ දිබ්බං අරියභුමිභෙතිසි-2.

උපනිතවයෝ ච දුනිසි සමුපයානෝසි යමඤ්ඤ සනතිකෙ (1)
වාසෙසි ච නෙ නාසී අනතර පාචේයසමුපි ච නෙ නා විජ්ජති-3.

සෙ ධීර, සමි ප්‍රාඥකෙනෙත්; කාසෙන සංචුතා, ප්‍රාණවධාදිත් නො ක
රන්තාහු කාසචාරයෙන් සංවෘතයෝ ද, සුපිහිත වූ කාසචාර ඇත්තෝ ද; අ
චෝ, නැවත; වාචාය සංවුතා. මෘතවාදදිස නො කියන්තාහු වාසචාරයෙන්
සංවෘතයෝ ද, සුපිහිත වූ වාසචාර ඇත්තෝ ද; මනසා සංවුතා, අතිවිචිත
නොවුපදුවන්තාහු මනොචාරයෙන් සංවෘතයෝ ද, සුපිහිත වූ මනොචාර ඇ
ත්තෝ ද; නෙ ධීර, ඒ ප්‍රාඥයෝ; වෙ, එකානතයෙන්; සුපරියංවුතා, මනා
කොට රක්ෂිතනොපිත වූ පිහිත වූ තුන්දෙර ඇත්තාහුසි- 14.

කොට්ටනෝ සනාරසමෝ.

ඉදුනි, දුන්; පඬුපලාසෝ ඉව අසි, පැසි විලික්ඛ ව බිම හෙත්තට ධීර
පරණලාපකත් මෙන් විහි; යමපුරිසාපි ච නා උපසීතා, යමදුකයෝ ද තට
එලඹ සිටියාහ, (හෙවත්) මරණ තට එලඹ සිටියෝ; උයෙතගමුබෙ ච නිසි
සි, විනාසමුබයෙහි ද පහරිණ මුබයෙහි ද සිටියෙහිස; නෙ, තට; පාචේය
මුපි ච, මානෝපකරණසකුදු; න විජ්ජති, නැති; ගමනී මිනිසුන්ගේ දුරා
සුපලුණි (2) සාල්බත් ආදී වූ මානෝපකරණ මෙන් පරලොව යත්තා වූ තට
සපයා තුබූ කුසල් නැමැති මානෝපකරණයෙන් ද නැති-1.

සෝ [සෝ], පේ තෝ; අතතනෝ. නමහට, දීපං කරෙහි; පතිනෝවත්
කර, නැව බුන් කල්හි පිහිටවන දිවයිනක් මෙන් තට කුසල් නැමැති පිහිට
ක් කරන්තෙහි දු; බිප්පං වායම, වහා ම දියදී කර; පතිනෝ හව, තට කුසල්
නැමැති පිහිට කිරීමෙහි නුවනැති ව අකුබාල නො ව; නිධනතමලෝ, රා
ගාදිත් සනතානයෙන් පහකලබැවින් නසනලද රහාදිමල ඇත්තෙහි; අ
නතනෝ, එහෙයින් ම රහාදී අනතරහිත වූ යෙහි; දිබ්බං, දිව්‍යනුභාවයෙන්
සුසාන වූ, (නොහොත්) නොහොමත් වූ; අරියභුමිං. අසරියන්ට වාසස්ථාන වූ
සුධාමාසභුමියට; එහිසි, පැමිණෙන්නෙහිය-2.

ඉදුනි, දුන්; උපනිතවයෝ ච අසි, ගියා වූ වයස් ඇත්තෙහි ද විහි, තුන්වය
සම ඉක්ම මරණමුබයෙහි සිටියෙහි; යමඤ්ඤ සනතිකෙ සමපයානෝ අසි, යම

1 සනතිකං. 2 සුපුඵ.

සො කුරෙහි දීපමතානො ධීපං වායම පඤ්චො භව
නිවිනනමලො අනගනො න පුන ජනිජරං උභපතිසි-4.

අනුපුබ්බිනා මෙධාවී ඵොකඵොතං ඛණේ ඛණේ
කම්මාගේ රජතඤ්ච නිවමෙ මල මතතො-5.

අයසාව මලං සමුසීතං තදුසාය තමෙව බාදති
ඵවං අභිධොනාවාර්තං සකකම්මානි නායනති දුග්ගහිං-6.

අසපඤ්චා මනානා අනුසානමලා ඝර
මලං විණ්ණස්ස කොසජං පමාදො රහිමිතො මලං-7.

සා සමුසාව (හෙවත්) මරණවූකල්පයට පැමිණියෙහි, මරුවුවට යන්ට සැරහී පිටියේපිහි; කෙ, තට; අනගන, අතුරෙහි; වාසොපි ව නුච්චි, වාසයකුදු නැත, යම්සේ මග යන්නාහු අතරමග ලැගලැග යෙද්ද එසේ ම පරලොවට යන් කාවූ තට අතරමග ලැග්මෙකුදු නැත; කෙ, තට; පාඨොසාමිපි ම න විජ්ඣති, මානෝපකරණයෙකුදු නැත, ගමන් යන මිනිස්සු යම්සේ මානෝපකරණ සපයාගනීද්ද පරලොව යන්තා වූ කා විසින් එලෙස සපයාගත් කුලලසඬ්ඛිත න මානෝපකරණයෙකුදු නැත-3.

සො [ඤ්ච], හේ තෝ; අනගනො, තට; දීපං කුරෙහි, පිහිටක් කරන් නෙහිදු; ඛිපං වායම, වගාව වියහි කර; පඤ්චො භව, කුසල් කිරීමෙහි නුව නැති ව අධිබාල නොව; නිවිනනමලො, රහාදීන් සනානසෙන් පහකල බැවින් නසනලද රහාදිමල ඇත්තෙහි; අනගනො, එහෙයින් ම රහාදි අනගනනිවූයෙහි; පුන, නැවත; ජනිජරං, ජනිජර වැසිවරණයට; න උ පෙතිසි, නො එලඹෙන්නෙහි සි-4.

අනුපුබ්බිනා, පිළිවෙළින්; මෙධාවී, බණ්ණිපසුකුවෙන් සමුසීත වූ පුන කෙත්; ඛණේ ඛණේ, ක්ෂණක්ෂණයෙහි, ලද ලද අවකාසයෙහි; ඵොක ඵොක, මදමද කොට, (හෙවත්) මදින් මදින් කුසල් කරන්නේ; රජතඤ්ච, ඤාණිකයාගේ ආගනභූත වූ කෘත්‍රිම දෙපස දවන්නා වූ; කම්මාගේ ඉව, ඤාණිකයාගේ දෙපස පහකරන්නා වූ ඤාණිකයාගේ කෙත්; අනගනො, තමාගේ; මලං, රහාදිමලය; නිවමෙ, දුරු කරන්නේසි-5.

අයසාව, සකසින් ම; සමුසීතා, නැංගා වූ; මලං, මලය; තදුසාය, එයින් ම නැගී; තමෙව, එම සකස; බාදති, යම්සේ කාද; ඵවං, එසේ ම; අභිධොන වාරිනං, සතරපසස පස්විකා පරිභොග කරණ පුනුවෙන් ඉක්මුණුහු (හෙවත්) සතරපසස කො පස්විකා වලදකරණ මහණු; සකකම්මානි, ඤාණික වූ ඒ පාපකම්මයෝ, (හෙවත්) තමා සතන්හි උපන්නා වූ කෘෂණසඬ්ඛිතක අකුලලකම්මයෝ, දුග්ගහිං න යනති, ඔහු දුග්ගහිට පවුණුවන්නාහුසි-6.

මනානා, හදුරණ්ලද ශාස්ත්‍රයෝ; අසපඤ්චා, නො පිරිවීම මල කොට ඇත්තාන, හදුල බණ වන් ශාස්ත්‍ර වන් නො පිරිවීමෙන් අනුසොගය නො කී රීමෙන් ක්ෂණේ කෝස නිරගතරව නො එව්ගෙන්ගේ හෝස; ඝර, ගා

මලීඡ්ඡා දුච්චරිතං මචෙජ්ජරං දදතො මලං
 මලා වෙ පාපකා ධම්මා ආසමිං ලොකෙ පරමනි ඛ-8.
 තතො මලා මලතරං අවිජ්ජාපරමං මලං
 එතං මලං පහඤ්චා නිමමලා හොඵ භික්ඛවො-9.
 සුජ්චිං ආභිරිකොනා භාකසුරොනා ධංසිනා
 පක්ඛිඤ්ජානා පගබෙහනා සඤ්චිලිඤ්ජා ජීවිතං-10.

ගයෝ; අනුභවමලා, අනුභවය වියදී නො කිරීම මල කොට ඇත්තාහා පුරුෂයා වියදී කොට සුන්බුන් තැන් තර නො කිරීමෙන් ගෙය නස්නේ ය; (නොහොත්) ගෘහවාසීන්, අනුභවමලා, කෘෂ්වණිකකණිනාදියෙහි වියදී නො කිරීම මල කොට ඇත්තාහා; වණ්ණසු, ගරිර වණ්ණයට; කොසජ්ජා, කුසිත බව; මලං, මලය; කුසිත බැවින් නැගැටීම් සිස්සේදීම් ආදිය නො කිරීම ගරිර වණ්ණයට කිලිටෙක; රකඛිකො, කෙත්වත්ගවසරත් ආදී යම් කිසිවක් රක්තාගට; පමාදො, ප්‍රමාදවීම මලං, මලය, හොසම් රක්තාග ප්‍රමාද වශයෙන් නිදියදී කෙලියදී සුරු කුරුළු ගෙරිමුළුන් ආදීන් විසින් නොයෙක් අලෙසිවන හෙයින් ද ගවයන් රක්තාග ප්‍රමාද ව නිදියදී කෙලියදී ගවයන් දියෙන් නැඟියන හෙයින් ද දිවියන් කාපියන හෙයින් ද සොරුන් ගෙණියන හෙයින් ද අනුන්ගේ ගැල්කෙත් ආදිය කැමෙන් නස්නාහෙයින් ද තමා ද නොයෙක් දඩවුටු ආදියට පැමිණෙන බැවින් ද රක්තාගට ප්‍රමාදය කිලිටෙක-7.

ඉභ්භිසා, සත්‍රියට; දුච්චරිතං, දුච්චරිතය, බුද්ධිවීම; මලං, මලය, බුද්ධි වූ සත්‍රිය ස්වාමියා ගෙන් තෙර පියන්ගේය මවුපියෝ ද කුලාචාර නැත්තියයි ඇසින් දක්නාත් නො කැමැති ව ගෙන් තෙර පියන්තාග එ හෙයින් බුද්ධිවීම සත්‍රියට කිලිටෙක; දදතො, දන් දෙන්නාහට; මචෙජ්ජරං, මසුරු සිත; මලං, මලය; කුඤ්චරු සානා කල ලාබන් ආදිය දෙමි සිතා පසුව ගොසමිනිපත් කල මසුරුමලයෙන් මධනාලද ව දැනවෙනතා පමණකුළු කුපදවත්තේය දිව්‍යමනුෂ්‍යසමපත්තීන් ද නිව්‍යාණසමපත්තීන් ද පිරිහෙන්නේය එහෙයින් දන් දෙන්නාහට මසුරු සිත් කිලිටෙක; පාපකා ධම්මා, අකුසලධර්මයෝ; ආසමිං ලොකෙ, මෙ ලොව ද; පරමනි ව, පරලොව ද; වෙ, එකානතයෙන්; මලා, මලයෝයි-8.

භික්ඛවො, මහණෙනි; නතො මලා, ඒ සියලු මලට වඩා; මලතරං, අතිශය තරමලයක් නොපට කියමි; අවිජ්ජා, දුකබාදී අට තන්හි පැවැත්තා වූ අනුතයයි කියනලද අවිජ්ජා නොවේ; පරමං මලං, උතම වූ මලයෙක; එතං මලං පහඤ්චා, මේ අවිජ්ජා නැමැති මලය අභිදමාහේඤ්ජනයෙන් ප්‍රතිණ කොට; නිමමලා හොඵ, නිමිලවම්-9.

අභිරිකොන, පාපයෙහි හිරිබන්ද නැත්තා වූ; භාකසුරොන, ගසා කැමෙහි සුරුකවුබෙකු වැනි වූ; ධංසිනා; අනුන්ගේ ගුණවකු වූ; පක්ඛිඤ්ජා, එ ගෙන් එගෙට දිවන සුලු වූ; පගබෙහන, කායපාගබ්භියාදීන් සුඤ්ඤා හෙයින්

- හිරිමතා ච දුප්ඵලිං නිචං සුචිගචෙයිනා
 අලිභනනාප්භවෙගන සුධාඵලෙන පසනා-11.
- යො පාණමතිපානෙති මුසාවාදං ච භාසති
 ලොකෙ අදිහනං ආදියති පරදුරං ච ගචන්ති-12.
- සුගමෙරයපානච යො නගෙ අනුසුඵති
 දුබෙචමෙසො ලොකාසමිං මූලං ඛණ්ති අත්තනො-13.
- ඵචමෙතා පුරිස ජනාහි පාපබමමා අසසුඤා
 මා නං ලොභො අබමො ච විරං දුකාය රක්ඛිං-14.

න් වුහුචි වූ; සඬකි ලිඛෙන, සකිලිච වූ ආච්ච ඇති මහණහු විසින්; ජිවිතං, ජීවත්වම; දුප්ඵලං, සුවසේ කටහැක්කේයි-10.

ඝරිචෙතා ච, පාපයෙහි ඝරිචෙතස් ඇත්තා වූ; නිචං, සත්තයෙන්, සුචි ගචෙයිනා, සුචි වූ කාසකමිදිය සොසන සුලු වූ; අලිභෙන, ජීවිතවාසනියෙහි නො ඇලුනා වූ; අප්භවෙගන, කාසප්භවභාදිප්භවකරහිත වූ; සුධාඵලෙන, එක්විසි අනෙස්න නන් දුරු ච ගෙපිමුචෙත්රිත් පිඬු සිතා ඇච්ච ජීවත්වන ගෙයින් පිරිසුදු වූ ආච්ච ඇති; පසනා, එම පිරිසිදු වූ ආච්චය සාර කොට දක්නා වූ දුප්ඵලි මහණු විසින්; දුප්ඵලං, ජීවත්වීම දුකි, ඵ රුක්ඛිචෙතා යෙන් ජීවත්වන්නේ නම් චේ-11.

යො, යම් පුද්ගලයෙක්; පාණං, අතිපානෙති, යම් කිසි සත්ත්ව සාගර්භී කාදි සපියෝඅතුරෙන් එක්තරු පියෝවෙකින් ජීවිතෙ ත්වයෙන් වූත කෙ රේ ද; මුසාවාදං ච භාසති, වෙරමානට වන වැඩි තසන්නා වූ අප්භවක බො රු කියා ද; ලොකෙ, මේ සැලකෙකයෙහි; අදිහනං, වස්තුසමාමිත්‍ර විසින් කසින් හෝ වචසින් හෝ නො දෙනලද පරසනාක වස්තුව; ආදියති, ඵෙසාවගාරදි පස්විසිඅවහාරයෙන් එක්තරු අවහාරයකින් සොරගණි ද; පරදුරං ච ගචන්ති, අනුන්විසින් රක්ඛිත ගොපිත වූ සත්‍රිත් කර සේද-12.

යො නගෙ, යම් පුරුෂයෙක්; සුගමෙරයපානච, රහමෙර පිමෙහි ද; අනුසුඵති, නැවත නැවත සෙදේද, එසො, මෙබඳු පුද්ගල තෙම; ඉට එව ලොකසමිං, පරලෝ තබා මෙලොවදී ම; අසසුඤා මූලං ඛණ්ති, තමාගේ ප්‍රතිශ්ඨාමූලය කණන්ගේයි. ග්‍රාමකෙණ්ඩුවස්සදසිදුසගචෙතිසධනධානා දි යම් ප්‍රතිශ්ඨාමූලයකින් භිතිටා ද එසේ වූ ප්‍රතිශ්ඨාමූලය කෘමිවණිකා මිභානතාදි සුදුසුයෙහි නො දොස දුකස්තිබිමෙන් විකිණිමෙන් වෙසින්ට දී මෙන් ඵ විසදම් කොට ර පිමෙන් මස්කෑමෙන් තමා කළ වරදට දඩ දීමෙන් නසාපියා අනාච ව අසරණ ව බැගැ ව ඇච්චිනේ යයි සේයි-13.

ගොපුරිස, පවදෙ. ශ්‍රීලොක මිභෙහි නිසුකන වූ ගවන් පුරුෂය; පාපබ මිභා, ලාමක වූ අකුලබ මිභෝ; අසසනා, නො වැලකිය හැක්කාහයි; එවං ජනාහි, මෙසේ දහු; ලොභො, විසම වූ ලොභය ද; අබමො ච, වෙස ස ද යන මේ අකුප්‍රමුලයේ දෙදෙන; තං, තා; චිරං, බොහෝ කලක්; උඤාස, නරකාදී දුකට; මාරකිඤා, නහමක් පවතින් වා, නහමක් පමුණුවන් වා-14.

දද්ධි (1) මේ යථාසංඛං යථාපසාදනං ජනො
තත්ථ සො මඤ්ඤා සො හොති (2) ජරෙසං පානාගොඡනො
න සො දිවා වා රතනිං වා සමාධිං අධිගච්ඡති-15.

යසස් වෙනං සමුච්ඡින්නං මූලසංඛං (3) සමුහනං
සචෙ දිවා වා රතනිං වා සමාධිං අධිගච්ඡති-16.

නාත්ථ රුහසංමො අග්ගි නාත්ථ දොසසමො ගඛො
නාත්ථ මොහසමං ඡලං නාත්ථ නණ්ඨාසමො නාදී-17.

ජකො, රුක්ඛ වූ ද පුණීත වූ ද සම් කිසිවක් දෙන්නා වූ ජන කෙම; යථා, සංඛං, ඉඩාවට අනුරූපපරිද්දෙන්; යථාපසාදනං, යථිච්චතවමධාසමාදිත් කෙ රෙභි උපත් තමාගේ ප්‍රසාදයට අනුරූප පරිද්දෙන්; ජරෙසං, අනුත්ව; දද්ධි, දෙන්නේය; තත්ථ පානගොඡනෙ, ඒ පානගොඡනයෙහි; සො, සම් මහ ණේස්; මඤ්ඤා හොති, මාචිසිත් මදෙක් ලබනලද රුක්ඛදෙසක් ලබනලදුයි දොමිනත් වේද; සො, ඒ මහණ කෙම; චෙ, එකානායෙත්; දිවා වා, දවලෙ ක වත්; රතනිං වා, රත්රියෙක වත්; සමාධිං, උපවාරසමාධිඅභිණ්ඨසමාධිස කට වත් මාණිසමාධිඵලසමාධිසකට වත්; න අධිගච්ඡති, නො පැමිණෙත් න්තෙයි-15

යසස් ව, සම් මහණෙකු විසින් වනාහි; එතං, මේ මඤ්ඤාභාවයයි කියනල ද අකුසලය; සමුච්ඡින්නං, මනා කොට සිද්ධිනලද ද; මූලසංඛං, සමුහනං, අභි දානානුභව නැමැති කෙලෙසමූලය අනාගාමිමාණිසෙත් මනා කොට නසනල ද ද; සො, ඒ මහණ කෙම; චෙ, එකානායෙත්; දිවා වා, දවල් වත්; ර තනිං වා, රත්රියෙහි වත්; සමාධිං, උපවාරසමාධිඅභිණ්ඨසමාධිසට ද මාණි සමාධිඵලසමාධිසට ද; අධිගච්ඡති, පැමිණෙත්තෙයි-16.

රුහසමො අග්ගි, රුහස හා සම ගින්නෙත්; නාදී, නැත, දුම් වත් ගිනිසිල වත් සාලකුරුවත් නො දක්වා ඇතුළත්හි ම සිට සතුන් දවා හලු කරන්නට සමඵ වූ අතික් ගින්නක් නැති හෙයින් රුහස හා සම ගින්නෙත් නැත; දො සසමො ගඛො, වෙසෙස හා සම වූ ගැත්මේස්; නාදී, නැත, යසස්රුක්ඛසයත් ගේ ගැත් ම කිසිලුත් මෝරුත්ගේ ගැත්ම සිංහව්‍යාසුයත්ගේ ගැත්ම ස නාදී ගැනුම්හු තාක් එකකරියෙක ම දුක් දෙන්නාහ වෙස නැමැති ගැත් ම වනාහි එලෙස ගන්නේ නොවෙයි වෙසෙස හා සම වූ ගැත්මේස් නැත; මො හසමං ඡලං, සතුන් හාත්පසින් බදනා වලදනා කාරණයෙන් මොහසම වූ දූලෙක්, නාදී, නැත; තණ්ඨාසමා නදී, තාණ්ඨව හා සම වූ ගතාවෙස්; නාදී, නැත; ගතා සමුහනං ආදී සෙසු ගතාවන්ගේ පිරුණුකලෙකුද අඩුක ලෙකුද විසලිකලෙකුද පෙණෙත්තේය තාණ්ඨව පිරුණුකලෙක් වත් වි සලිකලෙක් වත් නැතිහෙයින් හැමකල්හි ම උතව පෙණෙත්තෙයි නො පිරෙ ණ් අභිණ්ඨසෙත් තාණ්ඨව හා සම වූ ගතාවෙස් තම නැති-17.

1 දද්ධි. 2 තත්ථ සො මඤ්ඤාභාවං වා. 3 මූලසංඛං.

සුද්දසං වජ්ජං අනුත්තරං අනුත්තරා පන දුද්දසං
පරෙසා හි සො වජ්ජනී ඔපුණ්හි යදානුසා
අනුත්තරා පන ඡුද්දහි කලිංචි නිතවා සධො-18.

පරවජ්ජානුපසස්සං ඡ වචං උජ්ඣානසසෙසිතො
ආසවා තසා විධිතාහි ආර සො ආසවකිංචියා-19.

ආකාසෙ පදං නත්ථි සමණෝ නත්ථි බාහිර
පපවාහිරතා පත්ති පපවා නවාගතා-20.

ආකාසෙ පදං නත්ථි සමණෝ නත්ථි බාහිර
සබ්බොර සසසතා නත්ථි නත්ථි බුබානං ඉථිතං ති-21.

මල්ලවග්ගො අභාරසමො.

අනුත්තරා, අනුත්තරා; වජ්ජං, අනුත්තරා වූ වරද; සුද්දසං, සුවච්ඡේ දුක්
කහැක්ක; අනුත්තරා පන, තමාගේ වූ කලී මගන් වරදද; දුද්දසං, තො පෙ
ණෙත්තේස; සො, ඒ අනුත්තරා වරද සොසන සුද්දනල තොම; පරෙසං
වජ්ජනී, ස්වල්ප වූ ද අනුත්තරා දෙසසත්; අසං යවා, උජ්ඣානස සිට රෙ
වූ ඉබාලේ පොළන්තා වූ එකක්නු මෙන්; ඔපුණ්හි, පොළන්තේස, නසා පාත්
තේස; අනුත්තරා පන, තමාගේ වූ කලී මගන් වරදද පැමි කරන්නේයි, වල
හත්තේයි; කුමක්මෙන්ද යත්, කිතවා, කොලපැලලී ආදියෙන්; කලී, ශරී
රය මුවා කරන්නා වූ; සධො ඉච, ලිහිණී වැද්ද, මෙහි 18.

පරවජ්ජානුපසස්සං, අනුත්තරා වරද දන්නා සුලු වූ; නිවචං, සකතයෙන්;
උජ්ඣානසසෙසිතො, අනුත්තරා රජ්ඣුගවෙසී බැවින් උජ්ඣානසංඝිතට,
උදහන සුලු වූ; තසා, ඒ මහණට; ආසවා විධිතාහි, කාමාදි ආශ්‍රවයේ වධ
නාහ, ධානාදීන් අතුරෙන් එකධර්මයෙන් තො වධතේස එහෙයින්; සො,
ඒ මහණ තොම; ආසවකිංචියා, රහත්පලයෙන්; ආර, දුරුයි-19.

ආකාසෙ, ආකාසයෙහි, පදං නත්ථි, මේ පියස මෙබඳු වන්නේයන් ඇත්
තේස මෙබඳු සටහන් ඇත්තේයයි පැණවිසසුභූ පියසෙන් නැත; බාහිර
බාහිර සස්තෙහි; සමණෝ නත්ථි, මාණ්ඝ්ඝ ඵලස් මහණෙක් නම් නැත; ප
ත්ති, මේ සන්ද්‍රවෙස සන්ධාන වූ පත්ති නොම; පපවාහිරතා, නානුත්තරාදී
ප්‍රචයෙහි ඇලුකාස; නවාගතා, සව්ඤ්ඤවරයේ; නිවචං, බොධිමුලයෙහි
දිව සිසු ප්‍රචයන් ම ප්‍රතිණිකල හෙයින් නිපුණයේයි, ප්‍රචරහිරතයේ
යි-20

ආකාසෙ පදං නත්ථි, ආකාසයෙහි මේ පියස මෙබඳු වන්නේයන් ඇත්තේ
ස මෙබඳු සටහනෙන් ඇත්තේ යයි පැණවිසසුභූ පියසෙන් නැත; බාහිර,
බාහිර සස්තෙහි; සමණෝ නත්ථි, මාණ්ඝ්ඝ ඵලස් මහණෙක් නම් නැත, ස
සානා, ශාසිතවූ නිතර ව පවත්නා වූ; සබ්බොර නත්ථි, සකතකොතෙන්
නම් නැත; බුබානං, සමන්සබ්බවරයන්ට; ඉථිතං නත්ථි, නානුත්තරාදී

නා නෙතා නොති ධම්මසා ඥානාචං සහසා නායෙ
යො ච අභිං අනාච්ච උභො භිචෙජ්ජය පඤ්චො-1.

අසාහසෙතා ධම්මතා සමෙතා නායති පරෙ
ධම්මසා ඥානො ඛෙධාටී ධම්මසොති පවුච්චති-2.

නා නෙතා පඤ්චො නොති යාවතා ධම්ම භාසති
ධෙමී අචෙරී අභයො පඤ්චොති පවුච්චති-3.

නා තාවතා ධම්මධරො යාවතා ධම්ම භාසති
යො ච අප්පච්චි සුචාතා ධම්මං නායෙතා පසාති
සචෙ ධම්මධරො නොති යො ධම්මං නාප්පච්චති-4.

ප්‍රචයන් අනුරෙහි යම් ඉරිතසක් නිසා සංඝාරයේ ශාස්තියක් සහිතව
එසේ වූ එක ද ඉරිතසක් නැති-21.

මලවංශයා අසාරසමො.

සෙන, යම් කාරණයෙකින්; අභිං, විනිශ්චය කටයුතු වූ අභිං, (හෙවත්)
විනිශ්චය කොට දැනගත වූ ජයපර්ජය; සහසා නයෙ, ජනාදි ආදියෙහි පි
හිටා සාහසයෙන් මුසාවාදයෙන් විනිශ්චය කෙරේ ද බොරු කීමෙන් ජයපර්
ජයට පවුච්චති ද; නෙත, එපමණ කාරණයකින්; ධම්මසො න හොති, ර
ජුන් විසින් විනිශ්චයධර්මයෙහි සිටුවන ලද්දේ ද විනිශ්චයධර්මයෙහි පිහිටි
යා නම් නොවෙයි; පඤ්චො, නුවනැත්තා වූ; යො ච, යමෙක් වනාහි; අභිං,
විනිශ්චය කටයුතු වූ භූත වූ කාරණය ද; අනාච්ච, අභූත වූ කාරණය ද යන;
උභො, දෙක; භිචෙජ්ජය, නිශ්චය කෙරේ ද, (හෙවත්) නියම කොට කියා
ද-1.

අසාහසෙත, අසාහසයෙන්, නිබොරු කෙටුලෙන්; ධම්මසො, විනිශ්චයධර්ම
යෙන්; සමෙත, අපරධ වූ පරිද්දෙන්; පරෙ, අනුන්; නායති, ජයපර්ජයට පවු
ච්චති ද; ධම්මසා, විනිශ්චයධර්මයා විසින්; ඥානො, රක්තාලද්ද වූ; ඛෙධාටී,
ආවනැති පුරුෂ නෙම; ධම්මසො ඉති, විනිශ්චයධර්මයෙහි පිහිටියේ යයි; පවු
ච්චති, කියනුලැබේ-2.

යාවතා, යම් පමණ කාරණයෙකින්; ධම්මසාති, සහමාද ආදියෙහි අනාභ
කකයන පරවච්චනවසයෙන් බොහෝ කොට බෙරණේ ද; නෙත, ඒ කාරණ
යෙන්; පඤ්චො න හොති, පඤ්ච නම් නොවෙයි; ඛෙමී, යමෙක් වනාහි නෙ
මේ කෙරෙහි වේ ද; අචෙරී, පවුච්චතිවර්තවෙරයන් නැතිහෙයින් වෙර නැ
ත්තේ ද; අභයො, පවුච්චයන් කෙරෙහි සහ නැත්තේ ද, (නොහොත්)
අනුන් නොබවා ද හෙතෙම; පඤ්චො ඉති පවුච්චති, පඤ්චයයි කියනුලැබේ-3.

යාවතා, බණ හැදෑරීම් පිරිවිම් දෙසීම ආදී යම් පමණ කාරණයෙකින්; ධ
ම්මසාති, බොහෝ කොට බෙරණේ ද; නාවතා, එපමණ කාරණයෙකින්; ධ
ම්මධරො න, ධර්මධර නම් නොවෙයි, වංශානුරක්ක නමුදු ප්‍රචේතීපාලක න

නා නෙනා චේතො නොති යෙතස්ස පලිතං සිරො
පරිපකොනා වියො නස්ස මොහජ්ඣේණොති චුච්චති-5.

යමහි සච්චං ච ධර්මො ච ආහිංසා සන්ඤ්ඤාමො දමො
සචෙ වනනමලො ටීණෙ චේතො ඉති පචුච්චති-6.

නා වාකානුමුඛොනා වණ්ණොප්පොකානිතාය වා
සාධුරූපො ආණෙ හොති ඉස්සුති මචජ්ජි සමො-7.

මුදු නොවෙයි; යො ව, යමෙන් වනාහි; අපාපි සුචාන, මදදෙයකුදු අසා ධ
නිස දූත අජීය දූත ධර්මානුධර්මිකට පැමිණි; කායෙන, නාමකායයෙන් ද
කඛාදිත් පිරිසිදු දත්තේ වතුස්සනාධර්මයත්; පස්සති, දකී ද; සො, ඒ මහණ
නෙම; චෙ, එකානතයෙන්; ධර්මධාරෙ නොති, ධර්මධර නම් වෙයි, යො,
යම් මහණෙක්; ධර්මෙ, චතුස්සනාධර්මයෙහි; නපාමජ්ජති, වඩනලද ජීය්ඤා
ති ව අද අද ම රහත්පලය ගණ්ණිසි ප්‍රතිවේධය කැමැතිවෙමින් වෙසේ ද හෙද
ධර්මධර නම් වේ-4.

යෙන, යම් වයොවෘධිකාරණයෙකින්; අස්ස, ඔහුගේ, සිරො, හිස; පලිතා
නොති, පලිත වේ ද; භිස කරව යේ ද; නෙන, ඒ නරනැගි කාරණයෙන්; චේ
තො නොති, සචිර නම් නො වෙයි; නස්ස, ඔහුගේ; වියො, වයස; පරිප
කොනා නොති, පරිපාකයට මුහුකලවට පැමිණියේ වෙයි; මොහජ්ඣේණො
ති චුච්චති, හෙතෙම ඇතුළත්හි ශීලාදිසචිරකරණධර්මයන් නැතිහෙයි
ත් තුලජ් ඤාය සි කියනු ලැබේ-5.

යමහි, යම් පුද්ගලයෙකු කෙරෙහි වනාහි; සච්චං, යොලොස් ආකාරයෙකින්
ප්‍රතිවේධ කරණලද සන්ධි ද; ධර්මො ව, පුද්ගලයන් ප්‍රතිවේධකරණලද න
වලොකොත්තරධර්මය ද; අහිංසා, කිසිවක්හට හිංසා නො කිරීමෙන් අහිංසා
වද, (හෙවත්) මෙහි කරුණ මුදිකා උපෙක්ඛා ද; සන්ඤ්ඤාමො, කායවාක් සල
යමය ද, (හෙවත්) ප්‍රාතිමොක්ඛ සංවරශීලය ද; දමො, ඉන්ද්‍රිය දමනය සි කිය
නලද ඉන්ද්‍රියසාවරශීලය ද යන මේ ගුණ ඇද්ද; වනනමලො, අහිංසාමොක්ඛ
නමුඛයෙන් වමනය කරණලද රහාදිමල ඇති; ටීණො, ධර්මසම්පන්න වූ;
සො, ඒ මහණ නෙම; චේතො ඉති පචුච්චති, ශාසනයෙහි සචිරතාවය කරන්
නාවූ මේ ගුණධර්මයෙන් සුඛන හෙයින් සචිරය සි කියනු ලැබේ-6.

වාසකරණමනෙන, ජීවනාචරිතනාචරිතගුණචරිතකාකාචරිත නොව
ගමිතරිතාදිවශයෙන් ලක්ෂණසම්පන්න හෙපුල් ඇති පමණකින් ගෝ; ව
ණ්ණොප්පොකොනාය වා, ශරීරවණ්ණය සහපත්බැවින් ගෝ; ඉස්සුති, පර
ලාභාදියෙහි ඊෂ්ඨාසිත් ඇති; මචජ්ජි, ආවාසමත්සසභාදිපච්චිධමාත්සසභි
යෙන් සම්ප්‍රීත වූ; සමො, කෙරෙහිකපක්ඛය හරනයකිරීමෙන් වචක වූ; න
ණො, නර තෙම; සාධුරූපො න නොති, සාධු වූ චරිත ඇත්තේ නො වෙ
යි-7.

සහස මෙතං සමුච්ඡිතතං මුලසංඛං සමුභංගං
 සවනතද්දෙසො ඉමධාපී සාධුරුපොති වුවවති-8.
 භා මුඛකොතා සමණෝ අබ්බිනො (1) අලිකුමාණං
 ඉවජාලොභසමාපනොතො සමණෝ නිං භවිසසති-9.
 යො ච සමමති පාපානි අණුංචුලානි සබ්බසො
 සමිතතො හි පාපානං සමණෝති පවුච්චති-10.
 භා තොත භික්ඛු හොති යාවනා හික්ඛිතො පරෙ
 විසො ධම්මං සමාදය භික්ඛු හොති භා භාවනා-11.
 යොධ පු ඤ්ඤාල පාපච බාහොචා බුභව්ච්චිසවා
 සඛබ්බාස ලොකො චරති සවෙ භික්ඛුති වුවවති-12.

සසස, සමක්ඛු විසින් වනාහි; එනා, මේ ඊසාදිදෙප්පතස; සමුච්ඡිතතා,
 මනා කොට සිදිනාලද ද; මුලසංඛං සමුභංගං, අපිදනානානොදිකොටුමුලස
 හා සමග අභිද්ධානොදිකොටුමුලස; වනතද්දෙසො, අභිද්ධානොදික
 තෙත් නසනලද ඊසාදිදෙප් ඇති; මෙධාපී, බිඳිමාප්පුකුලෙත් සුක්ඛ වු
 යො, ඒ පුදගල ගෙම; සාධුරුපොති වුවවති, සාධුකරුප ඇත්තේ සධි කියනු
 ලැබේ-8.

අබ්බිනො, ශීලවුහබුකානවුහයෙන් පිරිහිය වු; අලිකුමාණං, බොරු කිය
 න්නා වු පුදගල ගෙම; මුඛකොතා, හිසමුටුපවණිසින්; සමණෝ න, ශ්‍රමණ
 නම් නොවෙයි; ඉවජාලොභසමාපනොතො, අසවිප්‍රාපන අරමුණෙහි ඉවජායෙ
 ත් ද සවිප්‍රාපන අරමුණෙහි ගෙටතෙන් ද සමච්චිත වු සේ; නිං සමණෝ හවි
 සසති, කෙසේ නම් ශ්‍රමණ වෙ ද, ඒ මහණ නම් නො වෙයි සේයි-9.

සො ච, යමෙක් වනාහි; අණුචුලානි, අණු වු ද මහත් වු ද; පාපානි, අකුසල
 යන්; සබ්බසො, සවච්චිකාරයෙන්; සමෙති, අභිද්ධානොදිකයෙන් සමුච්චෙද
 කෙරේ ද; පාපානං, අකුසලයන්; සමිතතොහි, සත් හිදුවනලද බව නොහ
 කොටගෙණ; සමණෝති පවුච්චති, ශ්‍රමණ සධි කියනු ලැබේ-10.

යාවනා, යම් පමණකින්; පරෙ භික්ඛිතො, අනුත්ථිසා ද, (හෙවත්) පම්
 කාරණසකින් අනුත්ථෙය් දෙරදෙර සිටසිනා ද; හොත, ඒ කාරණයෙන්; හි
 කුඛු න හොති, හිකුඛු නම් නොවේ, විසො ධම්මං සමාදය, විමවු පාපධම්ම
 සමාදන් ව, (නොහොත්) දුභිඤ්චගණය කරන්නා වු කායකම්මාදිධම්ම
 සමාදන් ව වසන්නේ; භාවනා, එපමණකින්, (හෙවත්) දෙර දෙර සිට සින
 න පමණකින්; හිකුඛු න හොති, හිකුඛු නම් නොවේ-11.

ඉධ, මේ ගාසනසෙහි; සො, යම් මහණෙක්; පු ඤ්ඤාම, ඤ්ඤා ද; පාප
 ම, අකුසලය ද යන මේ දෙකම; බාහොචා, මාණිමුඛවිමසනසෙත් දුරු
 කොට; බුභව්ච්චිසවා, මාණිමුඛවිමසනසෙන් සුඛයා වේ ද; ලොකො, සත්
 නොදිලොකයෙහි සවච්චිකාරයන්; සඛබ්බාස, නුවනින් සලකා; චරති, ගැසි

1 අබ්බිනො.

- හා මොනොන මුහුණ සොහොන මුලුතරුපො අවිද්දසු
යො මි තුලං මි පඤ්ඤා වරමාදය පබ්බතො-13.
- පාපානි පරිවජෙත්ති සමුහි තෙනා සො මුහු
යො මුණාති උඤ්ඤොතො මුහු තෙනා පවුච්චති-14.
- හා තෙනා අභිභයා හොති යෙනා පාණ්ණි ජිංසති
අභිංසා සබ්බි පාණ්ණාං අභිංසාති පවුච්චති-15.
- හා සිලෙතිතමතෙනා නිංසසමෙතා මා පුත
අභි මා සමාසිලාපෙනා චිච්චසයතෙනා මා-16.

රේද. (තෙවත්) මොහු අධ්‍යානමය වූ සනාතියෙහි මොහු බාහිර වූ සකැසි
සෝ සපි සියලු ධර්මයන් දැක වෙසේ ද; සො, හෙතෙම; මෙ, එකානතයෙන්;
භිංසමි වුච්චති, මාණ්ණිකයෙන් හිසක වූ සකලකෙලයෙන් ඇතිහෙයින්
භිංසුස සිකිසනු ල.බේ-12.

මුලුතරුපො, මුහු වූ තුටු වූ ජීවිත ඇති; අවිද්දසු, අසුන පුරුහල තෙම;
මොනෙන, තුළුණි මුහුතවීමෙන්, මුවෙන්තො බැණලත් පවණකින්; මුහු
න හොති, මුහු නම් තොවෙයි; පබ්බො, ප්‍රාඥ වූ; යො ම, සම් කිසි පුද්ග
ලයෙක් වනාහි; තුලං ඉම පඤ්ඤා, ඉදිතුලාවත් ගෙණ සිටි එකක් වූ මෙන්,
(තෙවත්) තරුදියක් ගෙණ කිරන්තට සිටි එකක් වූ මෙන්; වරමාදය, ගතපුදු
වූ උතුම්දෙය ගෙණ වෙසේ ද යමක් තරුදියක් ගෙණ කිරියපුදු දෙය
කිරන්තා වූ පුරුහල තෙම වැඩි දෙය හැරපියා අඩු දෙය බහාලා කිරි ද එපරිදි
දෙන් ම හැරියපුදු අකුසල් හැර පියා ගතපුදු වූ කුසල් පුරන්තේ ජිල සමාසි
පුකුච්චිකුච්චිකුච්චි දුනදහිත යයි කියනලද උපම වූ කුලෙඛනික ගෙණ-13.

පාපානි පරිවජෙත්ති, දුරු කටපුදු වූ අකුසලයන් දුරු කෙරේ ද යො හෙ
තෙම; මුහු, මුහු නම් මේ; කුමක් හෙයින් ද යත්, යො, හෙතෙම; තෙන,
ඒ සට කියනලද කාරණයෙන්; මුහු, මුහු නම් මේ, ඒ එසේමැයි; යො, ස
මෙක් තෙම; උඤ්ඤොතො, අධ්‍යානමකර්මය වූ සකැසිදිලහසලොකය
න්, මුණාති, මොහු අධ්‍යානමය වූ සකැසිය මොහු බාහිර වූ සකැසිය සි
මේ උසය ලොකයේ තරුදියට නගා කිරන්තක් වූ මෙන් තුටුනින් පිරිසිදු
දැනි ද; භොහු, මේ කාරණයෙන්; යො, හෙතෙම; මුහු පවුච්චති, මුහු යයි
කියනු ලැබේ. 14.

අභිංසා සබ්බි පාණ්ණාං, අභිංසා සබ්බි, ප්‍රාණීන් නසා ද, ප්‍රාණීන්ට
භිංසා කෙරේ ද; තෙන, ඒ කාරණයෙන්; අභිංසා න හොති, ආයු මම්
තො මෙයි; සබ්බි පාණ්ණාං, සබ්බි පාණ්ණාං; අභිංසා, පාණිපුතරුදියෙන්
භිංසා හොති මේ තෙමෙක වගෙණ, මෙහිග්‍රහවතා ආදියෙහි පිහිටි බැවි
හි භිංසායෙන් දුරු ව සිටිනුයේ; අභිංසාති, පවුච්චති, ආයු සපි කියනු
ලැබේ-15.

සිලෙතිතමතෙනා, මුහුතරුදුරුකිරිමානුයෙන් හෝ ගෙලෙස් බුහුණන්
මානුයෙන් මුහු, පුදු පුදු වූ සකැසිය මුහුතරුදුරුකිරිමානුයෙන් හෝ;

සොනා බව ජයති භූ? අසොනා භූරිසක්කසො
 එතං වේධාපථං ඤායො හවාය විහවිය ව
 තඵඤානං නිවේසෙය්‍ය යථාභූරි පවිඤ්චි-10.
 චනං ඡ්‍රිද්දඵ මාරුතතිං චනතො ජයති භයා
 ඡේයො චනච චනඵල නිබ්බනා හොඵ භික්ඛිඤ්ඤා- 11.
 යචං භි චනඵො න ඡ්‍රිජ්ජන් අනුමතෙතාපි නරස්ස භාරිඤ්ඤා
 උපිඤ්චමනොවි නාඵ සො චචෙජා ඕරපනොවි මානරි-12.

දුඤ්චිත ඇත්තේ වේද; කායෙත ව අකුසලා න කසිර, ප්‍රාණ වධාදිත්‍රිපි
 වකාසදුඤ්චිතයන් දුරු කිරීමෙන් කසිත් අකුසලය නොකරන්නේ වේද;
 එනෙ තසො කමපථෙ විසොධසෙ, කායවාහ; ඤ්චිතචනසුඤ්චාත වු මේ
 කඤ්චිපථයන් තුන්දෙනා පිරිසිදු කරන්නේ වේ ද, ඒ පුදගල ගෙම; ඉසිප
 වෙදිතං, ඡීලසකකාදිපවපිධවිභිසකකිසන් එසතස කලා වු බ්‍රව්‍යාදිසෑඡිවර
 යන් විසිත් ප්‍රතිවෙධස කරණලද; මහං, ආයඤ්චානිඤ්චා ආරාධසෙ, පිඨක
 රන්තේ සි, බුදු පසේබුදු මහරහතුන් විසිත් ප්‍රතිවෙධ කරණලද ආයඤ්චානි
 යට පැමිණෙන්නේය සි සේසි 9.

සොනා, පඨවිකසිතාදී අවනිස් අරවුණෙහි සොනිසොමනසකාරසෙහි සෙ
 දීම හෙතු කොටගෙන; වෙ, එකානතයෙන්; භූරි, ලොකිකලොකොතත
 රපුඤ්චකොම; ජයති, උපදනීය; අසොනා, උසනප්‍රකාරතාවනාමනසකාරසෙ
 හි නො සෙදීම හෙතු කොට ගෙන; භූරිසක්කසො, ලොකිකලොකොතතර
 පුඤ්චයේ විනාසය වෙයි; හවාය විහවාය ව, වැඩ පිණිස ද අවැඩ පිණිස ද
 පවත්නා වූ; එත: වේධාපථං ඤායො, යොගය ද අසොගය ද යන මේ දෙමග
 දුත: යථා භූරි පවිඤ්චි, යම් ප්‍රකාරයකින් පුඤ්ච වඩි ද; හවා, එපරිද්දෙන්;
 අභ්‍යාතං, නුමා; නිවේසෙය්‍ය, සොනිසොමනසකාරසෙහි පිහිටු වන්නේයි- 10

භික්ඛවො, වනණෙහි; චනං ඡ්‍රිද්දඵ, රහාදිකෙලෙස් වනය කපචි; මාරු
 කාං, වනය කපව වනය කපව සි කිහෙසින් වැලිත් රූත් නො කපචි;
 කෙලෙස් නැමැහි වනය කැපීමෙහි ප්‍රයෝජන කීමයත්, වනතො, රහාදි
 කෙලෙස්වනයෙන්; භයං ජයති, ජනිතයාදි භය උපදනේයි. යම්සේ සියවිචන
 සෙන් සිංහාදිභය වේ ද එසේ ම කෙලෙස්වනය නිසා ජනිතයාදි සියලු භය උ
 පදනේයි එසේ හෙයින්; වනම, හවොඋභවිකාධක වූ මහත් කෙලෙස් නැ
 මැහි වනය ද; වනඵල, ප්‍රවෘත්තිඵලාකදයක වූ කෙලෙස් නැමැහි වන
 ඵලය ද, (නොහොත්) වනම, පලමු කොට උපදනා කෙලෙස් නැමැහි වන
 ය ද; වනඵල, පසුම උපදනා කෙලෙස් නැමැහි වනඵලය ද; ඡේයො, අඤ්චා
 ඤ්චානි නැමැහි ශාස්ත්‍රයෙන් කපා; නිබ්බනා හොඵ, කෙලෙස්වන රහිත
 වචි- 11.

නරස්ස, පුරුෂයාගේ; නාරිඤ්ඤා, සත්‍රිත් කෙරෙහි; අනුමතො අපි, ක්‍රීලප
 මාත්‍ර ද බු; වනඵො, කෙලෙස් නැමැහි වනඵලයක්, (හෙවත්) නාඤ්චලව
 සෙක්; යචං භි, යම්කාක්කල්; න ඡ්‍රිජ්ජති, නො සිද්දේ ද; කාච, ඒකාක්කල්;

උච්ඡ්ඤ භෙතනමහතභො කුචුදං සාරදිකංචි පාණිජා
සන්චිමනමෙව චුතස නිබ්බාණං ප්‍රගනෙන දෙදිනං - 13.

ඉධ වංසං වසිසාම ඉධ මෙමහතභිච්ඡිසු
ඉති බාලො විචිතොති අනන්තං හ බුක්කිති-14.

තං පුතාපසුසමිමතං ඛිතං තමකසං හරං
සුතාං ගාමං මනොභොව ද චු ආදස ගච්ඡති-15.

සො, ඒ පුරුෂ නොව; මාහරී, මව කෙරෙහි ප්‍රේමයෙන් ඇලනු; තිරසයො ව
වෙරා ඉව, කිරිබොකල්මා වස්සෙකු මෙන්, පරිබවමනොව (කොකි), සත්‍රිත්
කෙරෙහි පිළිබදයින් ඇත්තේ ම මෙ - 12.

සාරදිකා, වස්තිල්දෙමසස සි කියනලද සරත්කාලයෙහි වූ; කුචුදං, කුචුද
මලක්; පාණිජා ඉව, අසීත් තෙණ උදුරන්කාක්ඛ මෙන්; අසායො, තමා
ගේ; මහතා, කැපණසබ්බාසා වූ යෙහෙය; උච්ඡ්ඤ, අසීර්ණිඤානසසු
සෙන් උප්‍රාප්ත, මුලින් ම සිදුපිය; සන්චිමනමෙව, නිත්‍යාණංච පවුණුවන්
නා වූ අප්‍රාතිකමාණිය ම; බුක්කිති වධි, කාමන් සභානානසෙති උපව, කුමක්
තෙයින් ද සත්, නිබ්බාණං, නිත්‍යාණං; පුතාකත, තථාසායා විසින්; දෙ
දිනං, සමිගෙයකින් ගාතත පුණිකය ගාමිකය යකාදී විසින් දෙසකලද ද;
එතෙයින් ඒ නිවණට පවුණුවන්නා වූ අප්‍රාතිකමාණිය ම උපව 13.

වංසං, වමීසාරමස; ඉධ වසිසාම, මේ මේ කටයුතු කෙරෙමින් මෙකැත්
හි ම වෙසෙමි; ගෙමනනභිච්ඡිසු, ගිවන්සාරමස ද ගිවන්සාරමස ද; ඉධ වසි
සාමි, මේ මේ කටයුතු කෙරෙමින් මෙකැත්හි ම වෙසෙමි; ඉති, මෙසේ;
බාලො, මෙලෝ පරලෝ වැඩ නො දන්නා වූ අසුනපුරුල හෙම; විචිතො
ති, නොසෙක් පරිද්දෙන් සිතන්නේයි; අනන්තං හ බුක්කිති, අසෝ කල
අසෝද අසෝ කැනදී අසෝ වසස මියෙමි අතුරෙහි තමගට වන ජීවිතානන
රිය නොදන්නේයි - 14.

පුතාපසුසමිමතාං, දරුවන් කරණ කොටගෙණ ද ගවමහිසාදීන් කරණ
කොටගෙණ ද වෙසෙයින් මත් වූ, (තෙවන්) මාගේ දරුවෝ රු ඇත්
තෝය බල ඇත්තෝය ජුවකැත්තෝය සියලු කටයුත්තෙහි දසාසෝස සි
මෙසේ දරුවන් නිසා ද මාගේ ගොන් බලසමපනසෝස නිරොහිය බර ඉසි
ලිය ගෙහි මාගේ දෙනුන් අහිරුපයෝස බොහෝ කීරී ඇත්තියෝ සසි මෙ
සේ ගවසත් නිසා ද ඉතා මත් වූ; බාසානමනං, නොලද වැහැ පැහිමි
වසයෙන් ද ලද වැහැගෙහි බලවත් ගෙබවසයෙන් ද නොසෙක් පරිද්දෙන්
රුසාදිපවකාමයෙහි විශෙෂයෙන් ලගා වූ සිත්ඇති; තං හරං, ඒ පුරුෂයා;
පුතාං ගාමි, නිදුච්ච පැමිණි සචසමුගයා, (නොගොත්) නිදක්නා වූ ගම්
වැසි ජනයා මුහුදට ගෙණ යන්නා වූ; මහොසො ඉව, දෙනුන්සොදනෙක
පැහිරි යන ගැඹුරු මහවතුරක් වෙන් මවුටු, මරණ තෙමු ආදය, ගැරතෙ
ණ; ගච්ඡති, යන්නේයි, අසාය මහමුහුදට පවුණුවන්නේයි - 15.

හා සන්ති පුතො නාණිය හා පිතා නපි බන්ධිතා
 අනනතකතාතිපකතාසස නන්ති සුඛිසු නාණතා-16.
 එතමච්චසං ඤායා පබ්බතා සිලසංවුචතා
 නිබ්බාණනවිනං මහනං විපසමෙව පසොධියෙ ති-17.

මහාවග්ගො විසතිමො.

මහාපුබ්බවංගා පසෙස වෙ පිසුලං පුබ්බං
 චජෙ මහාපුබ්බං ටිගෙ සමපසං චසුලං පුබ්බං-1.
 පරදකුච්චදුභොසා යො අනතුභො පුබ්බච්චති
 චෙට්ඨසංසන්තාසංසන්තා චෙට්ඨ සො හා පරිවුච්චති-2.

අනතකෙත, මරණවිසින්; අතිපකතාසස, මධනාලද සන්ධියාහට; නාණිය, රක්ෂාව පිණිස; පුතො, දුග පුත්තුස යන දරුවෝ; හා සහති, නො වන්නා හ; පිතා, වැදෑ පියා ද; හ, රක්ෂාව පිණිස නො වන්නේස; අපි, වැලි; බන්ධිතා, සෙසු නත්මල්බැබුණු නත්නැඳිමසිල්ආදී නැයෝ ද; හ, රක්ෂාව පිණිස නො වන්නාහ. වෙකීසකලද සියල්ලෝ ම සෙසු දවස් බත්පිළි දීම ආදියෙන් කෘතීමත්කමානිතනාත්කායභද්දංචත් නැවීමෙන් සන්ධියාහට උපකාරී ව ද මිසක වෙලෙහි කිසි උපායනිකුදු මරණ වලකත්ව අසමපිගෙයින් රක්ෂා ව පිණිස යො වන්නාහ එතෙයින්; ඤායාසු, නැයන් කෙරෙහි; නාණතා, පිහිටිසංසතුබවෙන්; නඤ්ඤි, නැති-16.

එකං අති වසා ඤායා, මරණ විසින් මධනාලද සන්ධියාහට නැයන් පිහිට වන්නට අසමපිච්චසස සි කීසකලද මේ කාරණය දන; පබ්බතො, නුවනැති මහණ තෙම; සිලසංවුචතො, චතුසාරිඤ්ඤිලයෙන් රක්ෂිතගොපිත වූ සේ; නිබ්බාණනවිනං මහනං, නිවර්ණ වසනමහ, අර්ථවනිමහ; විපසමෙව, වහාම; පසොධියෙ, පිරිසිදු කරන්නේයි-17.

මහාවග්ගො විසතිමො.

මහාපුබ්බවංගා, සචලවංග වූ සුවසක් හැරීම ගෙනු කොටගෙණි; වෙ, ඉදින්. පිසුලං පුබ්බං, උදර වූ නිව්භිණ්ණ පුබ්බස; පසෙස, සම්භෙයනින් දක්වේ මේ ද එතෙයින්; විසුලං පුබ්බං, සමපසං, උදර වූ නිව්භිණ්ණපුබ්බස දක්නා කැමැත්තා වූ, සිගෙ, ප්‍රාඥ පුංගල තෙම; මහාපුබ්බං, චජෙ, ඒ සචල වූ පුබ්බස හරණේයි. එක් බත්කලිසක් සරගා අනුභව කරන්නාහට මේ ලොව ආලො වූ සම්ප්‍රවයෙක් උසදී ද ඒ සුවස හැර එදවස් පෙතෙවත්නසුට හෝ දන්දෙන්නසුට හෝ විසුල වූ සම් නිවත් සුවසෙක් ලැබේ ද ඒ නිවත් සුවස කැමැති පුරුෂ තෙම ආලො වූ ඒ සුවස දුරු කරන්නේ යයි සේයි-1.

පරදකුච්චදුභොසා, අනුත් මග කප්‍රා අනුත් ගැන්ව ගෙණ මෙසේ පරහම් දක්දීමෙන්; යො, සම් පුද්ගලයක්; අනතකො, සමහට; පුබ්බං ඉච්චති, සුව

- සං හි නිව්චිං නදපච්චිං අනිච්චිං පන කාපිට්ඨි
- 1. උභනලාහං පච්චනාහං තෙසං විච්චනනි ආසවා-3
- යෙසච සුසමාරවා නිව්චිං කායගතාසනි
- අනිච්චනෙතන හ සෙවනනි නිවෙච යානචනාරිනො;
- සනාහං සමප්ඤනාහං අනිං ගච්ඡනනි ආසවා-4.
- මාතරං පිතරං හනාචා රඤ්ඤනා වෙ ච ඛනනිසෙ
- උචිං සානුවරං හනාචා අනිසො යාති වුභාවනෙ-5.

කැමැතිවේ ද; සො; ඒ පුදගල තෙම; වෙරසංසග්ගසංසදො, බිඤ්චනට පෙරලා බිඤ්චිමය ගැසුවහට පෙරලා ගැසීමය සනාදි විසින් වටුනොවුන්ට කරණලද වෙරසංසග්ගෙයෙන් මිශ්‍රවූයේ; වෙර, වෙරයෙන්; න පථවුවනි, නො මිඳෙත්තේයි, වෙරවමයෙන් සත්‍යයෙන් දුකට පැමිණෙත්තේයි-2.

සං හි, සමෙක් තෙම; නිව්චං, මහණුන් විසින් කටයුතු ද, (ගෙවන්) අපරිමාණ ශීලසකඤ්ඤොපනස අරණ්ණවාසස ධුතානපරිහරණස භාවනාරමනාස සනාදි වූ සමෙක් මහණුන් විසින් කටයුතු ද; නා, ඒ; අපවිචං, සම්කෙනෙකුන් විසින් හැරපියන ලද ද; අනිච්චං පන, මහණුන් විසින් නොකටයුතු වූ ගර්චමණ්ඩනය පාත්‍රවර්ගදීපරිභ්‍යාසාරමණ්ඩනය සන මේ අසාරීය වනාහි; කසිරනි, කරණ්ඤලාබ්ඛි ද; උතගලාහං, සුවතලද මාතනල ඇති; පමනනාහං, සමානිවිප්‍රවාසයෙන් ප්‍රමාද වූ; තෙසං, ඒ පුදගලයන්ට; ආසවා, කාමාශ්‍රවාදිවතුරුභවයෝ; වච්චනනි, වචනානුයි-3.

යෙසච, සම් පුදගලකෙනෙකුන් විසින් වනාහි; කායගතාසනි, කායසංඝි භාවනා නොමෝ; නිව්චං, සත්‍යයෙන්; සුසමාරවා, මනා කොට වචනාලද ද; ඛිවෙච, මහණුන් විසින් කටයුතු වූ ශීලපරිපූරණස ධුතානපරිහරණස භාවනාරමනාස යන මෙහි; සානච්චකාරිනො, සත්‍යකාරී වූ, සත්‍යක්‍රියා ඇත්තා වූ; අන, මහු; අනිච්චං න සෙවනනි, ගර්චමණ්ඩනපරිභ්‍යාසාරමණ්ඩනාදි අසාහාස නො සෙවනාහ; සනාහං, සිහි ඇත්තා වූ; සමප්ඤනාහං, වතුසමප්ඤ්ඤාවසයෙන් සමප්ඤනකාරී වූ; තෙසං, ඒ පුදගලයන්ට; ආසවා, කාමාශ්‍රවාදිවතුරුභවයෝ ම; අනිං ගච්ඡනනි, පරික්ෂයට යත්තානුයි-4.

මාතරං, තෘණ නැමැති ම ව ද; පිතරං, අසම්මත නැමැති පියා ද; චෙ ඛනනිසෙ රඤ්ඤනා ව, භාසිතදූෂිත උචෙඡදදූෂිත යන ක්ෂත්‍රික රජුන් දෙදෙනා ද; හනාචා, අභිදමාණික නැමැති බවගයෙන් නසා; සානුවරං, නඤ්ඤගය සි කියනලද අසකැමියා හා සහිත වූ; රචං, වාදශාසනසය සි කියනලද රටන්; හනාචා, අභිදමාණික නැමැති බවගයෙන් නසා; බ්‍රාහ්මණො, බාහිතපාපී වූ ක්ෂිණිභව තෙම; අනිසො යාති, නිදුක් ව නිවන්පුරව යත්තේයි මෙහි 'තණ්ඤා ජනෙහි පුරිසං' සි වදාලනෙයින් ධවනුයෙහි සචයන් උපදවන හෙයින් තෘණ නොමෝ වූ නම් වූව අසෝ රජහුගේ

මානරං පිනරං හනාඛා රුජනො වෙ ච සොඤ්ඤෙ
වෙසගඝපචමං හනාඛා අනිඤො යාති බ්‍රාහ්මණො-6.

සුප්පබ්බං පබ්බකානති සද්‍ය භොතමයාවනා
යෙසං දිවා ච රහොතා ච ඡාලිං බුඩගතාසති-7.

සුප්පබ්බං පබ්බකානති සද්‍ය භොතමයාවනා
යෙසං දිවා ච රහොතා ච නිලිං ධම්මගතාසති-8.

අසේ රුජමානායාගේ පුත්‍රයෙහි පියා නිසා පුතුව මානස උපදනා හෙයින්
තවවිධ වූ අසම්මානස පියා නම් විසයි, සියලු ලෝවැස්සා රජහු හජනයක
රත්තා මෙන් සියලු දූෂිතූ හාක් ශාස්වතොචේදදූෂිතේ දෙදෙනා හජන
ය කෙරෙත් නුසි ශාස්වතොචේද දූෂිතේ දෙදෙනා සෂ්‍රීය රජුන් දෙදෙ
නෙක් නම් වූ ස, වකඛාසනාදී දෙලොස් ආයතනයේ පහල අස්ථියෙන්
රටක් වැනි හෙයින් රට නම් වූස, බවුන් නිසා පවත්නා වූ නඤ්ඤය රචිත්
අස නතන අස කැමියෙකු වැනි හෙයින් අනුවර නම් විස සි දතයුතු-5.

මානරං, කාණ්ණ නැමැති මව ද; පිනරං, අසම්මාන නැමැති පියා ද; වෙ
ච සොඤ්ඤෙ රුජනො, ශාස්වතදූෂිත උචේදදූෂිත සන බ්‍රාහ්මණ රජුන්
දෙදෙනා ද; හනාඛා, අභිදමානිඤ්ඤ නැමැති බඩතයෙන් නිසා; වෙසගඝ
පචමං හනාඛා, විවිකිකානිවරණය සස්වතු කොට ඇති කාමච්ඡද්‍යදිනිවර
ණපචකය අභිදමානිඤ්ඤ නැමැති බඩතයෙන් සිටිනැති කොට නසා; බ්‍රා
හ්මණො, බාහිකපාපි වූ ස්ත්‍රීණුලු බ්‍රාහ්මණ නෙම; අනිඤො යාති, නිදුක්
ව නිවන්පුරට යන්නේසි.....මෙහි ව්‍යාඝ්‍රසමාර ඇති හස සහිත වූ නො බැස්
සහැති වූ මග වෙසගඝ නම් වෙයි, විවිකිකානිවරණය ද ඒ හා සදාශ හෙ
යින් වෙසගඝ නම් වෙයි, ඒ වෙසගඝය සස්වතු වූ සේ මේ කාමච්ඡද්‍යදි
සවතුයි කාමච්ඡද්‍යදිනිවරණපචකය වෙසගඝපචම නම් වේ-6.

යෙසං, සම් කර්මානුචක කෙනෙකුන්ට; දිවා ච, දිවාහාගයෙහි ද; ර
හොතා ච, රුත්තාගයෙහි ද; නිලිං, සතතයෙන්; බුඩගතාසති, 'ඉති පි සො
භතවා අරතා' යනාදී වූ ප්‍රහේදඇති බුදු ගුණ අරභයා උපදනා වූ සති නො
මෝ ඇද්ද; ගොතමයාවනා, ගොතමගොත්‍ර ඇති බුදුන්ගේ ඒ ශ්‍රාවකයෝ;
සද්‍ය, හැමකල්හි ම; සුප්පබ්බං පබ්බකානති, බුදුගුණ සිහින් සලකාගෙණ
ම නිදපුබුද්ධතා හෙයින් සුපුබ්බ ව පුබුද්ධතා සි, යෙහෙන් නිද, යෙහෙන් පුබු
ද්ධතා සි සේසි.....(මතු කියන ගාථා පසෙහිද වෙනස් පදය තබා සෙසු
පදයෙහි අපි මෙම නයින් දතයුතු.)-7.

ධම්මගතාසති, 'සකිකානො භතවතා ධම්මො' යනාදී වූ ප්‍රහේද ඇති ස
පයඝාපනිකතවලොකොකතරධම්මය අරභයා උපදනා සති නොමෝ ඇද්
ද-8.

සුප්පබ්බං පබ්බුක්කන්ති සද්ද ගොතමසාවකා
සෙසං දිවා ච රතොතා ච නිවං සධ්ද්ධගතාසති-9.

සුප්පබ්බං පබ්බුක්කන්ති සද්ද ගොතමසාවකා
සෙසං දිවා ච රතොතා ච නිවං නායගතාසති-10.

සුප්පබ්බං පබ්බුක්කන්ති සද්ද ගොතමසාවකා
සෙසං දිවා ච රතොතා ච අනිසොස රතො ඉතො-11.

සුප්පබ්බං පබ්බුක්කන්ති සද්ද ගොතමසාවකා
සෙසං දිවා ච රතොතා ච භාවනාස රතො ඉතො-12.

දුප්පබ්බං දුරභිච්චං දුරච්චොසා සර දුට්ඨා
දුරෙතො 'සමානසංචාසො දුරෙතො භුජනිතඛල
තසාමා භාවඛල චයා දුරෙතො භුජනිතො සියා-13.

සඤ්ඤානසති, 'සුප්පබ්බං ගතවතො සාවකසංඝා' යනාදී වූ පුත
ද ඇති සධ්ද්ධගුණස අරබසා උපත් සති තොමෝ ඇද්ද-9.

කායගතාසති, වග්ගිසාකාරවසයෙන් හෝ නවසීවප්පිකාවසයෙන් හෝ ව
තුටානුවවච්චානවසයෙන් හෝ අක්කිත්තනිලකසිනාදිරුපබ්බානවසයෙන්
හෝ කස අරබසා උපදනා සති තොමෝ ඇද්ද-10.

සෙසං, සමි නථාගතශ්‍රාවක කෙතෙකුන්ගේ; මනො, සිත; දිවා ව, දිවා
භාගයෙහි ද; රතොතා ව, රාත්‍රීභාගයෙහි ද; නිවං, සතතයෙන්; අනිසොස ර
තො, 'සො කරුණාසහගතෙන වෙහසා එකං දීසං ඵරිණා විහරති' යනාදී
වසින් කීයනලද කරුණාභාවනායෙහි ඇලීනි ද; තෙ තොතමසාවකා, ගොත
මනොහු ඇති බුදුන්ගේ ඒ ශ්‍රාවකයෝ; සද්ද, හැමකල්හි ම; සුප්පබ්බං පබ්බු
ක්කන්ති, කරුණාභාවනා සිතීන් ගෙණ නිද, එම සිතීන් ගෙණ පුබ්බදිතා ගෙසි
න් පුප්පබ්බ ව පුබ්බදිනාහසි, සෙතෙන් නිද, සෙතෙන් පුබ්බදිනාහ සි ජේසි-11.

සෙසං, සමි නථාගතශ්‍රාවක කෙතෙකුන්ගේ; මනො, සිත; දිවා ව, දිවාතා
ගයෙහි ද; රතොතා ව, රාත්‍රීභාගයෙහි ද; නිවං, සතතයෙන්; භාවනාස ර
තො, මෙත්‍රිභාවනායෙහි ඇලීනි ද; තෙ තොතමසාවකා, ගොතමනොහු
ඇති බුදුන්ගේ ඒ ශ්‍රාවකයෝ; සද්ද, හැමකල්හි ම; සුප්පබ්බං පබ්බුක්කන්ති,
මෙත්‍රිභාවනාව සිතීන් ගෙණ නිද, එම සිතීන් ගෙණ පුබ්බදිතා ගෙසින් පුප්පබ්
බ් ව පුබ්බදිනාහසි, සෙතෙන් නිද, සෙතෙන් පුබ්බදිනාහ සි ජේසි-12.

දුප්පබ්බං, මද වූ හෝ බොහෝ වූ හෝ භොගසම්පන්නිය ද බිඤ්ඤානසා
ද හැරපියා මේ බුදුසස්තෙහි ලදී මහණවීම දුක, හෙවත් උගතටය; දුරභිච්ච
ච, එසේ පැවිදි වූ වාහු විසිනුදු සිඤ්ඤාවසචාවෙන් ජීවිතවෘත්තිය අපරිමාණ
වූ භිලාසකරු සරුකාරීවෙන් ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්තිය අපරිමාණයෙන් ශාස
නසෙහි සිත ඇලවීම දුක, උගතටය; සරු, ශාසකයෝ; දුරවාසා, දුක් වූ වාස
ඇත්තාහ, වසන්තට නො පිළිවන්හ සම්භෙයසින් ගිහිගෙසි වසන්තහු විසින්
රජකාරිය කටයුතු ද නමහට ඉසුරු ව සිටියවුන්ට කළමනාකාරිය කටයුතු ද

සභො පිලෙහා සමුපනොතා යසො ගොගසමිප්පිතො
යං යං පදෙසා භජ්හී තඡචී තඡේව පුජ්භො-14.

දුරෙ සනොතා පකාසෙහාති ඡිමචනොතාච පබ්බතො
අසනොතාචී හ දිසසනාති රතනිබ්බතා යථා සර-15.

පරිජනසාහච ද බාලීකශ්‍රමණත්‍රාණිණිසන්ච ද සංග්‍රහකචසුතු දී එසේ ක
ල්හී ගෘහවාසස සිල්කලසක් මෙන් ද මහවුහුද මෙන් ද නො පිරිස හැකි ද
එහෙයින් ම ගෘහවාසයෝ; දුබා, දුක්භ, උහභටසක; අසමානසංවාසො, ඡ්හී
නොහුකුලගොභාදියෙන් සමානව ද නෝ කවරෙක්හි ද මම කවරෙක්හි දුසි
සනාදින් බැණ විවාදකරණ සුලු හිභිස සීලාචාරබාහුසව්වාදියෙන් සමානව ද
නෝ කවරෙක්හි ද මම කවරෙක්හි ද සනාදින් බැණ විවාදකරණ සුලු වූ ප්‍ර
වුජිතයෝස සහ මේ අසමාන වූ අදහස් ඇත්තාවුන් හා එක් ව විෂම; ද
කොධා, දුක, උහභටස; අඩගු, සමී කෙනෙක් සසරවට නැමැති අදන්මහට
ගැමිණියෝ ද; දුකඛානුපතීනා, ඔහු ඒ සංසාරදුකඛයා විසින් අනුව සන ලද්
ද නම් වෙහි; කසමා, ඒ කාරණයෙන්; අඩගු නව සියා, සසර නැමැති අ
දන්මහට නො පැමිණෙන්නේස; දුකඛානුපතීනො නව සියා, ඒ සංසාරදුකඛ
යා විසින් අනුව සනලද්දේ නො ද වන්නේයි-13.

සබ්බො,රතනත්‍රය ඇදහීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තා වූ ද කම්මිඵල හැදහීම
ලක්ෂණ කොට ඇත්තා වූ ද ලොකිකලොකොභතරශ්‍රධායෙන් සවිච්චිත වූ;
සීලෙන සමවනොතා, අභාරික ශීලයෙන් සමිච්චිත වූ; සසොගොගසමප්පි
තො, අනාච්චිකාදින්ගේ පිරිවර බඳු වූ අභාරිකසසසින් ද ධනධානාස
සපතවිධ වූ ආසන්නිකය සහ මේ විවිධ ගොගසමපතන්න් ද සුඛය වූ කුලපුත්‍ර
නෙම; සා සා පදෙසං භජ්හී, පුච්චිදිත්ආදින්, අතුරෙන් සමී සමී ප්‍රදෙශසකට
ඵලභීසේ වේ ද; තඡචී තඡේව, ඒ ඒ තත්හි ම; පුජ්භො, දිව්‍යමනුෂ්‍යයන් වි
සින් නොසෙක් පඬුරු ඵලවෙන් මහත් ලාභසහකාරයෙන් පුදනුලබන්
ගේ යි-14.

සනොතා, පුච්චිබ්බවරසන් කෙරෙහි දැනගීලාදිවසයෙන් කෘතාතිකාර වූ
උසස්නකුකුලමූලයන් ඇති නාචිත වූ නාවනා ඇති සාධුහු; දුරෙ, දුරසිවියාහු
ද; ඡිමචනොතා පබ්බතො ඉව, තුන්දහසක් යොදුන් අසමිච්චතර ඇති පන්සි
සසක් යොදුන් උස ඇති සුවාසුදහසක් කුලින් සැදුම්ලද නිමාලසපව්විතස වෙ
න්; පකාසෙහාති, බ්‍රිදුනුවනට ප්‍රකට වෙහි, පහළ වෙහි; තඡචී, මේ ලොකයෙ
හි; අසනොතා, මෙලොව ම හරු කොට සිනන්නා හඵවා වූ පරලොව ඇති
පුත්‍රගෙඩිසන් දුකක වූ ජීවිකාඡ්චී ව පැවිදි වූ බාලපුද්ගලයෝ; රතනිබ්බතා
සර සඵ; චතුරහසමච්චිතසනාතිකාරනත්‍රියෙහි වලච්චිගරසක් මෙන්; නදී
සහනති, නො පෙණෙන්නාහුයි, එබඳු වූ පුච්චි ගෙනුවක් නැතිහෙයින් බුදු
න්ගේ දකුණු දනමඩුල සම්පයෙහි උත්තාහු ද බුදුනුවනට හමුගොවන්තා
හයි ගේයි-15.

එකාසනාං ජනසෙසයං එතො චරමතඤ්ඤතා
එතො දමයමතනානාං චනතොති රමිතො සියා 5-15.

පක්ඛණකවග්ගො එකවිසවි. ශ්‍රී ලංකාව.

අභුතවාදී නිරයං උපෙති යො වාපි නත්වා ඡා කතෙ 5.(1) වාහ
උහො පි තො පෙවෙ සමා භවනති නිහිතාකමිමා මහුත් පරජ-1.
කාසාවකණයා බහවො පාපධමමා අසඤ්ඤතා
පාපා පාපෙහි කමමිහි නිරයතොති උ-පරජ-2.

එකාසනාං, උදකලා ඉදිම සෙවිනේය, ගණ්ඝනනිකාවෙන් දුරු ව ද කෙල
ග සහනිකාවෙන් දුරුනුව ව ගොත් හුදකලා උත්තා නම් නො වෙයි ශික්ෂුන්
දහසක් මැද ද මූලකමිමයානස නො හැර එම මනසකාරයෙන් සුඛන ව හුන්
නාහුගේ හිදිම එකාසන නම් වෙයි එසේ වූ එකාසනය සෙවිනේයි; එකසෙ
යාං, උදකලා ගෙවිම සෙවිනේයි, ගණ්ඝනනිකාවෙන් දුරු ව ද කෙලගස
හනිකාවෙන් දුරුනුව ව ගොත් හුදකලා ගොත්තා නම් නො වෙයි ලොවා
මහපාස වැනි මහපාසක ද හික්ෂුන් දහසක් මැද පණ්චනලද විසිතුරුපසතු
රුණු කන්වයිත්. ඇති මාහැකි යහන්හි සිහි එල්වා දකුණුලයෙන් මූලකමි
සානසෙන් යෙදී ගොත්තාහුගේ සෙයතව එකසෙයන නම් වෙයි එසේ වූ
එකසෙයතව සෙවිනේයි; අතඤ්ඤො, ජඤ්ඤාබලයෙන් පිටු සියා ජීවත් වන
බැවින් අකුසිත ව; එකො වරං, සතරඉරියවිවෙහි ම හුදකලා ව පවත්මින්;
අතනානං, තමා; එකො දමයං, රාත්‍රීසානදිවාසානාදියෙහි කමිසානසෙහි
යෙදී උදකලාව ම තමා දමන්නා වූ මහණ හෙම; වන්තො රමිතො සියා,
සත්‍රිපුරුෂ ශබ්දයෙන් විචිකන වූ ගැඹුරුවල්හි ම අභිරතවත්තේයි, ඇල
ත්තේයි, උදකලාව වැසවුන් ආකි ඤ්ඤ විහාරිව තමා දමන්නට නො පිටුවන්
වන්නේයි-16.

පක්ඛණකවග්ගො එකවිසවි. ශ්‍රී ලංකාව.

අභුතවාදී, මෙරමාගේ දෙපයක් නො දැක නො අසා ම පරහට අභාවත
නය පිණිස නො කී නො කළ දෙය කී කළහ සි බොරු කියන පුදගල හෙම;
නිරයං උපෙති, නරකයට යන්නේයි; අපි, නැවත; යො, යමෙක්; කතා,
පමිකම් කොට; න කතෙහි වාහ, නො කෙලෙමි කියා ද, හෙද නරකයට
යන්නේයි; නිහිතකමිමා, ලාමක වූ ක්‍රියා ඇති; තො උහොපි මහුත්, ඒ මිනිස්
සුදෙදෙන ම; පෙවෙ, වෙසින් මිය; පරජ, පරලොව දී; සමා භවනති, නර
කයෙහි උත්පතනිය හෙතු කොටගෙණි ගතිවගයෙන් සමවන්නාහුයි, ගති
වසයෙන් මේ දෙදෙන සමවූව ද විපාකානුභවනවසයෙන් වෙනස ඇති බැවි
න් සමක්හූ විසින් බොහෝ පවිකම්කරණ්ලද්දේ වි නම් බොහෝ කලක් න
රකයෙහි පැසෙයි යමක්හූ විසින් මද පවක්කරණ්ලද්දේ වි නම් ඒ මද කල
ක් පැසෙයි යන මොවුන්ගේ වෙනසයි-1.

කාසාවකණයා, කාසාවග්ගයෙන් වෙලකලද ශ්‍රීවා ඇති, (ගෙවත්) දස

1 න කතෙමිහි,

සෛයන අයෝග්‍යවූ භූගෝලීය නගරා ආගනිකවූ පමණ
යනු භූගෝලීය දැක්වීමේ රටවල් අතරින්-3.

වගන්ති ධාරා නිසා පමණක් ආපසු පරදරුපයේ
අප්‍රකාශ වූ නිසා නිසා නිසා නිසා නිසා නිසා-1.
අප්‍රකාශ වූ නිසා නිසා නිසා නිසා නිසා නිසා-1.
අප්‍රකාශ වූ නිසා නිසා නිසා නිසා නිසා නිසා-1.
අප්‍රකාශ වූ නිසා නිසා නිසා නිසා නිසා නිසා-1.

රුවෙහි ප්‍රකාශන ඇති; පාඨවලින්, මෙහි ප්‍රකාශන නොසෙසු හෙයින්
ලාමකාලීනව ඇති; අප්‍රකාශන, කාලවත්සංසරණය වූ ප්‍රදානලයේ; බහ
වේ, බොහෝ වූය; නෙ පාපා, ඒ ලාමකප්‍රදානලයේ; පාපෙහි කමෙහි,
සමාපිපිත් කරණලද පාපකමයෙන්; නිරයා, නරකයෙහි; උපපජ්ජේ,
උද්දනාසුඛි-2.

දැක්වීම, භික්ෂුකමයෙන් සිල්කාන්තා වූ; අප්‍රකාශන, කාලවත් සං
සරණය වූ ප්‍රදානල නෙම; රචපිඬු, රචවත්සන් විසින් සැදුණුයෙන් දෙන
ලද අහර; වේ, ඉදින්; භූගෝලය, වමන් භූගෝලයේ ප්‍රතිසු කොට වලදන්
නේ වේ ද එයට වඩා; කතෙතා, දිලිසුනා වූ; අගනිසිවූපමෝ, ගිනිසිලක් වැ
නි වූ; අයෝග්‍යවූ, යටට; භූගෝලය, වලදනලද්දේ; සෛයන, උනතමයි;
කුමක් යෙයින් ද යත්, ලෝකලිප්පසයෙන් එකම අත්බැවක දන්තේස ද
සසිලයා වනාහි ඉධාදෙය වූ අහර වලද නොයෙක් භූගෝලයෙහි නර
කයෙහි පැසෙන්තේස එහෙයින්-3.

පරදරුපයේ, පරයන්තේ සෙවනය කරණ සුලු වූ; පමණක් නගර, ප්‍රමාද
යීලි වූ පුරුෂ නෙම; අප්‍රකාශලාභය, පළමු වන වූ අකුලප්‍රතිලාභය ද; න නි
කාමසෙයන, දෙවන වූ නිකාමසෙයන නො ලැබීම ද (නෙවන්) කැමැති ප
රිද්දෙන් වැදගේම නො ලදින් සිලප වූ ම කලක් වැදගේම ද; නතිසා,
තුන්වන වූ; නිසා, මෙ ලොව ලබන නිසාව ද; වතුන්, සතරවන වූ; නිර
යා, අප්‍රකාශලාභයෙන් සිඛවන්නා වූ නරකොත්පත්තිය ද යන; වගන්ති
ධාරානි, මේ දැක්වීමෙන් සතරදෙනාට; ආපජ්ජේ, පැමිණෙන්නේ-4.

අප්‍රකාශලාභය ව, මෙහි පරිද්දෙන් ඒ පුරුෂයාට මේ අකුලප්‍රතිලාභය
ද; පාපිකා ව ගනී, ඒ අකුලප්‍රතිලාභයෙන් සිඛවන්නා වූ නරකොත්පත්තිය
සිඛන වූ ලාමකකරිය ද යම්ගෙයකින් වේ ද; භික්ෂු, භයපත් වූ පුරුෂයා
යේ; භික්ෂු, භයපත් වූ භූගෝලය සමග සංසරණයෙන් උපදනා වූ; රතී ව,
කාමරතිය ද; වෛකිකා, සිත් සේ පවත්නට නො පිලිවන් බැවින් සිලප ව
න්නීස; රතී ව, රජ ද; ගරුකා දඩං පමණකි, යම් ගෙයකින් අත් පා කැපීම
ආදිවසයෙන් ගරු වූ දඩනය යොදන්නේ ද; කසමා, ඒ කාරණයෙන්; න
ගර, පුරුෂ නෙම; පරදරු නෙම, පරයන්තේ සෙවනය නො කරන්නේ-5.

කුසො යථා දුග්ගතිතො ගජච්ඡෙවානුකානාති
 සාමක්‍කො දුප්පරමචං නිරයාස උපකංඨි-6.
 යං නිච්චි සිඵලං කම්මං සඤ්චිලිච්ච යං වි නං
 සඤ්චකාසරං බුභමචරියා න නං හොති මහංචලං-7.
 කසිර වෙ¹ කසිරච්චනං දුඤ්ඤාමනං පරකානම
 සඤ්චලා හි පරිබ්බාහේ භියෙත ආකිරතෙ රජං-8.
 ආකානං දුකානානං සෙසෙත පච්ඡා නපති දුකානානං
 කතච සුකානං සෙසෙත යං කථා නානුභව්ඨි-9.

කුසො, යම් කිසි කර්මණයෙන්; දුග්ගතිතො, වරදවා ගත්කාලද්දේ,
 (හෙවත්) නො පිටව අදහාලද්දේ; ගජච්ඡෙව, ගත්අත ම, යථා අනුකූලතා
 නි, යම්සේ කපා ද එපරිද්දෙන් ම; සාමක්කො, ඉමණ්භාවය ද, (හෙවත්) ම
 ගණදම් ද; දුප්පරමචං, බඩසිලාදිවසයෙන් වරදවා ගත්කාලද්දේ; නිරයාස,
 තරකයට; උපකංඨිනි, අදහේ සි; ඔහු තරකයෙහි උපදවන්නේය සි සේසි-6.

සිඵලං, පසුබැස බැස සිඵල කොට කරණලද; යං කිච්චි කමිං, යම්කිසි
 කුසලකම්මයෙන් ඇද්ද; සඤ්චිලිච්ච, වෙහෙව්විආදිඅගොවරයෙහි හැසිර
 මෙන් සකිලුටු වූ; යං වතා, ශිලපඤ්ඤත වූ යම් ව්‍යායෙන් ඇද්ද, (නොහො
 ත්); සඤ්චිලිච්ච, ඉච්චාවෙන් මධිකාලදු ව මේ නිසා ලොකයා මට සමභාවනා
 කෙරෙහි ලාභාසාවෙන් කරණහෙයින් සකිලුටු වූ; යං වතං, ආරණ්‍යකාදි යම්
 බුකානව්‍යායෙන් ඇද්ද; සඤ්චකාසරං, සඤ්චකාවෙන් සුඤ්ඤ ව හැසිරියයුතු වූ,
 (හෙවත්) පොහෝපවුරුණුආදිය පිණිස රැස් වූ සඤ්චකා දැක එකානායෙ
 න් මොහු මාගේ හසර දැන මට උගෙණපමණික කම්ම කරන්නට රැස්වුවහ සි
 මෙසේ හදා පිසින් සඤ්චකාවෙන් සුඤ්ඤ ව ඇවිද්ද සුතු වූ ද යම් කිසිවක්හු පිසින්
 විහාරයෙහිදී කරණලද අනාවාරයක් දැක මේ අනාවාරය කෙළේ වූ කලී මේ
 මගණය සි මෙසේ අනුන් විසින් සැකකටයුතු වූ ද පැවතුම් ඇති හෙයින් ස
 ඤ්චකාවෙන් සුඤ්ඤ ව හැසිරියයුතු වූ; යං බ්‍රහ්මචරියා, යම් මගණදමෙන් ඇද්ද;
 තං, ඒ සියල්ල; මහංචලං න හොති, ප්‍රතිසංඝීප්‍රවෘත්තිවිපාකවශයෙන් මග
 පඵල ඇත්තේ නොවේ-7.

වෙ, ඉදින්; කසිර, යම් කුසලකම්මයක් කරන්නේ වි නම්; කසිරච්ච ඵව,
 කරන්නේ මය; එතං, ඒ කුසලකම්මය ද; දුඤ්ඤං, තර කොට ම; පරකකමෙ,
 අවසභිත වූ සමාදාන ඇති ව ම කරන්නේය, කුමක් හෙයින් ද යත්, යම්හෙය
 කින්; සඤ්චලො, බඩාදිභාවයට පමුණුවනලද; පරිබ්බාහේ, ඉමණ්චම්මය; හි
 යෙත, වඩාලා ම, බොහෝ කොට ම; රජං, රඟාදිරජස; ආකිරතො, ඔහුගේ
 සනාතනයෙහි වත්කරන්නේ වේ ද එහෙයින්-8.

දුකානං, සාවද්‍ය වූ දුබවිපාක වූ අකුසලකම්මය; අකානං, නො කරණලද්
 දේ ම; සෙසෙත, උනන් ම, කුමක් හෙයින් ද යත්; දුකානං, අකුසලකම්මය

1 කසිරවෙ,

නාගරං සඵා පච්චනානං ඉත්තං සභාගාභිභවං
 උචං ගොච්චි අනානා බණ්ණං ච මා උපච්චගා
 බණ්ණානිනා සී සොචනානි නිරයමිති සමප්පිනා-10.
 අලජ්ජිනායෙ ලජ්ජනානි ලජ්ජිනායෙ භා ලජ්ජෙ
 මිච්චාදිසීසමාදානා සත්තා ගච්චනානි දුග්ගහිං-11.
 අනගෙ ච භග්ගසීසමාදානා සත්තා ගච්චනානි දුග්ගහිං-12.

හෙම; පච්චා නපති, පසුව සිහිකළවිටෙක් පාසා මෙලොව උපදනා විපිළිසර
 කැවිල්ලෙන් ද පරලොව අපාසකැවිල්ලෙන් ද නවන්තෙස එහෙයින්; සං
 කතා, සම් කමිසක් කොට; පච්චා, පසුව; න අනුනපතී, මෙලොව ද පර
 ලොව ද නොකැවේ ද; සුකතං, එසේ වූ කුශලකමිස; කතං, කරණලද්දේ;
 සෙසෙත, උග්ගම සි-9.

පච්චනාං, පුනානතයෙහි වූ, (හෙවත්) රට කෙළවර පිහිටි; සනාතරබාහි
 රං, මාරප්‍රාකාරද්ද සාර කිරීමෙන් ඇතුළත හා සහිත කොට දෙරටු අටලු ප
 දනම් අගල ආදී තරකිරීමෙන් පිටත සහිත කොට, (හෙවත්) ඇතුළතින් පි
 ටතින්; ගුත්තං, සොරුන් නො වැද්දහැකිසේ රක්තාලද; නගරං, නුවරෙ
 ක්; සඵා, සම්සේ ද; එචං, එපරිද්දෙන් ම; අනානං, අනට්ඨ, (හෙවත්)
 කොපයේ සිත; ගොච්චි, රක්ක, (හෙවත්) ව්‍යුහරදී සදෙර පියාලා සිහි
 නැමැති දෙරටුගොව්වා එලවා සිටුවාලා බාහිරසතනසත් සදෙනා විසින් අ
 ඛනනම්කාසතනසත් සදෙනාහට උපසානතසත් නො වනලෙස සකස් කොට
 සිත රක්ක; හී, සම්හෙසතින්; බණ්ණානිනා, බුච්චානාදාසනණස ඉක්ඛනාහු;
 නිරයමිති සමප්පිනා, කරකයෙහි ඉපද; සොචනානි, බොහෝකලක් සොක
 කෙරෙද්ද එහෙයින්; බණ්ණං, අභිද්‍රව්‍යනණසෙන් විනිමිච්චන වූ පරම ද
 ලීභ වූ බුච්චානාදාසනණස හෙම; චෙ, එකානතයෙන් ම; මා උපච්චගා, න
 හමක් ඉක්මේවා-10.

අලජ්ජිනායෙ ලජ්ජනානි, හිසානාපනසෙහි රජස්වභුලේ වි නම් සිසුම්සිසුම්
 ප්‍රාණින් දිවි නැසුවා නම් වම්හසි පාපසෙහි ලජ්ජාවෙන් හිසානාපනස වසා
 ගෙණ ඇවිදිනා ආප්වකසත් මෙන් ලජ්ජා නො කටයුතු කැන්හි සමෙක් ල
 ජ්ජාකෙරෙද්ද; ලජ්ජිනායෙ න ලජ්ජෙර, ලජ්ජාසභානස වැසුමේ නම් අපගේ
 තපස් බිඳියෙයි පාපසෙහි ලජ්ජායෙන් රහස්පියස නො වසා ඇවිදිනා නිග
 ණසත් මෙන් සමෙක් ලජ්ජා කටයුතු කැන්හි ලජ්ජා නො කෙරෙද්ද; මි
 ච්චාදිසීසමාදානා, ලජ්ජා නො කළමනා තන්හි ලජ්ජාකිරීමස ලජ්ජා කටයුතු
 තන්හි ලජ්ජා නො කිරීමස සන මේ තුට්ඨ වූ විපරිත වූ දුඤ්චිස ගෙණ වසන්
 නා වූ; සත්තා, අඤ්ඤාසඤ්ඤා; දුග්ගහිං ගට්ඨනානි, තරකාදි සතර අපාසට
 සත්තාහුසි-11.

අනගෙ ච භග්ගසීසමාදානා, රජස් නම් ප්‍රාණිහුස ඉදින් හිසානාපනසෙහි ර
 ජස් වභුලේ වි නම් සිසුම් ප්‍රාණින් දිවි නැසුවා නම් වම්හසි පාපසෙහි හසින්

අවචේජ වජ්ජමතිනො වචේජ චාවජ්ජදසසිනො
මිච්ඡාදිඤ්ඤිමාදානා සත්තා ගච්ජනති දුග්ගතිං-13.

වජ්ජච වජ්ජනො ඤායො අවජ්ජච අවජ්ජනො
සමමාදිඤ්ඤිමාදානා සත්තා ගච්ජනති සුග්ගතිං ති-14.

නිරසවග්ගො වාචිසතිමො

අහං නාගොව සභාමෙ වාපානො උතිතං සරං
අතිවාකාසං තිතිනබ්බසං දුසසිලො හි බහුජ්ජනො-1.

භික්ෂාභාජනය වසාගෙණ් ඇවිදිනා ආජීවකයන් මෙන් භය නො කළමනා
කන්හි භය දක්නා සුලු වූ; හයෙ ව අහසදැසිනො, ලජ්ජාසථානය වැසුමෝ
නම් අපගේ කපස් බිඳියන්තේය යි පාපයෙහි හසින් රහස්පියෙස නො වසා
ඇවිදිනා නිගණ්ඨයන් මෙන් භයකළමනා කන්හි අහස 'දක්නා සුලු වූ; මි
ච්ඡාදිඤ්ඤිමාදානා, මෙසේ තුවච්ච වූ විපරිත වූ දූෂ්ටිය ගෙණ් වසන්තා වූ; ස
ත්තා, අඤ්ඤාසථයෝ; දුග්ගතිං ගච්ජනති, නරකාදී වූ දුග්ගතිසට යන්තා
හුයි-12.

අවචේජ, දඹවඤ්ඤාක වූ සමාදානෙය් ඒ සමාදානෙය්ට උපනිශ්චය වූ ධර්ම
ය යන මේ නිරවද්දායෙහි; වජ්ජමතිනො, මේ සාවද්දාය යන වූවි ඇත්තා වූ ද;
වචේජ ච, දඹවඤ්ඤාක වූ මිච්ඡාදානෙය් ඒ මිච්ඡාදානෙය්ට උපනිශ්චය වූ ධර්ම
ය යන මේ සාවද්දායෙහි; අවජ්ජදසසිනො, නිරවද්දාය යි දක්නා සුලු වූ; මිච්ඡා
දිඤ්ඤිමාදානා, මෙසේ තුවච්ච වූ විපරිතදූෂ්ටිය ගෙණ් වසන්තා වූ; සත්තා,
අඤ්ඤා සථයෝ; දුග්ගතිං ගච්ජනති, නරකාදී දුග්ගතිසට යන්තාහු යි-13.

වජ්ජච වජ්ජනො ඤායො, දඹවඤ්ඤාකමිච්ඡාදානෙය් ඒ මිච්ඡාදානෙය්ට උපනි
ශ්චය වූ ධර්මය යන මේ වරද වරදහෙයින් දැන; අවජ්ජච අවජ්ජනො, දඹව
ඤ්ඤාක වූ සමාදානෙය් ඒ සමාදානෙය්ට උපනිශ්චය වූ ධර්මය යන මේ නිරවද්දා
ය නිරවද්දාහෙයින්; ඤායො, දැන; සමමාදිඤ්ඤිමාදානා, මිච්ඡාදානෙය් හැර ස
මාදානෙය්ට මනා කොට ගන්නා වූ; සත්තා, නුවනැති සථයෝ; සුග්ගතිං
ගච්ජනති, දිව්‍යමනුෂ්‍යලොකය යි කියනලද සුග්ගතිසට යන්තාහුයි-14.

නිරසවග්ගො වාචිසතිමො.

හි, සම්භෙදකින්; බහුජ්ජනො, මේ ලොකිකමහාජන නෙම; දුසසිලො,
දුෂ්චිලද සීලසංවරයක් නැත්තේද එහෙයින්; සභාමෙ, සුඛිභුමියෙහි; වාපා
නො පතිතං සරං, දුන්නෙන් මුක්ඛ ව අවුත් නමා ඇඟ හුහු ගරතාක් ඉවසන්
යා වූ; නාගො ඉව, සභ්‍රාමාවචර වූ සුභික්ෂිත ඇතැකු මෙන්; අහං, මම; අති
වාකාසං, බොහෝදෙනා විසින් අපටානාසම්මාචාරවග්ගයෙන් බණනලද පරා
මවචන තාක්; තිතිනබ්බසා, ඉවසම්, (හෙවත්) යන්තා කෙරෙමි-1.

- දන්තං නයනති සමිතිං දන්තං ගන්තිරුති
 දන්තං සෙසං මහුසංයු යෝතිවාසං තිතිනිති-2.
- වරමසසතා දන්තා ආනිතියත ම සිනිවා
 කුරු ම ඉහානානා අනුදන්තා නනො වරං-3.
- නති එතෙති යානෙති ගව්ශය අගනං දිසං
 යථානානා සුදන්තා දන්තා දන්තා ගව්ශ-4.
- ධනපාලනො නාම කුරු ගෙ කවුකප්පොදනො දුනානිවාරණො
 බ්වො කාලං න ගුරුති සුමරති නාගවනසස කුරුගෙ-5.

දන්තං, දුමුනු ඇතකු අසකු ම; සමිතිං, දියකෙලි උසන් කෙලි ආදියෙහි බොහෝ දෙනා රැස් වූ නැනට; නයනති, රථාදිය යොදා පවුණුවන්නාහ; ගන්තිරුති, රජද; දන්තං, දුමුනු ඇතකු අසකුට ම; අනිතියතී, නැගෙනහේන එ ගෙයින්; යො යමෙක් ගෙම; අනිවාසාං, අනුන් බිණු පරෙස් ගෙසුල්; තිති කාසී, ඉවසා ද, සෂමා කෙරේ ද; යො, ගෙතෙම; මහුසංයු, විනිසුන් අනු රෙහි; සෙසො, උතනමයි-2.

අසසතා, කොට්ඨවනට ද, වෙලුමකුස උසන් අකවරුන්ගේ ද; දන්තා, දුමු නානු ම; වරං, උතනමයහ ආනිතියා ම, අභවදමකසා විසින් කරණලද හි සෂණය දන්තට වහා සමස්තයෙන් ද පිට උන්තානුගේ අදහස් දන්තා ගෙ යින් ද ආරකෙස නම් වූ අභවයේ ද; දන්තා, දුමුනානු ම; වරං, උතනමය හ; සිනිවා, සිඤ්ඤෙයෙහි උපන්ගෙයින් සිනිව නම් වූ සෙසව්ව අභවයේ ද; දන්තා, දුමුනානු ම; වරං, උතනමයහ; මහානානා, මහානාගයහ සි කියනල ද; කුරු ම, ඇත්තු ද; දන්තා, දුමුනානු ම; වරං, උතනමයහ; නනො, ඔවුන් ගැමදෙනාට වඩා; අනුදන්තා, වතුඵ්ඵිආසමාණියෙන් ආගමය දමනලද් දේ, (නොහොත්) වතුඵ්ඵිආසමාණියෙන් තමා දුමුසේ; වරං, උතනම යි-3.

දන්තා, වතුඵ්ඵිආසමාණියෙන් දුමුනු මහණ තෙම; දන්තන, පුඪ්ඵි ආගයෙහි ඉන්ද්‍රියදමනයෙන් දුමුනා වූ; හුදන්තන, අපරහාගයෙහි ආසමා භිභාවනායෙන් මනා ව දුමුනා වූ; අතනා, විතතස කරණ කොට ගෙණ; අගනං දිසං, සවිපතසෙනුන් නොගියවිරුගෙයින් අගන නම් වූ නිව්ඵණ නැ මැහි දිනට; යථා ගව්ශී, සමිභේ සේ ද; නථා, එසේ ම; එතෙහි යානෙහි, මේ ඇත් අස් ආදී යානාවෙන්; නති ගව්ශය, නො යන්නේයි-4.

ධනපාලනො නාම, ධනපාලකය සන නමක් ඇති; කුරුගෙ, මානුපොසක ඇත් ගෙම; කවුකප්පොදනො, දෙකන්සිලින් වැගෙන නිවු වූ මද ඇත්තේ; දුනානිවාරණො, කිසිමක්හු විසින් නො වැලකිය හැකි වූ සේ; බ්වො, ඇත්තල ට ගෙණවුන් විසිතුරු පටකඩතිරයෙන් පරිඤ්ඤා කරණලද්දේ; කාලං න ගුරුති, උඩ බදනාලද විසිතුරු පියන් ඇති සුවදපිරිබඩ ගන්නාලද ගුමියෙහි ඇර සිටුවනලද්දේ රජහු විසින් එලවනලද නොසෙක් රසවුලෙන් සුකන වූ ගුරුතොජනය පවා මාතෘවිසොගයෙන් දුකභිගයෙයින් නො යන්නේය මව

මිනිසු හොති මහනඝභො ච නිදදුගිතා සමපර්වතසාසී
 මහාවතභොව නිවාපපුඝො පුනපපුනං ගබ්හවුපෙති මඤ්ජු-6.
 ඉදං පුරෙ විතාමමාරි වාරිභං යෙතිවජතං සත්ථිකාමං සථාසුඛං
 තදජ්ජනං නිගහභොසාමි යොතිභො හත්ථිපභිනනං විඨ අඛතු
 අප්පමාදරතා හොථි සචිතතමනුරතතිථි [සගහභො-7.
 දුග්ගා උචරතභතානං පඤ්ඤා සගොභාව කුච්ඤ-8

හැරපියා කනුමැලිය එබදු ගුණොපකයෙන් කිසිවක් කනු නො කැමැතිවිය;
 කුච්ඤ, ඒ මානුපොසක ඇත් නෙව; නාගවනසස සුමරහි, මව වසන්තා වූ
 නාගවනය ම සිහිකරන්නේ සි පුත්‍රවිසොගයෙන් දුකිත වූ අතට වූ මා
 ගේ මැනියෝ කණුකටු පසින් මැඩගෙන බොන්නට පැන් නොලදීන් ම
 ධාර නම් වනයෙහි හඬා ඇවිදිහිය මානුපථානධර්මය නො පිරෙණකල
 මේ ගුණොපනය අනුභව කිරීමෙන් මට කම් කිමි ද ඒ මානුපථානධර්මය මට
 පිරෙන්නේ ඒ නාගවනයෙහිදීම ස සි නාගවනය සිහිකෙරෙයි සනු නාවයි-5.

සද, සම් කලෙක්හි; මිනි හොති, පුරුෂ නෙව මිබබනුල වේ ද, (හෙවත්)
 ජිනමිධයෙන් මවනා ලැබේ ද; මහනඝ භො ව, තමාගේ පඨිගභිසෙහි පම
 ණ නො දන ආහාරහත්ක අලංසාවක තනුවටවක කාකමාසක භුක්තමිනක
 බවුණත් මෙන් බොහෝ කොට කා ද; නිවාපපුඝො, කුටුඳුබුකඩවිසුටු කැඳ
 දෙවුන් දිය ආදිඉකරභාගනයෙන් බාලකලපටන් පොෂය කරණුලද; මඤ
 චරගො ඉව, සුදුල වූ ගර්භානි මහගමිපුරෙකු මෙන්; නිදදුගිතා, භුන්කැන
 සිටිකැන නිදන්නේ ම වේ ද; සමපර්වතසාසී, සුදුල වූ ගර්භ ඇහිගෙයින්
 අතික් ඉරිසව්වකින් පවත්නට අසට්ඨි ව. පෙරලි පෙරලි වැදගෝගේ වේ ද,
 එකල්හි ඒ පුරුෂ නෙව අතිතාස දුබස අනාගමස සි කියනලද නිලකුණු මෙ
 නෙහි කොට නො ගෙන්නේස නිලකුණු මෙනෙහි නො තිරිමෙන්; මඤ්ජු,
 පුනුරහිත වූ සේ; පුනපපුනං, නැවක නැවත; ගභං, මවු කුසට; උපෙහි, එ
 ලඹෙන්නේ සි, මවු කුස ඵසීමෙන් නො මිදෙන්නේ සි-6.

ඉදං විගතං, අනවසති වූ මේ විතතා; පුරෙ, මෙයින් පුළුස්සෙහි; සෙහි
 ච්ඡකං, රූපාදී අරවුණෙහි ලොහාදී සම් ආකාරයෙන් පවත්නා කැමැත්
 තේ ද; සභිකාමං, රූපාදී සම් අරවුණෙක්හි පවත්නා කැමැත්තේ වේ ද;
 සථාසුඛං, සම්පේ පවත්නානට සුවද ඵලෙස පවත්නා ගෙයින් සුවසේ; මාරි
 කං අවාරි, බොහෝකලක් වාරිකාව කෙළේ ද, සැරිසරඇවිද්දේ ද; තං, ඒ
 සිත; අරු, අද; අභං, මම; යොතිභො, භුවතීන්; පභිනනං ගභිං, ගිලිගෙන
 මද ඇති ඇහක්භු නිගන්නා; අඛතුසගහො විය, දක්ෂ වූ ගයනාචාර්යයක්
 භු වෙන්; නිගහභොසාමි, නිගණිමි, (හෙවත්) වළකම්-7.

අප්පමාදරතා හොථි, මහණෙහි සමානිඅවිප්‍රවාසයයි කියනලද නොපමා
 බව ඇලෙව; සචිතතමනුරතතිථි, රූපාදී නානාලභිතයෙහි දිවන්නා වූ තොප
 ගේ සිත එයින් වළකා මනා කොට රකුව; පඤ්ඤා සගොභාව කුච්ඤ ඉව, හැ

- අත්මිති ජනමිති සුඛා ස්භායා තුභී සුඛා යා ඉතර්නරෙන
පුඤ්ඤං සුඛං ජීවිතසඛබ්බයමිති සබ්බසස දුක්ඛසස සුඛං උභාණං-12.
- සුඛා මහෙත්ථයන්තා ලොකෙ අථො චෛතන්යන්තා සුඛා
සුඛා සාමිඤ්ඤානා ලොකෙ අථො ධුතමිඤ්ඤානා සුඛා-13.
- සුඛං යාව ජර සීලං සුඛා සඛා පඤ්ඤානා
සුඛො උඤ්ඤාය පච්චාගො පාපානා අකරණං සුඛංභි-14.

නාගවග්ගො නෙව්සත්මෝ.

මේ පාරිලෝසකඇතු මෙන්; අරොසසුකෙසා, ගණ්ඨරිතරණසෙහි නිරු
ක්කාසන ව; මර, වසන්තේ සි-11.

අත්මිති ජනමිති, පුච්ඡිතස්සන්තේ ඊවරකරණ පාත්‍රවචනාදි වූ හෝ ගිනිත්
තේ කෘෂිවනිකාකම්මානාදි වූ හෝ කිසි ප්‍රයෝජනයක් උපන් කල්හි; සභාසා,
ඒ කටයුත්ත සපයන්ට සමස්ථ වූ සභාසයෝ; සුඛා, සුවසන; ඉතර්නරෙන, හි
නි වූ ද පුණීත වූ ද මද වූ ද බොහෝ වූ ද නමාසතු යම්කිසි පසසෙයින් උපද
නා වූ; සා තුභී, යම් තුෂ්ටියෙන් ඇද්ද; සා, ඒ තුෂ්ටි නොම; සුඛා, සුවස; ජීවි
තසඛබ්බමිති, මරණසන්නකාලයෙහි; පු ඤ්ඤං, කැමැති පරිද්දෙන් විපුල
කොට කරණලද කුලකම්මය; සුඛං, සුවස; සබ්බසස දුක්ඛසස, සියලු ස:සාර
දුක්ඛසායෝ; උභාණං, ප්‍රභාණය, (හෙවත්) අනීන්ඵලය; සුඛං, සුවසි-12.

ලොකෙ, මේ සභලොකයෙහි; මහෙත්ථයන්තා, මවුන් කෙරෙහි මනා පි
ළුවෙන් ඇතිබැව්; සුඛා, සුවස; අථො, නැවත; චෛතන්යන්තා, පියන්කෙ
රෙහි මනා පිළුවෙන් ඇතිබැව්; සුඛා, සුවස; ලොකෙ, මේ සභලොකයෙහි;
සාමිඤ්ඤානා, ශ්‍රමණස්සන් කෙරෙහි මනාපිළුවෙන් ඇතිබැව්; සුඛා, සුවස;
අථො, නැවත; ධුතමිඤ්ඤානා, බාහිතපාපී වූ බුදු පසේබුදු මහරහත්ත සනැඹී
ණ්‍රවමුඛමණස්සන් කෙරෙහි මනාපිළුවෙන් ඇතිබැව්; සුඛා, සුවසි-13.

සීලං, පමඤ්ඤාපටිපාටිපදාසීලාදි ප්‍රභේද ඇති සීලය; සාචර්ත, ජරවසස
දන්වා; සුඛං, සුවස, මිණිකොබොල් මුත්තර මෙවුල්දම් ආදී සෙසු ආහරණ
යෝ ද විසිතුරු පැහැ ඇති නොසෙක් වඤ්ඤාත්ථිත්‍ර ද ඒ ඒ වසස සිව්සවුන්ට
ම හොබනාහ තරුණස්සන්තේ අලඛිකාරයෝ වෘඩස්සන්ට ද වෘඩස්සන්තේ අ
ලඛිකාරයෝ තරුණස්සන්ට ද නො හොබනාහ පමඤ්ඤා පටිපාටිපදාසීල දසීලා
දී වූ අලඛිකාරස්ස වනාහී තරුණස්සන්ට ද වෘඩස්සන්ට ද හොබනේය ඒහෙයින්
සීලය ජරවසස දන්වා සුවස; සඛා, ලොකිකලොකොත්ථවගසෙත් නිපුකා
ර වූ ශ්‍රමා නොම; පඤ්ඤානා, නිශ්චලව පිහිටවීම; සුඛා, සුවස; උඤ්ඤාය පච්ච
ලාගො, ලොකිකලොකොත්ථවර පු.ඤ්ඤායේ ප්‍රතිලාභය ද; සුඛො, සුවස; පාපා
නං අකරණං, මාහිසෙත් සමුච්ඡිතා හෙයින් සියලු පාපයන්ගේ නො කී
රීම; සුඛං, සුවසි-14.

නාගවග්ගො නෙව්සත්මෝ.

- මනුෂ්‍ය පමණාවාරිනො තණා වඩවි මාලුවා ජීය සො පලවි හුගුරු පලමුවන ව වනසී වානරෙ-1.
- සං ඵසා සහති ජමුචි තණා ලොකෙ ජීයනානිකා කොකා තාස පවඩවනති අභිවට්ටං ව ඩිරණං-2.
- යො වෙ තං සහති ජමුචි තණං ලොකෙ දුරවඩසං සොකා තණා පපතාගාචී උදබ්ඪුච පොනිතිර-3.
- තං වො වදුම හදං වො යාවනොනසී සමාගතා තණාය මුලං ඛණඵ උසිරසොච ව ඩිරණං මා වො නලං ව සොතො ව මානෙ හථ පුතපුතං-4.

පමණාවාරිනො, සෞඛ්‍යවිප්‍රවාසලක්ෂණ වූ ප්‍රමාදයෙන් ප්‍රමාදවාර වූ; මනුෂ්‍ය සහ, පුරුෂයානට; තණා, සදෙර උපදානා රූපකෘතදිවශයෙන් අවිප්‍රකාර වූ කෘතණ නොව; මාලුවා ජීය, රුකක් වලදීමින් වැඩෙන මාලුවාජීය ඒ රුකට විනාසයට වඩනාක් මෙන් ඒ පුදගලයාගට විනාසය පිණිස; වානරී, වඩනී; සො, කෘතණවසන වූ ඒ පුදගල නොව; වනසී, වනසෙහි; ඵලමි ජං. අභිදබ් අෑ නොයෙක් පල කැමැතිව රුකින් රුකට පනන්නා වූ; වානරෙ ඉව, වදුරකු මෙන්; හුගුරු, ගවයෙන් ගවයට; පලවි, පනන්නේයි, (ගෙවත්) දිවන්නේයි-1.

ජමමි, ලාමක වූ; විසානිකා, රූපාදි සඳරමුඛණි ආසන්නවිසභන ගෙයින් විසානිකාය සන නමි ඇති, [ඵසා] තණා, අධිවාරික වූ [මේ] කෘතණ නො ව; සං, සම් පුදගලයක්හු; සහති, අභිගවනය කෙරේ ද, මැඩ පවත් ද; තසා, ඒ පුදගලයානට; අභිවට්ටං, මහවැස්සෙන් නැවත නැවත වස්නාලද, (ගෙවත්) කෙවනලද; ඩිරණං ඉව, ගොටනණ වඩනා මෙන්; සොකා, වට්ට මූලක වූ සොකයෝ; වඩවනති, වඩනාහුයි-2.

ජමමි, ලාමක වූ; දුරවඩසං, ඉන්මපිය නො හැකි වූ; එනං තණං, අභි වාරික වූ මේ කෘතණව; සො ව, සම් පුදගලයෙක් වනාහි; සහති, මැඩ පව ත් ද; තණා, ඒ පුදගලයා කෙරෙන්; සොක , වට්ටමූලක වූ සොකයෝ; පොනිති, පොකුරුපතින් ගිලිගෙන්නා වූ; උදබ්ඪුච ඉව, දික්බිඳු මෙන්; පපතානති, ගිලිගෙන්නාහු යි, පනවන්නාහු යි-3.

සාවනො, සම් පමණකෙනෙක්; එනං, මෙතැන්හි; සමාගතා, රූප වූ ද ඒ නොප හැමදෙනානට; හදං ගොතු, වැඩ වේව යි මේ කපිලමකසාසානට මෙන් අවැඩෙක් නො වේව යි; තා, ඒ කාරණයෙන්; වො, නොප හැමදෙ නනට; වදමි, මේ අවවාදය කියමි, හේ කියමෙක් ද සත්; උසිරසො ඩිරණං ඉව, සුවදගොට මූලින් ප්‍රයෝජන ඇති එකක්හු මහ හුදුල්ලකින් බෙරුවණ කණන්කාක් මෙන්; තණාය මුලං ඛණඵ, ගවොනපානසට ප්‍රධාන කාරණ වූ අධිවාරික කෘතණවගේ මූලය යි කියනලද අවිච්ඡව අසීදොනි. ශ්‍යනය යි කියනලද මහ හුදුල්ලෙන් කණහු; නලං ඉව, ගංතෙර ගටයත් රණහුණපසු

සඵාපි මූලෙ අනුපදාදවෙ දලොන ඡිනොනාපි රුකො පුයරෙව රුහනි
එවිමි තණ්හානුසයෙ අනුතතො නිබ්බතනනි දුකමිදුමිපුනපපුනං-5.

x සසා ඡතනිංසනිසොනා මනාපසාවනා භුසා
වොහා වහනනි දුදදිසිං සඤ්ඤාපා රගනිසනා-6.

සවනනි සබ්බනි සොනා ලතා ලඤ්ඤිජ් නිසිති
තඛ දිසා ලතං ජතං මූලං පඤ්ඤාය ඡිතඵ-7.

රක් හෝ බවහුණපදුරක් හෝ කැණගෙණ සත්තා වූ; සොසො ඉව, මහා
වෙගයෙන් ආ ග.වතුරක් මෙන්; මාගේ, නොලගමාරය මනපුමාරය දිව්‍යපු
ත්‍රමාරය සි සත ක්‍රිපිට වූ මාරතෙම; මො, තොප ඇමදෙන; පුනපපුනං, නැව
ත නැවත; මාහජී, නහමක් කිද්වා-4.

සඵාපි; සමිසේ; මූලෙ, වෘක්කයාගේ පව්වහාමූලය; අනුපදාදවෙ, පෙදකථා
ලතකෘමිවෙවාදී එක්කර උපද්‍රවයකින් උපද්‍රවයකට තො පැමිණි කල්හි;
දලොන, එහෙයින් ම සවරතර කල්හි; ඡිනොනාපි රුකො, අතින් කපනල
ද්ද වූ ද නුගඇසතු ආදී වනසාහිවෘක්කය; පුනරෙව, නැවත ද; රුහනි, ශා
බාපුශාබාවයයෙන් හටගත්තේ ම වේ ද; එවිමි, එහෙයින් ම; තණ්හානුස
යෙ, තෘෂ්ණාසංඛ්‍යාතනාපුසය, (හෙවත්) කාරණ ලාභයක් ඇති කල්හි මූසි
කාදිවිෂයක් මෙන් නැවත නැවත සනාතාතයෙහි උපදනට නිසි වූ කාමරාගස
වරගානුසය; අනුගතො, අසීදමාණිනුසයෙන් සිදු තො පියනලද කල්හි;
ඉදං දුකමං, ඒ ඒ භවයෙහි ජනිතරවනබිමරණය සි කියනලද මේ දුකමර්ත
ය; පුනපපුනං, නැවත නැවත; නිබ්බතනනි, උපදනේ මැයි-5.

සසා, සමි පුදගලයක් හට; ඡතනිංසනිසොනා, වක්කුරදිඅධිතනනිකායනන
යන් විෂය කොට පවත්නා වූ තෘෂ්ණාවිවරිතයේ අවලොස්ඤෙනය රුපාදිබා
හිරයකතනසන් විෂය කොට පවත්නා වූ තෘෂ්ණාවිවරිතයේ අවලොස්ඤෙනය
යන මේ තෘෂ්ණාවිවරිතයන් වසයෙන් සනිස්වැදැරුම් වූ තෘෂ්ණාශ්‍රොගයින්
සමිසේන වූ; මනාපසාවනා, මනාප වූ රුපාදි අරමුණෙහි ශ්‍රවණව පවත්නා
වූ තෘෂ්ණා තොම; භුසා, බලවත් ව උපදී ද; දුදදිසිං, විපතන වූ බුඛි ඇතිබැචි
න් නුවන නැති ඒ පුදගලයා; රගනිසනා, බිතතයක් වත් විදගිතාවක් වත්
ඇසිරු තො කොට රගය ඇසිරු කළා වූ; සඤ්ඤාපා, විනානිකයෝ; වොහා,
නැවත නැවත උපදනා බැවින් බලවත්වූවාහු; වහනනි, අපායට පමුණුවන්
නාහුයි-6.

සොනා, තෘෂ්ණාශ්‍රොගස්ත්‍ර, (හෙවත්) තෘෂ්ණා නැමැති ගහාපුවාගයෝ;
සබ්බනි, වක්කුරදින්ගේ වගයෙන් රුපාදි සඅරමුණෙන් ද කාමභවාදී සිදුල
භවයෙන් ද ශ්‍රවණ වනගෙයින් ද වැගෙන ගෙයින් හැමතැනහි ම පවත්නාහු
නම් වෙති; ලතා, භවයෙන් භවය වලදනා අසීයෙන් ද හිවන අසීයෙන් ද
ලතා නම් වූ ඒ තෘෂ්ණා තොමෝ; ලඤ්ඤිජ්, සරෙරින් ඉපද; නිසිති, රුපාදි
සඅරමුණෙහි සිවිහිය, (හෙවත්) පවත්නිය; ජතං, එසේ උපන්නා වූ; තඵ

සරිතාහි ඔනොතිතාහි ච සොමනාසානි භවනති ජනතුතො
 නෙ සානසිතා සුඛෙසිතො නෙ චෙ ජනිජජාපතා නර-9.
 තස්සාය පුරකිතා පඤ්චරිසප්පනති සසො ච බාධිතො 1
 සංඝොජනසහසතා දුකිඛ්ඛ්ඛපෙනති පුනාපපුනං චිරය-9.
 තස්සාය පුරකිතා පඤ්චරිසප්පනති සසොච බාධිතො
 තස්මා තස්සං විනොදගෙ භික්ඛු ආකඛිවි 2 විරගමතතතො-10.

ලං, ඒ කෘෂ්ණලතාව වනාහි; දිසා, 'එසේයා කණ්ඨා උපජ්ජමානා උ
 ප්පජ්ජති' යි මෙසේ උඤ්ඤානිසානවශයෙන් දැක; පඤ්ඤය, මාණිපුඤ්ඤවෙන්
 [මුලං] ඡිඤ්ඤ, වෙනෙහි භටගත් පියවිලියයක් සැතකින් කපන එකක්ඛු
 මෙන් මුලිමි ම සිද්ධියි-7.

සරිතාහි, රුපාදි අරබුණෙහි විසිර පතලා වූ ද; සිනෙහිතාහි ව, උපතො
 ගපරිභොගවැනුයෙහි පැවැත්තා වූ කෘෂ්ණයෙනගයෙන් සෙහින වූ ද;
 (හෙවත්) ගල්වනලද්ද වූ ද; සොමනසානි, සොමනස්භූ; ජනතුතො, කෘ
 ෂ්ණවසිකසඤ්ඤානට; භවනති, වන්නාහ; නෙ, ඒ කෘෂ්ණවසික සඤ්ඤා;
 සානසිතා, සුඛ සොමනස් ඇසුරු කලාහු; සුඛෙසිතො, කායිකවෛකසික
 සුඛසොධකසුලු වෙති; නෙ නර, එබඳු වූ සඤ්ඤා; ච, එකානගයෙන්; ජ
 නිජජාපතා, ජනිජරවනතිමරණයට පැමිණෙන්නාහු ම වෙන්නුයි, ජනිජර
 වට පැමිණෙන්නො නම් වෙන්-9.

තසිතාය, ත්‍රාසය උචෙගය කරණ අර්ථයෙන් තසිතාය යි කියනලද කෘ
 ෂ්ණව විසින්; පුරකතා, පිරිවරණලද්ද වූ, (හෙවත්) වලදනාලද්ද වූ; පඤ්,
 මේ සඤ්ඤා; සාච්චද්ද, විසින්; බාධිතො; බදනාලද්ද; සසො ඉව, සාවෙකු මෙ
 න්, (හෙවත්) දුල බැඳුනු සාවෙකු මෙන්; පරිසප්පනති, සැපෙන්නාහ, භය
 පත් වන්නාහ; සංඝොජනසහ, දසවිධ සංඝොජනසහයෙන් ද රහසභාදීස
 පනවිධසහයෙන් ද; සතා, බැඳුනාහු, (හෙවත්) වලදනාලද්දහු; චිරය,
 බොහෝ කලක්; පුනාපපුනං, නැවත නැවත; උකඛි, ජනිජරවනතිමරණ
 දුකඛිසට; උපෙනති, පැමිණෙන්නාහු යි 9.

තසිතාය, ත්‍රාසය උචෙගය උපදවන අර්ථයෙන් තසිතාය යි කියනලද කෘ
 ෂ්ණව විසින්; පුරකතා, පිරිවරණලද්ද වූ, (හෙවත්) වලදනාලද්ද වූ; ප
 ජ, මේ සඤ්ඤා; බාධිතො, සාච්චද්ද, විසින් බදනලද්ද; සසො ඉව, සාවෙකු
 මෙන්, (හෙවත්) දුල බැඳුනු සාවෙකු මෙන්; පරිසප්පනති, සැපෙන්නාහ,
 භය පත් වන්නාහ; තසමා, එහෙයින්; අතතො, නමාහට; විරග, රහවිග
 මතය, (හෙවත්) නිව්චිතය; ආකඛිවි, කැමැතිවන්නා වූ; භික්ඛු, මහණ
 හෙම; තසිතා, භවිතාරික වූ කෘෂ්ණව; විනොදගෙ, අභිදමානිඤ්ඤානගෙන්
 ප්‍රතිණ කරන්නේ යි-10.

1 බාධිතො. 2 ආකඛිවි.

භො ජුඛ්ඛණ්ණො වනාසිමුඛො වනමුඛො වනමෙව ධාවති
නං පුග්ගලමෙව පසාඨි මුඛො ඛනිනමෙව ධාවති-11.

න නං දලනං ඛනිනමානු ධීර්ග්ගයං දුරුථං ඛනිතථ
යාථකාරතො මණිකුඛං පුඤ්ඤානු දුරෙසු ව යා අපෙකො-12.

එතං දලනං ඛනිනමානු ධීර්ග්ගමාර්ගං සිඨිලං දුප්පමුචං
එතමුට්ඨොප පරිඛිතං නති අනපෙකඛිනො භාමසුඛං පහාස-13.

භො, සම් පුදනලයෙක්; නිබ්බණ්ණො, ගිහිභාවයෙහි ආලය සි කියනලද
වණ්ණපය හැර පැවිදි වූ බැවින් කෘෂණරහිත වූයේ; වනාසිමුඛො, විහාරය
සි කියනලද නපොවනයෙහි ඇලුනේ; වනමුඛො, ගිහිබැසියෙක සි කියන
ලද කෘෂණවනයෙන් මුක්තවූයේ; වනමෙව ධාවති, නැවත ගිහිබැසියෙක සි
කියනලද කෘෂණවනයට ම දිවේ ද; මුඛො, ගිහිබැසියෙකෙන් මුක්තවූයේ;
ඛනිනමෙව ධාවති, නැවත ඒ ගිහිබැසියෙකට ම දිවේ ද; නං පුග්ගලං, ඒ පු
දනලය; එවං පසාඨි, ව්‍යසනයට පැමිණියානු මෙසේ බලවි-11.

ආසං, සකඛිත් කරණලදද වූ ද; දුරුථං, දඹෙන් කරණලදද වූ ද; ඛ
නිතථ, බවුස්සනණින් කරණලදද වූ ද; යං, සම් ඛනිනයෙක් ඇද්ද නො
ගොත්; යං, සම් ඛනිනයෙක්; ආසං, සකඛිත් කරණලදද; දුරුථං,
සම් ඛනිනයෙක් දඹෙන් කරණලද ද; ඛනිතථ, සම් ඛනිනයෙක් බවුස්
සනණින් කරණලද ද; නං ඛනිනං, ඒ සියලු ඛනිනය ම; ධීර්ග්ග, ප්‍රාගුයෝ;
න දලනමානු, කඩු ආදියෙන් කැපිය හැකිබැවින් දැඩි වූ ඛනිනයෙකැයි
නො කියති; මණිකුඛලෙසු, ඉන්ද්‍රහීල මහානිලාදිමාණිකාසයෙහි ද කුඩලාන
රණයෙහි ද, (නොගොත්) මැණිකින් පිඩිකුරු වූ කුඩලානරණයෙහි ද;
සාරතතරතො, අතීසයින් සංරක්ත ව ඇලුනා වූ ද (නොගොත්); සාරතතර
තො, මිණිකොඩොල් ආදීන්ගේ සාර බව ගෙනු කොටගෙන අතීසයෙන්
ම ඇලුනා වූ ඒ රහය ද; පුඤ්ඤානු, දුරුවන් කෙරෙහි ද; දුරෙසු ව, අඹුවන්
කෙරෙහි ද; යා අපෙකො, සම් අපෙකාවෙන් ඇද්ද, (ගෙවන්) සම් කෘෂණ
වෙක් ඇද්ද ඒ කෘෂණව ද යන-12.

එතං, මේ කෙලඟඛනිතය; ධීර්ග්ග, බුඩාදිප්‍රාගුයෝ; දලනං ඛනිනං ආහු,
ගැහැනුදියෙන් කැපිය නො හැකි ගෙයින් සමීර වූ ඛනිනයෙකැයි කියති; ඛනා
රිනං, සකඛිත් සතරඅසායෙහි ඇද ගෙලා ගෙන යට බලාගෙන යන්නා
වූ; සිඨිලං, බැඳිතැන සිව් සමීමස් යො සිදු ලේ යො සොල්වා බැඳිබව ද නො
දන්වා එලප්පල්පථආදියෙහි සියලු කණිමාණිකත්ව අවසර දෙනගෙයින්
ලිහිල් වූ; දුප්පමුචං, ලොභවසයෙන් එකවරක ද උපන් කෙලඟඛනිතය වැ
හැගන් නැතින් කට හරවා ගත නො හැකි කැස්බකු මෙන් ගලවාගත නො
හැකිගෙයින් උනා හැර පිය නො හැකි වූ; එතඨිපි, මේ කෙලඟඛනිතය
පවා, ජෙත්තන, ඥානබඩ්ධයෙන් කපා; අනපෙකඛිනො, වඤ්ඤාකාම කෙල
ඟකාමයෙහි අපෙකාරහිත වූ වාහු; කාමසුඛං පහාස, කාමසුඛය හැර; පථි
ඛනිතනති, නුවනැත්තානු පැවිදිවන්නාහු සි-13.

යෙ රහරතනානුපතනාහි සොතං සයං ඡාතං චිකානාටභොව ඡ්ලං
 එතච්චි ඡේයාන වජ්ඣනීති අනපෙකඛිතො සබ්බදුකං පතාස-14.
 මුච පුණ මුච පච්ඡතො මඤ්ඤා මුච භවිසස පාරගු
 සබ්බත්ථි විමුතනාමානාසො න පුනා ඡ්ඡිකරං උපෙභිසි-15. 1
 විතකාපච්චිතස්ස ජනතුතො තිබ්බිරගස්ස සුභානුපසෙච්චිතො
 භියෙත තණ්හා පච්චිති ජ්ඤායො දුලභා කාගෙත්ථි බ්ඤ්චනා-16.
 විතකානුපසමෙ ව යො රතො අසුභං භාවයති සද්ධං සතො
 එසබ්බො ව්ඤ්චනාහිති එසච්ඡෙජ්ජති මාරබ්බනා-17.

රහරතනා, රහසෙන් රත් වූ වෛශයෙන් දුෂ්ට වූ මොහයෙන් මුද්ධ වූ; යො, යම් සම්මතයකින්; සයං කතං ඡ්ලං, තමා විසින් කරණලද දෑ අනුව පවත්නා වූ එහි ම වැද හෝනා වූ; වනාටකො ඉච, මනුෂ්ඨා මෙන්; සයං කතං, තමා විසින් කරණලද වූ නමුත් ම උපදවා ගන්නා වූ; කොතං, කෘෂණ ශ්‍රෝතස ඉක්මන්තට උගතට වූවාහු ම කෘෂණවතුරෙහි; අනුපතනා, හෙද ද, බහු කෘෂණශ්‍රෝතස ඉක්මන්තට නො පොහොසත් වන්නාහ; ධිර, ප්‍රාඥයෝ වනාහි; එතච්චි ඡේයාන, මෙසේ ඉක්මන්තට උගතට වූ මේ කෘෂණ ශ්‍රෝතස පවා සිද්ධියා; අනපෙකඛිතො, ව්‍යාකෘතකෙලකෘතයෙහි නිරල සව; සබ්බදුකං පතාස, රහත්මගින් සියලු සංසරයක් පහ කොට; වජ්ඣනී, නිවන්පුරයට යන්නාහුයි-14.

පුරෙ, අත්ත වූ පච්ඤාකඛිසත් කෙරෙහි ප්‍රවෘත්ත වූ කෘෂණව; මුච, හරු; පච්ඡතො, අනාගත වූ පච්ඤාකඛිසත් කෙරෙහි පවත්නා වූ කෘෂණව ද; මුච, හරු; මඤ්ඤා, වජ්ඣනා වූ පච්ඤාකඛිසත් කෙරෙහි පවත්නා වූ කෘෂණව ද; මුච, හරු; භවිසස පාරගු, මෙසේ කල්හි ත්‍රිවිධභවයාගේ පාරයට පැමිණියා වූ නෝ; සබ්බත්ථි විමුතනාමානාසො, සක්කධානාසභනස සි සන ප්‍රභේදානී සියලු ප්‍රත්‍යයසමුත්තානනධර්මයන් කෙරෙන් මිදුනු සිත් ඇත්තෙහි; පුන, නැවත; ඡ්ඡිකරං, ඡ්ඡිකට ජරවට; න උපෙභිසි, හො පැමිණියෙහි වී 2-15.

විතකතපච්චිතස්ස, කාමචිතකීකවතපාදචිතකීකචිභිංසචිතකීකස සි සන හි විධිවිකකියන් විසින් මචනාලද්ද වූ; තිබ්බිරගස්ස, තිවු වූ කාමරග ඇහි; සුභානුපසෙච්චිතො, ඉච්චාලඛිතයෙහි සිත විහිද අත්ලපත්ල සහපත තනබ්බතුරු සහපත දත්මුච සහපත යනාදීන් නිවිනනානුවාජනග්‍රහණ ස කොට විසඟා අරමුණු සුභවසයෙන් බලන සුලු වූ; ජනතුතො, සනිසාගට; භියෙත, බොහෝකොට ම; තණ්හා, අඛවාරික වූ කෘෂණ කොම; පච්චිති, වධිතිය; ජ්ඤායො, මේ පුදගල වනාහි; දුලභා, කෘෂණ නැමති බ්ඤ්චනා; දුලභං කාගෙති, තර කරන්නේයි-16.

යො, යම් මහණෙක්; විතකකුපසමෙ රතො, කාමචිතකීකාදිත්‍රිවිධචිතකීක යන්ගේ ව්‍යුපගම සි කිසකලද උමුමානකාදී දසඅසුභාලඛිතයෙහි උපන් පුච්චි

1 එසිනො. 2 නො පැමිණෙන්නේයි.

නිසිභනො අපනාති විනනණො අනනනො
අවජ්ජු 1 භවසලාති අනතිමොයා සමුසොයො-18.

විනනණො අනාදුනො නිරුනජ්ජදකොච්චො
අනතිනනං සනතිපාතං ජඤ්ඤා පුබ්බපරනි ච
සවෙ අනතිමසාරිණ මහාපඤ්ඤා මහාපුරුසොති වුවයි-19.

මධ්‍යන්තයෙහි ඇලනේ වේ ද; සදා, හැමකල්හි ම; සනො, සිහි ඇතිවූයේ;
අසුභං භාවයහි, ඒ අසුභධ්‍යන්තය උපදවා ද, වඩා ද; එසො බො, මේ මහණ,
වනාහි; වෘහනිකාහිහි, භවත්‍රයෙහි උපදනා නිකන්ව සි කිසිකලද නෑනේ
ව පහකරන්නේය, නසන්නේය; එසො මේ මහණ නෙම; මාරබනිනං,
ග්‍රෙහානිකවෘත්තසංකීර්තනමාරබනිනං; ජෙජ්ජි, අදීදමානිකුන නැමැති
ශක්‍රයෙහි කපන්නේයි-17.

නිසිභනො, යම් මහණෙක් නෙම අහිත්ඵලසංකීර්තනනිසිභවට පැමිණියේ
වේ ද, මේ බ්‍රිහසපතයෙහි පැවිදිවූවන්ගේ නිසිභව නම් අහිත්ඵල සි ඒ නි
සිභවය සි කිසිකලද අහිත්ඵල නමා සනන්ති ඉපදවීමෙන් නිසිභවට පැමිණි
යේ වේ ද; අසනාතාසී, නමා සකන්ති උපදනා රහාදිසනත්‍රාසයක් නැතිහෙ
යින් ද ජීවිනනිකන්තිස ප්‍රතිණ්හෙයින් සිංහවෘක්ඛාදින් කෙරෙත් වන සනත්‍රා
සයක් නැතිහෙයින් ද සනත්‍රාසරහිත ද, භය නැත්තේ ද; විකනණො, පහ
වූ කාමනෘෂ්ණභවනෘෂ්ණවිභවනෘෂ්ණ ඇත්තේ වේ ද; අනනනො, එහෙයින්
ම රහාදුභවරහිත ද, (හෙවත්) නිකෙලාදි ද; භවසලාති, භවතාමි වූ
සියලු රහාදිකෙලාසලාසන්; අවජ්ජු, අහිදමානිකුනසත්‍රයෙන් කපා පි
ද, (හෙවත්) රහාදි වූ ඒ සියලු කෙලෙස්සල්ලක් නාක් උදුරු හැරපි ද ඒ මහණ
හුගේ; අසං, මේ පවත්වමින් සිටියෙහෙය; අනතිමො සමුසොයො, අනතිම
ආනමනාවය සි, මෙබඳු මහණ භවපරිසන්තයෙහි සිටියෙයින් ඊහට මනුභව
යෙහි පිළිසිඳෙක් නැත්නුයි මේ පවත්වමින් සිටි ආනමනාවය නම් කෙලවර
ආනමනාවය සි සේයි-18.

විකනණො, යම් මහණෙක් අහිදමානිකුනෙන් පහකරණලද භවනෘෂ්ණ
ඇත්තේ ද; අනාදුනො, සකන්තිසෙහි ආනතිආනම්සවසයෙන් ග්‍රහණයක්
නැත්තේ ද; නිරුනතිපදකොච්චො, නිරුනතිසෙහි ද සෙසුතුන්පදයෙහි ද
දඤ්ඤ ද, (හෙවත්) සිවුපිළිසිඤ්ඤාවෙහි දඤ්ඤ ද; අසනතිනං සනතිපාතං, අ
සනරසන්නේ සනතිපාතය සි කිසිකලද අසනරසත්‍රය ද; පුබ්බපරනි ච, පු
ච්චාසනරපරසනරසන්නේ ද; ජඤ්ඤා, දන්නේ වේ ද, (හෙවත්) පුච්චාසනරසෙත්
පරසනරස දුනගන්නේ වේ ද පරසනරසෙත් පුච්චාසනරස දුනගන්නේ වේ
ද පුච්චාසනර පෙණේ නම් පරසනරස නො පෙණේ නම් මේ පුච්චාසන
රසට මේ පරසනරස විසසුතුස සි පුච්චාසනරසෙත් පරසනරස දුනගනේ ද
පරසනරස පෙණේ නම් පුච්චාසනර නො පෙණේ නම් මේ පරසනරසට
මේ පුච්චාසනරස විසසුතුස සි පරසනරසෙත් පුච්චාසනරස දුනගනේ ද; අනති

1 අවජ්ජු.

හතභාරී⁶ ගොගා දුෂමිධං නො චෙ පාරගචෙසිනො
 ගොගතණ්හායං දුමෙමධො හතරී අකෙසුච අතතනං-22.
 තිණ්දෙසාභි බෙතතානි රගඳසා අසං පඤ්ඤා
 නසමා හි විතරගෙයු දිනනං නොභි මහපච්ඡං-23.

රස සන සියලු රසනාක් දනන්තෙයි, කුමක් හෙයින් දයන් උඩත්පිරසෙ
 යින් දෙවියන්ගේ ක්ෂුධාභොජනරසය ද සැසියන් සංසාරවෘත්තියෙහි ගෙලා
 දුක් අනුභව කිරීමට පසුවන්ගේය ධර්මරසය වනාහි සැසියන් අප්‍රචරක
 රණ් හෙයින් සිඤ්ඤ රසයන්ට උභතම රස නම් වෙ; ධර්මරහි, ලාභසන්කාර
 දියෙහි නිරපෙක්ෂ ව නිසසරණධර්මයෙන් ධර්ම දෙසනා කරන්නාහට ද මේ
 ඉගෙන අනුත් කෙප්ලෙහි දෙස් කියමි මාගේ කෙප්ලෙහි අනුත් කි දෙස්
 මෙසෙයින් මුදුම් මට ලාභසන්කාර උපදවමි මෙසේ අලගඳුපසනිපතට
 නො පමුණුවා පසනිපතරණයෙන් ප්‍රතිපත්ති පුර අභිගම සිඛ කෙරෙමි සන
 නිසසරණධර්මයෙන් අසන්තසුට ද උපදනා ප්‍රීතිය සි කිසනලද ධර්මරහි
 නොමෝ; සබ්බං රහි ජිනාහි, පුත්‍රරහි ජිනාරහි ආදී වූ සියලු රහිනාක් දනන්
 නිය; නණ්හකමසො, සියලු නෂණවන් සෂය කරණහෙයින් තෘණ් සෂය සි
 කියනලද අභිදමාණිඤ්ඤාවසානසෙහි උපදනා වූ දභීත්ඵලය තෙම; සබ්බ
 දුකමං ජිනාහි, සියලු සංසාරදුකමය අභිභවනය කරණහෙයින් සියලු දුක්
 නාක් පරදවන්තෝ සි- 21.

භොගා, වඤ්ඤාහරණදී උපභොගවස්සුනු ද දුසිදුසගවමහිභාදිපරිභොගවඤ්ඤා
 හු ද; දුමෙධං, අඤ්ඤාපුද්ගලයා; හතහනී, නසන්තාහ; නො චෙ පාරගචෙ
 සිනො, නිවන් නැමැති පරගෙර සොසන සුලු වූ ප්‍රාඤ්ඤාපුද්ගලයන් නො
 නසන්තාහුයි, යම්හෙයකින් අඤ්ඤාපුද්ගල තෙම ප්‍රාණවධාදියෙන් උමං ඛිදිම්
 මං පැහැරීමි ආදියෙන් තුලාකුට්ඨානකුට්ඨාදියෙන් භොගපරිභොගසනය කරන්
 නේ බොහෝ අකුසල් රූන් කෙරේ ද එහෙයින් භොගයෝ ඔහු නසන්තාහු
 නම් වෙහි ප්‍රාඤ්ඤාපුද්ගලයෝ වනාහි ධර්මික වූ කෘමිවන් ක්කමාණිභාගාදියෙන්
 භොගපරිභොගසනය කරන්තාහු අකුසල් රූන් නො කෙරෙත් නුයි භොගයෝ
 ඔවුන් නො නසන්තාහු නම් වෙහි සේයි; දුමෙධො, අඤ්ඤාපුද්ගල තෙම;
 ගොගතණ්හායං, උපභොගපරිභොගවස්සුවෙහි උපන් තෘණ්ව ගෙනු කොට
 ගෙන බොහෝ පච්චි රූන් කොට; අතතනං, තමා; අකෙසුච, අනුත් නසන
 එකක්හු මෙන්; හතහනී, නසන්තෝ සි, තමා අපායෙහි ගෙලන්තෝ සි-22.

බෙඤ්ඤාහි, ඇල්කෙන් ආදී වූ කෙසුභයෝ; තිණ්දෙසාහි, යම්සේ මාරතු
 කුඹුමැව් ආදී තණ් දෙස් කොට ඇත්තාහු ද එසේ ම; අසං පඤ්ඤා, මේ වනුණා
 පුඤ්ඤා ද; රගඳසා, රගඳෙෂ කොට ඇත්තිය; නසමා, එහෙයින්; විතරගෙයු,
 පහ වූ කාමරහරුපරගඤ්ඤාපරග ආහි ස්විණාලවසන්තෝ; දිනනං, දෙනලද ද,
 නය; මහපච්ඡං, ගොහි, මහත්ඵල වන්තෙයි, ප්‍රතිසභිච්චිපාකප්‍රවෘත්තිවිපාකව
 ග්‍රහයන් මහත්ඵලමනානිසංස වන්තෙයි-23.

⁶ නිගහනී.

තීණදෙසාහි බෙතතාහි දෙසදෙසා අයං පඤ්ඤා
තස්මා හි විතදෙසෙසු දිනනං හොති මහපථලං-24.

තීණදෙසාහි බෙතතාහි මොහදෙසා අයං පඤ්ඤා
තස්මා හි විතමොහෙසු දිනනං හොති මහපථලං-25.

තීණදෙසාහි බෙතතාහි ඉච්ඡාදෙසා අයං පඤ්ඤා
තස්මා හි ඉච්ඡාදෙසෙසු දිනනං හොති මහපථලං-26.

තණ්හාවග්ගො චතුච්ඡිද්ධිං.

චක්ඛනා සංවරො සාධු සාධු සොතොන සංවරො
සාණේන සංවරො සාධු සාධු ජිවිතාය සංවරො - 1.

බෙතතාහි, ඇල්කෙන් ආදී වූ ක්ෂේත්‍රයෝ; තීණදෙසාහි, යම්සේ මාරතු කුඩුමැටි ආදී වූ තෘණදෙස කොට ඇත්තාහු ද එසේම; අයං පඤ්ඤා, මේ මනුෂ්‍ය පුත්‍රව ද; දෙසදෙසා, වෙසෙස දෙස කොට ඇත්තිය; තස්මා හි එහෙයින්; විතදෙසෙසු, පහ වූ වෙසඇති ස්ථිතියාවයන්ට; දිනනං, දෙනලද දැනස; මහපථලං හොති, මහත්ඵල වන්නේයි, ප්‍රතිසංකීර්තිපාකප්‍රවාහ ජිවිතකවශයෙන් මහත්ඵලමහානිසංස වන්නේයි 24.

බෙතතාහි, ඇල්කෙන් ආදී වූ ක්ෂේත්‍රයෝ; තීණදෙසාහි, යම්සේ මාරතු කුඩුමැටි ආදී වූ තෘණදෙස කොට ඇත්තාහු ද එසේම; අයං පඤ්ඤා, මේ මනුෂ්‍ය පුත්‍රව ද; මොහදෙසා, වතුරසීසත්‍යයන් දැක්ක නොදී මුළු කොට සිටිනා අසුනලක්ෂණ වූ මොහය දෙස කොට ඇත්තිය; තස්මා හි, ඒ කාරණයෙන්; විතමොහෙසු, අභිද්ධානියෙන් පහකරණලද මොහ ඇති ස්ථිතියාවයන්ට; දිනනං, දෙනලද දැනස; මහපථලං හොති, මහත්ඵල වන්නේයි, ප්‍රතිසංකීර්තිපාක ප්‍රවාහ ජිවිතකවශයෙන් මහත්ඵලමහානිසංස වන්නේයි 25.

බෙතතාහි, ඇල්කෙන් ආදී වූ ක්ෂේත්‍රයෝ; තීණදෙසාහි, යම්සේ මාරතු කුඩුමැටි ආදී වූ තෘණ දෙස කොට ඇත්තාහු ද එසේම; අයං පඤ්ඤා, මේ මනුෂ්‍ය පුත්‍රව ද; ඉච්ඡාදෙසා, නොලද ලාභපැහැමය ලද ලාභයෙහි බලවත්යෙට සංක ඉච්ඡා දෙස කොට ඇත්තිය; තස්මා හි, ඒ කාරණයෙන්; විතච්ඡෙසු, අභිද්ධානියෙන් පහකරණලද තෘණ ඇති ස්ථිතියාවයන්ට; දිනනං, දෙනලද දැනස; මහපථලං හොති, මහත්ඵල වන්නේයි, ප්‍රතිසංකීර්තිපාකප්‍රවාහ ජිවිතකවශයෙන් මහත්ඵලමහානිසංස වන්නේයි - 26.

තණ්හාවග්ගො චතුච්ඡිද්ධිං.

චක්ඛනා සංවරො, චක්ඛනවරයට ඉඡ්ච වූ ද අනිඡ්ච වූ ද රූපාරමමණයන් හමුවූ කල්හි යොනියො අවජුන් පැවැත්වීමෙන් ජවනක්ෂණයෙහි ලොහවෙ මොහ නූපදවා ලොහාදීපාපධර්මයන් කෙරෙන් තමාගේ සිත රැක් ම; සාධු, යහපත; සොතොන සංවරො, ශ්‍රෝත්‍රවාරයට ඉඡ්ච වූ ද අනිඡ්ච වූ ද ශබ්දලම්භනයක් හමුවූ කල්හි යොනියො අවජුන් පැවැත්වීමෙන් ජවනක්ෂණයෙහි

නායොන සංවරො සාධු සාධු වාචාය සංවරො
මනසා සංවරො සාධු සාධු සබ්බස්මි සංවරො
භබ්බස්මි සංවරො භික්ඛු සබ්බදුක්ඛා පච්චෙදි-2

භස්මිසක්ඛානො පාදසක්ඛානො වාචාය සක්ඛානො සක්ඛානුතනමො
අජ්ඣාතාරතො සමාහිතො ඒතො සනතුමිතො නමානු භික්ඛු-3.

ලොභවෙෂමොහ නුපදවා ලොභාදිපාපධර්මීයන් කෙරෙන් තමාගේ සිත රැක්ව; සාධු, යහපත; ඝාණික සංවරො, ඝාණිකාරයට ඉහට වූ ද අනිභව වූ ද ගජ්ඣාලම්බනයක් හමුවූ කල්හි යොනියො අවජුන් පැවැත්වීමෙන් ජවනක්ඛණයෙහි ලොභවෙෂමොහ නුපදවා ලොභාදිපාපධර්මීයන් කෙරෙන් තමාගේ සිත රැක්ව; සාධු, යහපත; ජිහ්වාය සංවරො, ජිහ්වාරයට ඉහට වූ ද අනිභව වූ ද රසාලිකනයක් හමුවූ කල්හි යොනියො අවජුන් පැවැත්වීමෙන් ජවනක්ඛණයෙහි ලොභවෙෂමොහ නුපදවා ලොභාදිපාපධර්මීයන් කෙරෙන් තමාගේ සිත රැක්ව; සාධු, යහපත. 1.

කායෙන සංවරො, කායප්‍රසාදය සන කායචාරයට ඉහට වූ ද අනිභව වූ ද සපා ජවතලම්බණයක් හමුවූ කල්හි යොනියො අවජුන් පැවැත්වීමෙන් ජවනක්ඛණයෙහි ලොභවෙෂමොහ නුපදවා ලොභාදිපාපධර්මීයන් කෙරෙන් තමාගේ සිත රැක්ව ද කායචිත්තය සි කියනලද කායචාරයෙන් ජවනක්ඛණයෙහි සිඛිවන ප්‍රාණවධ අදහනාදුන කාමමිථතචාරයෙන් දුරු ව තමාගේ සිත රැක්ව; සාධු, යහපත; වාචාය සංවරො, වච්චිඤ්ඤාය සි කියනලද වච්චාරයෙන් සිඛිවන මෘෂාවාදපෙශුන්‍යපරුෂවචනසම්ඵලාපයෙන් දුරු ව තමාගේ සිත රැක්ව; සාධු, යහපත; මනසා සංවරො, මනෝචාරවජ්ජිතයට අනන්තරප්‍රත්‍යය වූ භවාභය සි කියනලද මනෝචාරයෙන් ජවනක්ඛණයෙහි සිඛිවන අභිධතවගපාදමිථතද්‍රව්‍යයෙන් දුරු ව තමාගේ සිත රැක්ව; සාධු, යහපත; සබ්බස්මි සංවරො, වක්ඛනාදි සද්ධර ම සංවරය; සාධු, යහපත; භබ්බස්මි සංවරො භික්ඛු, සද්ධර ම රක්ඛිතගොපිත වූ සිත් ඇති මහණ ගෙම; සබ්බදුක්ඛා පච්චෙදි, සියලු සංසාරදුක්ඛයෙන් මිදෙන්නේයි 2.

යො, යම් ක්‍රමයකට ව්‍යුත්පන්නයක්; හස්මිසක්ඛානො, අත්කෙළවීම ආදියක් නැතිගෙයින් ද අනිත් අනුත් පැහැරීම ආදියක් නැතිගෙයින් ද අනිත් සක්ඛානුතන ද; පාදසක්ඛානො, පාසැලීම ආදියක් නැතිගෙයින් ද පයින් අනුත් පැහැරීම ආදියක් නැතිගෙයින් ද පයින් සක්ඛානුතන ද; වාචාය සක්ඛානො, මුසාවාදදිය නො කියන ගෙයින් වචයින් සක්ඛානුතන ද; සක්ඛානුතනමො, හිත් සැලීම බැමඳිදීම ආදි කායචිකාරයක් නැතිගෙයින් කයින් සක්ඛානුතන ද; අජ්ඣාතාරතො, ගොවරජ්ඣාතනය සි කියනලද සභිනිප්‍රසාදානාදිකම්මසථාත ගාවනායෙහි ඇලීහි ද; සමාහිතො, උපචාරසමාධිප්‍රාණිකමාධියෙන් සමාහිත ද; එකො, සහරඉරියවිවෙහි ම එකවිහරිද; සනතුමිතො, විදුෂිතාරමායෙහි පවත් තමාගේ අභිමතයෙන් සතුටු ද, නොගොත් විවරාදි වතුම්විධප්‍රත්‍යයෙහි සථාලාභසනෙතාසාදියෙන් සතුටු ද; යා, ඔහු; භික්ඛුං ආහු, බ්‍රාහ්මීදාදියෝ භික්ඛු වූ කෙලයයන් ඇතිගෙයින් භික්ඛු සි කියන්-3.

යො මුට්ඨාඤ්ඤානො භික්ඛු මහනාහාණී අනුඛවො
අත්ථං ධම්මච දිපෙති මධුරං නාඤ්ඤානං-4.

ධම්මාගමො ධම්මරතො ධම්මං අනුච්චිතං
ධම්මං අනුසාරං භික්ඛු සම්මො න පරිභාසයි-5.

සලාභං නාතිමඤ්ඤායා නාඤ්ඤායං පිභයං චර
අඤ්ඤාසං පිභයං භික්ඛු සමාසිං නාතිගච්ඡති-6.

අප්පලාභොපි චෙ භික්ඛු සලාභං නාතිමඤ්ඤා
නා චෙ දෙවා පසංසනති සුඛාජීවිං අනඤ්ඤානං-7.

යො භික්ඛු, සම් මහණේක්; මුඛස ඤ්ඤානො, අනුත්ථ ජනනදියෙන් ගටා
නො බණන බැවින් ද මුඛවාදදිය නො කියන බැවින් ද මුඛයෙන් ස ඤ්ඤාන
ද; මහනාහාණී, අනානාචාරිණා කොට නුවනින් යෙදී බණන සුලු ද; අනු
ඛවො, සත්තන්තිපිසින් ඇත්තේ ද; අත්ථං, පාළු අඤ්ඤා ද; ධම්මච, පාළිය
ද; දිපෙති, පර්වතවල වූ පදවෘත්තයෙන් මනා කොට පුකාශ කෙරේ ද; නාඤ්ඤා,
ඒ මහණහුගේ; භාසිතා, වචනය; මධුරං, මධුර නම් වේ-4.

ධම්මාගමො, සමථවිදුෂිතාධර්මය වාසනාන කොට ඇති; ධම්මරතො, ඒ
සමථවිදුෂිතාධර්මයෙහි ඇලුනා වූ; ධම්මං අනුච්චිතං, ඒ සමථවිදුෂිතාධ
ර්මය නැවත නැවත මෙහෙහි කරන්නා වූ; ධම්මං අනුසාරං, ඒ සමථවිදුෂිතා
ධර්මය නැවත නැවත සිහිකරන්නා වූ; භික්ඛු, මහණ තෙම; සමාසිං න පරි
භාසයි, සත්තීන් බොධිපාඤ්ඤානවලොකොනතරධර්මය සි කියනලද සධර්ම
යෙන් නො පිරිහෙන්නේයි-5.

සලාභං, ස්වකීය වූ ලාභය, (ගෙවත්) උච්චිතවකුලයෙහි ගෙපිළිවෙළින්
දෙරදෙර සිට සිතා ලැබිය යුතුගෙයින් තමාසතු මද වූ ද බොහෝ වූ ද රුක්ඤ
වූ ද ප්‍රණීත වූ ද ලාභය; නාතිමඤ්ඤාන, අවඤ්ඤා නො කරන්නේයි, ඒ ලාභය
ගෙලා නො දක්වේ; අඤ්ඤාසං, අනුත්තේ බොහෝ වූ ප්‍රණීත වූ ලාභය;
පිභයං, ප්‍රාචීනාකෙරෙමින්, කැමැතිවෙමින්; චර, නො ඇවිදිවේ; අ
ඤ්ඤාසං පිභයං භික්ඛු, අනුත්තේ චරිතලාභය පවත්නා වූ මහණ තෙම;
සමාසිං නාතිගච්ඡති, උපචාරසමාසිට වත් අචාරිණාසමාසිට වත් නො පැමි
ණෙන්නේයි-6.

අප්පලාභොපි භික්ඛු, විපුල වූ ප්‍රණීත වූ චරිතවිධිපාකාදිවතුච්චිධිපුකාස
ට ලැබී නො වූ ද මහණ තෙම; චෙ, ඉදින්; සලාභං, උච්චිතවකුලයෙහි ගෙපි
ළිවෙළින් දෙරදෙර සිට සිතා ලබනලද තමාගේ ලාභය; නාතිමඤ්ඤානී, අව
ඤ්ඤා නො කෙරේ ද, ගෙලා නො දක් ද; සුඛාජීවිං, සාර වූ ජීවිකා ඇතිබැවින්
පිරිසිදු වූ ජීවිකාඇති; අනඤ්ඤා, ජබ්භාබල නිසා ජීවත්වන බැවින් අකුසිත
වූ; නා, ඒ මහණුට; දෙවාපි, දෙවියෝ ද; චෙ, එකානතයෙන්; පසංසනති,
ප්‍රශංසාකෙරෙත්, සතුතිකෙරෙති යේ යි-7.

- නිබ්බානා භාවරූපසමීං යස්ස භාජ් මමාසිනං
 අත්තා ච භා සොචති සචෙ භික්ඛුති වුච්චති-8.
- මෙත්තාවිහාරී යො භික්ඛු පසතොනා බුධසාසනො
 අධිගච්චෙ පදං සන්තං සඬ්ඛාරූපසමං සුඛං-9.
- සිල භික්ඛු ඉමං භාවං සිත්තා තො ලුහුමෙස්සති
 ජෙට්ඨා රුගච දොසච තතො නිබ්බාණමෙතිසි-10.
- පල ජිඤ්ඤ පල ජගෙ පල වුත්තර් භාවයෙ
 පලසභාතිමො භික්ඛු සෙසංගෙණොති වුච්චති-11.

යස්ස, සමී ඤ්ඤානුච්චුදගෙයක්ඛට; නාමරූපමී, නාමරූපදෙක්ති,
 (හෙවත්) රූප වෙදනා සඤ්ඤ සඬ්ඛාර විඤ්ඤාණය සක පච්ඤානකියෙති;
 සබ්බසො, සච්චිකාරයෙන් ම, මමාසිතං භුජි, මමඤ්ඤෙන් නැද්ද මමස
 මාගේ සධි ආත්ම ආත්මීය වසයෙන් ගැත්මෙන් නැද්ද; අත්තා ච න සොචති,
 ඒ නාමරූපදෙක නවකලත් නවබව හෙතු කොටගෙණ සොක නො කෙරේ
 ද; නන්තා සමාන වු ධර්මීය නවැසි සිත්තවුත් මාගේ රූපය නව වෙදනාස
 ඤ්ඤාසඬ්ඛාරයෝ නවග විඤ්ඤාණය නවැසි මෙසේ විඤ්ඤාණකයට නො
 පැමිණේ ද; සො, ඒ ඤ්ඤානුච්චුදගල නෙව; සිලඛුති වු ති, සිතන වු
 ගෙලගඤ්ඤන් ඇතිගෙසින් සිඤ්ඤ සි කියනු ලැබේ-8.

යො භික්ඛු, සමී මහණේක්; මෙත්තාවිහාරී, මෙවුත්තවිසානසෙති පරී
 කණී කිරීමෙන් ද නික වතුපකධනන ඉපදවීමෙන් ද මෙවුත්තවිහාර ඇත්තේ
 ද; බුධසාසනො, සච්චිකාරයෙන් ම; පසතොනා, අවලුභාවෙන් සුඤ්ඤානෙන්
 ප්‍රසන්න ද, මෙබඳු මහණ ගෙම; සඬ්ඛාරූපසමං, සියලු සංඝකාරයන් සන්තිද
 වන්තා වු; සුඛං, අත්තන්තා සුඛ වු; සන්තං පදං, භාග්‍ය වු නිවර්ණය; අධිග
 චෙඨ, ලබන්තෙයි, භාග්‍ය වු නිවර්ණයට පැමිණෙන්නේය සි සෙයි-9

භික්ඛු, මහණ; ඉමං භාවං, කාමචිතකීකමිථසාචිතකීකාදිපලයෙන් හරිත
 වු කාගේ මේ ශරීර නැමැති නැවට වත් මිථසාචිතකීකපලය; සිල, ඉසපිත;
 තො, කාමසිත්; සිත්තා, වඤ්ඤාදී ඒ ඒ සිදුරු සංවර නැමැති ඇණ ගසා ඇල
 වාලා 1 ඇතුළුවත් මිථසාචිතකීක නැමැති පලය ඉස පිතනලද්ද වු මේ ශරීර
 නැමැති නොකා නොම; ලුහු, සැහැල්ලුව, (නොහොත්) වතා ම; එස්සති,
 ස.සාරසාගරයෙහි නො ඇලී නිවන්පුරයට පැමිණෙන්නේයි; රුගච, රුබ
 භිතය ද; දොසච, මෙහෙබ්බිතය ද; ජෙට්ඨා, අභිද්දාණ්ඤාන නැමැති ඉසු
 යෙන් කපාගැර; තතො, ඉක්කින්නෙත්; නිබ්බාණං එහිසි, නිරූපවිගෙහි
 වර්ණයට පැමිණෙන්නේයි-10.

පල ජිඤ්ඤ, යටදිසාව සධි කියනලද කාමධාතුවට 2 පවුණුවනගෙසින් බර
 මහාගිස නම් වු සකකාසදිභිවිචිකිවරාසිලබ්බපරමාසකාටරගවු 3 පාදය සක
 සංකොපනයන් පන්දෙනා පස බැදී රැහැනක් ගැනුයකින් කපන පුරුෂයෙකු

1 හැසවලා, වසලා. 2 සතරඅසායට. (මේ විමසියුතුයි.)

කුමාර භික්ඛු මා ච පමාදෙ මා ගෙ කාමගුණෙ ගම්සසු වීතාං
මා ලොහගුලං ගිලි පමනෙතා මා කඤ්ඤි දුක්ඛමිදනති ධයනමානො-12.

නඤ්ඤි කුමාරාං අභ්‍යන්තරාං පඤ්ඤා භාණී අකුමාරානා
යමහි කුමාරාච පඤ්ඤාච සචෙ ඡාඛ්ඛාණස ටාහිනෙ-13.

පඤ්ඤාගාරං පච්චිකා සනතචිකාරාසා භික්ඛුනො
අමානුසී රහි හොති සමමා ධම්මං ඒ පසානො-14.

මෙත් ශ්‍රොතාපත්තිමාන්තාදි යට තුන්මහින් කපත්තෙත්; පම ජගෙ, උඩ දිසා
ව යයි කියනලද රුපාරුපධානුත්ට 1 පවුණුවන ගෙයින් උඩමහාගිය නම් වූ
රුපරාග අරුපරාග මාන උඩමව අවිජ්ජා යන සංයෝජනයත් පස්දෙනා ශ්‍රීව
යෙහි බැදී ධර්මාණන් ශක්‍යයකින් කපන පුරුෂයෙකු මෙත් අභිදමාණයෙන්
සිදු දුරු කරන්නේත්; පම වුත්තරිභාවයෙ, උඩමහාගිය සංයෝජනයත් පස්දෙ
නාගේ ප්‍රසාදය පිණිස ඉන්ද්‍රියයත් පස්දෙනා අහික කොට වඩන්නේ
ත්; පම සතාභිගො භික්ඛු, මෙතේ කළ කල්හි රහසකය වෛෂසකය වොහ
භිගය මානසකය දුෂ්ටිසකය යන සතයත් පස්දෙනා ඉක්වුනු මහණ තෙම;
වසතිණෙණා ඉති වුවහි, කාමොසාදි සතරමභවතුරෙන් එතරවිස සි කියනු
ලැබේ-11.

භික්ඛු, මහණ; කුමාර, ආලම්බනොපනිධතනලක්ෂණොපනිධතනවශයෙන්
විවිධ වූ ධතනය වඩ; මා පමාදෙ, කායකමිමාදි ක්‍රීඩිධසුවරිතයෙහි පමා බවට
නො පැමිණ, ධතනභාවනායෙහි ද ක්‍රීඩිධසුවරිතධර්මයෙහි ද ප්‍රමාද විහාරිබව
ට නො පැමිණයි සේයි; නෙ විතතං, තාගේ සිත; කාමගුණේ, පස්කම්කෝ
ටස්හි; මා භමසසු, නහමක්බවටයි; පමනෙතා, ධතනභාවනායෙහි ද ක්‍රීඩිධ වූ
සුවරිතයෙහි ද ප්‍රමාද වූ සේ, පවකාමගුණයෙහි ගිජු වූ යෙහි; ලොහගුලං මාහි
ලී, නරකයෙහි ඉපද ලොහොගුල නො ගිල; ධෘතමානො, නරකයින්තෙහි
දමින් පැලගෙමින්; ඉදං දුක්ඛතී, මේ දුකැයි; මාකඤ්ඤි, නහමක් හව-12.

අප ඤ්ඤා සං, ධතනොත්පාදක වූ විචේසම්ප්‍රසුකක වූ ප්‍රඤ්ච නැත්තාහට; කුමාර
නං නඤ්ඤි, ධතන නම් නැත; අකුමාරානො, භාවනා නො කරන්නාහට; පඤ්ඤා,
'සමාහිතො යථාභූතං පඤ්ඤාහි' කියනලද ලක්ෂණ ඇති ප්‍රඤ්ච නොම; නඤ්ඤි,
නැත; යමහි, යම් පුදගලයක්හු කෙරෙහි; කුමාරාච, ධතනය ද; පඤ්ඤාච, ප්‍ර
ඤ්ච ද යන මේ දෙක ඇද්ද; සො, ඒ පුදගල තෙම; වෙ, එකානනයෙන්; නි
බ්බාණසනතිකො, නිව්වාණයට සම්ප ව සිටියේ ම වේ-13.

පඤ්ඤාගාරං පච්චිකා, ශුන්‍යගාරයට වන්නා වූ, (ගෙවත්) ජනවිචිකා
සාධනයක්කි කමිසාධන මෙනෙහි කෙරෙමින් උත්තා වූ; සනතචිකාරාසා,
නිවිසින් ඇත්තා වූ; ධම්මං, රුපාරුපධානියත්; සමමා, මනා කොට; විපසා
නො, අනිත්‍යදිවශයෙන් විශේෂයෙන් බලන්නා වූ; භික්ඛුනො, මහණුන්ට;
අමානුසීරත් හොති, විදුෂිතායෙහි අභියෝගයක් නැති අනි සඵහර්ත වූ ලො
කිකර්මයා විසින් ලැබිබ නො හැකි වූ විදුෂිතාසබ්බාසාන වූ අමානුසික වූ ප්‍රීති
ද අනිසමාපත්තිසබ්බාසාන දිවාරහිය ද වන්නී සි, උපදිහි සි සේයි-14.

1 දෙවිලොවට. (මේ භාවය විමසියයුතුයි.)

යහො යහො සමමසති ඛක්ඛානං උයබ්බයං
ලහති පිතිපාලොජ්ජං අමතං තං විජ්ජනං-15.

තාහායමාදි භවති ඉධ පඤ්ඤාස භික්ඛුණා
ඉද්දියගුණති සන්තොති පාතිමොකෙඛි ච සංවත
මිතො හල්යස්ස කලානණො සුධාපීවෙ අනන්දො-16.

පටිසන්තාරවුත්තරිසස ආචාරකුසලො සියා
තතො පාමුජ්ඣලො දුක්ඛිසසනං කරුසාසි-17.

යහො යහො, සම මම කලෙක්ඛි, (හෙවත්) අටතිස් අරවුණෙන් එක්කර
අරවුණෙන්හි පිරිසමකරණ මහණ පෙරවරු පල්වරු ආදී වූ සම කිසිකලෙ
ක්ඛි; ඛක්ඛානං, රූපාදිපමසකක්ඛියන්ගේ; උදයබ්බයං, ‘අභිජ්ජාසමුදයා රූප
සමුදයො’ යහාදීන් පස්විසිආකාරයකින් උදය ද ‘අභිජ්ජානිරොධා’ රූපනිරො
ධො’ යහාදීන් පස්විසිආකාරයකින් ව්‍යය ද; සමමසති, සමමසිතය කෙරේ ද,
සලකා ද එකල්ඛි; පිතිපාලොජ්ජං ලහති, මෙසේ සමපණස් ආකාරයෙන්
සකක්ඛියන්ගේ උදව්‍යය සලකන මහණ සම ඛණ්ඩිප්‍රියියක් සම ඛණ්ඩිප්‍රොද්‍ය
යක් ලබා ද; තං, ඒ සප්තකය වූ නාමරූපඛණියන් ප්‍රකට ව වැටහෙන කල්හි
උපන්තා වූ ප්‍රීතිප්‍රමොද්දය; විජ්ජනං, නුවනැත්තවුන්ට; අමතා, අවෘතමයා
නිව්වාණයට පමුණුවන ගෙයින් අවෘත නම් මේ - 15.

ඉධ, මේ බුබුභාසනසෙභි; ප ඤ්ඤාස භික්ඛුණො, නුවනැති මහණුන්ට; ත
හ, ඒ පමසකක්ඛියන්ගේ උදයව්‍යය සමමසිතසෙභි; අයං ආදී භවති, මේ වතු
පාරිශුචිලය පුඵවස්ථානයෙහි මේ, පුඵවස්ථානෙය මේ (හේ කවරේ ද යත්);
ඉද්දියගුණති, වස්සුන්දී සඳෙරට ගවු වූ රූපාදි සඅරවුණෙහි ලොභ මෙම මො
හ නුපදවා යොනියො අවජුන් පැවැත්වීමය යන ඉද්දියසංවරසීලය ද; සන්තො
ති, පිවරදිවතුමිඵඛප්‍රකාසෙහි සඵලාභසන්තොසය සඵබලසන්තොසය
සඵසාරූපසන්තොසය ද; පාතිමොකෙඛි ච සංවතො, ප්‍රාග්මොක්ඛසීලය
ඛිඛාන වූ ප්‍රධානසීලයෙහි පරිපුණ්ණිකාරී බව ද යන මේයි, එහෙයින් මේ ව
තුපාරිශුචිලයෙහි පිහිටා; සුධාපීවෙ, එක්විසිඅනෙස්නෙන් දුරු ව සාර වූ
ජීවිකා ඇතිබැවින් පිරිසිදු වූ ආජීවඇති; අනන්දො, ජක්ඛාබලය නිසා ජීවි
කාව කරණහෙයින් අකුඛිත වූ; කලානණො මිත්‍රෙයා හල්යස්ස, දශකඵලසංඝායෙහි
වූ කලානණ මිත්‍රයන්සේවනය කර-16.

පටිසන්තාරවුත්තරිසස, අනෙතවාසිකසතිවිසාරිකයන්ට ද සපාමිණි ආගනතු
කයන්ට ද ඛණ්ඩිපටිසන්තාර ආමිසපටිසන්තාර කිරීමෙහි සමපනන වූ ප්‍රධානති
ඇතිබැවින් පටිසන්තාරසීලී වූ, සභ්‍රහකරණ සුලු වූ; ආචාරකුසලො, සියලු වන්
පිළිවෙත් යන ආචාරයෙහි දක්ෂ වූ; තතො පාමුජ්ඣලො සියා, ඒ පටිසන්තාර
රයෙහි පැවැත්මෙන් ද ආචාරයෙහි දක්ෂවීමෙන් ද උපන් ඛණ්ඩිප්‍රමොද්දයෙන්
ද ප්‍රීතිබහුල වූ සේ වන්නේය; දුක්ඛිසසනං කරුසාසි, සියලු සංසාරදුක්ඛය
ක්ෂය කරන්නේහි යි-17.

වසසිකා විස පුප්පාති මද්දවානි පමුච්චි

එවං රතව දොසව විප්පමුච්චෙඵ්ඵි භික්ඛිවො-18.

සනතකායො සනතවාචො සනතවා සුසමාහිතො

වනතලොකාමිසො භික්ඛු උපසනෙතාති වුව්චති-19.

අතතනා මොදසත්තානං පටිමාසෙ අතතමත්තො

සො අතතගුණතො සතිමා සුඛං භික්ඛු විහාහිසි-20.

අතතා හි අතතනො නාචො අතතා ඡි අතතනො ගති

තස්මා සඤ්ඤමග්ගානං අස්සං හද්දං ච වාණිතේ-21.

මද්දවානි, පරව මලාහියා වූ; පුප්පාති, පුප්පයන්; වසසිකා විස පමුච්චි, වසසිකාලතා නොම සමිඤ්ඤානුච්චයෙන් මුද්ද ද, ඊසේ පිටිමල් අද පරව සියකල දැසමන්ලියස ඵ් පරමල්කාක් තුච්චයෙන් මුද්ද සමිඤ්ඤ මහලොපියා ද; එවං, එපරිද්දෙන් ම; භික්ඛවො, මහණෙනි; රතව, රතය ද; දොසව, මෙමස ද; විප්පමුච්චෙඵ්ඵි, තොපගේ සනතාතයෙන් මුද්ද ගැරටියවි-18.

සනතකායො, ප්‍රාණවධාදී ක්‍රීඩිකාසදුඤ්චරිතයෙන් දුරු වූ ගෙයින් ආනත වූ කාසවාර ඇති; සනතවාචො, මෞච්චාදීවතුනිවධාඤ්ඤාචරිතයෙන් දුරු වූ ගෙයින් ආනත වූ වානවාර ඇති; සනතවා, අතිධාදීක්‍රීඩිකාසදුඤ්චරිතයෙන් දුරු වූ ගෙයින් ආනත වූ මනොවාර ඇති; සුසමාහිතො, කාසාවාර ක්‍රියම වන කොට පිහිටිගෙයින් ඉතා සමාහිත වූ; වනතලොකාමිසො භික්ඛු, වතුනිවධාදී මානිකානුකූලවූයෙන් වමනය කරණලද පමකාමගුණසංකීර්ණ ලොකාමිස ඇති මහණ තෙම; උපසනෙතාති වුව්චති, සනතාතයෙහි රහාදීන් සන්හුන් බව හෙතු කොට ගෙන අභිසයින් ආනත සෙ කියනුලැබේ-19.

අතතනා, තෝ ම; අතතානං, තට; මොදස, මොදනාකරණ මහණ මෙබඳු තෙසසාහික වූ ඉබ්බසාසනෙහි මහණ වූ තාපිසින් මේ කාසදුඤ්චරිතය කල සේ නපුරු වේ ද මේ වානදුඤ්චරිතය කීසේ නපුරු වේ ද මේ මනොදුඤ්චරිතය සිදුකළ නපුරු වේදයි, තෝ ම තට මොදනා කර; අතතානං, තා; අතතනා, තෝ ම; පටිමාසො, විමසා කීව හෝ රු දුවල්ලි ම වන්පිළිවෙන් කරන්නාහට බණ හදුරන්නාහට කමටගන්හි යෙදෙන්නාහට ඉක්මෙද්දේ හෝ නො එසේ වුවාහට ඉක්මෙද්දේ හෝයි තෝ ම තා පරිකෂා කර; භික්ඛු, මහණ; සො ඡිං, හේ හෝ; අතතගුණතො, තාපිසින් ම රක්තා ලද්දෙහි; සතිමා, එලබ්ධිපි පිහිඳුනිබැවින් සදිනිවන්ටයෙහි; සුඛං විහා හිසි, සතරඉරියව්වෙහි ම සුවයෙන් වසන්තෙහි යි-20.

හි, සමි ගෙයකින්; අතතා, පුදගල තෙමේ ම; අතතනො, තමහට; නාචො, පිහිට වේ ද; හි, සමි ගෙයකින්, අතතා, පුදගල තෙමේ ම; අතතනො, තමහට; ඡිංහි, පිළිසරණ ද; තාචො, එගෙයින්, (ගෙවන්) තමා ම තමහට පිහිටට නගෙයින් තමා ම තමහට පිළිසරණවතගෙයින්; හද්දං අස්සං. සිඤ්ඤෙඤ්ඤෙහි උපන් වණිණි ජවබලසමපනත වූ උත්තම වූ අභොජනෙයෙකු පොෂණය කරන්නා වූ, (ගෙවන්) මොහු නිසා බොහෝ ලාභ ලබමි සි බහු ප්‍රපාතස්ථාන

පාමොජ්ඣිකුලො හිකඛු පසනො වුධසාසනො
අභිගච්ඡ. පදං සන්තං සඛාරුපසමං සුධං-22.

යො හවෙ දහරෙ හිකඛු සුච්ඡි වුධසාසනො
යො ඉමා ලොකං පහාසෙති අබ්බා බුතො ව චඤ්චාති-23.
හිකඛුවගො පළවිසතිමො.

ඡීඤ්ඤා සොනං පරකාමම කාමෙ පඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණ
සඛාරානං බයං ඤ්ඤා අකතඤ්ඤාසි බ්‍රාහ්මණ-1.

යද්‍ය වගෙසු ධර්මෙසු පාරගු හොති බ්‍රාහ්මණ
අච්ඡාස සබ්බෙ සංයොගා අප්ඨං ගච්ඡන්ති ජනතො-2.

විෂමසාසනෙති ඇවිද්ද නොදී තුන් වේලෙත් නහවා කවා පොවා රක්‍ෂා කර
ණ; වාණිඤ්ඤා ඉව, අස්වෙලෙඳෙකු මෙන්; අත්‍යානං, තමා; සඤ්ඤාමය, කායා
දී වාරත්‍රායත් අකුසලත් වැද්දනොදී මනා කොට රක්‍ෂා කර-21.

පාමොජ්ඣකුලො, පියවියෙන් ම බුදුන්කොරති සනෙතාසබ්බල වූ; බ්‍රහ්ම
සාසනෙ, බුදුන්ගේ අනුශාසනාසෙති; පසනො, ප්‍රසන්න වූ; හිකඛු, මහණ
තෙම; සඛාරුපසමං, සියලු සංඝකාරයන් සන්තිද්‍රවන්තා වූ; සුධං, එහෙයින්
ම එකානන්ත සුච්ඡි වූ; සතං පදං, අත්‍යන්තයානා වූ නිව්වාණයට; අභිගච්ඡ,
පැමිණෙන්නේයි-22.

දහරෙ, ලදරු වූ; සො හිකඛු, යම් මහණෙක්; බ්‍රහ්මසාසනෙ, බුදුන්ගේ අ
නුශාසනාසෙති, (හෙවත්) කවටනන්ති, සුච්ඡි, යෙදේ ද; යො, ඒ මහණ
තෙම; අබ්බා බුතො, වලාපටලයෙකින් බ්‍රහ්ම වූ; චඤ්චා ඉව, පුණ්ණවස්තු
යා අවකාසලොකය බබුලුවන්නක් මෙන්; ඉමං ලොකං, සකඤ්ඤාසඛාරාන
වූ මේ ලොකය; පහාසෙති, පහාසෙති, ඤ්ඤාණාලොකයෙන් බබුලු
වන්නේයි-23.

හිකඛුවගො පළවිසතිමො.

බ්‍රාහ්මණ, බබුණ; පරකාමම, ඥානසම්ප්‍රසුකත වූ සමානප්‍රධානය සි කියන
ලද විසි කොට; සොනං, අනාදිමත්කාලයෙහි අවිච්ඡින්න ව පැවැත්තා වූ
තෘෂ්ණ නැමැති දියවතුණ; ඡීඤ්ඤා, සිද්ධිය; කාමෙ පඤ්ඤා, ඒ තෘෂ්ණා ශ්‍රෝතස
සිද්ධි පිණිස වැඩකාමනෙලකාමයත් සතානාසෙත් පහකර; බ්‍රාහ්මණ,
බබුණ; සඛාරානං බයං ඤ්ඤා, පවසනකාමයන්ගේ ඤ්ඤාසනිතරෙට ස
තනිතීතරෙටවශයෙන් ම වන්නා වූ විනාසය විදහින ඤ්ඤාසෙත් දහ; අ
කත ඤ්ඤා අසි, මෙසේ කල්පිත කෝ රත්රීදී ආදී කිසිවෙකින් වත් ශක්‍රමුඛො
දී කිසිකෙනෙකුත් විසින් වත් නො කරණලද හෙයින් අකත නම් වූ නිව්වා
ණය ආලම්බනිර්මි වශයෙන් ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කොට දැන් මෙන් අකතඤ්ඤා නම් ව
න්නේයියි-1.

බ්‍රාහ්මණ, ඤ්ඤාණාලොකවබ්‍රාහ්මණ තෙම; යද්‍ය, යම් කලෙක්හි; වගෙසු ධ
ර්මෙසු, සම්ප්‍රදීයනිවශයෙන් මිව්ධ වූ ධර්මයෙහි; පාරගු හොති, අභිඤ්ඤා
රහාදිවශයෙන් පරගෙරට පැමිණියේ වේ ද; අච්ඡ, එකල්පි; ජනතො, ද්‍රාව

යස පාරං අපාරං වා පාරපාරං න විජ්ජති
විතද්දරං විසංයුතං නමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහමණං-3.

කුසායා විරජමාසිනා කතනිච්චං අනාසවං
උභනමජ්ඣං අනුප්පතං නමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහමණං-4.

දිවා නපති ආදිවො රතනිං ආහාති චඤ්චා
සත්තධො චතනිඤො නපති කුසායී 1 නපති බ්‍රාහමණො
අඵ සධ්ධිමහොරතනිං බ්‍රුඤො නපති තෙජසා-5.

සත්තස පරිඤ්ඤාසය සමුදයසත්තස ප්‍රභාතව්‍යස සනාදිත් චතුරධිසත්තසත්
සත්තඤ්ඤාසත්තඤ්ඤාදිවශයෙන් මනා කොට දන්තා වූ; අසු, ඒ සැමණාලව
බ්‍රාහමණයාගේ; සබ්බ සංයොගා, සංසාරව්‍යාප්තයෙහි යොදන්නට සමජී
වූ කාමසංයොගාදි සියලු සංයොගයෝ; අජිං ගවජනනී, සත්‍යට පැමිණෙන්නේ
නාසුයි-2.

යස, යම් ආකීශ්‍රාවකයක්හට; පාරං, අධිගමික වූ චක්‍රවර්තීයව්‍යාප්ත
ය සි කීර්තනලද පාරය ද, (හෙවත්) එතර ද; අපාරං වා, බාහිර වූ රූපාදිභ්‍යා
භවන ය සි කීර්තනලද අපාරය ද, (හෙවත්) මෙතෙර ද; පාර පාරං, අජිකතනී
කබ්බතිර්භවන ය සි කීර්තනලද පාරය ද අපාරය ද, (හෙවත්) එතෙර ද මෙ
තෙර ද; 2 න විජ්ජති, මම ය සි වත් මාගේ ය සි වත් ගැන්මක් නැතිහෙයින්
නැද්ද; විතද්දරං, පහ වූ කෙලෙසට ඇති; විසංයුතං, සකලකෙලෙසයන්
කෙරෙත් විනිමිච්ඡක වූ; නං, ඒ සැමණාලවයා; අහං, මම; බ්‍රාහමණං බ්‍රෑමි,
බාහිකපාපයන් ඇති හෙයින් බ්‍රාහමණ ය සි කීර්මි-3.

කුසායී, ආලම්බනාපතිධතනලක්ෂණපතිධතනවශයෙන් විවිධ වූ ධත
නගෙන් ධතයි වූ, සමඵවිද්ධිනාභාවනාගෙහි යුක්තප්‍රසුක්ත වූ; විරජං, රතාදි
රජස් නැත්තා වූ; ආසිනං, වෙනෙහි උදකලාව හුන්නා වූ, (හෙවත්) ගැඹු
රුවල්හි උදකලාව වසන්නා වූ; කතනිච්චං, චතුර්විධආර්ථමාණිකෙන් කර
ණලද පරිඤ්ඤාවිධිධිකාසත්තා ඇති හෙයින් කාසත්තා වූ; අනාසවං, චතු
ර්විධආර්ථමාණිකෙන් නිසිනිසි පරිද්දෙන් ප්‍රතිණකරණලද චතුර්වර්තී
ඇතිහෙයින් අනාලව වූ; උභනමජ්ඣං අනුප්පතං, උභනමාජී ය සි කීර්තනලද
අජිතඵලට පැමිණියා වූ; නං, ඒ සැමණාලවයා; අහං, මම; බ්‍රාහමණං බ්‍රෑමි,
බාහික වූ පාපයන් ඇතිහෙයින් බ්‍රාහමණ ය සි කීර්මි-4.

ආදිවො, සුඤ්ඤා; දිවා නපති, දාවල් ම දිලියෙන්නේය, ඊ නො දිලියෙත්
තේය; චඤ්චා, චක්‍රයා; රතනිං ආහාති, අභ්‍රමිකකුමරචේරහුස සන පමො,
පකෙලගෙන් විනිමිච්ඡක වූ සේ රතීගෙහි ම දිලියෙන්නේය, දාවල් නො දි
ලියෙන්නේය; සත්තධො, රජතෙම; නපති, රත්රුවණින් විසිඳු
රූ වූ සඵභරණයෙන් සැරසී සිවුරභසෙනගින් පිරිවරණලද්දේ ම දිලියෙත්
තේය, ගොඛතේය අප්‍රසිද්ධිවෙගෙන් සිපිසේ නො ගොඛතේය; බ්‍රාහමණො,
සැමණාලව හෙම; කුසායී නපති, ගණසතනිකායෙන් වෙන් ව සමාපරිභිච්ච

1 කුසායී. 2 මේ අජීවකව්‍යාප්ත පභිතයන් විසින් විමසියයුතුයි.

බාහිතපාපොති ධ්‍රාහමණො සමචරියා සමණොහි වුච්චිති
පබ්බාපයඤ්ඤා මලං නස්මා පබ්බජ්ජොති වුච්චිති-6.

නා ධ්‍රාහමණස්ස පහරෙය්‍ය ආස්ස මුච්චෙථි ධ්‍රාහමණො
ඛි ධ්‍රාහමණස්ස හන්තාරං නතො ඛි යස්ස මුච්චිති-7.

නා ධ්‍රාහමණස්සෙසනදකිච්චි සෙසෙස
යද, ජිසෙඤ්ඤා මනසො පිගෙහි
යතො යතො හිංසමිතො නිචන්තති
නතො නතො සමමතිච්චෙච්චි දුක්ඛිං-8.

සමචන්තේ ම දිලිසෙත්තේස, හොබන්තේස ගණ්ඨකනිකාසෙත් සුඤ්ඤා වුච්චෙ
තො හොබන්තේස; අථ, නැවත; සබ්බං අභොරාය්‍යං, සියලු දිවැරුණිසෙහි;
මුඛො, සමාසඤ්ඤා වෙම; තෙජසා, සරණතෙජස ගුණතෙජස ඥානතෙජස
පුණ්‍යතෙජස ධර්මතෙජස සන පච්චිධ්වෙජසින්; තපහි, දිලිසෙත්තේසි-5.

සස්මා, සම්භෙසකින්; බාහිතපාපොති, සන්තානසෙන් බාහාකරණලදපා
පධණිසත් ඇත්තේනුයි; ධ්‍රාහමණොහි වුච්චති, ධ්‍රාහමණ සයි කිසතුලැබේද;
සමචරියා, කාසවිසමාදිසෙන් දුරු ව සියලු අකුසලයන් සන්තිදුවා වසන හෙ
යින්; සමණොහි වුච්චති, ශ්‍රමණස්ස සි කිසතුලැබේ ද; සස්මා, සම්භෙසකින්;
අත්තනො මලං, තමාගේ රහාදිමල; පබ්බාපයති, තදතාදිවසසෙන් පහ කෙ
රේ ද; නස්මා, එසෙයින්; පබ්බජ්ජොති වුච්චති, ප්‍රච්චිත ස සි කිසතුලැබේ-6.

ධ්‍රාහමණො, ස්ථිණ්‍යුච්චාහමණ වෙම; ධ්‍රාහමණස්ස, ස්ථිණ්‍යුච්චාහමණ
සෙකු වත් එක්කර රහිතධ්‍රාහමණසෙකු වත්; න පහරෙය්‍ය, අතිත්තයින් ද
ඛෙන් සැහින් නො පහරණේස; ධ්‍රාහමණො, ස්ථිණ්‍යුච්චාහමණ වෙම; අස්සා
ඒ නමා පහල පුද්ගලයාහට; න මුච්චෙථි, කොප නො කරන්නේයි; ධ්‍රාහමණ
ස්ස හන්තාරං ඛි, ස්ථිණ්‍යුච්චාහමණයා අතිත්තයින් දඛෙන් සැහින් පහ
රන්නාහට නිසැ කෙරෙමි, ගඨා කෙරෙමි; යො, සමෙක්ක වෙම; අස්ස, ඒ
නමා පහලනැන්තහුට; මුච්චති, කොප කෙරේ ද; නතො, ඒ ස්ථිණ්‍යුච්චා
පහලනැන්තහුට වඩා; තස්ස ඛි, ඕහට නිසැ කෙරෙමි, ගඨා කෙරෙමි-7.

එතං, පාණීපුප්පාරදිසෙන් පහල නැන්තහුට පෙරලා නො පැහැරීමස රු
තනදිසෙන් ගටා බිණුවහුට පෙරලා නො බිණීමස සන මේ; ධ්‍රාහමණස්ස, ස්ථි
ණ්‍යුච්චාහමණයාහට; කිම්සෙසෙස න, ස්වල්පමාත්‍ර වූ ශ්‍රෙසසෙක් නො වේ;
(නොහොත්) යද, සම්කලකේහි; මනසො පිසෙහි, ක්‍රොධිපුද්ගලයාගේ මන
සට පිය වූ ක්‍රොධිවිතොසාදසෙන්; යො නිසෙධො, සම් වැළැක්වෙක් ඇද්
ද, ක්‍රොධිකාරණසෙන් උපදනා වූ ප්‍රතිසම්භවයාගේ සම් වැළැක්වෙක් සම් නි
ග්‍රහසෙක් ඇද්ද; එතං, මේ ක්‍රොධිනිග්‍රහය; ධ්‍රාහමණස්ස, ස්ථිණ්‍යුච්චාහමණ
යාහට; අකිම්සෙසෙස න, ස්වල්පමාත්‍ර වූ ශ්‍රෙසසෙක් නො වේ, මහත් වූ ම ශ්‍රෙ
සසෙකි; යතො යතො, සම් සම් කාරණසෙකින්; හිංසමිතො, ක්‍රොධිවිභ්‍යාස,
නිචන්තති, අනාභාමිමාණිසෙන් සමුදඝානසට සත්තේ නවති ද; තතො ත
තො, ඒ ඒ කාරණසෙන්; දුක්ඛං, සියලු සංසාරදුක්ඛය; සමමතිච්චෙච්චි, සංහි
දෙන්තේ ම වේ-8.

යසා භාගේන වාමාය මනසා භාජ්ඣ දුකාසානං
සංවුතං තීති ධාතෙහි තමහං බුදුම බ්‍රාහ්මණො-9.

යමිහා ධම්මං චිත්තෙතොස සම්මාසමුඛදෙසිතං

සකාතමං තං භාමසෙසොස අනගිහුතං ච බ්‍රාහ්මණො-10.

භ ජවාහි භා ගොභෙතාන භා ජචා හොති බ්‍රාහ්මණො
සමිති සමච ධම්මොච සො සුචි සො ච බ්‍රාහ්මණො-11.

කිං තෙ ජවාහි දුමෙමධ කිං තෙ අජ්ඣාසාචියා
අබ්භතාතමං තෙ ගහණං බාහිරං පරිමජ්ජමි-12.

සසා, සම් පුදගලයක්හට; කාසෙන, කසිත් සිඛවන්තා වූ ද; වාමාය, වච
සිත් සිඛවන්තා වූ ද; මනසා, මනසින් සිඛවන්තා වූ ද; දුකාසානං, සාවද්‍යයට
විපාක වූ අපායයාම වූ අකුලකණ්ණියෙන්; භාජ්ඣ, නැද්දැතිනි ධාතෙහි, මේ
තුන්තැනින්, (හෙවත්) මේ තුන්දෙරිත් වදනා අකුලයන්ගේ නිවාරණය
පිණිස; සංවුතං, පිහිත් වූ රසනිතයොපිත වූ දෙර ඇති; තං, ඒ සෑණ්ණුට
සා; අහං, මම; බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රාහ්ම, බ්‍රාහ්මණ ස සි කියමි-9.

යමිහා, හිත්මධාතොනතම වූ යථවිරතවකචධාතම වූ ගෝ සමක්ඝුකෙරෙත්;
සමාසසමුඛදෙසිතං, සමාසසමුඛයින් විසින් දෙසනලද්ද වූ; ධම්මං, පයඝි
පතිධම්මය; චිත්තෙතොස, යම් පුදගලයෙක් දන්තේ වි නම්, (හෙවත්) යම් පු
දගලයෙක් සමාසසමුඛයින් විසින් දෙසනලද පාළිධම්මයෙන් යටත්පිරිසෙ
සින් එක ගාථාවකුදු ගාථාවියෙකුදු සමක්ඝු කෙරෙත් දන්තේ වි නම්; තං, ඒ
ආචාරිහු; අනගිහුතං, බ්‍රාහ්මණො ඉව, අගතිගොත්‍රයට පුජකරණ බවුණෙකු
මෙන්, (හෙවත්) ගීතදෙවියාගට සකස් කොට පරිහරණය කිරීමෙන් බලික
ණි කිරිමි ආදීන් පුජකරණ බවුණෙකු මෙන්; සකාතමං, සකස් කොට; න
මසෙසොස, නමසොස කරන්තේ සි, සතරඉරිසව්වෙහි ම ඔහු වසනදිගට ද ආ
දර ඇති ව සකස් කොට වදනේ සි-10.

ජවාහි, වලදනාලද ජවාචන් කරණ කොට ගෙණ; බ්‍රාහ්මණො න හොති,
බ්‍රාහ්මණ නම් කො වෙයි; ගොභෙතාන, කොභික 1 කාශපාදී ප්‍රසිඛ ගොත්‍ර
කරණ කොට ගෙණ ද; බ්‍රාහ්මණො න හොති, බ්‍රාහ්මණ නම් කො වෙයි;
ජචා, උතම වූ ධාතජානිකුල ස සි කියනලද ජාතිය කරණ කොට ගෙණ
ද; බ්‍රාහ්මණො න හොති, බ්‍රාහ්මණ නම් නො වෙයි, වැලි කෙසේ බ්‍රාහ්මණ
නම් වේද යත්; යමිති, යම් පුදගලයක්ඝු කෙරෙහි; සමච, වතුරාසිසකාස
න් ප්‍රභිවෙධ කොට සිවි සතාඝුතය ද; ධම්මො ච, නවලොකොත්‍රාරධම්මය
ද ඇද්ද; සො සුචි, හෙතෙම සුචි නමුදු වෙයි; සො ච බ්‍රාහ්මණො, හෙතෙම
බ්‍රාහ්මණ නමුදු වේ-11.

දුමෙමධ, නුවකනැත්ත; තෙ, තට; ජවාහි, බදනාලද කෙල ජවා වෙන්;
කිං, ප්‍රයොජන කිමි ද; තෙ, තට; අජ්ඣාසාචියා, ගදනාලද කෙල අජ්නවණි

1 කොභිතා.

පාසුනුලධරං ජනතුං නිසං ධම්මසන්තං
 එකං විනාසමිං ක්‍රියාසන්තං නමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං-13.
 චාචාහං බ්‍රාහ්මණං බ්‍රෑමි ගොනිජං මන්තිසන්තං
 ගොචාදිනාමි නො ගොති සචෙ නොති සන්තිචනො
 අනිචනං අනාද්‍යං නමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං14.
 සබ්බසංයොජනං ජෙචා යො චෙ න පරිනස්සති
 සභානිගං විසංඝාදානං නමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං-15.

* මයසාමුකාවෙන්, (ගෙවත්) නියදැනි අදන්දිවිසමන්; කිං, ප්‍රයොජන කිම් ද; නො, නාගේ; අබනනතරං, ඇතුළත, ගහණං, රහාදිකෙලෙසුන් විසින් ගැව සිගන්තේය එකකුදු උවන්; බාහිරං පරිමජ්ජසි, ඇතුළෙන් සිලුටු නොව පිට නින් සිලුටු වූ ඇත්බෙව් අස්බෙව් ආදිය මෙන් ඇතුළෙන් පිරිසිදුනුටු හෝ ජ වාජිනවාකවරදි හවුන් පිරිසරින් පිටත ම පිරිමදනෙහි, පිටතම සිලුටු කරන් තෙහි සි-12.

පංසුකුලධරං, සුසානසඬිකාරකුටාදියෙන් හවුලාගන් රෙදිකසින් කොටන න්පවුල්සිවුරු දරන්නා වූ; ¹ කිසං, රුක්‍ෂප්‍රතිපත්තිපිරිමෙන් කාග වූ ශරිර ඇති; ධම්මසන්තං, ඉපිලපෙණෙනනතරවැලින් ගැවසිගන් ශරිර ඇති; වනසමිං, ජනවිවිකන වූ ගැඹුරු මහවල්හි; එකං, හුදකලාව; ක්‍රියානතං, හා වනා කරන්නා වූ; නං, ඒ ස්ථිතියුග්‍රවයා; අහං, මම; බ්‍රාහ්මණං බ්‍රෑමි, බ්‍රාහ්මණ ස සි කියමි²- 13.

යොනිජං, මවගේ යොනිවාහිතයෙන් උපන්නා වූ; මන්තිසන්තං, බ්‍රෑමිණි මව්කුස උපන්නානට එපමණකින්; අහං, මම; බ්‍රාහ්මණං, බ්‍රාහ්මණ ස සි; න වා බ්‍රෑමි, නො කියමි; සචෙ, ඉදින්; ගොනිචනො ගොති, යමෙක් බ්‍රාහ්මණයෙහි ඇති වන් රහාදිපළිබොධසහිත වී නම්, රහාදිකෙලෙස්පළිබොධ ඇත්තේ වී නම්; සො, ගෙවෙම; ගොචාදි නාම ගොති, ආමනනුණ්දිකාලයෙහි උටුටුවන් ට ගො ගො ස සි කියමින් ඇවිදිනා ගෙයින් ගොචාදි නම් වෙයි, බ්‍රාහ්මණ නම් නො වෙයි එහෙයින්; අනිචනං, රහාදි කිසිපළිබොධයක් නැත්තා වූ; අනාද්‍යං, කාමුපාද්‍යාදිවතුරුපාද්‍යයන් අතුරෙන් කිසි උපාද්‍යයක් තැනුණ්දිව් වගයෙන් නො ගන්නා වූ; නං, ඒ ස්ථිතියුග්‍රවයා; අහං, මම; බ්‍රාහ්මණං බ්‍රෑමි, බ්‍රාහ්මණ ස සි කියමි-14.

සබ්බසංයොජනං ජෙචා, කාමරහසංයොජනාදි සියලු දසවිධසංයොජන යන් ඒ ඒ මාහිතට අනුරූප පරිද්දෙන් වතුර්ධිධාසවිමාණයෙන් සමුච්චද ස කොට සිටි ගෙයින්; යො, යම් ස්ථිතියුග්‍ර පුදගලයෙක්; චෙ, එකානතයෙ න්; න පරිනස්සති, ජීවිතනිකතර්භිත ගෙයින් නො බා ද, කිසි සච්ච සංයො ර කෙනෙකුත් කෙරෙහි හස නො කෙරේ ද; සබ්බානිගං, රහසබ්බාදිසප්ත විධසහයන් ඉක්මනා වූ; විසංඝාදානං, රහාදිසකලානෙලයෙන් කෙරෙන් විසු

1 පවුල්සිවුරු දරන්නා වූ. 2 මෙහි 'ජනතුං, යන පෙදෙහි අස්ථි නො පෙණේ.

ජේෂ්ඨා නාදිං වරතනව සංඝමං සහසුකාංගමං
 ලංකාධිපතිපළිභා බ්‍රාහ්මි බ්‍රාහ්මණං-16.
 අකොනාසං වධබ්‍රව අද්‍රුණා යො තිතිකකිති
 ඛනිබලං බ්‍රාහ්මිනං නමහං බ්‍රාහ්මි බ්‍රාහ්මණං-17.
 අකොනාධිපතං වතවතනං සිලවතනං අනුසුභං
 දනනං අනතිමසාරීරං නමහං බ්‍රාහ්මි බ්‍රාහ්මණං-18.
 වාරි පොකතිරපතෙතව ආරගෙහරිව සාසපො
 යො න ලිමපරි¹ නාමෙසු නමහං බ්‍රාහ්මි බ්‍රාහ්මණං-19.

යන වූ; නං, ඒ ස්‍රීණිශ්‍රව පුදගලයා; අහං, මම; බ්‍රාහ්මණං, බ්‍රාහ්මි, බ්‍රාහ්මණයයි කියමි-15.

නාදිං, පරපකාරය නැවත නැවත සිත්හි ලා වෙළුන ස්වභාවයෙන් පව
 නනා ක්‍රොධ නැමැති දළුවර ද; වරතනව, සඳියන් සංසාරයෙහි බඳනා භව
 භාව වූ කෘෂණ නැමැති වරපට ද; සහසුකාංගමං, කාරණලාභයක් ඇතිකල්
 හි සනිසනනාතයෙහි නැවත නැවත පවත්නාහෙයින් අනුක්‍රම නම වූ කාම
 රගාදිඅක්‍රයෙන් සන්දෙනා හා සහිත වූ; සංඝමං², මාණ්ඩ්‍රාදීන් නැමැති ම
 හදම ද; ජේෂ්ඨා, ඒ ඒ මාණ්ඩයෙන් සමුච්චය කොට සිටියා වූ; ලංකාධිපති
 පළිභං, අදීශ්‍මාණ්ඩන නැමැති හිතයෙන් උදුර හරණලද අවිදන නැමැති
 හිදිබාව ඇති; බ්‍රාහ්මි, වතුරසූසනායන් තත්වූ පරිද්දෙන් දන්තා වූ; නං, ඒ
 ස්‍රීණිශ්‍රවයා; අහං, මම; බ්‍රාහ්මණං, බ්‍රාහ්මි, බ්‍රාහ්මණයයි කියමි-16.

අකොනාසං, ජනනදියෙන් ගටා බිණින්නා වූ දශවිධආක්‍රොශය ද; වධබ්‍ර
 ව, පාණිප්‍රහාරදිහසනාදවෙජ්‍යදි වධයද අනුබ්‍රවිතරණ්ඩනාදිබ්‍රව
 නය ද යන මේ සියල්ල; යො, යම් පුදගලයෙක්; අද්‍රුණා, වෙහයෙන් දුළුත
 හුවයේ, (හෙවත්) නො කිපියේ; තිතිකකිති, ඉවසා ද; ඛනිබලං, සෞතනි
 බල කොට ඇති; බ්‍රාහ්මිනං, නැවත නැවත උපදනා වූ සෞතනිබලඇණි
 කොට ඇති (නොහොත්) ඛනිබලං බ්‍රාහ්මිනං, සෞතනිබලය ම බල කොට
 ඇති; නං, ඒ ස්‍රීණිශ්‍රවයා; අහං, මම; බ්‍රාහ්මණං, බ්‍රාහ්මි, බ්‍රාහ්මණයයි කි
 යමි-17.

අකොනාධිපතං, ක්‍රොධ නැත්තා වූ, ආක්‍රොශ කළුවන් කෙරෙහි නො කිපෙ
 ත්තා වූ; වතවතනං, බුකාභවනයෙන් සමස්ථිත වූ; සිලවතනං, වතුසරිසුසිසි
 ලයෙන් සිල්වත් වූ; අනුසුභං, කෘෂණයෙහෙතයෙන් තෙත් නො වන්නා වූ;
 දනනං, වස්ත්‍රුදිග්‍රහිතයදමනයෙන් දූවුනා වූ; අනතිමසාරීරං, හවපරිස ආ
 යෙහි සිටිහෙයින් අනතිමසාරීර ඇති; නං, ඒ ස්‍රීණිශ්‍රව පුදගලයා; අහං, මම;
 බ්‍රාහ්මණං, බ්‍රාහ්මි, බ්‍රාහ්මණයයි කියමි-18.

පොකතිරපතෙතවාරි ඉව, පිසුම්පතෙහි නො ඇලෙන දියතිඳු මෙන් ද;
 ආරගෙහ සාසපොරිව, හිදිකවුඅග නො රඳන අබ්‍රාට මෙන් ද; යො, යම් පු

1 න ලිපිපති. 2 සංඝමං.

සො දුක්ඛිණස් පඤ්ඤාභි ඉධෙව ඛයමභවතො
පඤ්ඤාභාරං විසංඝාතො නමහං බ්‍රෑමී බ්‍රාහ්මණං-20.

ගමිතීරපඤ්ඤං ඛෙධාපිං මහනාමග්ගස්ස කොපිදං
උභවමභිං අනුභවතං නමහං බ්‍රෑමී බ්‍රාහ්මණං-21.

අසංසද්ධිං ගතභෙදිති අනාගාරෙතිවුභසං
අනොකාසාරිං අපච්චිතං නමහං බ්‍රෑමී බ්‍රාහ්මණං-22.

නිධාය දඬා භුක්තස්ස නසෙස්ස ථාවනුරස්ස ව
සො න භවති හ ඝාතෙති නමහං බ්‍රෑමී බ්‍රාහ්මණං-23.

දගලයෙක්; කාමෙස්ස, වස්සුකාමයොලකකාමයෙක්; න ලිමපති, හො ඇලේ ද; හා, ඒ ක්‍ෂේණ්‍රව පුද්ගලයා; අහං, මම; බ්‍රාහ්මණං, බ්‍රෑමී, බ්‍රාහ්මණය සි කියමි-19.

සො, යම් පුද්ගලයෙක්; ඉධෙව, ප්‍රත්‍යක්ෂ වූ මෙම දායකත්වයෙහි; අත්ත හො, කමාගේ; දුක්ඛිණස්, සකස්සිදු; ඛයාගේ; ඛයං, විනාශය; පඤ්ඤාභාරං, දහි ද; මේ ජාතියෙහි ම මාගේ සකස්සිදු; ඛය නිරුචි වන්දේස සි දහි ද; පඤ්ඤාභාරං, ඛයා නවනලද සකස්සිභාර ඇති; විසංඝාතො, සියලු කෙලෙස්සන් කෙරෙත් මිදුනා වූ; හං, ඒ ක්‍ෂේණ්‍රවයා; අහං, මම; බ්‍රාහ්මණං, බ්‍රෑමී, බ්‍රාහ්මණය සි කියමි-20.

ගමිතීරප ඤ්ඤං, ගැඹුරු වූ සකස්සිධායායකතයෙහි පැවැත්තා වූ ප්‍රඥාවෙන් සමප්ති වූ; මෙධාපිං, ඛණ්ඩායකප්‍රඥාව සි කියනලද විදගීතඥතයෙන් මෙධාවී වූ; මහනාමග්ගස්ස කොපිදං, මේ දුක්ඛිණස් වගය මේ සුභතිසව මහස් මේ නිවණට මහස් සි මෙතේ මාණ්ඩාමාණ්ඩෙක්හි දක්ෂ වූ; උභවමභිං අනුභවතො, රහත්ඵලය සි කියනලද උත්තමාපිසව පැමිණියා වූ; හා, ඒ ක්‍ෂේණ්‍රවයා; අහං, මම; බ්‍රාහ්මණං, බ්‍රෑමී, බ්‍රාහ්මණය සි කියමි-21.

ගතභෙදිති, ගිහිමිතිසුත් හා ද; අනාගාරෙහි ව, ප්‍රච්චිතයන් හා ද යන; උභසං, දෙපක්ෂයෙහි ඇත්තවුන් හා; අසංසද්ධිං, දගිකසංසර්ගය ශ්‍රවණසංසර්ගය සමුද්‍රලාපසංසර්ගය පරිනොතසංසර්ගය කායසංසර්ගය යන පච්චිධසංසර්ගය නැත්තා වූ; අනොකාසාරිං, දායකභාරයක් නැත්තා වූ, (හෙවත්) කෘෂණ නැමැති ගිහි ගැසිරීමක් නැත්තා වූ; අපච්චිතං, ප්‍රත්‍යයගෙටයක් නැතිහෙ සිත් වතුරීඛිධප්‍රත්‍යයෙහි ඉමිපාරගිත වූ; හං, ඒ ක්‍ෂේණ්‍රවයා; අහං, මම; බ්‍රාහ්මණං, බ්‍රෑමී, බ්‍රාහ්මණය සි කියමි-22.

නසෙස්ස, කෘෂණස්ස නත්‍යාස්සෙන් සහස් වූ ද; ථාවරෙස්ස ව, කෘෂණස්ස නත්‍යාස්ස රහිත හෙසින් නිසීය වූ ද; භුක්තස්ස, සියලු සතුන් විෂයෙහි; දඬා, කායදඬා; නිධාය, ඛයා නවා, (හෙවත්) දඬනය දුරු කොට; සො, යම් පුද්ගලයෙක්; හ භවති, කිසි සකස්සු කෙමේත් කොමර ද; න ඝාතෙති, අනුත් ලවාත් කොමරවා ද; හං, ඒ ක්‍ෂේණ්‍රවයා; අහං, මම; බ්‍රාහ්මණං, බ්‍රෑමී, බ්‍රාහ්මණය සි කියමි-23.

අවිරුඛං විරුඛෙසු ආහාරදුඛෙසු නිරිඛුභං
 සාදුභොසු අනාදුභං තමහං බුමි බ්‍රාහමණං-24.
 යස උගො ච දෙසො ච මානො මහේකා ච පාතීනො
 සාසපොගිච ආරුහා තමහං බුමි බ්‍රාහමණං-25.
 අකකුතසං වික්කන්තං ගිරං සචො උදිරසෙ
 යාය නාතිසුචේ නම් තමහං බුමි බ්‍රාහමණං-26.
 යොධ දීඝා වා රසං වා අනුං ධුලං සුභාසුභං
 ලොකෙ අදිනනා නාදියති තමහං බුමි බ්‍රාහමණං-27.

විරුඛෙසු, අසානවසයෙන් සන්ධියන් කෙරෙහි විරුඛ වූ ලෝකික මහාජන සා අතුරෙහි; අවිරුඛං, ආසානයක් නැතිහෙයින් අවිරුඛ වූ; ආහාරදුඛෙසු, ප රහිංසායෙන් නො වැළකිහෙයින් පරහිංසා පිණිස ගත්තාලද දවු ඇති ලො කිකමහාජනයා අතුරෙහි; නිරිඛුභං, නිවිසින් ඇති; සාදුනෙසු, පවසකනි යත් මවස මාගේ ස සි ගත්තා වූ ලෝකික මහාජනයා අතුරෙහි; අනාදුභං, පවසකනියන් මවස මාගේ ස සි ගැන්මක් නැත්තා වූ; හං, ඒ ක්‍ෂීණශ්‍රවයා; අහං, මම; බ්‍රාහමණං බුමි, බ්‍රාහමණ ස සි කියමි-24.

යස, යම් පුද්ගලයක්හු විසින්; උගො ව, කාමරගරුපරගආරුපරග වශ යෙන් ත්‍රිවිධ වූ රහස ද; දෙසො ව, මේ සත්හු කයින්ව සි යනාදීන් යම්කිසි අරමුණෙක්හි යම්කිසි ආකාරයෙකින් ගැටීමෙන් උපදනා වෙහෙස ද; මානො, 'සෙසාස සෙසෙත භමෙම්, යනාදීන් උනන්දුවසයෙන් පවත්නා වූ නවවිධ මානය ද; මහේකා ව, අනුන් විසින් කරණලද උපකාර මැනීම ලකුණු කොට ඇති මකබස ද, ආරුහා, ඉදිකටුඅග නො රද එයින් භිලිගෙන්නා වූ; සාස පොගිච, අබආවක් මෙන්; පාතීනො, ගෙලනලද ද, ඒ ඒ මානිසයන් පහක රණලද ද; හං, ඒ ක්‍ෂීණශ්‍රවයා; අහං, මම; බ්‍රාහමණං බුමි, බ්‍රාහමණ ස සි කියමි-25.

යාය, යම් වාචාවක් කරණයොට ගෙණ; නම්, කිසි පුද්ගලයක්හු; නාතිසු ච, නුකුප්පවා ද, කිසිවක්හුගේ සිත කෝපයෙහි ලගන නො කරවා ද එවස වූ; අකකුතසං, කකීතන නොවූ, මටසිලුටු වූ; වික්කන්තං, මෙලොව පරලො ව වැඩ භගවත්තා වූ; ගිරං, සැබෑතෙසුල්; උදිරසෙ, යමෙක් කියන් ගේ වේ ද; හං, ඒ පුද්ගලයා; අහං, මම; බ්‍රාහමණං බුමි, බ්‍රාහමණ ස සි කියමි-26.

යො, යම් පුද්ගලයෙක්; ඉධ, මේ සන්ධිලොකයෙහි; දීඝං වා රසං වා, ව සුභාසුභාදීන්ගේ වසයෙන් දීක් වූ හෝ ලුහුඬු වූ හෝ; අනුං ධුලං, මණිවූ කනාදීන්ගේ වසයෙන් අනුටු හෝ සුචුල වූ හෝ; සුභාසුභං, මාගැහි නො මා ගැහි වසනුන්ගේ වසයෙන් යහපත් වූ හෝ නපුරු වූ හෝ; අදිනනා, පරස භාසා වසනුන්; නාදියති, සොරසිනින් නො ගණී ද; හං, ඒ පුද්ගලයා; අ හං, මම; බ්‍රාහමණං බුමි, බ්‍රාහමණ ස සි කියමි-27.

ආහා සසා නා විජ්ජනානි අසමිං ලොකො පරමනි ච
තිරසයං විසංකුඤ්ඤානාං තමහං චූමි චූභමණං-28.

සසාලයා නා විජ්ජනානි අසංකුඤ්ඤා අනච්චිකානි
අමනොගධං අනුභවනාං තමහං චූමි චූභමණං-29.

යොධ පුඤ්ඤාච පාපච උභොගාග්ගා උපච්චිගා
අසොකං චිරජං සුචං තමහං චූමි චූභමණං-30.

චඤං ච විමලං සුචං විප්පජනනමනාචිලං
නඤ්ඤවපරිභවිණං තමහං චූමි චූභමණං-31.

සසා, සමි පුදගලයක්හට; අසමිං ලොකො, මෙ ලොව ද; පරමනි ච, පර ලොව ද; ආහා න විජ්ජනානි, ආසාවෝ නැද්ද, මනුෂ්‍යලෝකයට පාර්ශ්වයෙහි වත් දිව්‍යලෝකයට පාර්ශ්වයෙහි වත් ආසා නැද්ද; නිරසයං, කෘෂ්ණරහිත වූ; විසංකුඤ්ඤා, සිසල කෙලෙසුන්කෙරෙත් මුක්ත වූ; තං, ඒ ස්ත්‍රීණුලවයා; අහං, මම; චූභමණං චූමි, චූභමණං ස සි කියමි -28.

සසා, සමි පුදගලයක්හට; ආලයා න විජ්ජනානි, මෙලෝ පරලෝ රූපාදීන් විසය කොට පවත්නා වූ කෘෂ්ණවෝ නැද්ද; අසංකුඤ්ඤා, බුඩ්ධිවසනුන් අටදෙනා වූ පරිද්දෙන් දැන, (හෙවත්) සථානුකම්පයෙන් දත්හෙයින්; අනච්චිකානි, කම්පකම්පනිත ද, බුඩ්ධි අටකැන්හි විචිකිකානු නැත්තේ ද; අමනොගධං, අමාන සයි කියනලද නිවේණියට බැස; අනුභවනාං, ඒ නිවේණියට පැමිණියා වූ; තං, ඒ ස්ත්‍රීණුලවයා; අහං, මම; චූභමණං චූමි, චූභමණං ස සි කියමි-29.

ඉධ, මේ සභවලෝකයෙහි; යො, සමි පුදගලයෙන්; පුඤ්ඤාච, කුසලය ද; පාපච, අකුසලය ද සන මේ, උගො, දෙකම; උපච්චිගා, පහකොට සිටියේ ද, (හෙවත්) කෙලෙසසායාවේකලායෙන් විද්‍යමාන වූ ද කුසලයන් විපාකදී මට අසමච්චිකානු කුසලයන් ද අභිදමාණියෙන් සකලකෙලෙසයන් ප්‍රතිණක ලෙසින් අකුසලයන් ද සන මේ උභයපක්ෂයම නසාපී ද; සො උපච්චිගා, රහසනාදී සපනවිධසතය ඉක්මි ද; අසොකං, සොකරහිත වූ; චිරජං, රහා දීරජත් නැත්තා වූ; සුචං, රහාදී උපකෙලෙසවිගමනයෙන් පරිසුචි වූ; තං, ඒ ස්ත්‍රීණුලවයා; අහං, මම; චූභමණං චූමි, චූභමණං ස සි කියමි-30.

චඤං ඉච, අභුමහිකචුමරජෙරුඤ්ඤා සන පච්චිධ උපකෙලෙසයෙන් විනිමිචු කතා වූ දුණිචඤ්ඤා මෙන්; විමලං, නිහිල වූ; සුචං, රහාදී කෙලෙසමල විග මනයෙන් පරිසුචි වූ; විප්පජනනං, ගැඹුරු වූ මහවිලක් මෙන් විගෙෂයෙන් ම ප්‍රසන්න වූ; අනාචිලං, කෙලෙසකාලුෂා නැතිහෙයින් නො කැලඹුනු සිත්ඇති; නඤ්ඤවපරිභවිණං, භවයෙහි නඤ්ඤවසකරණ හෙයින් නඤ්ඤව සයි කියන ලද භවකෘෂ්ණව කෘෂ්ණ කලා වූ; තං, ඒ ස්ත්‍රීණුලවයා; අහං, මම; චූභමණං චූමි, චූභමණං ස සි කියමි-31.

යො ඉමං පට්ටපථං දුග්ගා සංසාරං මොහමච්චනා
නිකේණො පාපනතො ක්කායී අතෙතො අභජ්ඣනජ්
ආනුසාදය නිබ්බූතො තමහං බ්‍රෑමී බ්‍රාහමණං- 32.

යොධි කාමෙ පහයානා අනාගාගෙ පරිබ්බපෙ
භාවිභවපරිකඛිණං තමහං බ්‍රෑමී බ්‍රාහමණං- 33.

යොධි තණහං පහයානා අනාගාගෙ පරිබ්බපෙ
තණතභවපරිකඛිණං තමහං බ්‍රෑමී බ්‍රාහමණං- 34.

භිට්ඨා මානුසකා යොගං දිබ්බං යොගං උපච්චගා
සබ්බියො නිසසද්දාතනං තමහං බ්‍රෑමී බ්‍රාහමණං- 35.

යො. යම් මහණෙක්, ඉමං පට්ටපථං, මේ ගතාදිකෙලෙස් නැමැති කල්
ලේඛන සහිත මාණ්ඩලය ද; දුග්ගා, මේ කෙලෙස්නැමැති දුග්ගා ද; සංසාරං, සං
සාරවෘත්තය ද; මොහං, චතුරස්‍රකයෙන් ප්‍රතිවේධ කළ නො දෙන මොහය
ද; අවුහා, ඉක්මි ද; තිණණ, කාමොසාදි සභරමභවතුරෙන් එතරම් ද;
පාරගතො, නිව්වාණ සයි කියනලද පාරයට පැමිණීමේ මේ ද; ක්කායී, ආල
ඔතොපනිධිතනලක්ෂණපනිධිතනවශයෙන් වගයි ද, (හෙවත්) සමඵච්චි
නාභාවනායෙහි සුකතපුසුකත ද; අතෙතො, එකසකුච්චනතනානුරහිත ද;
අභජ්ඣනජී, බුඩ්ධාදි අවධන්ති උපදනා සංසිසක් නැතියෙයිත් කර්මිකපාරහිත
ද, හෙවත් බුඩ්ධාදි අවධන්ති උපදනාසංසය ලක්ෂණ වූ විචිකිඤ්චාච නැත්තේ
මේ ද; ආනුසාදය නිබ්බූතො, කාමුපාදනාදීන් නැතිගෙයිත් කිසි කෙලෙස
කුල කෘතියද්‍රව්‍යවශයෙන් මමය මාගේ යයි නො ගෙණ නොලොපරිනිව්වා
ණයෙන් නිවිනි ද; තං, ඒ ක්ෂීණශ්‍රවයා; අහං, මම; බ්‍රාහමණං බ්‍රෑමී, බ්‍රාහම
ණයයි කියමි-32.

ඉධි, මේ සසිලොකයෙහි; යො, යම් පුද්ගලයෙක්; කාමෙ පහයාන, වඤ්ඤා
කාමනොපනාවයෙන් පහ කොට; අනාගාගෙ පරිබ්බපෙ, ගෙය හැර මහ
ණ මේ ද; භාවිභවපරිකඛිණං, වස්තුකාමකෙලකාමයෙන් ද කාමභවරූප
භවඅරූපභවයන් ද සෂය කළා වූ; තං, ඒ ක්ෂීණශ්‍රවයා; අහං, මම; බ්‍රාහම
ණං බ්‍රෑමී, බ්‍රාහමණයයි කියමි-33.

ඉධි, මේ සසිලොකයෙහි; යො, යම් පුද්ගලයෙක්; තණහං පහයාන,
මහිමාරික වූ රූපධානණාදි කෘතිය දුරු කොට; අනාගාගෙ; ගෙය නැති ව;
පරිබ්බපෙ, පැවිදි මේ ද; තණභාවිභවපරිකඛිණං, කෘතියව ද භවය ද සෂය
කළා වූ; තං, ඒ ක්ෂීණශ්‍රවයා; අහං, මම; බ්‍රාහමණං බ්‍රෑමී, බ්‍රාහමණයයි කිය
මි-34.

[ඉධි, මේ සසිලොකයෙහි;] යො, යමෙක්; මානුසකං යොගං, මනුෂ්‍ය
ලොකයෙහි ආයුසය ද, මානුසක වූ පවකාමය ද; දිබ්බං, හැර, එහි නිකායී
පහ කිරීමිවයයෙන් හැර; දිබ්බං යොගං උපච්චගා, දිව්‍ය වූ ආයුසය ද දිව්‍ය
වූ පවකාමයද්‍රව්‍ය ද ඉක්මුණේ මේ ද; සබ්බියොගභීසං යුත්තං, කාමයොගාදී
සියලු යොගයන් කෙරෙන් වෙන් වූ; තං, ඒ ක්ෂීණශ්‍රවයා; අහං, මම; බ්‍රාහම
ණං බ්‍රෑමී, බ්‍රාහමණයයි කියමි-35.

හිතා රජුට අරහිත වැඩිදානං නිරුපමං
 සබ්බලොකාහිතං වීරං තමහං බුද්ධි චානමණං-36.
 වුතීං යො වෙදී ජනනානං උපපතතිව සබ්බිකො
 | අසනං සුගතා බුද්ධිං තමහං බුද්ධි චානමණං-37.
 යසං ගතීං න ජනනාති දෙවො ගතීබ්බිමානුසා
 තිණ්ණසවං අරහනානං තමහං බුද්ධි චානමණං-38.
 යසං පුරෙ ච පවතී ච ඔඤ්ඤා ච නත්ති නිච්චනං
 අතිවනං අනාදානං තමහං බුද්ධි චානමණං-39.

රහිත, පවකාමගුණයෙහි ඇලීම ද; අරහිත, අධිකාලයෙහි ද අරණා
 වාසයෙහි ද උපදනා උකටලිය ද; හිතා, දුර කොට; හිතීදානං, නිවසින් ඇ
 හි; නිරුපමං, සැකයොපවි ආදී වූ සඟර උපසින් නැත්තා වූ; සබ්බලොකා
 හිතා, සීලාදීගුණයෙන් සකලලොකයා මැඩ පවත්නා වූ; වීරං, චතුර්ධ ස
 මාක්ප්‍රධාන ය සි කියනලද විශ්වයෙන් සුසනා වූ; නං, ඒ සෑමණුලයා; අහං,
 මම; බ්‍රාහමණං බුද්ධි, බ්‍රාහමණ ය සි කියමි-36.

යො, යම් මහණෙක්; සතනානං වුතීං ච, වුතවන සන්ධයන්ගේ වුතිආසනාන
 ය ද; උපපතතිව, උපනානආසනානාය ද; සබ්බිකො, සමුද්ධිකාරයෙන්; වෙදී,
 පුකට කොට දහි ද; (වුතිවිභවය දී ප්‍රතිසංකීර්තනය ද දිවආසින් දක්නට
 නො පිළිවන් හෙයින් වුති ආසනානාය ද ප්‍රතිසංකී ආසනානාය ද ගෙණ වුතිඋ
 භවනිදෙක වදාරණලදී); අසනං, කිසි ගවයෙක්හි අලගන වූ; සුගතං, අ
 නාතවය පරිවර්ජිතය කොට මධ්‍යමප්‍රතිපාත්තයෙන් සුඤ්ජ වූ නිවර්ණපුරයට
 ගිය හෙයින් සුගතනම් වූ; බුද්ධිං. චතුරධර්මසත්‍යයෙන් අවබෝධ කළහෙයින්
 බුද්ධි නම් වූ; නං, ඒ සෑමණුලයා; අහං, මම, බ්‍රාහමණං බුද්ධි, බ්‍රාහමණ ය සි
 කියමි-37.

යසං, යම් සෑමණුලයෙක්හුගේ; ගතීං, උපනානආසනාන, (නොගොත්) නි
 ජ්‍යාව; දෙවො, ජනාදී දෙවියෝ ද; ගතීබ්බි, නිමරුනාරදදිගතීබ්බියෝ ද;
 මානුසා, සෂ්‍රීයබ්‍රාහමණාදී මනුෂ්‍යයෝ ද; න ජනනාති, නො දනිද්ද; තිණ්ණස
 වං, සෑමණු වූ චතුරගුණයන් ඇති; අරහනානං, කෙලෙසුන් කෙරෙන් දුරු වූ;
 නං, ඒ සෑමණුලයා; අහං, මම; බ්‍රාහමණං බුද්ධි, බ්‍රාහමණ ය සි කියමි-38.

යසං, යම් පුද්ගලයෙක්හට; පුරෙ ච, අනිකතවයෙහි ද, නිරුඬි වූ රූපාදී පව
 සාසනිකයන් කෙරෙහි ද; පවතී ච, අනාගතතවයෙහි ද, වන සුලු වූ රූපාදී
 පවසනනිකයන් කෙරෙහි ද; ඔඤ්ඤා ච, වග්ඛිමානගව පසංසපතනා වූ රූපාදී
 පවසනනිකයන් කෙරෙහි ද; කිචනං නත්ති, කාණ්ණ ග්‍රහණය සි නියනලද කිසි
 ප්‍රතිබෝධයෙක් නැද්ද; අතිවනං, රහාදී කිචනකක් නැත්තා වූ; අනාදානං,
 කාණ්ණද්‍රවිමානග්‍රාහකයක් නැත්තා වූ; නං, ඒ සෑමණුලයා, අහං, මම; බ්‍රා
 හමණං බුද්ධි, බ්‍රාහමණ ය සි කියමි-39.

උසභා පවරං චිරං මහෙසිං චිජ්ඣාදීනං
 අභනාපං නානානානං බුඩා නමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණො- 40.
 පුබ්බෙතිවාසං යො වෙදී සඤ්ඤාපායම පසසති
 අභො ජනිතකියං පඤ්ඤා අභිඤ්ඤාචොසිතො වුති 1
 | සබ්බවොසිතවොසානං නමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණංති-41.
 බ්‍රාහ්මණවග්ගො ජබ්බිසතිමො.

උසභා, හස සනත්තාසරභිත බැවින් වෘෂභාජනෙසදෙතු බදු වූ, නිතිසකාර
 ණයෙන් වෘෂභාජන වූ; පවරා, උභයමකාරණයෙන් පුවර වූ; චිරං, චීය
 සමපභාන බැවින් චිර වූ; මහෙසිං, මහත් වූ භිලසකනොදිපච්චිධමභිසක
 නොසන් එසකස කළ හෙයින් මහජී වූ; චිජ්ඣාදීනං, කෙලෙසාරස සකනමා
 රස මාත්‍යමාරස සහ මේ තුන් මරුන් දිනුහෙයින් දනනලද සතුරන් ඇති; අ
 නෙපං, කාමභවචිතවසබ්බාත ත්‍රිච්චතෘෂ්ණරභිත වූ; භනාතකා, අභිදමා
 හොසකලෙලයෙන් දේනාලද කෙලෙස් මලඇති බැවින් නැහවා වූ; බුඩං, ඒ
 තුරුසසකාසන් දන්තා වූ; නා, ඒ ස්වණාශ්‍රවසා; අහං, මම; බ්‍රාහ්මණං බ්‍රෑමි,
 බ්‍රාහ්මණ ස සි කියමි-40.

යො වුති, සම මහණෙක්; පුබ්බෙතිවාසං වෙදී, පෙරවිසුකදපිත්‍රිවෙල
 පහල කොට දැනී ද; සඤ්ඤාපායම පසසති, සවිසිවැදැරුම් වූ සමභිස ද නරකා
 දී සතර අපාස ද දිවඇසින් දැනී ද; අභො, නැවත; ජනිතකියං පඤ්ඤා, ජනී
 ස්ව සසි කියනලද අභිතච්චයට පැමිණීමේ ද; අභිඤ්ඤාචොසිතො, විශිෂ්ට
 නයෙන් දනායුතු වූ අභිඤ්ඤාසනදී ධර්මයන් විශෙෂයෙන් දැන නිෂ්චාවට පැ
 මිණීමේ ද; සබ්බවොසිතවොසානං, සකලකෙලෙසයන්ගේ අවසාන ස සි කී
 යනලද අභිඤ්ඤාසනසබ්බාත බ්‍රහ්මචර්යාව වැස නිම වූ; නා, ඒ ස්වණාශ්‍රව
 මහණහු; අහං, මම; බ්‍රාහ්මණං බ්‍රෑමි, බාහිත පාපධර්මයන් ඇතිහෙයින් බ්‍රා
 හ්මණ ස සි කියමි-41.

බ්‍රාහ්මණවග්ගො ජබ්බිසතිමො.

සමාපනයි.

1 අභිඤ්ඤාචොසිතවො වුති.

උද්දානං.

යමකොප්පමාදෙ චිඤ්ඤා පුප්පො බාලො ච පඤ්ඤා
ආරහන්තො සහසෙසා ච පාපො දමො දසෙති ච (1)-1.

ජග් ආත්තා ච ලොකො ච බුඬ්ඬො සුඛපියාති ච
කොධො මලො ච ධම්මසො මග්ගවග්ගොති විසති-2.

පඤ්ඤො ඡරගො ඡාගො තණ්හා භික්ඛු ච බ්‍රාහ්මණො
ඵතො ඡබ්බිසති වග්ගා දෙසිතාදිව්ච්චක්ඛුනා-3.

යමකො විසති ගාථා ආප්පමාදෙහි වාදස
ඵකාදස මග්ගවග්ගො පුප්පවග්ගමසි සොලස-4.

බාලො සත්තරස ගාථා පඤ්ඤාහි චතුදස
ආරහන්ත දස ගාථා සහසෙස හොන්ති සොලස-5.

තොරස පාපවග්ගමසි දම්මසි දසසත්තා ච
ඵකාදස ජග්වග්ගො ආත්තවග්ගමසි වාදස-6.

වාදස ලොකවග්ගමසි බුඬ්ඬවග්ගමසි සොලස
සුඛෙ ච පියවග්ගො ච ගාථායො හොන්ති වාදස 7.

ප්‍රියස කොඨවග්ගමසි මලවග්ගොකවිසති
සත්තරස ච ධම්මසො මග්ගවග්ගමසි සොලස-8.

පඤ්ඤො සොලස ගාථා ඡරගො ඡාගො චතුදස
වාචිස තණ්හාවග්ගමසි තෙවිස භික්ඛුවග්ගොති-9.

චත්තාළිස ච ගාථායො බ්‍රාහ්මණො වග්ගමුත්තමො
ගාථාසතාති චත්තාරි තෙවිස ච පුනාපරෙ-10.

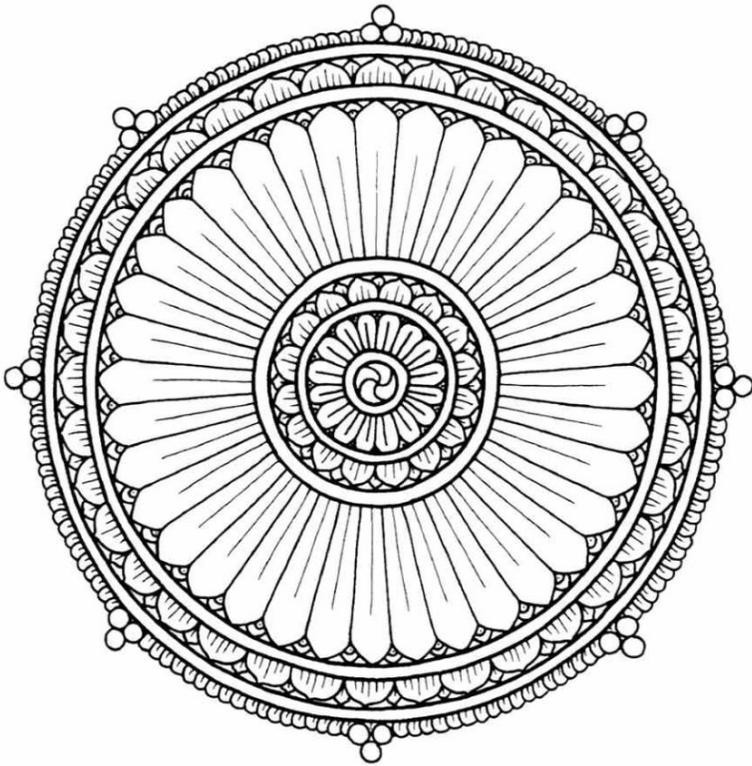
ධම්මපදෙ නිපාතමසි දෙසිතාදිව්ච්චක්ඛුනා-ති-11.

ධම්මපදං නිසීතං.

සිඤ්ඤා.

1 යමකං පමදං විතං පුප්පං බාලෙන පණ්ඨිතං
ආරහන්තං සහසෙසන පාපදමෙන හෙදස-(ඉච්චෙවමාදී සධෙධිසු
පොත්ථෙසු.)

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු